СЛОВНИК ТРУДНОЩІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Близько 15000 слів

За редакцією *С. Я. Єрмоленко*

КИЇВ «РАДЯНСЬКА ШКОЛА» 1989

СЛОВНИК ТРУДНОЩІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Близько 15000 слів

За редакцією *С. Я. Єрмоленко*

КИЇВ «РАДЯНСЬКА ШКОЛА» 1989

СЛОВНИК ТРУДНОЩІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Близько 15000 слів

За редакцією *С. Я. Єрмоленко*

КИЇВ «РАДЯНСЬКА ШКОЛА» 1989

СЛОВНИК ТРУДНОЩІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Близько 15000 слів

За редакцією *С. Я. Єрмоленко*

КИЇВ «РАДЯНСЬКА ШКОЛА» 1989

СЛОВНИК ТРУДНОЩІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Близько 15000 слів

За редакцією *С. Я. Єрмоленко*

КИЇВ «РАДЯНСЬКА ШКОЛА» 1989

СЛОВНИК ТРУДНОЩІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Близько 15000 слів

За редакцією *С. Я. Єрмоленко*

КИЇВ «РАДЯНСЬКА ШКОЛА» 1989

СЛОВНИК ТРУДНОЩІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Близько 15000 слів

За редакцією *С. Я. Єрмоленко*

КИЇВ «РАДЯНСЬКА ШКОЛА» 1989

СЛОВНИК ТРУДНОЩІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Близько 15000 слів

За редакцією *С. Я. Єрмоленко*

КИЇВ «РАДЯНСЬКА ШКОЛА» 1989

СЛОВНИК ТРУДНОЩІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Близько 15000 слів

За редакцією *С. Я. Єрмоленко*

КИЇВ «РАДЯНСЬКА ШКОЛА» 1989

СЛОВНИК ТРУДНОЩІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Близько 15000 слів

За редакцією *С. Я. Єрмоленко*

КИЇВ «РАДЯНСЬКА ШКОЛА» 1989

А

А¹, *невідм.* Як назва літери вжив. у с. р. *Велике а.* Як назва звука вжив. у ч. р. *Голосний а. Ненаголошений а.*

А² — АЛЕ. Сполучники *а* і *але* збігаються в протиставному значенні. *Є багато на світі учених людей, а поетів мало* (Коцюбинський). *Вже пізно, а спати не хочеться. Але* вносить додатковий відтінок обмеження, категоричності. *Лікарі рекомендували йому працювати зранку, а не ввечері. Лікарі рекомендували йому працювати зранку, але не ввечері.* Протиставне *а* вживається в реченні, де є заперечення і стверджування. *Не ідеї визначають суспільно-економічне становище людей, а суспільно-економічне становище людей визначає їх ідеї.* Більшому увиразненню протиставлення служить введення в речення вставного слова *навпаки. Не свідомість людей визначає їх буття, а, навпаки, їх суспільне буття визначає їх свідомість.* Максимальність протиставлення виражається складною формою сполучення *не тільки не..., а, навпаки... Командир, відзначений Ясногорською, не тільки не викликав у Маковея неприязні, а, навпаки, після свого успіху він ще більше виріс в очах телефоніста* (Гончар).

Коли в реченні відсутнє заперечення, сполучник *а* значенням наближається до *і. Недавно з шахти викачали воду, а вже іде вугілля на-гора.* При відсутності протиставлення в змісті речення сполучник *а* своїм значенням відходить від сполучника *але,* вказуючи на послідовність чи наступність подій. *Він ступав попереду, а за ним ступав подорожній.* Ще менший відтінок протиставлення має сполучник *а* в складносурядних реченнях, у яких вказується на роздільність дій чи фактів. *Ну, жніте ж, дітоньки, а я піду, зварю вам киселиці на полудень* (Леся Українка).

АБАКА́Н. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Абакана.* 2. *род.* -у. Назва ріки. *Береги Абакану.*

АБИ́, *спол. з відт. розм.* Уживається в складнопідрядних реченнях, приєднуючи: 1) підрядні умови. Синоніми *коли б лише, тільки б. Отак тепер не знає, де дітись, Титарівна... Хоч у воду, Аби до Микити...* (Шевченко); 2) підрядні мети. Синоніми *щоб, для того щоб. Я Нептуну Півкопи грошей в руку суну, Аби на морі шторм утих* (Котляревський); 3) підрядні способу дії. Синонім *щоб. Держімося разом, близько стін, так, аби не могли нас окружити* (Франко); 4) підрядні з'ясувальні. Синонім *щоб. Роби так, аби наслідки твоєї діяльності сприяли збереженню життя на планеті* (З журналу). Написання. 1. Як спол. з частками *-но, -то* пишеться через дефіс: *аби-но, аби-то;* з іншими словами — окремо: *аби де (спол.* і *присл.), аби кудись (спол.* і *присл.), аби тільки (спол.* і *частка).* 2. Як морфема, що бере участь у творенні складних прислівників та неозначених займенників, пишеться разом: *абиде, абиколи, абихто (аби до кого, аби з ким, аби на кому, аби на кім), абичий (аби з чиїм, аби на чиєму, аби на чиїм, аби з чиєю, аби на чиїй), абищо (аби до чого, аби з чим, аби*

А

А¹, *невідм.* Як назва літери вжив. у с. р. *Велике а.* Як назва звука вжив. у ч. р. *Голосний а. Ненаголошений а.*

А² — АЛЕ. Сполучники *а* і *але* збігаються в протиставному значенні. *Є багато на світі учених людей, а поетів мало* (Коцюбинський). *Вже пізно, а спати не хочеться. Але* вносить додатковий відтінок обмеження, категоричності. *Лікарі рекомендували йому працювати зранку, а не ввечері. Лікарі рекомендували йому працювати зранку, але не ввечері.* Протиставне *а* вживається в реченні, де є заперечення і стверджування. *Не ідеї визначають суспільно-економічне становище людей, а суспільно-економічне становище людей визначає їх ідеї.* Більшому увиразненню протиставлення служить введення в речення вставного слова *навпаки. Не свідомість людей визначає їх буття, а, навпаки, їх суспільне буття визначає їх свідомість.* Максимальність протиставлення виражається складною формою сполучення *не тільки не..., а, навпаки... Командир, відзначений Ясногорською, не тільки не викликав у Маковея неприязні, а, навпаки, після свого успіху він ще більше виріс в очах телефоніста* (Гончар).

Коли в реченні відсутнє заперечення, сполучник *а* значенням наближається до *і*. *Недавно з шахти викачали воду, а вже іде вугілля на-гора.* При відсутності протиставлення в змісті речення сполучник *а* своїм значенням відходить від сполучника *але,* вказуючи на послідовність чи наступність подій. *Він ступав попереду, а за ним ступав подорожній.* Ще менший відтінок протиставлення має сполучник *а* в складносурядних реченнях, у яких вказується на роздільність дій чи фактів. *Ну, жніте ж, дітоньки, а я піду, зварю вам киселиці на полудень* (Леся Українка).

АБАКАН. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Абакана.* 2. *род.* -у. Назва ріки. *Береги Абакану.*

АБИ́, *спол. з відт. розм.* Уживається в складнопідрядних реченнях, приєднуючи: 1) підрядні умови. Синоніми *коли б лише, тільки б. Отак тепер не знає, де дітись, Титарівна... Хоч у воду, Аби до Микити...* (Шевченко); 2) підрядні мети. Синоніми *щоб, для того щоб. Я Нептуну Півкопи грошей в руку суну, Аби на морі шторм утих* (Котляревський); 3) підрядні способу дії. Синонім *щоб. Держімося разом, близько стін, так, аби не могли нас окружити* (Франко); 4) підрядні з'ясувальні. Синонім *щоб. Роби так, аби наслідки твоєї діяльності сприяли збереженню життя на планеті* (З журналу).

Написання. 1. Як спол. з частками *-но, -то* пишеться через дефіс: *аби-но, аби-то;* з іншими словами — окремо: *аби де (спол.* і *присл.), аби кудись (спол.* і *присл.), аби тільки (спол.* і *частка).* 2. Як морфема, що бере участь у творенні складних прислівників та неозначених займенників, пишеться разом: *абиде, абиколи, абихто (аби до кого, аби з ким, аби на кому, аби на кім), абичий (аби з чиїм, аби на чиєму, аби на чиїм, аби з чиєю, аби на чиїй), абищо (аби до чого, аби з чим, аби*

А

А[1], *невідм.* Як назва літери вжив. у с. р. *Велике а.* Як назва звука вжив. у ч. р. *Голосний а. Ненаголошений а.*

А[2] — АЛЕ. Сполучники *а* і *але* збігаються в протиставному значенні. *Є багато на світі учених людей, а поетів мало* (Коцюбинський). *Вже пізно, а спати не хочеться. Але* вносить додатковий відтінок сбмеження, категоричності. *Лікарі рекомендували йому працювати зранку, а не ввечері. Лікарі рекомендували йому працювати зранку, але не ввечері.* Протиставне *а* вживається в реченні, де є заперечення і стверджування. *Не ідеї визначають суспільно-економічне становище людей, а суспільно-економічне становище людей визначає їх ідеї.* Більшому увиразненню протиставлення служить введення в речення вставного слоза *навпаки. Не свідомість людей визначає їх буття, а, навпаки, їх суспільне буття визначає їх свідомість.* Максимальність протиставлення виражається складною формою сполучення *не тільки не..., а, навпаки... Командир, відзначений Ясногорською, не тільки не викликав у Маковея неприязні, а, навпаки, після свого успіху він ще більше виріс в очах телефоніста* (Гончар).

Коли в реченні відсутнє заперечення, сполучник *а* значенням наближається до *і*. *Недавно з шахти викачали воду, а вже іде вугілля на-гора.* При відсутності протиставлення в змісті речення сполучник *а* своїм значенням відходить від сполучника *але,* вказуючи на послідовність чи наступність подій. *Він ступав попереду, а за ним ступав подорожній.* Ще менший відтінок протиставлення має сполучник *а* в складносурядних реченнях, у яких вказується на роздільність дій чи фактів. *Ну, жніте ж, дітоньки, а я піду, зварю вам киселиці на полудень* (Леся Українка).

АБАКА́Н. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Абакана.* 2. *род.* -у. Назва ріки. *Береги Абакану.*

АБИ́, *спол. з відт. розм.* Уживається в складнопідрядних реченнях, приєднуючи: 1) підрядні умови. Синоніми *коли б лише, тільки б. Отак тепер не знає, де дітись, Титарівна... Хоч у воду, Аби до Микити...* (Шевченко); 2) підрядні мети. Синоніми *щоб, для того щоб. Я Нептуну Півкопи грошей в руку суну, Аби на морі шторм утих* (Котляревський); 3) підрядні способу дії. Синонім *щоб. Держімося разом, близько стін, так, аби не могли нас окружити* (Франко); 4) підрядні з'ясувальні. Синонім *щоб. Роби так, аби наслідки твоєї діяльності сприяли збереженню життя на планеті* (З журналу). Написання. 1. Як спол. з частками *-но, -то* пишеться через дефіс: *аби-но, аби-то;* з іншими словами — окремо: *аби де (спол.* і *присл.), аби кудись (спол.* і *присл.), аби тільки (спол.* і *частка).* 2. Як морфема, що бере участь у творенні складних прислівників та неозначених займенників, пишеться разом: *абиде, абиколи, абихто (аби до кого, аби з ким, аби на кому, аби на кім), абичий (аби з чиїм, аби на чиєму, аби на чиїм, аби з чиєю, аби на чиїй), абищо (аби до чого, аби з чим, аби*

А

А[1], *невідм.* Як назва літери вжив. у с. р. *Велике а.* Як назва звука вжив. у ч. р. *Голосний а. Ненаголошений а.*

А[2] **— АЛЕ.** Сполучники *а* і *але* збігаються в протиставному значенні. *Є багато на світі учених людей, а поетів мало* (Коцюбинський). *Вже пізно, а спати не хочеться. Але* вносить додатковий відтінок обмеження, категоричності. *Лікарі рекомендували йому працювати зранку, а не ввечері. Лікарі рекомендували йому працювати зранку, але не ввечері.* Протиставне *а* вживається в реченні, де є заперечення і стверджування. *Не ідеї визначають суспільно-економічне становище людей, а суспільно-економічне становище людей визначає їх ідеї.* Більшому увиразненню протиставлення служить введення в речення вставного слова *навпаки. Не свідомість людей визначає їх буття, а, навпаки, їх суспільне буття визначає їх свідомість.* Максимальність протиставлення виражається складною формою сполучення *не тільки не..., а, навпаки... Командир, відзначений Ясногорською, не тільки не викликав у Маковея неприязні, а, навпаки, після свого успіху він ще більше виріс в очах телефоніста* (Гончар).

Коли в реченні відсутнє заперечення, сполучник *а* значенням наближається до *і. Недавно з шахти викачали воду, а вже іде вугілля на-гора.* При відсутності протиставлення в змісті речення сполучник *а* своїм значенням відходить від сполучника *але,* вказуючи на послідовність чи наступність подій. *Він ступав попереду, а за ним ступав подорожній.* Ще менший відтінок протиставлення має сполучник *а* в складносурядних реченнях, у яких вказується на роздільність дій чи фактів. *Ну, жніте ж, дітоньки, а я піду, зварю вам киселиці на полудень* (Леся Українка).

АБАКА́Н. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Абакана.* 2. *род.* -у. Назва ріки. *Береги Абакану.*

АБИ́, *спол. з відт. розм.* Уживається в складнопідрядних реченнях, приєднуючи: 1) підрядні умови. Синоніми *коли б лише, тільки б. Отак тепер не знає, де дітись, Титарівна... Хоч у воду, Аби до Микити...* (Шевченко); 2) підрядні мети. Синоніми *щоб, для того щоб. Я Нептуну Півкопи грошей в руку суну, Аби на морі шторм утих* (Котляревський); 3) підрядні способу дії. Синонім *щоб. Держімося разом, близько стін, так, аби не могли нас окружити* (Франко); 4) підрядні з'ясувальні. Синонім *щоб. Роби так, аби наслідки твоєї діяльності сприяли збереженню життя на планеті* (З журналу). Написання. 1. Як спол. з частками *-но, -то* пишеться через дефіс: *аби-но, аби-то;* з іншими словами — окремо: *аби де (спол.* і *присл.), аби кудись (спол.* і *присл.), аби тільки (спол.* і *частка).* 2. Як морфема, що бере участь у творенні складних прислівників та неозначених займенників, пишеться разом: *абиде, абиколи, абихто (аби до кого, аби з ким, аби на кому, аби на кім), абичий (аби з чим, аби на чиєму, аби на чиїм, аби з чиєю, аби на чиїй), абищо (аби до чого, аби з чим, аби

А

А[1], *невідм.* Як назва літери вжив. у с. р. *Велике а.* Як назва звука вжив. у ч. р. *Голосний а. Ненаголошений а.*

А[2] **— АЛЕ.** Сполучники *а* і *але* збігаються в протиставному значенні. *Є багато на світі учених людей, а поетів мало* (Коцюбинський). *Вже пізно, а спати не хочеться. Але* вносить додатковий відтінок сбмеження, категоричності. *Лікарі рекомендували йому працювати зранку, а не ввечері. Лікарі рекомендували йому працювати зранку, але не ввечері.* Протиставне *а* вживається в реченні, де є заперечення і стверджування. *Не ідеї визначають суспільно-економічне становище людей, а суспільно-економічне становище людей визначає їх ідеї.* Більшому увиразненню протиставлення служить введення в речення вставного слова *навпаки. Не свідомість людей визначає їх буття, а, навпаки, їх суспільне буття визначає їх свідомість.* Максимальність протиставлення виражається складною формою сполучення *не тільки не..., а, навпаки... Командир, відзначений Ясногорською, не тільки не викликав у Маковея неприязні, а, навпаки, після свого успіху він ще більше виріс в очах телефоніста* (Гончар).

Коли в реченні відсутнє заперечення, сполучник *а* значенням наближається до *і. Недавно з шахти викачали воду, а вже іде вугілля на-гора.* При відсутності протиставлення в змісті речення сполучник *а* своїм значенням відходить від сполучника *але,* вказуючи на послідовність чи наступність подій. *Він ступав попереду, а за ним ступав подорожній.* Ще менший відтінок протиставлення має сполучник *а* в складносурядних реченнях, у яких вказується на роздільність дій чи фактів. *Ну, жніте ж, дітоньки, а я піду, зварю вам киселиці на полудень* (Леся Українка).

АБАКА́Н. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Абакана.* 2. *род.* -у. Назва ріки. *Береги Абакану.*

АБИ́, *спол. з відт. розм.* Уживається в складнопідрядних реченнях, приєднуючи: 1) підрядні умови. Синоніми *коли б лише, тільки б. Отак тепер не знає, де дітись, Титарівна... Хоч у воду, Аби до Микити...* (Шевченко); 2) підрядні мети. Синоніми *щоб, для того щоб. Я Нептуну Півкопи грошей в руку суну, Аби на морі шторм утих* (Котляревський); 3) підрядні способу дії. Синонім *щоб. Держімося разом, близько стін, так, аби не могли нас окружити* (Франко); 4) підрядні з'ясувальні. Синонім *щоб. Роби так, аби наслідки твоєї діяльності сприяли збереженню життя на планеті* (З журналу).

Написання. 1. Як спол. з частками *-но, -то* пишеться через дефіс: *аби-но, аби-то;* з іншими словами — окремо: *аби де (спол.* і *присл.), аби кудись (спол.* і *присл.), аби тільки (спол.* і *частка).* 2. Як морфема, що бере участь у творенні складних прислівників та неозначених займенників, пишеться разом: *абиде, абиколи, абихто (аби до кого, аби з ким, аби на кому, аби на кім), абичий (аби з чиїм, аби на чиєму, аби на чиїм, аби з чиєю, аби на чиїй), абищо (аби до чого, аби з чим, аби*

А

А¹, *невідм.* Як назва літери вжив. у с. р. *Велике а.* Як назва звука вжив. у ч. р. *Голосний а. Ненаголошений а.*

А² — АЛЕ. Сполучники *а* і *але* збігаються в протиставному значенні. *Є багато на світі учених людей, а поетів мало* (Коцюбинський). *Вже пізно, а спати не хочеться. Але* вносить додатковий відтінок обмеження, категоричності. *Лікарі рекомендували йому працювати зранку, а не ввечері. Лікарі рекомендували йому працювати зранку, але не ввечері.* Протиставне *а* вживається в реченні, де є заперечення і стверджування. *Не ідеї визначають суспільно-економічне становище людей, а суспільно-економічне становище людей визначає їх ідеї.* Більшому увиразненню протиставлення служить введення в речення вставного слова *навпаки. Не свідомість людей визначає їх буття, а, навпаки, їх суспільне буття визначає їх свідомість.* Максимальність протиставлення виражається складною формою сполучення *не тільки не..., а, навпаки... Командир, відзначений Ясногорською, не тільки не викликав у Маковея неприязні, а, навпаки, після свого успіху він ще більше виріс в очах телефоніста* (Гончар).

Коли в реченні відсутнє заперечення, сполучник *а* значенням наближається до *і*. *Недавно з шахти викачали воду, а вже іде вугілля на-гора.* При відсутності протиставлення в змісті речення сполучник *а* своїм значенням відходить від сполучника *але*, вказуючи на послідовність чи наступність подій. *Він ступав попереду, а за ним ступав подорожній.* Ще менший відтінок протиставлення має сполучник *а* в складносурядних реченнях, у яких вказується на роздільність дій чи фактів. *Ну, жніте ж, дітоньки, а я піду, зварю вам киселиці на полудень* (Леся Українка).

АБАКА́Н. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Абакана.* 2. *род.* -у. Назва ріки. *Береги Абакану.*

АБИ́, *спол. з відт. розм.* Уживається в складнопідрядних реченнях, приєднуючи: 1) підрядні умови. Синоніми *коли б лише, тільки б. Отак тепер не знає, де дітись, Титарівна... Хоч у воду, Аби до Микити...* (Шевченко); 2) підрядні мети. Синоніми *щоб, для того щоб. Я Нептуну Півкопи грошей в руку суну, Аби на морі шторм утих* (Котляревський); 3) підрядні способу дії. Синонім *щоб. Держімося разом, близько стін, так, аби не могли нас окружити* (Франко); 4) підрядні з'ясувальні. Синонім *щоб. Роби так, аби наслідки твоєї діяльності сприяли збереженню життя на планеті* (З журналу). Написання. 1. Як спол. з частками *-но, -то* пишеться через дефіс: *аби-но, аби-то;* з іншими словами — окремо: *аби де (спол.* і *присл.), аби кудись (спол.* і *присл.), аби тільки (спол.* і *частка).* 2. Як морфема, що бере участь у творенні складних прислівників та неозначених займенників, пишеться разом: *абиде, абиколи, абихто (аби до кого, аби з ким, аби на кому, аби на кім), абичий (аби з чиїм, аби на чиєму, аби на чиїм, аби з чиєю, аби на чиїй), абищо (аби до чого, аби з чим, аби

А

А[1], *невідм.* Як назва літери вжив. у с. р. *Велике а.* Як назва звука вжив. у ч. р. *Голосний а. Ненаголошений а.*

А[2] — АЛЕ. Сполучники *а* і *але* збігаються в протиставному значенні. *Є багато на світі учених людей, а поетів мало* (Коцюбинський). *Вже пізно, а спати не хочеться. Але* вносить додатковий відтінок обмеження, категоричності. *Лікарі рекомендували йому працювати зранку, а не ввечері. Лікарі рекомендували йому працювати зранку, але не ввечері.* Протиставне *а* вживається в реченні, де є заперечення і стверджування. *Не ідеї визначають суспільно-економічне становище людей, а суспільно-економічне становище людей визначає їх ідеї.* Більшому увиразненню протиставлення служить введення в речення вставного слова *навпаки. Не свідомість людей визначає їх буття, а, навпаки, їх суспільне буття визначає їх свідомість.* Максимальність протиставлення виражається складною формою сполучення *не тільки не..., а, навпаки... Командир, відзначений Ясногорською, не тільки не викликав у Маковея неприязні, а, навпаки, після свого успіху він ще більше виріс в очах телефоніста* (Гончар).

Коли в реченні відсутнє заперечення, сполучник *а* значенням наближається до *і. Недавно з шахти викачали воду, а вже іде вугілля на-гора.* При відсутності протиставлення в змісті речення сполучник *а* своїм значенням відходить від сполучника *але,* вказуючи на послідовність чи наступність подій. *Він ступав попереду, а за ним ступав подорожній.* Ще менший відтінок протиставлення має сполучник *а* в складносурядних реченнях, у яких вказується на роздільність дій чи фактів. *Ну, жніте ж, дітоньки, а я піду, зварю вам киселиці на полудень* (Леся Українка).

АБАКА́Н. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Абакана.* 2. *род.* -у. Назва ріки. *Береги Абакану.*

АБИ́, *спол. з відт. розм.* Уживається в складнопідрядних реченнях, приєднуючи: 1) підрядні умови. Синоніми *коли б лише, тільки б. Отак тепер не знає, де дітись, Титарівна... Хоч у воду, Аби до Микити...* (Шевченко); 2) підрядні мети. Синоніми *щоб, для того щоб. Я Нептуну Півкопи грошей в руку суну, Аби на морі шторм утих* (Котляревський); 3) підрядні способу дії. Синонім *щоб. Держімося разом, близько стін, так, аби не могли нас окружити* (Франко); 4) підрядні з'ясувальні. Синонім *щоб. Роби так, аби наслідки твоєї діяльності сприяли збереженню життя на планеті* (З журналу).

Н а п и с а н н я. 1. Як спол. з частками *-но, -то* пишеться через дефіс: *аби-но, аби-то;* з іншими словами — окремо: *аби де (спол.* і *присл.), аби кудись (спол.* і *присл.), аби тільки (спол.* і *частка).* 2. Як морфема, що бере участь у творенні складних прислівників та неозначених займенників, пишеться разом: *абиде, абиколи, абихто (аби до кого, аби з ким, аби на кому, аби на кім), абичий (аби з чиїм, аби на чиєму, аби на чиїм, аби з чиєю, аби на чиїй), абищо (аби до чого, аби з чим, аби*

А

А[1], *невідм.* Як назва літери вжив. у с. р. *Велике а.* Як назва звука вжив. у ч. р. *Голосний а. Ненаголошений а.*

А[2] **— АЛЕ.** Сполучники *а* і *але* збігаються в протиставному значенні. *Є багато на світі учених людей, а поетів мало* (Коцюбинський). *Вже пізно, а спати не хочеться. Але* вносить додатковий відтінок обмеження, категоричності. *Лікарі рекомендували йому працювати зранку, а не ввечері. Лікарі рекомендували йому працювати зранку, але не ввечері.* Протиставне *а* вживається в реченні, де є заперечення і стверджування. *Не ідеї визначають суспільно-економічне становище людей, а суспільно-економічне становище людей визначає їх ідеї.* Більшому увиразненню протиставлення служить введення в речення вставного слова *навпаки. Не свідомість людей визначає їх буття, а, навпаки, їх суспільне буття визначає їх свідомість.* Максимальність протиставлення виражається складною формою сполучення *не тільки не..., а, навпаки... Командир, відзначений Ясногорською, не тільки не викликав у Маковея неприязні, а, навпаки, після свого успіху він ще більше виріс в очах телефоніста* (Гончар).

Коли в реченні відсутнє заперечення, сполучник *а* значенням наближається до *і*. *Недавно з шахти викачали воду, а вже іде вугілля на-гора.* При відсутності протиставлення в змісті речення сполучник *а* своїм значенням відходить від сполучника *але,* вказуючи на послідовність чи наступність подій. *Він ступав попереду, а за ним ступав подорожній.* Ще менший відтінок протиставлення має сполучник *а* в складносурядних реченнях, у яких вказується на роздільність дій чи фактів. *Ну, жніте ж, дітоньки, а я піду, зварю вам киселиці на полудень* (Леся Українка).

АБАКАН. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Абакана.* 2. *род.* -у. Назва ріки. *Береги Абакану.*

АБИ́, *спол. з відт. розм.* Уживається в складнопідрядних реченнях, приєднуючи: 1) підрядні умови. Синоніми *коли б лише, тільки б. Отак тепер не знає, де дітись, Титарівна... Хоч у воду, Аби до Микити...* (Шевченко); 2) підрядні мети. Синоніми *щоб, для того щоб. Я Нептуну Півкопи грошей в руку суну, Аби на морі шторм утих* (Котляревський); 3) підрядні способу дії. Синонім *щоб. Держімося разом, близько стін, так, аби не могли нас окружити* (Франко); 4) підрядні з'ясувальні. Синонім *щоб. Роби так, аби наслідки твоєї діяльності сприяли збереженню життя на планеті* (З журналу).

Написання. 1. Як спол. з частками *-но, -то* пишеться через дефіс: *аби-но, аби-то;* з іншими словами — окремо: *аби де (спол.* і *присл.), аби кудись (спол.* і *присл.), аби тільки (спол.* і *частка).* 2. Як морфема, що бере участь у творенні складних прислівників та неозначених займенників, пишеться разом: *абиде, абиколи, абихто (аби до кого, аби з ким, аби на кому, аби на кім), абичий (аби з чиїм, аби на чиєму, аби на чиїм, аби з чиєю, аби на чиїй), абищо (аби до чого, аби з чим, аби*

А

А¹, *невідм.* Як назва літери вжив. у с. р. *Велике а.* Як назва звука вжив. у ч. р. *Голосний а. Ненаголошений а.*

А² — АЛЕ. Сполучники *а* і *але* збігаються в протиставному значенні. *Є багато на світі учених людей, а поетів мало* (Коцюбинський). *Вже пізно, а спати не хочеться. Але* вносить додатковий відтінок обмеження, категоричності. *Лікарі рекомендували йому працювати зранку, а не ввечері. Лікарі рекомендували йому працювати зранку, але не ввечері.* Протиставне *а* вживається в реченні, де є заперечення і стверджування. *Не ідеї визначають суспільно-економічне становище людей, а суспільно-економічне становище людей визначає їх ідеї.* Більшому увиразненню протиставлення служить введення в речення вставного слова *навпаки. Не свідомість людей визначає їх буття, а, навпаки, їх суспільне буття визначає їх свідомість.* Максимальність протиставлення виражається складною формою сполучення *не тільки не..., а, навпаки... Командир, відзначений Ясногорською, не тільки не викликав у Маковея неприязні, а, навпаки, після свого успіху він ще більше виріс в очах телефоніста* (Гончар).

Коли в реченні відсутнє заперечення, сполучник *а* значенням наближається до *і. Недавно з шахти викачали воду, а вже іде вугілля на-гора.* При відсутності протиставлення в змісті речення сполучник *а* своїм значенням відходить від сполучника *але,* вказуючи на послідовність чи наступність подій. *Він ступав попереду, а за ним ступав подорожній.* Ще менший відтінок протиставлення має сполучник *а* в складносурядних реченнях, у яких вказується на роздільність дій чи фактів. *Ну, жніте ж, дітоньки, а я піду, зварю вам киселиці на полудень* (Леся Українка).

АБАКАН. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Абакана.* 2. *род.* -у. Назва ріки. *Береги Абакану.*

АБИ, *спол. з відт. розм.* Уживається в складнопідрядних реченнях, приєднуючи: 1) підрядні умови. Синоніми *коли б лише, тільки б. Отак тепер не знає, де дітись, Титарівна... Хоч у воду, Аби до Микити...* (Шевченко); 2) підрядні мети. Синоніми *щоб, для того щоб. Я Нептуну Півкопи грошей в руку суну, Аби на морі шторм утих* (Котляревський); 3) підрядні способу дії. Синонім *щоб. Держімося разом, близько стін, так, аби не могли нас окружити* (Франко); 4) підрядні з'ясувальні. Синонім *щоб. Роби так, аби наслідки твоєї діяльності сприяли збереженню життя на планеті* (З журналу). Написання. 1. Як спол. з частками *-но, -то* пишеться через дефіс: *аби-но, аби-то;* з іншими словами — окремо: *аби де (спол. і присл.), аби кудись (спол. і присл.), аби тільки (спол. і частка).* 2. Як морфема, що бере участь у творенні складних прислівників та неозначених займенників, пишеться разом: *абиде, абиколи, абихто (аби до кого, аби з ким, аби на кому, аби на кім), абичий (аби з чиїм, аби на чиєму, аби на чиїм, аби з чиєю, аби на чиїй), абищо (аби до чого, аби з чим, аби*

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, анікім (ані з ким), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, анічого (ані до чого), анічому, анічим (ані з чим), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. К е р у в а н н я: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколонія́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дюрінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, аніко́го (ані до ко́го), аніко́му, аніки́м (ані з ки́м), ані на ко́му (ані на кі́м)

АНІЩО́, аніч́ого (ані до чо́го), анічо́му, аніч́им (ані з чи́м), ані на чо́му (ані на чі́м)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколонія́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархічний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вині́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, анікйм (ані з кйм), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, анічого (ані до чого), анічому, анічим (ані з чим), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антивоє́нний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколонія́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархічний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дюрінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -виний, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -іл

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонімія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікóго (ані до кóго), анікóму, анікúм (ані з кúм), ані на кóму (ані на кíм)

АНІЩО́, анічóго (ані до чóго), анічóму, анічúм (ані з чúм), ані на чóму (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* áннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* анóнім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитéза, антиракéта, антиалкогóльний, антивоéнний, антигромáдський, антидержáвний, антиімперіалістúчний, антиколоніáльний, антикріпоснúцький, антиматеріалістúчний, антимілітарúстський, антимонархічний, антимора́льний, антинарóдний, антинаукóвий, антисанітáрний, антисептúчний, антифашúстський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *áнти-Єврóпа.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *Áнти-Дюрінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -винú, *мн.* -вúни, -вúн

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тілá, -íл

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонімія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антрацúтний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антрацúтовий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепрéнерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресóль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікóго (ані до кóго), анікóму, анікúм (ані з кúм), ані на кóму (ані на кíм)

АНІЩО́, аніčóго (ані до чóго), анічóму, анічúм (ані з чúм), ані на чóму (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* áннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* анóнім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитéза, антиракéта, антиалкогóльний, антивоéнний, антигромáдський, антидержáвний, антиімперіалістúчний, антиколоніáльний, антикріпоснúцький, антиматеріалістúчний, антимілітарúстський, антимонархічний, антимора́льний, антинарóдний, антинаукóвий, антисанітáрний, антисептúчний, антифашúстський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *áнти-Єврóпа.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *Áнти-Дюрінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -виня́, *мн.* -вúни, -вúн

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тілá, -ілл

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонімія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антрацúтний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антрацúтовий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепрéнерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресóль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, аніко́го (ані до ко́го), аніко́му, аніки́м (ані з ки́м), ані на ко́му (ані на кім)

АНІЩО́, анічо́го (ані до чо́го), анічо́му, анічи́м (ані з чи́м), ані на чо́му (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* анія́ка, анія́кої, ані з я́кою, ані на я́кій; *с.* анія́ке, анія́кого; *мн.* анія́кі, анія́ких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколонія́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархічний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́**, -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, аніким (ані з ким), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, анічого (ані до чого), анічому, анічим (ані з чим), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* áннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* анóнім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. К е р у в а н н я: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитéза, антиракéта, антиалкогóльний, антивоéнний, антигромáдський, антидержáвний, антиімперіалісти́чний, антиколоніáльний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархічний, антимора́льний, антинарóдний, антинаукóвий, антисанітáрний, антисепти́чний, антифаши́стський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *áнти-Єврóпа.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *Áнти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -виній, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тілá, -íл

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонíмія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепрéнерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресóль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, анікім (ані з ким), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, анічого (ані до чого), анічому, анічим (ані з чим), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. К е р у в а н н я: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколонія́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІЖ, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікóго (ані до кóго), анікóму, анікúм (ані з кúм), ані на кóму (ані на кíм)

АНІЩО́, анічóго (ані до чóго), анічóму, анічúм (ані з чúм), ані на чóму (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, анія́кого, ані з я́ким, ані на я́кому (ані на я́кім); *ж.* анія́ка, анія́кої, ані з я́кою, ані на я́кій; *с.* анія́ке, анія́кого; *мн.* анія́кі, анія́ких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* анóнім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитéза, антиракéта, антиалкогóльний, антивоє́нний, антигромáдський, антидержáвний, антиімперіалістúчний, антиколоніáльний, антикріпоснúцький, антиматеріалістúчний, антимілітарúстський, антимонархічний, антиморáльний, антинарóдний, антинаукóвий, антисанітáрний, антисептúчний, антифашúстський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *áнти-Єврóпа.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *Áнти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -виню́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тілá, -íл

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонíмія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепрéнерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресóль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДÉ, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і АНІТРО́ШКИ

АНІХТÓ, анікóго (ані до кóго), анікóму, анікúм (ані з кúм), ані на кóму (ані на кíм)

АНІЩÓ, анічóго (ані до чóго), анічóму, анічúм (ані з чúм), ані на чóму (ані на чíм)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з якúм, ані на якому (ані на якíм); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* áннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* анóнім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. К е р у в а н н я: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитéза, антиракéта, антиалкогóльний, антивоєнний, антигромáдський, антидержáвний, антиімперіалістúчний, антиколоніáльний, антикріпоснúцький, антиматеріалістúчний, антимілітарúстський, антимонархічний, антимора́льний, антинарóдний, антинаукóвий, антисанітáрний, антисептúчний, антифашúстський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *áнти-Єврóпа.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *Áнти-Дюрінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -винú, *мн.* -вúни, -вúн

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тілá, -íл

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонíмія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антрацúтний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антрацúтовий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепрéнерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресóль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, аніким (ані з ким), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, анічого (ані до чого), анічому, анічим (ані з чим), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколоніа́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, аніко́го (ані до ко́го), аніко́му, аніки́м (ані з ки́м), ані на ко́му (ані на кі́м)

АНІЩО́, анічо́го (ані до чо́го), анічо́му, анічи́м (ані з чи́м), ані на чо́му (ані на чі́м)

АНІЯ́КИЙ, анія́кого, ані з я́ким, ані на я́кому (ані на я́кім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. К е р у в а н н я: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколонія́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархічний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вині́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІЖ, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до ко́го), аніко́му, аніки́м (ані з ки́м), ані на ко́му (ані на кім)

АНІЩО́, анічо́го (ані до чо́го), анічо́му, анічи́м (ані з чи́м), ані на чо́му (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, анія́кого, ані з я́ким, ані на я́кому (ані на я́кім); *ж.* анія́ка, анія́кої, ані з я́кою, ані на я́кій; *с.* анія́ке, анія́кого; *мн.* анія́кі, анія́ких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитéза, антиракéта, антиалкого́льний, антивоє́нний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколонія́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархічний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*
АНІДЕ́, *присл.*
АНІ́Ж, *спол.*
АНІЗА́ЩО, *присл.*
АНІ МУР-МУР
АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**
АНІХТО́, анікóго (ані до кóго), анікóму, анікúм (ані з кúм), ані на кóму (ані на кíм)
АНІЩО́, анічóго (ані до чóго), анічóму, анічúм (ані з чúм), ані на чóму (ані на чім)
АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких
АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**
А́ННА див. **ГА́ННА**
АННА́ЛИ, -ів [*не* áннали]
АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.
АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ
АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю
АНОНІ́М, -а [*не* анóнім]
АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).
АНОТА́ЦІЯ. К е р у в а н н я: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*
АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ
АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ
АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитéза, антиракéта, антиалкогóльний, антивоєнний, антигромáдський, антидержáвний, антиімперіалістúчний, антиколоніáльний, антикріпоснúцький, антиматеріалістúчний, антимілітарúстський, антимонархічний, антимoрáльний, антинарóдний, антинаукóвий, антисанітáрний, антисептúчний, антифашúстський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *áнти-Єврóпа.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*
АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів
АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -винú, *мн.* -вúни, -вúн
АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*
АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тілá, -іл
АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів
АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.
АНТОНІМІ́Я [*не* антонíмія]
АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антрацúтний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антрацúтовий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*
АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*
АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепрéнерський]
АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресóль, -і, *ор.* -ллю
А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]
АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІЖ, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІШКИ і АНІТРО́ШКИ

АНІХТО́, аніко́го (ані до ко́го), аніко́му, аніки́м (ані з ки́м), ані на ко́му (ані на кім)

АНІЩО́, анічо́го (ані до чо́го), анічо́му, аніч́им (ані з чи́м), ані на чо́му (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИ́Й

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антивоє́нний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколоніа́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дюрінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонімія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, аніким (ані з ким), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, нічого (ані до чого), анічому, анічим (ані з чим), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антивоє́нний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколоніа́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -виній, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонімія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, анікім (ані з ким), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, анічого (ані до чого), анічому, анічим (ані з чим), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* аннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антивоє́нний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколоніа́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вині́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, анікім (ані з ким), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, анічого (ані до чого), анічому, анічим (ані з чим), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* аннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* анонім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитеза, антиракета, антиалкогольний, антивоєнний, антигромадський, антидержавний, антиімперіалістичний, антиколоніальний, антикріпосницький, антиматеріалістичний, антимілітаристський, антимонархічний, антиморальний, антинародний, антинауковий, антисанітарний, антисептичний, антифашистський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *анти-Європа.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *Анти-Дюрінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антитеза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонімія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепренерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресоль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлюс]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, аніко́го (ані до ко́го), аніко́му, аніки́м (ані з ки́м), ані на ко́му (ані на кі́м)

АНІЩО́, анічо́го (ані до чо́го), анічо́му, анічи́м (ані з чи́м), ані на чо́му (ані на чі́м)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з я́ким, ані на я́кому (ані на я́кім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з я́кою, ані на я́кій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколонія́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́**, -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, аніким (ані з ким), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, анічого (ані до чого), анічому, анічим (ані з чим), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. К е р у в а н н я: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антивоє́нний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколонія́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархічний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дюрінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, анікйм (ані з ким), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, анічого (ані до чого), анічому, анічйм (ані з чим), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИ́Й

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколоніа́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́**, -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікóго (ані до кóго), анікóму, анікúм (ані з кúм), ані на кóму (ані на кíм)

АНІЩО́, анічóго (ані до чóго), анічóму, анічúм (ані з чúм), ані на чóму (ані на чíм)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* áннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* анóнім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. К е р у в а н н я: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитéза, антиракéта, антиалкогóльний, антивоє́нний, антигромáдський, антидержáвний, антиімперіалістúчний, антиколоніáльний, антикріпоснúцький, антиматеріалістúчний, антимілітарúстський, антимонархічний, антиморáльний, антинарóдний, антинаукóвий, антисанітáрний, антисептúчний, антифашúстський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *áнти-Єврóпа.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *Áнти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -виний, *мн.* -вúни, -вúн

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тілá, -íл

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонíмія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антрацúтний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антрацúтовий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепрéнерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресóль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, аніко́го (ані до ко́го), аніко́му, аніки́м (ані з ки́м), ані на ко́му (ані на кі́м)

АНІЩО́, нічо́го (ані до чо́го), анічо́му, анічи́м (ані з чи́м), ані на чо́му (ані на чі́м)

АНІ́ЯКИЙ, ані́якого, ані з я́ким, ані на я́кому (ані на я́кім); *ж.* ані́яка, ані́якої, ані з я́кою, ані на я́кій; *с.* ані́яке, ані́якого; *мн.* ані́які, ані́яких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антиракéта, антиалкого́льний, антивоє́нний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколоніа́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вині́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, анікйм (ані з ким), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, анічого (ані до чого), анічому, анічим (ані з чим), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. К е р у в а н н я: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитé́за, антиракéта, антиалкогóльний, антивоéнний, антигромáдський, антидержáвний, антиімперіалістúчний, антиколоніáльний, антикріпоснúцький, антиматеріалістúчний, антимілітарúстський, антимонархі́чний, антиморáльний, антинарóдний, антинаукóвий, антисанітáрний, антисептúчний, антифашúстський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *áнти-Єврóпа.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *Áнти-Дюрінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -іл

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІЖ, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікóго (ані до кóго), анікóму, анікúм (ані з кúм), ані на кóму (ані на кíм)

АНІЩО́, анічóго (ані до чóго), анічóму, анічúм (ані з чúм), ані на чóму (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* áннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* анóнім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитéза, антиракéта, антиалкогóльний, антивоєнний, антигромáдський, антидержáвний, антиімперіалістúчний, антиколоніáльний, антикріпоснúцький, антиматеріалістúчний, антимілітарúстський, антимонархічний, антимора́льний, антинарóдний, антинаукóвий, антисанітáрний, антисептúчний, антифашúстський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *áнти-Єврóпа.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *Áнти-Дюрінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -виню́, *мн.* -вúни, -вúн

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тілá, -іл

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонíмія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антрацúтний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антрацúтовий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепрéнерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресóль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, анікім (ані з ким), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, анічого (ані до чого), анічому, анічим (ані з чим), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколоніа́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -іл

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДÉ, *присл.*

АНÍЖ, *спол.*

АНІЗÁЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРÍШКИ і **АНІТРÓШКИ**

АНІХТÓ, анікóго (ані до кóго), анікóму, анікúм (ані з кúм), ані на кóму (ані на кíм)

АНІЩÓ, анічóго (ані до чóго), анічóму, анічúм (ані з чúм), ані на чóму (ані на чíм)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з якúм, ані на якóму (ані на якíм); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛÁВ, -у і **ЕНКЛÁВ**

ÁННА див. **ГÁННА**

АННÁЛИ, -ів [*не* áннали]

АННІБÁЛОВА (АННІБÁЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНÓДНО-ПРОМЕНÉВИЙ

АНОМÁЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНÍМ, -а [*не* анóнім]

АНÓНС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТÁЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТÉННО-ПРИЙМÁЛЬНО-ПЕРЕДАВÁЛЬНИЙ

АНТÉННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитéза, антиракéта, антиалкогóльний, антивоєнний, антигромáдський, антидержáвний, антиімперіалістúчний, антиколоніáльний, антикріпоснúцький, антиматеріалістúчний, антимілітарúстський, антимонархічний, антиморáльний, антинарóдний, антинаукóвий, антисанітáрний, антисептúчний, антифашúстський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *áнти-Єврóпа.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *Áнти-Дюрінг.*

АНТИПÓД, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНÁ,** -винú, *мн.* -вúни, -вúн

АНТИТÉЗА — АНТИТÉЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІЛО, -а, *мн.* -тілá, -íл

АНТИФЕРМÉНТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТÓНІВ ВОГÓНЬ (ОГÓНЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІЯ [*не* антонíмія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антрацúтний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антрацúтовий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАШÁ, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНÉРСЬКИЙ [*не* антрепрéнерський]

АНТРЕСÓЛІ, -лей, *рідше одн.* антресóль, -і, *ор.* -ллю

ÁНШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРÁТ. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, анікйм (ані з кйм), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, анічого (ані до чого), анічому, анічйм (ані з чйм), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антиржа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколоніа́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархічний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дюрінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІЖ, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, аніко́го (ані до ко́го), аніко́му, аніки́м (ані з ки́м), ані на ко́му (ані на кі́м)

АНІЩО́, аніч́ого (ані до чо́го), аніч́ому, аніч́им (ані з чи́м), ані на чо́му (ані на чі́м)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколонія́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*
АНІДЕ́, *присл.*
АНІ́Ж, *спол.*
АНІЗА́ЩО, *присл.*
АНІ МУР-МУР
АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**
АНІХТО́, анікóго (ані до кóго), анікóму, анікúм (ані з кúм), ані на кóму (ані на кíм)
АНІЩО́, анічóго (ані до чóго), анічóму, анічúм (ані з чúм), ані на чóму (ані на чíм)
АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з я́ким, ані на я́кому (ані на я́кім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з я́кою, ані на я́кій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких
АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**
А́ННА див. **ГА́ННА**
АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]
АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.
АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ
АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю
АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]
АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).
АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*
АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ
АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ
АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколонія́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархічний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*
АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів
АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́**, -виній, *мн.* -ви́ни, -ви́н
АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*
АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л
АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів
АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.
АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]
АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*
АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*
АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]
АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю
А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]
АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, аніко́го (ані до ко́го), аніко́му, ані́ки́м (ані з ки́м), ані на ко́му (ані на кі́м)

АНІЩО́, аніч́ого (ані до чо́го), анічо́му, аніч́им (ані з чи́м), ані на чо́му (ані на чі́м)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з я́ким, ані на я́кому (ані на я́кім); *ж.* анія́ка, анія́кої, ані з я́кою, ані на я́кій; *с.* анія́ке, анія́кого; *мн.* анія́кі, анія́ких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитéза, антиракéта, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколоніа́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́**, -вині́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, аніко́го (ані до ко́го), аніко́му, аніки́м (ані з ки́м), ані на ко́му (ані на кі́м)

АНІЩО́, анічо́го (ані до чо́го), анічо́му, аніч́им (ані з чи́м), ані на чо́му (ані на чі́м)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. К е р у в а н н я: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколонія́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -виний, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -іл

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, анікім (ані з ким), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, анічого (ані до чого), анічому, анічим (ані з чим), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. К е р у в а н н я: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколоніа́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархічний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дюрінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІЖ, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до ко́го), аніко́му, аніки́м (ані з ки́м), ані на ко́му (ані на кім)

АНІЩО́, анічо́го (ані до чо́го), анічо́му, анічи́м (ані з чи́м), ані на чо́му (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з я́ким, ані на я́кому (ані на я́кім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з я́кою, ані на я́кій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антивоє́нний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколоніа́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархічний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -іл

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонімія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІЖ, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до ко́го), аніко́му, аніки́м (ані з ки́м), ані на ко́му (ані на кім)

АНІЩО́, анічо́го (ані до чо́го), анічо́му, анічи́м (ані з чи́м), ані на чо́му (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з я́ким, ані на я́кому (ані на я́кім); *ж.* анія́ка, анія́кої, ані з я́кою, ані на я́кій; *с.* анія́ке, анія́кого; *мн.* анія́кі, анія́ких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколоніа́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*
З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вині́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).
Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*
Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікóго (ані до кóго), анікóму, анікúм (ані з кúм), ані на кóму (ані на кíм)

АНІЩО́, анічóго (ані до чóго), анічóму, анічúм (ані з чúм), ані на чóму (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з якúм, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* áннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* анóнім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитéза, антиракéта, антиалкогóльний, антивоéнний, антигромáдський, антидержáвний, антиімперіалістúчний, антиколоніáльний, антикріпоснúцький, антиматеріалістúчний, антимілітарúстський, антимонархíчний, антиморáльний, антинарóдний, антинаукóвий, антисанітáрний, антисептúчний, антифашúстський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *áнти-Єврóпа.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *Áнти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -винú, *мн.* -вúни, -вúн

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тілá, -íл

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонíмія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антрацúтний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антрацúтовий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепрéнерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресóль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікого (ані до кого), анікому, анікйм (ані з ким), ані на кому (ані на кім)

АНІЩО́, анічого (ані до чого), анічому, анічим (ані з чим), ані на чому (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколонія́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархічний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дюрінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́,** -вині́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, анікóго (ані до кóго), анікóму, анікúм (ані з кúм), ані на кóму (ані на кíм)

АНІЩО́, анічóго (ані до чóго), анічóму, анічúм (ані з чúм), ані на чóму (ані на чíм)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з якимм, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* áннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* анóнім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. К е р у в а н н я: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитéза, антиракéта, антиалкогóльний, антивоєнний, антигромáдський, антидержáвний, антиімперіалістúчний, антиколоніáльний, антикріпоснúцький, антиматеріалістúчний, антимілітарúстський, антимонархічний, антиморáльний, антинарóдний, антинаукóвий, антисанітáрний, антисептúчний, антифашúстський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *áнти-Єврóпа.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *Áнти-Дюрінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́**, -винú, *мн.* -вúни, -вúн

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тілá, -íл

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонíмія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антрацúтний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антрацúтовий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепрéнерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресóль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДЕ́, *присл.*

АНІ́Ж, *спол.*

АНІЗА́ЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТО́, аніко́го (ані до ко́го), аніко́му, аніки́м (ані з ки́м), ані на ко́му (ані на кі́м)

АНІЩО́, анічо́го (ані до чо́го), анічо́му, анічи́м (ані з чи́м), ані на чо́му (ані на чі́м)

АНІЯ́КИЙ, анія́кого, ані з я́ким, ані на я́кому (ані на я́кім); *ж.* анія́ка, анія́кої, ані з я́кою, ані на я́кій; *с.* анія́ке, анія́кого; *мн.* анія́кі, анія́ких

АНКЛА́В, -у і **ЕНКЛА́В**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* а́ннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* ано́нім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. К е р у в а н н я: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антите́за, антираке́та, антиалкого́льний, антиво́єнний, антигрома́дський, антидержа́вний, антиімперіалісти́чний, антиколоніа́льний, антикріпосни́цький, антиматеріалісти́чний, антимілітари́стський, антимонархі́чний, антимора́льний, антинаро́дний, антинауко́вий, антисаніта́рний, антисепти́чний, антифаши́стський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *а́нти-Євро́па.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́**, -вини́, *мн.* -ви́ни, -ви́н

АНТИТЕ́ЗА — АНТИТЕ́ЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антите́за** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тіла́, -і́л

АНТИФЕРМЕ́НТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТО́НІВ ВОГО́НЬ (ОГО́НЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антоні́мія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антраци́тний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антраци́товий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНЕ́РСЬКИЙ [*не* антрепре́нерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресо́ль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

здебільшого в заперечних конструкціях при однорідних членах речення, а також у складносурядних реченнях. Кома ставиться перед *ані* після першого однорідного. *В поетиці «Каменярі», як і слід у алегорії, не означено ані часу, ані місця...* (Франко). 2. *част.* Уживається як заперечна частка, з підсиленням. Кома не ставиться. *Сіяло сонце: в небесах Ані хмариночки* (Шевченко). *Не сказав ані слова.*

АНІДÉ, *присл.*

АНІЖ, *спол.*

АНІЗÁЩО, *присл.*

АНІ МУР-МУР

АНІТРІ́ШКИ і **АНІТРО́ШКИ**

АНІХТÓ, анікóго (ані до кóго), анікóму, анікúм (ані з кúм), ані на кóму (ані на кíм)

АНІЩÓ, анічóго (ані до чóго), анічóму, анічúм (ані з чúм), ані на чóму (ані на чім)

АНІЯ́КИЙ, аніякого, ані з яким, ані на якому (ані на якім); *ж.* аніяка, аніякої, ані з якою, ані на якій; *с.* аніяке, аніякого; *мн.* аніякі, аніяких

АНКЛÁВ, -у і **ЕНКЛÁВ**

А́ННА див. **ГА́ННА**

АННА́ЛИ, -ів [*не* áннали]

АННІБА́ЛОВА (АННІБА́ЛІВСЬКА) КЛЯ́ТВА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНО́ДНО-ПРОМЕНЕ́ВИЙ

АНОМА́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю

АНОНІ́М, -а [*не* анóнім]

АНО́НС, -а. Попереднє оголошення про наступні театральні вистави, спектаклі, кінофільми та ін. (не оголошення взагалі, не заклик, не лозунг).

АНОТА́ЦІЯ. Керування: *чого, на що,* рідше *про що. Анотація видання. Анотація на книжку.*

АНТЕ́ННО-ПРИЙМА́ЛЬНО-ПЕРЕДАВА́ЛЬНИЙ

АНТЕ́ННО-ЩОГЛОВИЙ

АНТИ... Префікс, що означає протилежність, протидію, ворожість чому-небудь. Пишеться разом із загальними іменниками і прикметниками: *антитéза, антиракéта, антиалкогóльний, антивоéнний, антигромáдський, антидержáвний, антиімперіалістúчний, антиколоніáльний, антикріпоснúцький, антиматеріалістúчний, антимілітарúстський, антимонархічний, антимора́льний, антинарóдний, антинаукóвий, антисанітáрний, антисептúчний, антифашúстський.*

З власними назвами пишеться через дефіс: *áнти-Єврóпа.* У складі найменувань пишеться з великої літери: *А́нти-Дю́рінг.*

АНТИПО́Д, -а, *мн.* -и, -ів

АНТИРЕЧОВИ́НА, -вини і **АНТИРЕЧОВИНА́**, -виній, *мн.* -вúни, -вúн

АНТИТÉЗА — АНТИТÉЗИС. Збігаються у знач. «заперечення тези» (в логіці і філософії).

Тільки **антитéза** вжив. у знач. «протилежність, протиставлення; стилістичний прийом, що полягає у зіставленні протилежних образів і понять». *Твір побудований на антитезі.*

АНТИТІ́ЛО, -а, *мн.* -тілá, -íл

АНТИФЕРМÉНТ, -у, *мн.* -и, -ів

АНТÓНІВ ВОГÓНЬ (ОГÓНЬ). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

АНТОНІМІ́Я [*не* антонімія]

АНТРАЦИ́ТНИЙ — АНТРАЦИ́ТОВИЙ. Розрізняються значенням.

Антрацúтний. Властивий антрацитові, подібний до антрациту. *Антрацитний запах. Антрацитний колір.*

Антрацúтовий. Який містить чи використовує антрацит. *Антрацитове вугілля. Антрацитова піч.*

АНТРАША́, *невідм., с.* Легкий стрибок у балетному танці зі швидким схрещуванням ніг у повітрі. *Граціозне антраша.*

АНТРЕПРЕНÉРСЬКИЙ [*не* антрепрéнерський]

АНТРЕСО́ЛІ, -лей, *рідше одн.* антресóль, -і, *ор.* -ллю

А́НШЛЮС, -у [*не* аншлю́с]

АПАРА́Т. 1. *род.* -а. Одиничний прилад, пристрій. *Підійшов до телефонного апарата. Ремонт доїльного апарата.* 2. *род.* -у. Сукупність органів, що обслуговують яку-не-

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*
Віха́. Отруйна рослина.
ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*
ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*
ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ
ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ
ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**
ВІ́Я, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій
ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м
ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́
ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**
ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)
Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*
В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*
ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Вне́сок (вклад) у розвиток літератури.*
Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*
Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*
ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ** [1]
ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*
ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док
ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**
ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.
ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**
ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**
ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРА́Й (У КРА́Й)
Вкра́й, *присл. Вкрай незадовільно.*
В кра́й, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*
ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)
Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*
В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*
ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)
Влад, *присл. Запрацювати влад.*
В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*
ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м
ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку
ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ
ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР
Влади́мир, -а. Назва міста.
Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.
ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].
ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *васт.*
ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**
ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*
ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*
ВЛУ́ЧНИЙ
ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**
ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.
Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*
Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*
ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м
ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*
ВМИ́ТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)
Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*
В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*

Віха́. Отруйна рослина.

ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*

ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*

ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ

ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ

ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**

ВІ́Я, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій

ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м

ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́

ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**

ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)

Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*

В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*

ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Вне́сок (вклад) у розвиток літератури.*

Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*

Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*

ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ**[1]

ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*

ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док

ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**

ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.

ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**

ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**

ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРА́Й (У КРА́Й)

Вкрай, *присл. Вкрай незадовільно.*

В край, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*

ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)

Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*

В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*

ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)

Влад, *присл. Запрацювати влад.*

В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*

ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку

ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ

ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР

Влади́мир, -а. Назва міста.

Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.

ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].

ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *заст.*

ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**

ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*

ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*

ВЛУ́ЧНИЙ

ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**

ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.

Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*

Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*

ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м

ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*

ВМИ́ТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)

Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*

В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*
Віха́. Отруйна рослина.
ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*
ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*
ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ
ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ
ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**
ВІ́Я, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій
ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м
ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́
ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**
ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)
Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*
В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*
ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Внесок (вклад) у розвиток літератури.*
Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*
Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*
ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ**[1]
ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*
ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док
ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**
ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.
ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**
ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**
ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРА́Й (У КРА́Й)
Вкрай, *присл. Вкрай незадовільно.*
В край, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*
ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)
Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*
В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*
ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)
Влад, *присл. Запрацювати влад.*
В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*
ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м
ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку
ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ
ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР
Влади́мир, -а. Назва міста.
Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.
ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].
ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *вст.*
ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**
ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*
ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*
ВЛУ́ЧНИЙ
ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**
ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.
Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*
Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*
ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м
ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*
ВМИТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)
Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*
В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*

Віха́. Отруйна рослина.

ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*

ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*

ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ

ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ

ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**

ВІЯ, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій

ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м

ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́

ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**

ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)

Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*

В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*

ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Внесок (вклад) у розвиток літератури.*

Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*

Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*

ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ**[1]

ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*

ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док

ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**

ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.

ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**

ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**

ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРА́Й (У КРА́Й)

Вкрай, *присл. Вкрай незадовільно.*

В край, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*

ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)

Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*

В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*

ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)

Влад, *присл. Запрацювати влад.*

В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*

ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку

ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ

ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР

Влади́мир, -а. Назва міста.

Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.

ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].

ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *вает.*

ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**

ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*

ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*

ВЛУ́ЧНИЙ

ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**

ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.

Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*

Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*

ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м

ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*

ВМИТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)

Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*

В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*
Віха́. Отруйна рослина.
ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адмірáл, віце-адмірáльський, віце-губернáтор, віце-губернáторський, віце-кáнцлер, віце-кáнцлерський, віце-кóнсул, віце-кóнсульський, віце-президéнт, віце-президéнтський.*
ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*
ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ
ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ
ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**
ВІ́Я, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій
ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -вóк, *дав.* -вкáм
ВКАЗІВНИ́Й, -á, -é
ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**
ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)
Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*
В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*
ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Внéсок (вклад) у розвиток літератури.*
Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*
Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*
ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ** [1]
ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*
ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док
ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**
ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.
ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**
ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**
ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРАЙ (У КРА́Й)
Вкра́й, *присл. Вкрай незадовільно.*
В кра́й, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*
ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)
Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*
В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*
ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)
Влад, *присл. Запрацювати влад.*
В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*
ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -éм, *мн.* -í, -íв, *дав.* -я́м
ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку
ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ
ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР
Влади́мир, -а. Назва міста.
Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.
ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].
ВЛА́СТІ, -éй, *ор.* -я́ми *вуст.*
ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**
ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*
ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*
ВЛУ́ЧНИЙ
ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**
ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.
Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*
Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*
ВМИКА́Ч, -á, *ор.* -éм
ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*
ВМИТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)
Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*
В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*
Віха́. Отруйна рослина.
ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*
ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*
ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ
ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ
ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**
ВІЯ, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій
ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м
ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́
ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**
ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)
Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*
В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*
ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Вне́сок (вклад) у розвиток літератури.*
Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*
Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*
ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ**[1]
ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*
ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док
ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**
ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.
ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**
ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**
ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРАЙ (У КРАЙ)
Вкрай, *присл. Вкрай незадовільно.*
В край, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*
ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)
Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*
В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*
ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)
Влад, *присл. Запрацювати влад.*
В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*
ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м
ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку
ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ
ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР
Влади́мир, -а. Назва міста.
Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.
ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].
ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *вааст.*
ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**
ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*
ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*
ВЛУ́ЧНИЙ
ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**
ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.
Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*
Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*
ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м
ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*
ВМИТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)
Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*
В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІМ) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.,* ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В тім, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Вткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чогонебудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити щонебудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́тє, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИ́Я *див.* **УТРИШИ́Я,** *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́,** *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургійний, ву́гільно-металургічний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледро-ба́рка, вуглезбага́чувальний, вуглеки́слий, вуглекисло́тний, вуглеванта́жувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозві́дник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -е́м

ВУГЛЯ́Р, -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -а́м

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із змієподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак.* *вудь*

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗА́ЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузькоколі́йка, вузьколи́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*
Віха́. Отруйна рослина.
ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*
ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*
ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ
ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ
ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**
ВІ́Я, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій
ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м
ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́
ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**
ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)
Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*
В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*
ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Внесок (вклад) у розвиток літератури.*
Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*
Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*
ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ**[1]
ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*
ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док
ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**
ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.
ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**
ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**
ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРА́Й (У КРА́Й)
Вкра́й, *присл. Вкрай незадовільно.*
В кра́й, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*
ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)
Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*
В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*
ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)
Влад, *присл. Запрацювати влад.*
В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*
ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м
ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку
ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ
ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР
Влади́мир, -а. Назва міста.
Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.
ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].
ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *васт.*
ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**
ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*
ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*
ВЛУ́ЧНИЙ
ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**
ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.
Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*
Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*
ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м
ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*
ВМИ́ТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)
Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*
В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІМ) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.*, ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В тім, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Вткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чогонебудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити що-небудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́тє, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИЯ́ *див.* **УТРИШИЯ́,** *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́,** *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургійний, ву́гільно-металургічний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледроба́рка, вуглезбага́чувальний, вуглеки́слий, вуглекисло́тний, вугленаванта́жувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозвідник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -е́м

ВУГЛЯ́Р, -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -а́м

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із змієподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак.* *вудь*

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗА́ЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузькоколі́йка, вузьколи́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*

Віха́. Отруйна рослина.

ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*

ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*

ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ

ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ

ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**

ВІ́Я, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій

ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м

ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́

ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**

ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)

Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*

В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*

ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Внесок (вклад) у розвиток літератури.*

Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*

Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*

ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ** [1]

ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*

ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док

ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**

ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.

ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**

ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**

ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРА́Й (У КРА́Й)

Вкрай, *присл. Вкрай незадовільно.*

В край, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*

ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)

Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*

В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*

ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)

Влад, *присл. Запрацювати влад.*

В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*

ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку

ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ

ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР

Влади́мир, -а. Назва міста.

Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.

ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].

ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *васт.*

ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**

ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*

ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*

ВЛУ́ЧНИЙ

ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**

ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.

Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*

Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*

ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м

ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*

ВМИТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)

Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*

В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІМ) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.,* ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В тім, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Вткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чого-небудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити що-небудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́тє, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИЯ́ *див.* **УТРИШИЯ́,** *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́,** *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургі́йний, ву́гільно-металургі́чний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледро́барка, вуглезбага́чувальний, вуглеки́слий, вуглекисло́тний, вугленванта́жувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозві́дник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -ем

ВУГЛЯ́Р, -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -а́м

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із змієподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак.* *вудь*

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗАЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузькоколі́йка, вузьколи́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*
Віха́. Отруйна рослина.
ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*
ВІЧ-НА-ВІЧ, *присл.*
ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ
ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ
ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**
ВІЯ, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій
ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м
ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́
ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**
ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)
Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*
В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*
ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Вне́сок (вклад) у розвиток літератури.*
Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*
Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*
ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ**[1]
ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*
ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док
ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**
ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.
ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**
ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**
ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРА́Й (У КРА́Й)
Вкрай, *присл. Вкрай незадовільно.*
В край, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*
ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)
Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*
В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*
ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)
Влад, *присл. Запрацювати влад.*
В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*
ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м
ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку
ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ
ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР
Влади́мир, -а. Назва міста.
Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.
ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].
ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *віст.*
ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**
ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*
ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*
ВЛУ́ЧНИЙ
ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**
ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.
Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*
Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*
ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м
ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*
ВМИТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)
Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*
В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІ́М) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.,* ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В ті́м, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Вткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чогонебудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити щонебудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́тє, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИ́Я *див.* **УТРИШИ́Я,** *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́,** *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургійний, ву́гільно-металургічний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледро́ба́рка, вуглезбага́чувальний, вуглекі́слий, вуглекисло́тний, вуглеванта́жувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозві́дник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -ем

ВУГЛЯ́Р, -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і, -ів, *дав.* -а́м

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із змієподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак.* *вудь*

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗА́ЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузькоколі́йка, вузьколи́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*
Віха́. Отруйна рослина.
ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*
ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*
ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ
ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ
ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**
ВІЯ, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій
ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м
ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́
ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**
ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)
Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*
В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*
ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Внесок (вклад) у розвиток літератури.*
Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*
Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*
ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ**[1]
ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*
ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док
ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**
ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.
ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**
ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**
ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРА́Й (У КРА́Й)
Вкрай, *присл. Вкрай незадовільно.*
В край, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*
ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)
Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*
В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*
ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)
Влад, *присл. Запрацювати влад.*
В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*
ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м
ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку
ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ
ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР
Влади́мир, -а. Назва міста.
Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.
ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].
ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *заст.*
ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**
ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*
ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*
ВЛУ́ЧНИЙ
ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**
ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.
Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*
Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*
ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м
ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*
ВМИТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)
Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*
В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІМ) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.,* ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В тім, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Віткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чого-небудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити що-небудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́тє, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИЯ́ *див.* **УТРИШИЯ́,** *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́,** *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургійний, ву́гільно-металургічний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледроба́рка, вуглезбага́чувальний, вуглекі́слий, вуглекисло́тний, вугленавантажувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозві́дник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -ем

ВУГЛЯ́Р, -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і, -ів, *дав.* -а́м

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із змієподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак. вудь*

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗАЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузькоколі́йка, вузьколі́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*
Віха́. Отруйна рослина.
ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*
ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*
ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ
ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ
ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**
ВІЯ, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій
ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м
ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́
ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**
ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)
Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*
В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*
ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Внесок (вклад) у розвиток літератури.*
Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*
Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*
ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ** [1]
ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*
ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док
ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**
ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відстоpонятися від чогось, уникати.
ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**
ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**
ВКРАЙ (УКРА́Й) — В КРАЙ (У КРАЙ)
Вкрай, *присл. Вкрай незадовільно.*
В край, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*
ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)
Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*
В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*
ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)
Влад, *присл. Запрацювати влад.*
В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*
ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м
ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку
ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ
ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР
Влади́мир, -а. Назва міста.
Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.
ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].
ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *васт.*
ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**
ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*
ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*
ВЛУ́ЧНИЙ
ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**
ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.
Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*
Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*
ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м
ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*
ВМИТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)
Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*
В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІ́М) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.,* ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В ті́м, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Вткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чогонебудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити щонебудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́тє, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИ́Я *див.* **УТРИШИ́Я,** *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́,** *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургійний, ву́гільно-металургічний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледробарка, вуглезбага́чувальний, вуглеки́слий, вуглекисло́тний, вугленавантажувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозві́дник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -ем

ВУГЛЯ́Р, -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -а́м

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із змієподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак.* *вудь*

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗА́ЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузькоколі́йка, вузьколи́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*

Віха́. Отруйна рослина.

ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*

ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*

ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ

ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ

ВІЧОВИ́Й і ВІЧЕ́ВИЙ

ВІ́Я, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій

ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м

ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́

ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**

ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)

Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*

В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*

ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Внесок (вклад) у розвиток літератури.*

Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*

Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*

ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ**[1]

ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*

ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док

ВКЛЕ́ЙКА і УКЛЕ́ЙКА

ВКЛОНЯ́ТИСЯ і УКЛОНЯ́ТИСЯ, -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.

ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**

ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**

ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРАЙ (У КРАЙ)

Вкрай, *присл. Вкрай незадовільно.*

В край, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*

ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)

Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*

В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*

ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)

Влад, *присл. Запрацювати влад.*

В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*

ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку

ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ

ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР

Влади́мир, -а. Назва міста.

Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.

ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].

ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *васт.*

ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**

ВЛІ́ВО і УЛІ́ВО, *присл.*

ВЛІ́ТКУ і УЛІ́ТКУ, *присл.*

ВЛУ́ЧНИЙ

ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**

ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.

Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*

Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*

ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м

ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і ВМИ́СНО (УМИ́СНО), *присл.*

ВМИТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)

Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*

В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІМ) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.*, ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В тім, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Вткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чого-небудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити що-небудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́тє, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА**, *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА**, *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИ́Я *див.* **УТРИШИ́Я**, *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́**, *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургійний, ву́гільно-металургі́чний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледроба́рка, вуглезбага́чувальний, вуглеки́слий, вуглекисло́тний, вугленаванта́жувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозві́дник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -ем

ВУГЛЯ́Р, -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -а́м

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із змієподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак.* вудь

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗА́ЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузькоколі́йка, вузьколи́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*

Віха́. Отруйна рослина.

ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*

ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*

ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ

ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ

ВІЧОВИ́Й і ВІЧЕ́ВИЙ

ВІ́Я, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій

ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м

ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́

ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**

ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)

Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*

В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*

ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Внесок (вклад) у розвиток літератури.*

Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*

Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*

ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ**[1]

ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*

ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док

ВКЛЕ́ЙКА і УКЛЕ́ЙКА

ВКЛОНЯ́ТИСЯ і УКЛОНЯ́ТИСЯ, -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.

ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**

ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**

ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРА́Й (У КРА́Й)

Вкрай, *присл. Вкрай незадовільно.*

В край, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*

ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)

Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*

В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*

ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)

Влад, *присл. Запрацювати влад.*

В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*

ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку

ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ

ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР

Влади́мир, -а. Назва міста.

Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.

ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].

ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *васт.*

ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**

ВЛІ́ВО і УЛІ́ВО, *присл.*

ВЛІ́ТКУ і УЛІ́ТКУ, *присл.*

ВЛУ́ЧНИЙ

ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**

ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.

Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*

Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*

ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м

ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і ВМИ́СНО (УМИ́СНО), *присл.*

ВМИТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)

Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*

В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІ́М) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.,* ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В ті́м, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Вткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чогонебудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити щонебудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́тє, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИЯ́ *див.* **УТРИШИЯ́,** *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́,** *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургійний, ву́гільно-металургічний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледро́бáрка, вуглезбага́чувальний, вуглекі́слий, вуглекисло́тний, вуглеванта́жувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозві́дник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -ем

ВУГЛЯ́Р, -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -а́м

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із змієподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак.* *вудь*

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗА́ЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузьколі́йка, вузьколі́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*

Віха́. Отруйна рослина.

ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*

ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*

ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ

ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ

ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**

ВІ́Я, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій

ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м

ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́

ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**

ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)

Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*

В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*

ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Вне́сок (вклад) у розвиток літератури.*

Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*

Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*

ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ**[1]

ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*

ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док

ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**

ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.

ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**

ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**

ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРАЙ (У КРАЙ)

Вкрай, *присл. Вкрай незадовільно.*

В край, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*

ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)

Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*

В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*

ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)

Влад, *присл. Запрацювати влад.*

В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*

ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку

ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ

ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР

Влади́мир, -а. Назва міста.

Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.

ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].

ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *васт.*

ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**

ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*

ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*

ВЛУ́ЧНИЙ

ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**

ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.

Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*

Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*

ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м

ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*

ВМИТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)

Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*

В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІ́М) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.,* ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В ті́м, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Вткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чогонебудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити що-небудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́тє, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИ́Я *див.* **УТРИШИ́Я,** *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́,** *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургійний, ву́гільно-металургічний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледроба́рка, вуглезбага́чувальний, вуглеки́слий, вуглекисло́тний, вугленаванта́жувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозві́дник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -е́м

ВУГЛЯ́Р, -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -а́м

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із змієподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак.* *вудь*

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗАЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузькоколі́йка, вузьколи́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*
Віха́. Отруйна рослина.
ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*
ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*
ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ
ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ
ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**
ВІ́Я, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій
ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м
ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́
ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**
ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)
Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*
В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*
ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Внесок (вклад) у розвиток літератури.*
Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*
Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*
ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ**[1]
ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*
ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док
ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**
ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.
ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**
ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**
ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРАЙ (У КРАЙ)
Вкра́й, *присл. Вкрай незадовільно.*
В край, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*
ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)
Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*
В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*
ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)
Влад, *присл. Запрацювати влад.*
В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*
ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м
ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку
ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ
ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР
Влади́мир, -а. Назва міста.
Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.
ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].
ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *вает.*
ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**
ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*
ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*
ВЛУ́ЧНИЙ
ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**
ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.
Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*
Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*
ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м
ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*
ВМИТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)
Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*
В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІ́М) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.,* ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В ті́м, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Вткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чогонебудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити щонебудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́тє, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИЯ́ *див.* **УТРИШИЯ́,** *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́,** *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургі́йний, ву́гільно-металургі́чний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледро́бáрка, вуглезбага́чувальний, вуглеки́слий, вуглекисло́тний, вуглеванта́жувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозві́дник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -ем

ВУГЛЯ́Р, -á, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і, -ів, *дав.* -áм

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із змієподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак.* вудь

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗА́ЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузькоколі́йка, вузьколи́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*

Віха́. Отруйна рослина.

ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*

ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*

ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ

ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ

ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**

ВІ́Я, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій

ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м

ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́

ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**

ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)

Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*

В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*

ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Внесок (вклад) у розвиток літератури.*

Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*

Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*

ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ** [1]

ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*

ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док

ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**

ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.

ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**

ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**

ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРА́Й (У КРА́Й)

Вкра́й, *присл. Вкрай незадовільно.*

В кра́й, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*

ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)

Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*

В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*

ВЛА́Д (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)

Влад, *присл. Запрацювати влад.*

В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*

ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку

ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ

ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР

Влади́мир, -а. Назва міста.

Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.

ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].

ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *вист.*

ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**

ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*

ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*

ВЛУ́ЧНИЙ

ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**

ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.

Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*

Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*

ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м

ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*

ВМИ́ТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)

Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*

В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІ́М) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.,* ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В ті́м, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Вткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чогонебудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити що-небудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́те, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИЯ́ *див.* **УТРИШИЯ́,** *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́,** *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургі́йний, ву́гільно-металургі́чний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледро́ба́рка, вуглезбага́чувальний, вуглеки́слий, вуглекисло́тний, вугленаванта́жувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозві́дник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -ем

ВУГЛЯ́Р, -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і, -ів, *дав.* -а́м

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із змієподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак.* *вудь*

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗА́ЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузькоколі́йка, вузьколи́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*

Віха́. Отруйна рослина.

ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*

ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*

ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ

ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ

ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**

ВІ́Я, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій

ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м

ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́

ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**

ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)

Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*

В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*

ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Внесок (вклад) у розвиток літератури.*

Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*

Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*

ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ**[1]

ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*

ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док

ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**

ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.

ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**

ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**

ВКРАЙ (УКРА́Й) — В КРАЙ (У КРАЙ)

Вкрай, *присл. Вкрай незадовільно.*

В край, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*

ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)

Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*

В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*

ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)

Влад, *присл. Запрацювати влад.*

В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*

ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку

ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ

ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР

Влади́мир, -а. Назва міста.

Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.

ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].

ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *васт.*

ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**

ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*

ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*

ВЛУ́ЧНИЙ

ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**

ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.

Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*

Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*

ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м

ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*

ВМИТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)

Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*

В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІ́М) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.*, ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В ті́м, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Вткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чогонебудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити щонебудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́тє, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИ́Я *див.* **УТРИШИ́Я,** *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́,** *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургійний, ву́гільно-металургі́чний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледроба́рка, вуглезбага́чувальний, вуглеки́слий, вуглекисло́тний, вугленаванта́жувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозвідник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -е́м

ВУГЛЯ́Р, -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і, -ів, *дав.* -а́м

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із змієподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак.* *вудь*

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗАЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузькоколі́йка, вузьколі́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

ДОПІЗНА, *присл.*
ДОПЛАТНИЙ
ДО ПНЯ
ДО ПОБАЧЕННЯ
ДОПОВІДАЧ, -á, *ор.* -éм і **ДОПОВІДАЧ,** -а, *ор.* -ем
ДОПОВІДНИЙ, -á, -é
ДОПОВІДЬ, -і, *ор.* -ддю, *род. мн.* -дей
ДОПОКИ, *присл., спол.*
ДОПОМІЖНИЙ і **ДОПОМІЖНИЙ**
ДО ПОРИ
ДОПРИЗОВНИЙ і **ДОПРИЗОВНИЙ**
ДОПРИЗОВНИК, -á і **ДОПРИЗОВНИК,** -а
ДОПУСКАТИ — ПРИПУСКАТИ
Допускáти. 1. Дозволяти комусь брати участь у чомусь або мати доступ кудись. *Допускати до екзаменів. Допускати в архів.* 2. К е р у в а н н я: *що.* Робити що-небудь, примирюватися з чимсь. *Допускати помилки. Допускати брак.*
Припускáти. Вважати за ймовірне, можливе що-небудь. *Припускати думку.*
ДОПУСКНИЙ
ДОПУСТИМИЙ — ДОПУСТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Допусти́мий. Можливий, дозволений. *Допустимий варіант.*
Допусто́вий, *грам.* Який виражає припущення, не взяту до уваги умову, перешкоду. *Допустове підрядне речення. Допустовий сполучник.*
ДО ПУТТЯ
ДОП'ЯСТИ і **ДОПНУТИ,** -пнý, -пнéш, -пнемó, -пнетé, *розм.*
ДО РАНКУ
ДОРЕФОРМЕНИЙ
ДО РЕЧІ
ДО РЕШТИ
ДОРОБОК, -бку
ДОРОГОВКАЗ, -у
ДОРОЖИТИ, -жý, -жи́ш, -жимó, -житé
ДОРОЖНІЙ, -я, -є
ДОРОЖНЬО-МОСТОВИЙ
ДОРОЖЧИЙ
ДОСВІД — ДОСЛІД. Розрізняються значенням.
До́свід, -у. Сукупність знань, навичок, здобутих у житті, випробуваних практикою. *Життєвий досвід. Передавати досвід.*
До́слід, -у. Експеримент; відтворення якого-небудь явища в штучно створених умовах. *Проводити дослід. Дослід з хімії.*
ДОСВІДЧЕНИЙ — ОСВІЧЕНИЙ. Розрізняються значенням.
Досві́дчений. Який має велике знання в якійсь галузі, великий життєвий досвід. *Досвідчений лектор. Досвідчена вчителька.*
Освí́чений. Який має освіту, здобув глибокі знання. *Освічена людина.*
ДОСЕРЕДИНИ — ДО СЕРЕДИНИ
Досере́дини, *присл. Заглянути досередини.*
До сере́дини, *ім. з прийм. Дійшов до середини сцени.*
ДОСИТА, *присл.*
ДОСЛІДИТИ, -іджý, -іди́ш, -ідимó, -ідитé
ДОСЛІДНИЙ — ДОСЛІДНИЦЬКИЙ
До́слідний. Який стосується досліду, пов'язаний з ним. *Дослідне господарство. Дослідний інститут.*
Дослі́дницький. Який стосується дослідника, належить йому. *Дослідницьке мислення. Дослідницька група.*
ДОСЛІДНИК
ДОСЛІДНО-ВИРОБНИЧИЙ
ДОСЛІДНО-КОНСТРУКТОРСЬКИЙ
ДОСЛІДНО-НАУКОВИЙ
ДО СМАКУ
ДО СМЕРТІ
ДО СНАГИ
ДОСТАТНІЙ, -я, -є
ДОСТАТНЬО, *присл.*
ДОСТЕМЕННИЙ, *розм.*
ДОСТОПАМ'ЯТНИЙ
ДОСТОТУ, *присл.*
ДОСТРОКОВИЙ
ДОСУХА, *присл.*
ДОСХОЧУ, *присл.*
ДОСЯГТИ *див.* **ДОМОГТИСЯ**
ДОСЬЄ, *невідм., с. Об'ємне досьє.*
ДОТЕПЕР, *присл.*
ДОТЛА, *присл.*
ДО ТОГО
ДО ТОГО Ж

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІ́М) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.*, ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В ті́м, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Вткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чого-небудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити що-небудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́тє, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИ́Я *див.* **УТРИШИ́Я,** *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́,** *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургі́йний, ву́гільно-металургі́чний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледро́ба́рка, вуглезбага́чувальний, вуглеки́слий, вуглекисло́тний, вугленаванта́жувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозві́дник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -ем

ВУГЛЯ́Р, -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -а́м

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із зміеподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак.* *вудь*

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗА́ЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузькоколі́йка, вузьколи́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

ДОПІЗНА, *присл.*
ДОПЛАТНИЙ
ДО ПНЯ
ДО ПОБАЧЕННЯ
ДОПОВІДАЧ, -á, *ор.* -éм і **ДОПОВІДАЧ,** -а, *ор.* -ем
ДОПОВІДНИЙ, -á, -é
ДОПОВІДЬ, -і, *ор.* -ддю, *род. мн.* -дей
ДОПОКИ, *присл., спол.*
ДОПОМІЖНИЙ і **ДОПОМІЖНИЙ**
ДО ПОРИ
ДОПРИЗОВНИЙ і **ДОПРИЗОВНИЙ**
ДОПРИЗОВНИК, -á і **ДОПРИЗОВНИК,** -а
ДОПУСКАТИ — ПРИПУСКАТИ
Допускáти. 1. Дозволяти комусь брати участь у чомусь або мати доступ кудись. *Допускати до екзаменів. Допускати в архів.* 2. К е р у в а н н я: *що.* Робити що-небудь, примирюватися з чимсь. *Допускати помилки. Допускати брак.*
Припускáти. Вважати за ймовірне, можливе що-небудь. *Припускати думку.*
ДОПУСКНИЙ
ДОПУСТИМИЙ — ДОПУСТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Допусти́мий. Можливий, дозволений. *Допустимий варіант.*
Допустóвий, *грам.* Який виражає припущення, не взяту до уваги умову, перешкоду. *Допустове підрядне речення. Допустовий сполучник.*
ДО ПУТТЯ
ДОП'ЯСТИ і **ДОПНУТИ,** -пнý, -пнéш, -пнемó, -пнетé, *розм.*
ДО РАНКУ
ДОРЕФОРМЕНИЙ
ДО РЕЧІ
ДО РЕШТИ
ДОРОБОК, -бку
ДОРОГОВКАЗ, -у
ДОРОЖИТИ, -жý, -жи́ш, -жимó, -житé
ДОРОЖНІЙ, -я, -є
ДОРОЖНЬО-МОСТОВИЙ
ДОРОЖЧИЙ
ДОСВІД — ДОСЛІД. Розрізняються значенням.
Дóсвід, -у. Сукупність знань, навичок, здобутих у житті, випробуваних практикою. *Життєвий досвід. Передавати досвід.*
Дóслід, -у. Експеримент; відтворення якого-небудь явища в штучно створених умовах. *Проводити дослід. Дослід з хімії.*
ДОСВІДЧЕНИЙ — ОСВІЧЕНИЙ. Розрізняються значенням.
Досві́дчений. Який має велике знання в якійсь галузі, великий життєвий досвід. *Досвідчений лектор. Досвідчена вчителька.*
Осві́чений. Який має освіту, здобув глибокі знання. *Освічена людина.*
ДОСЕРЕДИНИ — ДО СЕРЕДИНИ
Досерéдини, *присл. Заглянути досередини.*
До серéдини, *ім. з прийм. Дійшов до середини сцени.*
ДОСИТА, *присл.*
ДОСЛІДИТИ, -іджý, -ідúш, -ідимó, -ідитé
ДОСЛІДНИЙ — ДОСЛІДНИЦЬКИЙ
Дóслідний. Який стосується досліду, пов'язаний з ним. *Дослідне господарство. Дослідний інститут.*
Дослі́дницький. Який стосується дослідника, належить йому. *Дослідницьке мислення. Дослідницька група.*
ДОСЛІДНИК
ДОСЛІДНО-ВИРОБНИЧИЙ
ДОСЛІДНО-КОНСТРУКТОРСЬКИЙ
ДОСЛІДНО-НАУКОВИЙ
ДО СМАКУ
ДО СМЕРТІ
ДО СНАГИ
ДОСТАТНІЙ, -я, -є
ДОСТАТНЬО, *присл.*
ДОСТЕМЕННИЙ, *розм.*
ДОСТОПАМ'ЯТНИЙ
ДОСТОТУ, *присл.*
ДОСТРОКОВИЙ
ДОСУХА, *присл.*
ДОСХОЧУ, *присл.*
ДОСЯГТИ *див.* **ДОМОГТИСЯ**
ДОСЬЄ, *невідм., с. Об'ємне досьє.*
ДОТЕПЕР, *присл.*
ДОТЛА, *присл.*
ДО ТОГО
ДО ТОГО Ж

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІМ) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.,* ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В тім, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Вткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чогонебудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити щонебудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́тє, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИ́Я *див.* **УТРИШИ́Я,** *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́,** *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургійний, ву́гільно-металургічний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледроба́рка, вуглезбага́чувальний, вуглеки́слий, вуглекисло́тний, вугленаванта́жувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозві́дник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -є́м

ВУГЛЯ́Р, -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -а́м

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із змієподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак.* *вудь*

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗА́ЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузькоколі́йка, вузьколи́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

ДОПІЗНА, *присл.*
ДОПЛАТНИЙ
ДО ПНЯ
ДО ПОБАЧЕННЯ
ДОПОВІДАЧ, -á, *ор.* -éм і **ДОПОВІДАЧ,** -а, *ор.* -ем
ДОПОВІДНИЙ, -á, -é
ДОПОВІДЬ, -і, *ор.* -ддю, *род. мн.* -дей
ДОПОКИ, *присл., спол.*
ДОПОМІЖНИЙ і **ДОПОМІЖНИЙ**
ДО ПОРИ
ДОПРИЗОВНИЙ і **ДОПРИЗОВНИЙ**
ДОПРИЗОВНИК, -á і **ДОПРИЗОВНИК,** -а
ДОПУСКАТИ — ПРИПУСКАТИ
Допускáти. 1. Дозволяти комусь брати участь у чомусь або мати доступ кудись. *Допускати до екзаменів. Допускати в архів.* 2. К е р у в а н н я: *що.* Робити що-небудь, примирюватися з чимсь. *Допускати помилки. Допускати брак.*
Припускáти. Вважати за ймовірне, можливе що-небудь. *Припускати думку.*
ДОПУСКНИЙ
ДОПУСТИМИЙ — ДОПУСТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Допусти́мий. Можливий, дозволений. *Допустимий варіант.*
Допустóвий, *грам.* Який виражає припущення, не взяту до уваги умову, перешкоду. *Допустове підрядне речення. Допустовий сполучник.*
ДО ПУТТЯ
ДОП'ЯСТИ і **ДОПНУТИ,** -пнý, -пнéш, -пнемó, -пнетé, *розм.*
ДО РАНКУ
ДОРЕФОРМЕНИЙ
ДО РЕЧІ
ДО РЕШТИ
ДОРОБОК, -бку
ДОРОГОВКАЗ, -у
ДОРОЖИТИ, -жý, -жи́ш, -жимó, -житé
ДОРОЖНІЙ, -я, -є
ДОРОЖНЬО-МОСТОВИЙ
ДОРОЖЧИЙ
ДОСВІД — ДОСЛІД. Розрізняються значенням.
Дóсвід, -у. Сукупність знань, навичок, здобутих у житті, випробуваних практикою. *Життєвий досвід. Передавати досвід.*
Дóслід, -у. Експеримент; відтворення якого-небудь явища в штучно створених умовах. *Проводити дослід. Дослід з хімії.*
ДОСВІДЧЕНИЙ — ОСВІЧЕНИЙ. Розрізняються значенням.
Досвíдчений. Який має велике знання в якійсь галузі, великий життєвий досвід. *Досвідчений лектор. Досвідчена вчителька.*
Освíчений. Який має освіту, здобув глибокі знання. *Освічена людина.*
ДОСЕРЕДИНИ — ДО СЕРЕДИНИ
Досерéдини, *присл. Заглянути досередини.*
До серéдини, *ім. з прийм. Дійшов до середини сцени.*
ДОСИТА, *присл.*
ДОСЛІДИТИ, -іджý, -іди́ш, -ідимó, -ідитé
ДОСЛІДНИЙ — ДОСЛІДНИЦЬКИЙ
Дóслідний. Який стосується досліду, пов'язаний з ним. *Дослідне господарство. Дослідний інститут.*
Дослíдницький. Який стосується дослідника, належить йому. *Дослідницьке мислення. Дослідницька група.*
ДОСЛІДНИК
ДОСЛІДНО-ВИРОБНИЧИЙ
ДОСЛІДНО-КОНСТРУКТОРСЬКИЙ
ДОСЛІДНО-НАУКОВИЙ
ДО СМАКУ
ДО СМЕРТІ
ДО СНАГИ
ДОСТАТНІЙ, -я, -є
ДОСТАТНЬО, *присл.*
ДОСТЕМЕННИЙ, *розм.*
ДОСТОПАМ'ЯТНИЙ
ДОСТОТУ, *присл.*
ДОСТРОКОВИЙ
ДОСУХА, *присл.*
ДОСХОЧУ, *присл.*
ДОСЯГТИ *див.* **ДОМОГТИСЯ**
ДОСЬЄ, *невідм., с. Об'ємне досьє.*
ДОТЕПЕР, *присл.*
ДОТЛА, *присл.*
ДО ТОГО
ДО ТОГО Ж

у дію, в практику. *Впроваджувати передові методи праці.*

ВТІМ (УТІ́М) — В ТІМ (У ТІМ)

Втім, *спол.,* ужив. разом із спол. *а* у знач. «проте, однак». *А втім, вони самі добре це знають.*

В ті́м, *займ з прийм. В тім селі.*

ВТКНУ́ТИ (УТКНУ́ТИ) — ВТНУ́ТИ (УТНУ́ТИ). Розрізняються значенням.

Вткну́ти, вткну, вткнеш, вткнемо́, вткнете́. Встромити, упхнути що-небудь у середину, в глиб чого-небудь. *Уткнути в землю палицю.*

Втну́ти, втну, втнеш, втнемо́, втнете́. 1. Відрізати; врубати, врізати чимось гострим. *Втнути палець.* 2. *розм.* Майстерно зробити що-небудь. *Втнути пісню.* 3. *розм.* Зрозуміти що-небудь. *Що він сказав, ніяк не втну.*

ВТОПИ́ТИСЯ *див.* **УТОПИ́ТИСЯ**

ВТОПТА́ТИ *див.* **УТОПТА́ТИ**

ВТРЕ́ТЄ (УТРЕ́ТЄ) — В ТРЕ́ТЄ (У ТРЕ́ТЄ)

Втре́те, *присл. Приходити втретє.*

В тре́тє, *числ. з прийм. Поїхати в третє село.*

ВТРИ́ДЕШЕВА і **УТРИ́ДЕШЕВА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИ́ДОРОГА і **УТРИ́ДОРОГА,** *присл., розм., рідко.*

ВТРИШИ́Я *див.* **УТРИШИ́Я,** *присл.*

ВТРО́Є (УТРО́Є) — В ТРО́Є (У ТРО́Є)

Втро́є, *присл. Тканину складено втроє.*

В тро́є, *числ. з прийм. В троє саней.*

ВТРУ́ТИТИСЯ. Встрявати в чиїсь стосунки, протидіяти комусь, чомусь [*не* вмішатися]

ВТРЯСТИ́ *див.* **УТРЯСТИ́**

ВТРЬОХ (УТРЬО́Х) — В ТРЬОХ (У ТРЬОХ)

Втрьох, *присл. Подорожувати втрьох.*

В трьох, *числ. з прийм. У трьох кімнатах.*

ВТУЗ, -у. Пишеться з малої літери. *Вступив до втузу.*

ВТЯМКИ́ і **УТЯМКИ́,** *присл.*

ВТЯ́ТИ *див.* **УТЯ́ТИ**

ВУА́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ВУГІ́ЛЛЯ, -я і **ВУ́ГІЛЛЯ**

ВУ́ГІЛЬНО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вугілля». З наступною частиною пишеться через дефіс: *ву́гільно-металургійний, ву́гільно-металургічний.*

ВУГЛЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *вуглевипа́лювальний, вуглевипа́лювання, вуглево́д, вуглеводне́вий, вуглево́дний, вуглево́з, вуглега́сник, вугледобувни́й, вугледроба́рка, вуглезбага́чувальний, вуглеки́слий, вуглекисло́тний, вуглеванта́жувач, вуглеочи́сний і вуглеочисни́й, вуглеперекида́льний, вуглепідійма́льний, вуглеподі́бний, вуглепостача́ння, вуглепромисло́вий, вуглері́зка, вуглерозві́дник, вуглескла́д, вуглесо́с.*

ВУГЛЕ́ЦЬ, -ю, *ор.* -ем

ВУГЛЯ́Р, -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -а́м

ВУГРО́ВИЙ — ВУГРОВИ́Й

Вугро́вий. Який стосується вугра — риби із змієподібним тілом.

Вугрови́й. Який стосується вугра — невеликого горбочка на шкірі, що виникає внаслідок закупорення сальної залози. *Вугрова заглибина.*

ВУДИ́ЛА, -и́л, *мн.*

ВУ́ДИТИ, -джу, -диш, *нак.* *вудь*

ВУ́ДКА, -и, *дав.* -дці, *мн.* вудки́ і ву́дки, вудо́к і ву́док, але дві ву́дки

ВУЗ, -у. Пишеться з малої літери.

ВУЗЛОВ'ЯЗА́ЛЬНИЙ

ВУЗЬКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «вузький». З наступною частиною пишеться разом: *вузьковідомчий, вузькогабари́тний, вузькогру́дий, вузькодо́нний, вузькоколі́йка, вузьколи́ций, вузьколо́бий, вузькоря́дний, вузькоспеціа́льний, вузькофахови́й, вузькочо́лий.*

В УНІСО́Н

В УПО́Р

ВУС, -а, *мн.* ву́са і ву́си, ву́сів, *ор.* ву́сами

ВУСТА́, вуст і **УСТА́**

ВУХНА́ЛЬ, -я́, *ор.* -е́м і **УХНА́ЛЬ**

ВУ́ХО, -а, *мн.* ву́ха, вух *дав.* ву́хам, *ор.* ву́хами, *місц.* у ву́хах і

ДОПІЗНА, *присл.*
ДОПЛАТНИЙ
ДО ПНЯ
ДО ПОБАЧЕННЯ
ДОПОВІДАЧ, -á, *ор.* -éм і **ДОПОВІДАЧ,** -а, *ор.* -ем
ДОПОВІДНИЙ, -á, -é
ДОПОВІДЬ, -і, *ор.* -ддю, *род. мн.* -дей
ДОПОКИ, *присл., спол.*
ДОПОМІЖНИЙ і **ДОПОМІЖНИЙ**
ДО ПОРИ
ДОПРИЗОВНИЙ і **ДОПРИЗОВНИЙ**
ДОПРИЗОВНИК, -á і **ДОПРИЗОВНИК,** -а
ДОПУСКАТИ — ПРИПУСКАТИ
Допускáти. 1. Дозволяти комусь брати участь у чомусь або мати доступ кудись. *Допускати до екзаменів. Допускати в архів.* 2. К е р у в а н н я: *що.* Робити що-небудь, примирюватися з чимсь. *Допускати помилки. Допускати брак.*
Припускáти. Вважати за ймовірне, можливе що-небудь. *Припускати думку.*
ДОПУСКНИЙ
ДОПУСТИМИЙ — ДОПУСТОВИЙ. Розрізняються значенням.
Допусти́мий. Можливий, дозволений. *Допустимий варіант.*
Допустóвий, *грам.* Який виражає припущення, не взяту до уваги умову, перешкоду. *Допустове підрядне речення. Допустовий сполучник.*
ДО ПУТТЯ
ДОП'ЯСТИ і **ДОПНУТИ,** -пнý, -пнéш, -пнемó, -пнетé, *розм.*
ДО РАНКУ
ДОРЕФОРМЕНИЙ
ДО РЕЧІ
ДО РЕШТИ
ДОРОБОК, -бку
ДОРОГОВКАЗ, -у
ДОРОЖИТИ, -жý, -жи́ш, -жимó, -житé
ДОРОЖНІЙ, -я, -є
ДОРОЖНЬО-МОСТОВИЙ
ДОРОЖЧИЙ
ДОСВІД — ДОСЛІД. Розрізняються значенням.
Дóсвід, -у. Сукупність знань, навичок, здобутих у житті, випробуваних практикою. *Життєвий досвід. Передавати досвід.*
Дóслід, -у. Експеримент; відтворення якого-небудь явища в штучно створених умовах. *Проводити дослід. Дослід з хімії.*
ДОСВІДЧЕНИЙ — ОСВІЧЕНИЙ. Розрізняються значенням.
Досві́дчений. Який має велике знання в якійсь галузі, великий життєвий досвід. *Досвідчений лектор. Досвідчена вчителька.*
Осві́чений. Який має освіту, здобув глибокі знання. *Освічена людина.*
ДОСЕРЕДИНИ — ДО СЕРЕДИНИ
Досерéдини, *присл. Заглянути досередини.*
До серéдини, *ім. з прийм. Дійшов до середини сцени.*
ДОСИТА, *присл.*
ДОСЛІДИТИ, -іджý, -іди́ш, -ідимó, -ідитé
ДОСЛІДНИЙ — ДОСЛІДНИЦЬКИЙ
Дóслідний. Який стосується досліду, пов'язаний з ним. *Дослідне господарство. Дослідний інститут.*
Дослíдницький. Який стосується дослідника, належить йому. *Дослідницьке мислення. Дослідницька група.*
ДОСЛІДНИК
ДОСЛІДНО-ВИРОБНИЧИЙ
ДОСЛІДНО-КОНСТРУКТОРСЬКИЙ
ДОСЛІДНО-НАУКОВИЙ
ДО СМАКУ
ДО СМЕРТІ
ДО СНАГИ
ДОСТАТНІЙ, -я, -є
ДОСТАТНЬО, *присл.*
ДОСТЕМЕННИЙ, *розм.*
ДОСТОПАМ'ЯТНИЙ
ДОСТОТУ, *присл.*
ДОСТРОКОВИЙ
ДОСУХА, *присл.*
ДОСХОЧУ, *присл.*
ДОСЯГТИ *див.* **ДОМОГТИСЯ**
ДОСЬЄ, *невідм., с. Об'ємне досьє.*
ДОТЕПЕР, *присл.*
ДОТЛА, *присл.*
ДО ТОГО
ДО ТОГО Ж

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*

Віха́. Отруйна рослина.

ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*

ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*

ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ

ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ

ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**

ВІ́Я, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій

ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м

ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́

ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**

ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)

Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*

В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*

ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Внесок (вклад) у розвиток літератури.*

Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*

Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*

ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ**[1]

ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*

ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док

ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**

ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.

ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**

ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**

ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРА́Й (У КРА́Й)

Вкра́й, *присл. Вкрай незадовільно.*

В кра́й, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*

ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)

Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*

В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*

ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)

Влад, *присл. Запрацювати влад.*

В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*

ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку

ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ

ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР

Влади́мир, -а. Назва міста.

Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.

ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].

ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *васт.*

ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**

ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*

ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*

ВЛУ́ЧНИЙ

ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**

ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.

Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*

Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*

ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м

ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*

ВМИ́ТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)

Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*

В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

2. *перен.* Етап у розвитку чогось. *Історична віха у розвитку людства.*

Віха́. Отруйна рослина.

ВІЦЕ... Перша частина складних слів, що відповідає слову «засту́пник». З наступною частиною пишеться через дефіс: *віце-адміра́л, віце-адміра́льський, віце-губерна́тор, віце-губерна́торський, віце-ка́нцлер, віце-ка́нцлерський, віце-ко́нсул, віце-ко́нсульський, віце-президе́нт, віце-президе́нтський.*

ВІЧ-НА́-ВІЧ, *присл.*

ВІЧНОЗЕЛЕ́НИЙ

ВІЧНОПА́М'ЯТНИЙ

ВІЧОВИ́Й і **ВІЧЕ́ВИЙ**

ВІЯ, -ї, *ор.* -єю, *мн.* вії, вій

ВКАЗІ́ВКА, -и, *дав.-місц.* -ці, *мн.* -вки́, -во́к, *дав.* -вка́м

ВКАЗІВНИ́Й, -а́, -е́

ВКВІТЧА́ТИ *див.* **УКВІТЧА́ТИ**

ВКІНЦІ́ (УКІНЦІ́) — В КІНЦІ́ (У КІНЦІ́)

Вкінці́, *присл., розм.* Зрештою. *Він вкінці згодився.*

В кінці́, *ім. з прийм. В кінці поля.*

ВКЛАД — ВНЕ́СОК. Збігаються у знач. «що-небудь цінне, внесене у громадську справу, науку, літературу і т. ін.», але розрізняються вживанням: **вклад** вжив. *рідко. Внесок (вклад) у розвиток літератури.*

Тільки **вклад,** -у вжив. у знач. «грошова сума, внесена на збереження до ощадної каси або державного банку». *Вклади від населення приймають усі ощадні каси.*

Тільки **вне́сок,** -ску. Гроші, які хтось сплачує організації, установі тощо. *Партійні внески. Комсомольські внески.*

ВКЛАДА́ТИ *див.* **УКЛАДА́ТИ**[1]

ВКЛА́ДИШ, -а, *ор.* -ем, *техн.*

ВКЛА́ДКА, -и, *дав.-місц.* -дці, *род. мн.* -док

ВКЛЕ́ЙКА і **УКЛЕ́ЙКА**

ВКЛОНЯ́ТИСЯ і **УКЛОНЯ́ТИСЯ,** -я́юся, -я́єшся. Нахиляти голову на знак вітання, пошани; виражати пошану; покорятися комусь. *Уклонитися йому. Вклонитися пам'яті видатної людини.* Не слід плутати з рос. **уклоня́ться:** відсторонятися від чогось, уникати.

ВКЛЮЧА́ТИ, *див* **ВМИКА́ТИ**

ВКЛЮЧИ́ТИ *див.* **УВІМКНУ́ТИ**

ВКРА́Й (УКРА́Й) — В КРАЙ (У КРАЙ)

Вкрай, *присл. Вкрай незадовільно.*

В край, *ім. з прийм. Поїхати в край, де ростуть екзотичні дерева.*

ВКУ́ПІ (УКУ́ПІ) — В КУ́ПІ (У КУ́ПІ)

Вку́пі, *присл. Ми росли вкупі.*

В ку́пі, *ім. з прийм. У купі каміння.*

ВЛАД (УЛА́Д) — В ЛАД (У ЛАД)

Влад, *присл. Запрацювати влад.*

В лад, *ім. з прийм. Розмова не йшла в лад.*

ВЛА́ДАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям і **ВЛАДА́Р,** -я́, *ор.* -е́м, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ВЛАДИВОСТО́К, -а, *місц.* -ці і -ку

ВЛАДИВОСТО́ЦЬКИЙ

ВЛАДИ́МИР — ВОЛОДИ́МИР

Влади́мир, -а. Назва міста.

Володи́мир, -а. Чоловіче ім'я.

ВЛАСТИ́ВИЙ. Керування: *кому, чому. Властивий літературі* [*не* властивий для літератури].

ВЛА́СТІ, -е́й, *ор.* -я́ми *заст.*

ВЛЕ́СТИТИ *див.* **УЛЕ́СТИТИ**

ВЛІ́ВО і **УЛІ́ВО,** *присл.*

ВЛІ́ТКУ і **УЛІ́ТКУ,** *присл.*

ВЛУ́ЧНИЙ

ВМЕ́РТИ *див.* **УМЕ́РТИ**

ВМИКА́ТИ (УМИКА́ТИ) — ВКЛЮЧА́ТИ. Розрізняються значенням.

Вмика́ти. З'єднувати з джерелом енергії, уводити в дію; пускати в хід. *Вмикати рубильник. Вмикати освітлення.*

Включа́ти. Уводити до складу; приєднувати, охоплювати. *Включати до списку. Включати до бригади.*

ВМИКА́Ч, -а́, *ор.* -е́м

ВМИ́СНЕ (УМИ́СНЕ) і **ВМИ́СНО (УМИ́СНО),** *присл.*

ВМИТЬ (УМИ́ТЬ) — В МИТЬ (У МИТЬ)

Вмить, *присл. Вмить розвиднілось.*

В мить, *ім. з прийм. В мить таку відповідальну він, ясна річ, хвилювався.*

Жабник, -у́. Назва багаторічної трав'янистої рослини родини жовтцевих. *Жабник цвіте жовтим цвітом.*

ЖАБО́, *невідм.*, *с.* Оздоба з мережива або тонкої тканини на блузці, сукні, чоловічій сорочці. *Біле жабо. Багате жабо.*

ЖА́БРА, жа́бер — **ЗЯ́БРА**, зя́бер, *мн.* Збігаються у значенні, але розрізняються вживаністю: **жа́бра**. вжив. рідко порівняно з **зя́бра**. *Риба зітхнула жабрами й простяглася* (Нечуй-Левицький). *Риби дихають зябрами.*

ЖАБРІ́Й, -ю, *ор.* -є́м [*не* жа́брій, -ю, єм]

ЖАГА́, -и́, *дав.* -зі́ [*не* жа́га, жа́ги, жа́зі]

ЖАДА́НИЙ [*не* жа́даний]

ЖАДА́ННЯ [*не* жа́дання]

ЖА́ДІБНИЙ і **ЖАДІ́БНИЙ**. Керування: *чого, до чого. Жадібний втіхи. Жадібний світла. Жадібний до тепла. Жадібний до знань.*

ЖА́ДІБНІСТЬ, -ності, *ор.* -ністю і **ЖАДІ́БНІСТЬ**

ЖА́ДІБНО і **ЖАДІ́БНО**

ЖАДО́БА [*не* жа́доба]. Керування: *чого, до чого* і з інфін. *Жадоба помсти. Жадоба наживи. Жадоба руйнувати щось.*

ЖА́ЙВІР — ЖА́ЙВОРОН — ЖА́ЙВОРОНОК. Збігаються у знач. «польова чи степова співуча пташка», але розрізняються вживанням: **жа́йвір** і **жа́йворон** вжив. рідко, *перев. поет.*, **жа́йворонок** — часто. *Перший проліс розплющив око, Перший жайвір у вись злетів* (Малишко). *Високо вгорі співатимуть жайворони* (Скляренко).

Тільки **жа́йворонок** вжив. у знач. «виріб з тіста у формі жайворонка». *Пшеничні жайворонки.*

ЖАК, -а, *місц.* у жаку́, *мн.* -и́, -і́в

ЖАКЕРІ́Я, -ї [*не* жаке́рія]

ЖАКЕ́Т, -а [*не* жа́кет, -а]

ЖАКО́, *невідм.*, *ч.* Вид птахів ряду папугоподібних. *Сірий жако.*

ЖА́ЛІБНИЙ і **ЖАЛІ́БНИЙ**

ЖА́ЛІБНИЙ — ЖАЛО́БНИЙ. Збігаються у знач. «траурний». *Полковий оркестр грав жалібний марш* (Шиян). *Вона була ще в жалобній сукні* (Франко).

Тільки **жа́лібний** вжив. у знач. «такий, що виражає тугу, печаль; журливий». *Сидить було вона кінець стола, шиє сорочку та все співає, та таких же тобі пісень сумних та жалібних* (Нечуй-Левицький).

ЖА́ЛІСЛИВИЙ — ЖА́ЛІСНИЙ. Збігаються у знач. «співчутливий». *Добрий він був, жалісливий* (Тулуб). *Перепелиха була вже стара людина, добра, жалісна* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісливий** вжив. у знач. «сповнений суму, горя». *...Він* (Проценко) *тільки коли-не-коли обміряє Христю якимсь жалісливим поглядом* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісний** вжив. у знач. «який виражає біль, муку, слабість». *Знову долинув до нього протяжний жалісний звук* (Донченко).

ЖАЛКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́лкий]

ЖАЛО́, -а́ і **ЖА́ЛО**, -а, *мн.* жа́ла, жал

ЖАЛО́БА, -и, *род. мн.* жало́б (траур)

ЖАЛО́БНИЙ *див.* **ЖА́ЛІБНИЙ**

ЖА́ЛЮЗІ, *невідм.*, *с.* і *мн.* Віконниці, штори або пластини для регулювання світла і повітряного потоку в приміщенні. *Матове жалюзі. Жовті жалюзі.*

ЖАЛЬ, жа́лю і жалю́, *ор.* жа́лем і жале́м, *мн.* жалі́, -ів

ЖА́ННА, -и

ЖАР, -у, *місц.* на жару́

ЖАР-ПТИ́ЦЯ, жар-пти́ці, *ор.* жар-пти́цею

ЖАРКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́ркий]

ЖАРО... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *жарозни́жуючий, жароміцни́й, жаростійки́й, жаротривки́й.*

ЖАРО́ВНЯ, -і, *род. мн.* -вень

ЖАРТ, -у (в обох значеннях: «витівка, дотеп» і «невелика комічна п'єса»).

ЖАРТУВА́ТИ, -у́ю, -у́єш. Керування: *з кого — чого,* рідше

над ким — чим у знач. «насміхатися, глузувати». *Жартував* (Власов) *з невеличкого платочка, котрим була голова у Галі прикрита* (Панас Мирний). *Бійці жартували з нього, що він* (Шовкун) *так соромиться свого госпітального негліже, і Шура підтримувала їхні жарти* (Гончар).

ЖАСМИ́ННИЙ — ЖАСМИ́НОВИЙ. Збігаються у значенні, але розрізняються вживанням: **жасми́нний** вжив. рідко порівняно з **жасми́новий.** *Жасминові кущі. Жасминний цвіт.*

ЖА́ТИ[1], жну, жнеш, жнемо́ [*не* жне́мо], жнете́ [*не* жне́те], жнуть, *нак.* жни (зрізати)

ЖА́ТИ[2] жму, жмеш, жмемо́ [*не* жме́мо], жмете́ [*не* жме́те], жмуть (тиснути)

ЖА́ТКА-САМОСКИ́ДКА, жа́тки-самоски́дки

ЖАТКА́Р, -я́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -а́рю, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м

ЖБУРНУ́ТИ, -ну́, -не́ш, -не́, -немо́, -нете́, -ну́ть [*не* жбу́рнути, жбу́рну, жбу́рнеш, жбу́рнемо, жбу́рнете, жбу́рнуть]

ЖВАВЕ́НЬКИЙ [*не* жва́венький]

ЖДА́ТИ, ждемо́, ждете́ [*не* жде́мо, жде́те], *мин.* ждав, жда́ла [*не* ждала́]

ЖДУЧИ́ [*не* жду́чи], *присл.*

ЖЕ́ВРІННЯ [*не* жеврі́ння]

ЖЕ́ВРІТИ, же́вріє [*не* жеврі́ти, жеврі́є]

ЖЕ́ВРІЮЧИЙ [*не* жеврі́ючий]

ЖЕД. Скорочення: Житло́во-експлуатаці́йна ді́льни́ця. Пишеться великими літерами. В офіційному стилі мови не відмінюється. *Начальник ЖЕД.* У розмовному мовленні відмінюється як іменник ч. р.: *ЖЕДа, ЖЕДу, ЖЕДом* (закінчення пишеться без апострофа і з малої літери).

ЖЕЗЛ, -а́ [*не* же́зла], *мн.* жезли́, -і́в [*не* же́зли, же́злів]

ЖЕЗЛОВИ́Й [*не* же́зловий]

ЖЕЛЕ́, *невідм., с. Вишневе желе. Яблучне желе.*

ЖЕЛЄЗНОВО́ДСЬК, -а

ЖЕЛАТИ́Н, -у, *ч.* і *техн.* **ЖЕЛАТИ́НА,** -и, *ж. Додати желатину. Розведення желатину. Фотографічна желатина.*

ЖЕЛАТИ́НОВИЙ і *техн.* **ЖЕЛАТИ́ННИЙ.** *Желатинова маса. Желатинове виробництво. Желатинний папір.*

ЖЕНИ́ТИ, -ню́ [*не* же́ню], же́ниш

ЖЕНИ́ТИСЯ, -ню́ся [*не* же́нюся] же́нишся. Керування: *на кому* і рідко *з ким. Не женися на багатій, Бо вижене з хати, не женися на убогій, Бо не будеш спати* (Шевченко). *То скажіть своїй матері, що я буду женитися із вами* (Нечуй-Левицький).

ЖЕНИХА́ТИСЯ, -а́юся, -а́єшся, Керування: *з ким,* рідше *на кого. Сусідні хлопці женихались На гарну дівчину таку* (Котляревський).

ЖЕНЬШЕ́НЬ, -я, *ор.* -ем

ЖЕ́РДКА, -дки, *дав.* -дці, *мн.* -дки́, -до́к, але дві же́рдки, п'ять же́рдок

ЖЕРДЯНИ́Й [*не* жердя́ний]

ЖЕРЕБИ́ТИСЯ, -и́ться, -бля́ться

ЖЕРЛО́ -а́, *мн.* же́рла, жерл [*не* же́рлів, же́рел]

ЖЕРСТЯНИ́Й [*не* жерстя́ний]

ЖЕРСТЯ́НИК, -а

ЖЕРСТЯ́НО-ШТАМПУВА́ЛЬНИЙ

ЖЕ́РТВА, *род. мн.* жертв

ЖЕ́РТВУВАТИ, -ую, -уєш. Керування: *що* і *чим.* 1. *що.* Приносити в дар матеріальні цінності. *Українські поміщики жертвували провіант і тяглову силу на підтримку царської армії* (Історія УРСР). 2. *чим.* Відмовлятися від усього або від багато дечого на користь чого-небудь, нічого не шкодувати. *Жертвувати життям. Жертвувати корінними інтересами.*

ЖЕРТВОПРИНОШЕ́ННЯ [*не* жертвоприно́шення]

ЖЕСТ, -у

ЖИВ-ЗДОРО́В

ЖИВИ́ТИ, живлю́ [*не* жи́влю], жи́виш

ЖИВИ́ТИСЯ, -влю́ся [*не* жи́влюся], жи́вишся

ЖИВОКІ́СТ, -ко́сту, *ч.* і *рідко*

ЖИВО́КІСТЬ, -кості, *ор.* -кістю, *ж.*

ЖИВОПИ́С, -у [*не* жи́вопис]

Жабник, -у́. Назва багаторічної трав'янистої рослини родини жовтцевих. *Жабник цвіте жовтим цвітом.*

ЖАБО́, *невідм., с.* Оздоба з мережива або тонкої тканини на блузці, сукні, чоловічій сорочці. *Біле жабо. Багате жабо.*

ЖА́БРА, жа́бер — **ЗЯ́БРА**, зя́бер, *мн.* Збігаються у значенні, але розрізняються вживаністю: **жа́бра.** вжив. рідко порівняно з **зя́бра**. *Риба зітхнула жабрами й простяглася* (Нечуй-Левицький). *Риби дихають зябрами.*

ЖАБРІ́Й, -ю, *ор.* -є́м [*не* жа́брій, -ю, єм]

ЖАГА́, -і́, *дав.* -зі́ [*не* жа́га, жа́ги, жа́зі]

ЖАДА́НИЙ [*не* жа́даний]

ЖАДА́ННЯ [*не* жа́дання]

ЖА́ДІБНИЙ і **ЖАДІ́БНИЙ**. К е р у в а н н я: *чого, до чого. Жадібний втіхи. Жадібний світла. Жадібний до тепла. Жадібний до знань.*

ЖА́ДІБНІСТЬ, -ності, *ор.* -ністю і **ЖАДІ́БНІСТЬ**

ЖА́ДІБНО і **ЖАДІ́БНО**

ЖАДО́БА [*не* жа́доба]. К е р у в а н н я: *чого, до чого* і з інфін. *Жадоба помсти. Жадоба наживи. Жадоба руйнувати щось.*

ЖА́ЙВІР — ЖА́ЙВОРОН — ЖА́ЙВОРОНОК. Збігаються у знач. «польова чи степова співуча пташка», але розрізняються вживанням: **жа́йвір** і **жа́йворон** вжив. рідко, *перев. поет.,* **жа́йворонок** — часто. *Перший проліс розплющив око, Перший жайвір у вись злетів* (Малишко). *Високо вгорі співатимуть жайворони* (Скляренко).

Тільки **жа́йворонок** вжив. у знач. «виріб з тіста у формі жайворонка». *Пшеничні жайворонки.*

ЖАК, -а, *місц.* у жаку́, *мн.* -и́, -і́в

ЖАКЕРІ́Я, -ї [*не* жаке́рія]

ЖАКЕ́Т, -а [*не* жа́кет, -а]

ЖАКО́, *невідм., ч.* Вид птахів ряду папугоподібних. *Сірий жако.*

ЖА́ЛІБНИЙ і **ЖАЛІ́БНИЙ**

ЖА́ЛІБНИЙ — ЖАЛО́БНИЙ. Збігаються у знач. «траурний». *Полковий оркестр грав жалібний марш* (Шиян). *Вона була ще в жалобній сукні* (Франко).

Тільки **жа́лібний** вжив. у знач. «такий, що виражає тугу, печаль; журливий». *Сидить було вона кінець стола, шиє сорочку та все співає, та таких же тобі пісень сумних та жалібних* (Нечуй-Левицький).

ЖА́ЛІСЛИВИЙ — ЖА́ЛІСНИЙ. Збігаються у знач. «співчутливий». *Добрий він був, жалісливий* (Тулуб). *Перепелиха була вже стара людина, добра, жалісна* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісливий** вжив. у знач. «сповнений суму, горя». ...*Він* (Проценко) *тільки коли-не-коли обміряє Христю якимсь жалісливим поглядом* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісний** вжив. у знач. «який виражає біль, муку, слабість». *Знову долинув до нього протяжний жалісний звук* (Донченко).

ЖАЛКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́лкий]

ЖАЛО́, -а́ і **ЖА́ЛО**, -а, *мн.* жа́ла, жал

ЖАЛО́БА, -и, *род. мн.* жало́б (траур)

ЖАЛО́БНИЙ *див.* **ЖА́ЛІБНИЙ**

ЖАЛЮЗІ́, *невідм., с.* і *мн.* Віконниці, штори або пластини для регулювання світла і повітряного потоку в приміщенні. *Матове жалюзі. Жовті жалюзі.*

ЖАЛЬ, жа́лю і жалю́, *ор.* жа́лем і жале́м, *мн.* жалі́, -і́в

ЖА́ННА, -и

ЖАР, -у, *місц.* на жару́

ЖАР-ПТИ́ЦЯ, жар-пти́ці, *ор.* жар-пти́цею

ЖАРКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́ркий]

ЖАРО... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *жарозни́жуючий, жароміцни́й, жаростійки́й, жаротривки́й.*

ЖАРО́ВНЯ, -і, *род. мн.* -вень

ЖАРТ, -у (в обох значеннях: «витівка, дотеп» і «невелика комічна п'єса»).

ЖАРТУВА́ТИ, -у́ю, -у́єш. К е р у в а н н я: *з кого — чого,* рідше

ханці житняка. 2. *род.* -у́. Кущова багаторічна трава, що використовується як корм для тварин. *Колгоспи зібрали багатий урожай житняку.*

ЖИ́ТО, -а, *мн.* жита́, -і́в [*не* жит]

ЖИТОМИРЯ́НИ, -ян, *мн.* (*одн.* житомиря́нин, -а, *ч.*; житомиря́нка, -и, *ж.*) і **ЖИТО́МИРЦІ,** -ів, *мн.* (*одн.* жито́мирець, -рця, *ч.*, жито́мирка, -и, *ж.*)

ЖИТТЄ́ВИЙ і **ЖИТТЬОВИ́Й**

ЖИТТЄ́ВО НЕОБХІ́ДНИЙ

ЖИТТЯ́-БУТТЯ́, *ор.* життя́м-буття́м

ЖІ́НКА, -и, *дав.* -нці, *мн.* -нки́, -но́к, *дав.* -нка́м, але дві жі́нки, п'ять жі́нок

ЖМЕ́НЯ, *род. мн.* жмень

ЖМУ́РИТИ, -рю, -риш [*не* жмури́ти]

ЖМУ́РИТИСЯ — ЖМУРИ́ТИСЯ. Розрізняються значенням.

Жму́ритися, -рюся, -ришся, *нак.* жму́рся. Мружитися. *Хлопець жмурився від яскравого світла.*

Жмури́тися, -рю́ся, жму́ришся, *нак.* жмури́ся. Грати в жмурки.

ЖМУ́РКИ, -рок, *мн.*

ЖМУТО́К, -тка́ [*не* жму́ток]

ЖНЕЦЬ, женця́, *дав.* женце́ві або женцю́, *кл. ф.* же́нче, *мн.* женці́, женці́в

ЖНИВА́Р, -я́, *ор.* -е́м, *кл.ф.* -а́рю, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ЖНИВА́РСЬКИЙ — ЖНИ́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Жнива́рський. Який стосується жниваря, пов'язаний з ним. *Жниварський інструмент. Жниварський заробіток.*

Жни́вний. Пов'язаний з жнивами. *Жнивна пора. Жнивні пісні.*

ЖНУЧИ́ [*не* жну́чи], *дієприсл.*

ЖО́ВКНУТИ, -ну, -неш, *мин.* жовк, жо́вкла і жо́вкнув, жо́вкнула

ЖОВНІ́Р, -а [*не* жо́внір]

ЖО́ВНО, -а, *мн.* жо́вна, жо́вен

ЖОВТАВИЙ *див.* **ЖОВТЯ́ВИЙ**

ЖО́ВТЕНЬ, -тня. Як назва Великої Жовтневої соціалістичної революції пишеться з великої літери. Як символічна назва підприємства, журналу, колгоспу і т. ін. береться в лапки і пишеться з великої літери: *Київська швейна фабрика «Жовтень». Літературно-художній журнал «Жовтень».*

ЖОВТЕ́ЦЬ, жовтцю́, *ор.* жовтце́м

ЖОВТИ́ТИ — ЖОВТІ́ТИ. Розрізняються значенням.

Жовти́ти, -вчу́, -вти́ш, -втимо́, -втите́. Робити щось жовтим. *Жовтити стіну.*

Жовті́ти -і́ю, -і́єш. Робитися жовтим; починати дозрівати; виділятися жовтим кольором. *Виноград по садах жовтів* (Коцюбинський).

ЖО́ВТО... Перша частина складних слів, яка відповідає слову «жо́втий». З наступною частиною пишеться: 1. Разом, коли поняття, названі основами обох слів, підпорядковані одне одному: *жовтоголо́вий, жовтодзьо́бий, жовтозі́лля, жовтоли́ций, жовтошкі́рий.* 2. Через дефіс, коли означає поєднання кількох кольорів в одному предметі: *жо́вто-зеле́ний, жо́вто-фіоле́товий, жо́вто-черво́ний, жо́вто-чо́рний.* Але: *жовтогаря́чий* (оранжевий).

ЖОВТО́БРЮХ — ЖОВТО́БРЮ́ХА. Розрізнються значенням і родами.

Жовто́брюх, -а, *ч.* Велика неотруйна змія з жовтуватим черевом.

Жовто́брюха і жовтобрю́ха, -и, *ж.* Маленька пташка з жовтим черевцем.

ЖОВТОГАРЯ́ЧИЙ

ЖОВТО́ЦВІТ, -у і **ЖОВТОЦВІ́Т**

ЖОВТУВА́ТО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться через дефіс: *жовтува́то-бі́лий, жовтува́то-роже́вий.*

ЖОВТУ́ХА — ЖОВТЯНИ́ЦЯ. Збігаються у значенні, але розрізняються стилістично: **жовтяни́ця** — *нейтр.*, **жовту́ха** — *розм.*

ЖОВТЯ́ВИЙ і **ЖОВТА́ВИЙ**

ЖОВТЯНИ́ЦЯ *див.* **ЖОВТУ́ХА**

ЖОВЧНОКАМ'ЯНА́ ХВОРО́БА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

ЖОКЕ́Й-КЛУБ, жоке́й-клу́бу

Жабни́к, -у́. Назва багаторічної трав'янистої рослини родини жовтцевих. *Жабник цвіте жовтим цвітом.*

ЖАБО́, *невідм., с.* Оздоба з мережива або тонкої тканини на блузці, сукні, чоловічій сорочці. *Біле жабо. Багате жабо.*

ЖА́БРА, жа́бер — **ЗЯ́БРА**, зя́бер, *мн.* Збігаються у значенні, але розрізняються вживаністю: **жа́бра** вжив. рідко порівняно з **зя́бра**. *Риба зітхнула жабрами й простяглася* (Нечуй-Левицький). *Риби дихають зябрами.*

ЖАБРІ́Й, -ю, *ор.* -є́м [*не* жа́брій, -ю, єм]

ЖАГА́, -и́, *дав.* -зі́ [*не* жа́га, жа́ги, жа́зі]

ЖАДА́НИЙ [*не* жа́даний]

ЖАДА́ННЯ [*не* жа́дання]

ЖА́ДІБНИЙ і **ЖАДІ́БНИЙ**. Керування: *чого, до чого. Жадібний втіхи. Жадібний світла. Жадібний до тепла. Жадібний до знань.*

ЖА́ДІБНІСТЬ, -ності, *ор.* -ністю і **ЖАДІ́БНІСТЬ**

ЖА́ДІБНО і **ЖАДІ́БНО**

ЖАДО́БА [*не* жа́доба]. Керування: *чого, до чого* і з інфін. *Жадоба помсти. Жадоба наживи. Жадоба руйнувати щось.*

ЖА́ЙВІР — ЖА́ЙВОРОН — ЖА́ЙВОРОНОК. Збігаються у знач. «польова чи степова співуча пташка», але розрізняються вживанням: **жа́йвір** і **жа́йворон** вжив. рідко, *перев. поет.,* **жа́йворонок** — часто. *Перший проліс розплющив око, Перший жайвір у вись злетів* (Малишко). *Високо вгорі співатимуть жайворони* (Скляренко).

Тільки **жа́йворонок** вжив. у знач. «виріб з тіста у формі жайворонка». *Пшеничні жайворонки.*

ЖАК, -а, *місц.* у жаку́, *мн.* -и́, -і́в

ЖАКЕРІ́Я, -ї [*не* жаке́рія]

ЖАКЕ́Т, -а [*не* жа́кет, -а]

ЖАКО́, *невідм., ч.* Вид птахів ряду папугоподібних. *Сірий жако.*

ЖА́ЛІБНИЙ і **ЖАЛІ́БНИЙ**

ЖА́ЛІБНИЙ — ЖАЛО́БНИЙ. Збігаються у знач. «траурний». *Полковий оркестр грав жалібний марш* (Шиян). *Вона була ще в жалобній сукні* (Франко).

Тільки **жа́лібний** вжив. у знач. «такий, що виражає тугу, печаль; журливий». *Сидить було вона кінець стола, шиє сорочку та все співає, та таких же тобі пісень сумних та жалібних* (Нечуй-Левицький).

ЖА́ЛІСЛИВИЙ — ЖА́ЛІСНИЙ. Збігаються у знач. «співчутливий». *Добрий він був, жалісливий* (Тулуб). *Перепелиха була вже стара людина, добра, жалісна* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісливий** вжив. у знач. «сповнений суму, горя». *...Він* (Проценко) *тільки коли-не-коли обміряв Христю якимсь жалісливим поглядом* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісний** вжив. у знач. «який виражає біль, муку, слабість». *Знову долинув до нього протяжний жалісний звук* (Донченко).

ЖАЛКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́лкий]

ЖАЛО́, -а́ і **ЖА́ЛО**, -а, *мн.* жа́ла, жал

ЖАЛО́БА, -и, *род. мн.* жало́б (траур)

ЖАЛО́БНИЙ *див.* **ЖА́ЛІБНИЙ**

ЖА́ЛЮЗІ, *невідм., с.* і *мн.* Віконниці, штори або пластини для регулювання світла і повітряного потоку в приміщенні. *Матове жалюзі. Жовті жалюзі.*

ЖАЛЬ, жа́лю і жалю́, *ор.* жа́лем і жале́м, *мн.* жалі́, -ів

ЖА́ННА, -и

ЖАР, -у, *місц.* на жару́

ЖАР-ПТИ́ЦЯ, жар-пти́ці, *ор.* жар-пти́цею

ЖАРКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́ркий]

ЖАРО... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *жарозни́жуючий, жароміцни́й, жаростійки́й, жаротривки́й.*

ЖАРО́ВНЯ, -і, *род. мн.* -вень

ЖАРТ, -у (в обох значеннях: «витівка, дотеп» і «невелика комічна п'єса»).

ЖАРТУВА́ТИ, -у́ю, -у́єш. Керування: *з кого — чого,* рідше

печення учнів підручниками. 2. Матеріальні засоби до існування. *Пенсійне забезпечення.*

ЗАБЕЗПЕ́ЧУВАТИ, -ую, -уєш. 1. *кого — що чим.* Задовольняти потреби в чомусь. *Забезпечувати учнів словниками. Забезпечувати колгоспи високоякісною технікою.* 2. *кому що.* Гарантувати кому-небудь щось. *Забезпечувати народам світу мир.*

ЗА БЕ́ЗЦІНЬ

ЗАБИ́ТИ, заб'ю, заб'єш, -б'ємо́ [*не* заб'ємо], -б'єте́ [*не* заб'єте], -б'ють

ЗАБІ́Г, -у, *мн.* -и, -ів

ЗАБІ́Й, -бо́ю, *ор.* -бо́єм

ЗАБІЛИ́ТИ — ЗАБІЛІ́ТИ. Розрізняються значенням.

Забіли́ти -білю́ [*не* забі́лю], -бі́лиш. 1. Зробити що-небудь білим, покриваючи білою фарбою, крейдою. *Маруся писала, тримаючи обережно крейду, щоб не дуже забілити пальці* (Копиленко). 2. Заправити страву сметаною або молоком. *Мати забілила борщ сметаною.*

Забілі́ти, -іє. 1. Почати біліти, стати білим. *Навкруги все забіліло.* 2. Виділитися своїм білим кольором. *Забіліли сніги.*

ЗА́БІЛКА і **ЗАБІ́ЛКА.** Сметана або молоко як приправа до рідкої страви.

ЗАБІЯ́КА, -и, *ч.* і *ж. Відомий (відома) забіяка.*

ЗАБІЯКУВАТИЙ [*не* забіякува́тий]

ЗАБЛИ́ЗЬКО, *присл.*

ЗАБЛУ́ДА, -и, *ч.* і *ж., розм. Малий (мала) заблуда.*

ЗАБОБО́Н, -у, *род. мн.* -ів [*не* забобо́н]

ЗАБОЛІ́ТИ, -ли́ть. К е р у в а н н я: *у кого,* рідко *кому. У батька заболіла рука. Мені заболіла голова.*

ЗАБОЛО́ЧЕНІСТЬ — ЗАБОЛО́ЧЕННЯ. Розрізняються значенням.

Заболо́ченість, -ності. Наявність боліт. *Заболоченість лісів.*

Заболо́чення, -я. Перетворення в болото. *Заболочення грунту.*

ЗАБОРО́ЛО, -а, *мн.* -а, -о́л, *іст*

ЗАБРЕСТИ́, -реду́, -реде́ш, -реде́, -редемо́ [*не* забреде́мо], -редете́ [*не* забреде́те], *мин.* -рів, -рела́, -рели́ [*не* забре́ла, забре́ли]

ЗАБРИНІ́ТИ, -ни́ть

ЗАБРО́ДИТИ — ЗАБРОДИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Забро́дити, -оджу, -одиш, *недок.* 1. Бродячи, заходити куди-небудь. *Весною, коли спадає вода, забродить туди пастися худоба* (Тютюнник). 2. Заходити, залізати у воду, іти вбрід. *Забродить* (Оксана) *по кісточки в чисто-прозору воду* (Цюпа).

Заброди́ти, -оджу́, -о́диш, *док.* 1. *розм.* Ходячи або бігаючи, замочувати що-небудь водою, снігом; забруднювати. *Хлопець забродив штани.* 2. *3 ос.* -о́дить. Почати бродити, ферментувати. *Компот забродив.*

ЗАБУ́ДЬКО, -а, *ч., с.* і *ж., розм. Малий (мала) забудько. Якесь забудько.*

ЗАБУЛЬКОТА́ТИ, -очу́ [*не* забулькочу], -о́чеш і **ЗАБУЛЬКОТІ́ТИ,** -очу́, -оти́ш [*не* забулько́чу, забулько́тиш], *нак.* -очи́ і -оти́

ЗАБУРМОТА́ТИ, -очу́ [*не* забурмо́чу], -о́чеш і **ЗАБУРМОТІ́ТИ,** -очу́, -оти́ш [*не* забурмо́чу, забурмо́тиш], *нак.* -очи́ і -оти́

ЗАВ, -а, *ч., розм.* С к о р о ч е н н я: завідувач, завідуючий. Відмінюється як іменник ч. р. другої відміни твердої групи. *Зав поїхав у район на нараду.*

ЗАВАРИ́ТИ, арю́, -а́риш, -а́рить, а́римо, -а́рите, -а́рять [*не* зава́рю, -ари́ш, -ари́ть, -аримо́, -арите, -арять]

ЗАВБА́ЧУВАТИ, -чую, чуєш і **ЗАВБАЧАТИ,** -ча́ю, -ча́єш

ЗАВБІ́ЛЬШКИ [*не* завбільшки́], *присл.*

ЗАВВИ́ШКИ [*не* заввишки́], *присл.*

ЗАВДАВА́ТИ, -даю́, -дає́ш, -даємо́ [*не* завдає́мо], даєте́ [*не* завдає́те], -даю́ть. 1. *чого* [*не* що]. Робити комусь щось неприємне. *Рани від*

Жабни́к, -у́. Назва багаторічної трав'янистої рослини родини жовтцевих. *Жабник цвіте жовтим цвітом.*

ЖАБО́, *невідм., с.* Оздоба з мережива або тонкої тканини на блузці, сукні, чоловічій сорочці. *Біле жабо. Багате жабо.*

ЖА́БРА, жа́бер — **ЗЯ́БРА**, зя́бер, *мн.* Збігаються у значенні, але розрізняються вживаністю: **жа́бра** вжив. рідко порівняно з **зя́бра**. *Риба зітхнула жабрами й простяглася* (Нечуй-Левицький). *Риби дихають зябрами.*

ЖАБРІ́Й, -ю, *ор.* -є́м [*не* жа́брій, -ю, єм]

ЖАГА́, -и́, *дав.* -зі́ [*не* жа́га, жа́ги, жа́зі]

ЖАДА́НИЙ [*не* жа́даний]

ЖАДА́ННЯ [*не* жа́дання]

ЖА́ДІБНИЙ і **ЖАДІ́БНИЙ**. К е р у в а н н я: *чого, до чого. Жадібний втіхи. Жадібний світла. Жадібний до тепла. Жадібний до знань.*

ЖА́ДІБНІСТЬ, -ності, *ор.* -ністю і **ЖАДІ́БНІСТЬ**

ЖА́ДІБНО і **ЖАДІ́БНО**

ЖАДО́БА [*не* жа́доба]. К е р у в а н н я: *чого, до чого* і з інфін. *Жадоба помсти. Жадоба наживи. Жадоба руйнувати щось.*

ЖА́ЙВІР — ЖА́ЙВОРОН — ЖА́ЙВОРОНОК. Збігаються у знач. «польова чи степова співуча пташка», але розрізняються вживанням: **жа́йвір** і **жа́йворон** вжив. рідко, *перев. поет.*, **жа́йворонок** — часто. *Перший проліс розплющив око, Перший жайвір у вись злетів* (Малишко). *Високо вгорі співатимуть жайворони* (Скляренко).

Тільки **жа́йворонок** вжив. у знач. «виріб з тіста у формі жайворонка». *Пшеничні жайворонки.*

ЖАК, -а, *місц.* у жаку́, *мн.* -и́, -ів

ЖАКЕРІ́Я, -ї [*не* жаке́рія]

ЖАКЕ́Т, -а [*не* жа́кет, -а]

ЖАКО́, *невідм., ч.* Вид птахів ряду папугоподібних. *Сірий жако.*

ЖА́ЛІБНИЙ і **ЖАЛІ́БНИЙ**

ЖА́ЛІБНИЙ — ЖАЛО́БНИЙ. Збігаються у знач. «траурний». *Полковий оркестр грав жалібний марш* (Шиян). *Вона була ще в жалобній сукні* (Франко).

Тільки **жа́лібний** вжив. у знач. «такий, що виражає тугу, печаль; журливий». *Сидить було вона кінець стола, шиє сорочку та все співає, та таких же тобі пісень сумних та жалібних* (Нечуй-Левицький).

ЖА́ЛІСЛИВИЙ — ЖА́ЛІСНИЙ. Збігаються у знач. «співчутливий». *Добрий він був, жалісливий* (Тулуб). *Перепелиха була вже стара людина, добра, жаліcна* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісливий** вжив. у знач. «сповнений суму, горя». *...Він* (Проценко) *тільки коли-не-коли обміряв Христю якимсь жалісливим поглядом* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісний** вжив. у знач. «який виражає біль, муку, слабість». *Знову долинув до нього протяжний жалісний звук* (Донченко).

ЖАЛКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́лкий]

ЖАЛО́, -а́ і **ЖА́ЛО**, -а, *мн.* жа́ла, жал

ЖАЛО́БА, -и, *род. мн.* жало́б (траур)

ЖАЛО́БНИЙ *див.* **ЖА́ЛІБНИЙ**

ЖА́ЛЮЗІ, *невідм., с.* і *мн.* Віконниці, штори або пластини для регулювання світла і повітряного потоку в приміщенні. *Матове жалюзі. Жовті жалюзі.*

ЖАЛЬ, жа́лю і жалю́, *ор.* жа́лем і жале́м, *мн.* жалі́, -ів

ЖА́ННА, -и

ЖАР, -у, *місц.* на жару́

ЖАР-ПТИ́ЦЯ, жар-пти́ці, *ор.* жар-пти́цею

ЖАРКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́ркий]

ЖАРО... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *жарозни́жуючий, жароміцни́й, жаростійки́й, жаротривки́й.*

ЖАРО́ВНЯ, -і, *род. мн.* -вень

ЖАРТ, -у (в обох значеннях: «витівка, дотеп» і «невелика комічна п'єса»).

ЖАРТУВА́ТИ, -у́ю, -у́єш. К е р у в а н н я: *з кого — чого,* рідше

ханці житняка. 2. *род.* -ý. Кущова багаторічна трава, що використовується як корм для тварин. *Колгоспи зібрали багатий урожай житняку.*

ЖИ́ТО, -а, *мн.* жита́, -і́в [*не* жит]

ЖИТОМИРЯ́НИ, -ян, *мн.* (*одн.* житомиря́нин, -а, *ч.*; житомиря́нка, -и, *ж.*) і **ЖИТО́МИРЦІ,** -ів, *мн.* (*одн.* жито́мирець, -рця, *ч.*, жито́мирка, -и, *ж.*)

ЖИТТЄ́ВИЙ і **ЖИТТЬОВИ́Й**

ЖИТТЄ́ВО НЕОБХІ́ДНИЙ

ЖИТТЯ́-БУТТЯ́, *ор.* життя́м-буття́м

ЖІ́НКА, -и, *дав.* -нці, *мн.* -нки́, -но́к, *дав.* -нка́м, але дві жі́нки, п'ять жі́нок

ЖМЕ́НЯ, *род. мн.* жмень

ЖМУ́РИТИ, -рю, -риш [*не* жмури́ти]

ЖМУ́РИТИСЯ — ЖМУРИ́ТИСЯ. Розрізняються значенням.

Жму́ритися, -рюся, -ришся, *нак.* жму́рся. Мружитися. *Хлопець жмурився від яскравого світла.*

Жмури́тися, -рю́ся, жму́ришся, *нак.* жмури́ся. Грати в жмурки.

ЖМУ́РКИ, -рок, *мн.*

ЖМУТО́К, -тка́ [*не* жму́ток]

ЖНЕЦЬ, женця́, *дав.* женце́ві або женцю́, *кл. ф.* же́нче, *мн.* женці́, женці́в

ЖНИВА́Р, -я̀, *ор.* -е́м, *кл.ф.* -а́рю, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ЖНИВА́РСЬКИЙ — ЖНИ́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Жнива́рський. Який стосується жниваря, пов'язаний з ним. *Жниварський інструмент. Жниварський заробіток.*

Жни́вний. Пов'язаний з жнивами. *Жнивна пора. Жнивні пісні.*

ЖНУЧИ́ [*не* жну́чи], *дієприсл.*

ЖО́ВКНУТИ, -ну, -неш, *мин.* жовк, жо́вкла і жо́вкнув, жо́вкнула

ЖОВНІ́Р, -а [*не* жо́внір]

ЖО́ВНО, -а, *мн.* жо́вна, жо́вен

ЖОВТАВИ́Й *див.* **ЖОВТЯ́ВИЙ**

ЖО́ВТЕНЬ, -тня. Як назва Великої Жовтневої соціалістичної революції пишеться з великої літери. Як символічна назва підприємства, журналу, колгоспу і т. ін. береться в лапки і пишеться з великої літери: *Київська швейна фабрика «Жовтень». Літературно-художній журнал «Жовтень».*

ЖОВТЕ́ЦЬ, жовтцю́, *ор.* жовтце́м

ЖОВТИ́ТИ — ЖОВТІ́ТИ. Розрізняються значенням.

Жовти́ти, -вчу́, -вти́ш, -втимо́, -втите́. Робити щось жовтим. *Жовтити стіну.*

Жовті́ти -і́ю, -і́єш. Робитися жовтим; починати дозрівати; виділятися жовтим кольором. *Виноград по садах жовтів* (Коцюбинський).

ЖО́ВТО... Перша частина складних слів, яка відповідає слову «жо́втий». З наступною частиною пишеться: 1. Разом, коли поняття, названі основами обох слів, підпорядковані одне одному: *жовтоголо́вий, жовтодзьо́бий, жовтозі́лля, жовтоли́ций, жовтошкі́рий.* 2. Через дефіс, коли означає поєднання кількох кольорів в одному предметі: *жо́вто-зеле́ний, жо́вто-фіоле́товий, жо́вто-черво́ний, жо́вто-чо́рний.* Але: *жовтогаря́чий* (оранжевий).

ЖОВТО́БРЮХ — ЖОВТО́БРЮ́ХА. Розрізнються значенням і родами.

Жовто́брюх, -а, *ч.* Велика неотруйна змія з жовтуватим черевом.

Жовто́брюха і жовтобрю́ха, -и, *ж.* Маленька пташка з жовтим черевцем.

ЖОВТОГАРЯ́ЧИЙ

ЖОВТО́ЦВІТ, -у і **ЖОВТОЦВІ́Т**

ЖОВТУВА́ТО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться через дефіс: *жовтува́то-бі́лий, жовтува́то-роже́вий.*

ЖОВТУ́ХА — ЖОВТЯНИ́ЦЯ. Збігаються у значенні, але розрізняються стилістично: **жовтяни́ця** — *нейтр.*, **жовту́ха** — *розм.*

ЖОВТЯ́ВИЙ і **ЖОВТА́ВИЙ**

ЖОВТЯНИ́ЦЯ *див.* **ЖОВТУ́ХА**

ЖОВЧНОКАМ'ЯНА́ ХВОРО́БА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

ЖОКЕ́Й-КЛУБ, жоке́й-клу́бу

ЗАГОЄННЯ -я [*не* загоїння]
ЗАГОЇТИСЯ [*не* вагоїтися], -óїться, -óяться [*не* загоїться, загояться]
ЗАГОЛÓВОК, -вка і **ЗÁГОЛОВОК**
ЗАГОЛОСИ́ТИ, -ошу́ [*не* заголóшу], -óсиш
ЗАГÓНОВИЙ і **ЗАГОНОВИ́Й**
ЗАГОРÁННЯ *див.* **ЗАГОРЯ́ННЯ**
ЗАГОРÁТИ *див.* **ЗАГОРЯ́ТИ**
ЗАГОРІ́ТИ, -рю́, -ри́ш
ЗÁГОРОДА — ЗАГОРÓДА. Розрізняються значенням.
Зáгорода. Огороджена ділянка в господарстві, у полі, на випасі для літнього утримування або ночівлі свійських тварин і птахів. *На ніч пастухи загнали худобу в загороду.*
Загорóда. 1. Тин, паркан, стіна та ін., чим огороджене щось; огорожа. *На загороді сиділи горобці.* 2. Спеціальна перешкода для перекриття підступів до чого-небудь. *До бою встала Україна... Лежать під бурею негоди, щоб ката стримати удар, аеростатів загороди готові знятися до хмар* (Сосюра).
ЗАГОРОДИ́ТИ, -оджу́ [*не* загорóджу], -óдиш
ЗАГОРЯ́ННЯ і **ЗАГОРÁННЯ**
ЗАГОРЯ́ТИ, -я́ю, -я́єш і **ЗАГОРÁТИ**, -áю, -áєш
ЗАГОТІВЕЛЬНО... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться через дефіс: *заготівéльно-виробни́чий, заготівéльно-збу́товий.*
ЗАГОТІ́ВЛЯ — ЗАГОТÓВКА. Збігаються у знач «готування, виготовлення чого-небудь заздалегідь, до настання потреби», але розрізняються стилістично: **заготі́вля** — *нейтр.*, **заготóвка** — *розм. Заготівля (заготовка) кормів.*
Тільки **заготóвка** вжив. у знач. «напівпродукт у промисловому та ін. виробництві». *Хромові заготовки.*
ЗАГОТОВЛЯ́ТИ, -я́ю, -я́єш і **ЗАГОТÓВЛЮВАТИ**, -юю, -юєш
ЗÁГРАВА, -и і *рідше* **ЗАГРÁВА**
ЗАГРЕБТИ́, -бу́, -бéш, -бемó [*не* загребéмо], -бетé [*не* загребéте], *мин.* -рі́б, ребла́, -ребло́, -ребли́
ЗАГРИЗТИ́, -зу́, -зéш, -земо [*не* загризéмо], -зетé [*не* загризéте]
ЗАГРÓЖУВАТИ — ПОГРÓЖУВАТИ. Розрізняються значенням.
Загрóжувати. Становити небезпеку, створювати небезпеку. *Суперечка загрожувала перейти в сварку* (Колесник). *Тепер небезпека загрожувала підводному човнові* (Трублаїні). *Артамонову загрожувала сліпота* (Дмитерко).
Погрóжувати. Залякувати чим-небудь, нахвалятися, грозити покаранням. *Начальник полкової розвідки... погрожував розстріляти нашого старшого лейтенанта з «особистої зброї»* (Багмут). *Погрожувати кулаком.*
ЗАГРУ́ЗНУТИ і *рідко* **ЗАГРУЗТИ́**, -зну, -знеш, *мин.* загру́з, -ла, -ло, -ли і загру́знув, -нула, -нуло, -нули
ЗАГС, -у. С к о р о ч е н н я: запис актів громадянського стану. Відмінюється як іменник ч. р. другої відміни твердої групи.
ЗАГУБИ́ТИ, -гублю́ [*не* загу́блю], -гу́биш
ЗАГУДІ́ТИ і **ЗАГУСТИ́**, -гуду́, -гудéш, *мин.* загудів, -ді́ла, -ді́ло і загу́в, -гула́, -гуло́, -гули́
ЗАГУРКОТІ́ТИ, -очу́ [*не* загуркóчу], -оти́ш і **ЗАГУРКОТÁТИ**, -очу́, -óчеш, *нак.* -оти́ і -очи́
ЗАДАВÁКА, -и, *ч.* і *ж.*, *зневажл. Малий (мала) задавака.*
ЗАДÁРМА і **ЗАДАРМÁ**, *присл.*
ЗАДАТИ, -да́м, -даси́, -да́сть, -дамó, -дастé, -даду́ть, *мин.* -да́в, -дала́ [*не* задáла], -далó [*не* задáло], -дали́ [*не* задáли]
ЗАДÁЧА *див.* **ЗАВДÁННЯ**
ЗАДЕ́РТИ і **ЗАДРÁТИ**, -деру́, -дерéш, -дремó [*не* задерéмо], -ретé [*не* задерéте]
ЗАДЗВОНИ́ТИ, -дзвоню́ [*не* задзвóню], -дзвóниш
ЗАДИ́РАКА, -и, *ч.* і *ж. Завзятий задирака. Маленька задирака.*
ЗÁДИРКА, *мн.* зáдирки, -рок (на пальцях)
ЗÁДИРКА, *мн.* зáдирки, -рок і **ЗАДИ́РКА**, *мн.* задúрки, -рок, *спец* Шершавість на гладкій поверхні чогось (металу, дерева).

ханці житняка. 2. *род.* -у́. Кущова багаторічна трава, що використовується як корм для тварин. *Колгоспи зібрали багатий урожай житняку.*

ЖИ́ТО, -а, *мн.* жита́, -і́в [*не* жит]

ЖИТОМИРЯ́НИ, -ян, *мн.* (*одн.* житомиря́нин, -а, *ч.*; житомиря́нка, -и, *ж.*) і **ЖИТО́МИРЦІ,** -ів, *мн.* (*одн.* жито́мирець, -рця, *ч.*, жито́мирка, -и, *ж.*)

ЖИТТЄ́ВИЙ і **ЖИТТЬОВИ́Й**

ЖИТТЄ́ВО НЕОБХІ́ДНИЙ

ЖИТТЯ́-БУТТЯ́, *ор.* життя́м-буття́м

ЖІ́НКА, -и, *дав.* -нці, *мн.* -нки́, -но́к, *дав.* -нка́м, але дві жі́нки, п'ять жі́нок

ЖМЕ́НЯ, *род. мн.* жмень

ЖМУ́РИТИ, -рю, -риш [*не* жмури́ти]

ЖМУ́РИТИСЯ — ЖМУРИ́ТИСЯ. Розрізняються значенням.

Жму́ритися, -рюся, -ришся, *нак.* жму́рся. Мружитися. *Хлопець жмурився від яскравого світла.*

Жмури́тися, -рю́ся, жму́ришся, *нак.* жмури́ся. Грати в жмурки.

ЖМУ́РКИ, -рок, *мн.*

ЖМУТО́К, -тка́ [*не* жму́ток]

ЖНЕЦЬ, женця́, *дав.* женце́ві або женцю́, *кл. ф.* же́нче, *мн.* женці́, женці́в

ЖНИВА́Р, -я́, *ор.* -е́м, *кл.ф.* -а́рю, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ЖНИВА́РСЬКИЙ — ЖНИ́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Жнива́рський. Який стосується жниваря, пов'язаний з ним. *Жниварський інструмент. Жниварський заробіток.*

Жни́вний. Пов'язаний з жнивами. *Жнивна пора. Жнивні пісні.*

ЖНУЧИ́ [*не* жну́чи], *дієприсл.*

ЖО́ВКНУТИ, -ну, -неш, *мин.* жовк, жо́вкла і жо́вкнув, жо́вкнула

ЖОВНІ́Р, -а [*не* жо́внір]

ЖО́ВНО, -а, *мн.* жо́вна, жо́вен

ЖОВТАВИЙ *див.* **ЖОВТЯ́ВИЙ**

ЖО́ВТЕНЬ, -тня. Як назва Великої Жовтневої соціалістичної революції пишеться з великої літери. Як символічна назва підприємства, журналу, колгоспу і т. ін. береться в лапки і пишеться з великої літери: *Київська швейна фабрика «Жовтень». Літературно-художній журнал «Жовтень».*

ЖОВТЕ́ЦЬ, жовтцю́, *ор.* жовтце́м

ЖОВТИ́ТИ — ЖОВТІ́ТИ. Розрізняються значенням.

Жовти́ти, -вчу́, -вти́ш, -втимо́, -втите́. Робити щось жовтим. *Жовтити стіну.*

Жовті́ти -і́ю, -і́єш. Робитися жовтим; починати дозрівати; виділятися жовтим кольором. *Виноград по садах жовтів* (Коцюбинський).

ЖО́ВТО... Перша частина складних слів, яка відповідає слову «жо́втий». З наступною частиною пишеться: 1. Разом, коли поняття, названі основами обох слів, підпорядковані одне одному: *жовтоголо́вий, жовтодзьо́бий, жовтозі́лля, жовтоли́ций, жовтошкі́рий.* 2. Через дефіс, коли означає поєднання кількох кольорів в одному предметі: *жо́вто-зеле́ний, жо́вто-фіоле́товий, жо́вто-черво́ний, жо́вто-чо́рний.* Але: *жовтогаря́чий* (оранжевий).

ЖОВТО́БРЮХ — ЖОВТО́БРЮ́ХА. Розрізнються значенням і родами.

Жовто́брюх, -а, *ч.* Велика неотруйна змія з жовтуватим черевом.

Жовто́брюха і жовтобрю́ха, -и, *ж.* Маленька пташка з жовтим черевцем.

ЖОВТОГАРЯ́ЧИЙ

ЖОВТО́ЦВІТ, -у і **ЖОВТОЦВІ́Т**

ЖОВТУВА́ТО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться через дефіс: *жовтува́то-бі́лий, жовтува́то-роже́вий.*

ЖОВТУ́ХА — ЖОВТЯНИ́ЦЯ. Збігаються у значенні, але розрізняються стилістично: **жовтяни́ця** — *нейтр.*, **жовту́ха** — *розм.*

ЖОВТЯ́ВИЙ і **ЖОВТА́ВИЙ**

ЖОВТЯНИ́ЦЯ *див.* **ЖОВТУ́ХА**

ЖОВЧНОКАМ'ЯНА́ ХВОРО́БА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

ЖОКЕ́Й-КЛУБ, жоке́й-клу́бу

Жабник, -у́. Назва багаторічної трав'янистої рослини родини жовтцевих. *Жабник цвіте жовтим цвітом.*

ЖАБО́, *невідм., с.* Оздоба з мережива або тонкої тканини на блузці, сукні, чоловічій сорочці. *Біле жабо. Багате жабо.*

ЖА́БРА, жа́бер — **ЗЯ́БРА**, зя́бер, *мн.* Збігаються у значенні, але розрізняються вживаністю: **жа́бра** вжив. рідко порівняно з **зя́бра**. *Риба зітхнула жабрами й простяглася* (Нечуй-Левицький). *Риби дихають зябрами.*

ЖАБРІ́Й, -ю, *ор.* -є́м [*не* жа́брій, -ю, єм]

ЖАГА́, -и́, *дав.* -зі́ [*не* жа́га, жа́ги, жа́зі]

ЖАДА́НИЙ [*не* жа́даний]

ЖАДА́ННЯ [*не* жа́дання]

ЖА́ДІБНИЙ і **ЖАДІ́БНИЙ**. Керування: *чого, до чого. Жадібний втіхи. Жадібний світла. Жадібний до тепла. Жадібний до знань.*

ЖА́ДІБНІСТЬ, -ності, *ор.* -ністю і **ЖАДІ́БНІСТЬ**

ЖА́ДІБНО і **ЖАДІ́БНО**

ЖАДО́БА [*не* жа́доба]. Керування: *чого, до чого* і з інфін. *Жадоба помсти. Жадоба наживи. Жадоба руйнувати щось.*

ЖА́ЙВІР — ЖА́ЙВОРОН — ЖА́ЙВОРОНОК. Збігаються у знач. «польова чи степова співуча пташка», але розрізняються вживанням: **жа́йвір** і **жа́йворон** вжив. рідко, *перев. поет.*, **жа́йворонок** — часто. *Перший проліс розплющив око, Перший жайвір у вись злетів* (Малишко). *Високо вгорі співатимуть жайворони* (Скляренко).

Тільки **жа́йворонок** вжив. у знач. «виріб з тіста у формі жайворонка». *Пшеничні жайворонки.*

ЖАК, -а, *місц.* у жаку́, *мн.* -и́, -і́в

ЖАКЕРІ́Я, -ї [*не* жаке́рія]

ЖАКЕ́Т, -а [*не* жа́кет, -а]

ЖАКО́, *невідм., ч.* Вид птахів ряду папугоподібних. *Сірий жако.*

ЖА́ЛІБНИЙ і **ЖАЛІ́БНИЙ**

ЖА́ЛІБНИЙ — ЖАЛО́БНИЙ. Збігаються у знач. «траурний». *Полковий оркестр грав жалібний марш* (Шиян). *Вона була ще в жалобній сукні* (Франко).

Тільки **жа́лібний** вжив. у знач. «такий, що виражає тугу, печаль; журливий». *Сидить було вона кінець стола, шиє сорочку та все співає, та таких же тобі пісень сумних та жалібних* (Нечуй-Левицький).

ЖА́ЛІСЛИВИЙ — ЖА́ЛІСНИЙ. Збігаються у знач. «співчутливий». *Добрий він був, жалісливий* (Тулуб). *Перепелиха була вже стара людина, добра, жалісна* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісливий** вжив. у знач. «сповнений суму, горя». *...Він* (Проценко) *тільки коли-не-коли обміряв Христю якимсь жалісливим поглядом* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісний** вжив. у знач. «який виражає біль, муку, слабість». *Знову долинув до нього протяжний жалісний звук* (Донченко).

ЖАЛКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́лкий]

ЖАЛО́, -а́ і **ЖА́ЛО**, -а, *мн.* жа́ла, жал

ЖАЛО́БА, -и, *род. мн.* жало́б (траур)

ЖАЛО́БНИЙ *див.* **ЖА́ЛІБНИЙ**

ЖА́ЛЮЗІ, *невідм., с.* і *мн.* Віконниці, штори або пластини для регулювання світла і повітряного потоку в приміщенні. *Матове жалюзі. Жовті жалюзі.*

ЖАЛЬ, жа́лю і жалю́, *ор.* жа́лем і жале́м, *мн.* жалі́, -ів

ЖА́ННА, -и

ЖАР, -у, *місц.* на жару́

ЖАР-ПТИ́ЦЯ, жар-пти́ці, *ор.* жар-пти́цею

ЖАРКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́ркий]

ЖАРО... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *жарозни́жуючий, жаромі́цни́й, жаростійки́й, жаротривки́й.*

ЖАРО́ВНЯ, -і, *род. мн.* -вень

ЖАРТ, -у (в обох значеннях: «витівка, дотеп» і «невелика комічна п'єса»).

ЖАРТУВА́ТИ, -у́ю, -у́єш. Керування: *з кого — чого,* рідше

ханці житняка. 2. *род.* -у́. Кущова багаторічна трава, що використовується як корм для тварин. *Колгоспи зібрали багатий урожай житняку.*

ЖИ́ТО, -а, *мн.* жита́, -і́в [*не* жит]

ЖИТОМИРЯ́НИ, -ян, *мн.* (*одн.* житомиря́нин, -а, *ч.*; житомиря́нка, -и, *ж.*) і **ЖИТО́МИРЦІ,** -ів, *мн.* (*одн.* жито́мирець, -рця, *ч.*, жито́мирка, -и, *ж.*)

ЖИТТЄ́ВИЙ і **ЖИТТЬОВИ́Й**

ЖИТТЄ́ВО НЕОБХІ́ДНИЙ

ЖИТТЯ́-БУТТЯ́, *ор.* життя́м-буття́м

ЖІ́НКА, -и, *дав.* -нці, *мн.* -нки́, -но́к, *дав.* -нка́м, але дві жі́нки, п'ять жі́нок

ЖМЕ́НЯ, *род. мн.* жмень

ЖМУ́РИТИ, -рю, -риш [*не* жмури́ти]

ЖМУ́РИТИСЯ — ЖМУРИ́ТИСЯ. Розрізняються значенням.

Жму́ритися, -рюся, -ришся, *нак.* жму́рся. Мружитися. *Хлопець жмурився від яскравого світла.*

Жмури́тися, -рю́ся, жму́ришся, *нак.* жмури́ся. Грати в жмурки.

ЖМУ́РКИ, -рок, *мн.*

ЖМУТО́К, -тка́ [*не* жму́ток]

ЖНЕЦЬ, женця́, *дав.* женце́ві або женцю́, *кл. ф.* же́нче, *мн.* женці́, женці́в

ЖНИВА́Р, -я́, *ор.* -е́м, *кл.ф.* -а́рю, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ЖНИВА́РСЬКИЙ — ЖНИ́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Жнива́рський. Який стосується жниваря, пов'язаний з ним. *Жниварський інструмент. Жниварський заробіток.*

Жни́вний. Пов'язаний з жнивами. *Жнивна пора. Жнивні пісні.*

ЖНУЧИ́ [*не* жну́чи], *дієприсл.*

ЖО́ВКНУТИ, -ну, -неш, *мин.* жовк, жо́вкла і жо́вкнув, жо́вкнула

ЖОВНІ́Р, -а [*не* жо́внір]

ЖО́ВНО, -а, *мн.* жо́вна, жо́вен

ЖОВТАВИЙ *див.* **ЖОВТЯ́ВИЙ**

ЖО́ВТЕНЬ, -тня. Як назва Великої Жовтневої соціалістичної революції пишеться з великої літери. Як символічна назва підприємства, журналу, колгоспу і т. ін. береться в лапки і пишеться з великої літери: *Київська швейна фабрика «Жовтень». Літературно-художній журнал «Жовтень».*

ЖОВТЕ́ЦЬ, жовтцю́, *ор.* жовтце́м

ЖОВТИ́ТИ — ЖОВТІ́ТИ. Розрізняються значенням.

Жовти́ти, -вчу́, -вти́ш, -втимо́, -втите́. Робити щось жовтим. *Жовтити стіну.*

Жовті́ти -і́ю, -і́єш. Робитися жовтим; починати дозрівати; виділятися жовтим кольором. *Виноград по садах жовтів* (Коцюбинський).

ЖО́ВТО... Перша частина складних слів, яка відповідає слову «жо́втий». З наступною частиною пишеться: 1. Разом, коли поняття, названі основами обох слів, підпорядковані одне одному: *жовтоголо́вий, жовтодзьо́бий, жовтозі́лля, жовтоли́ций, жовтошкі́рий.* 2. Через дефіс, коли означає поєднання кількох кольорів в одному предметі: *жо́вто-зеле́ний, жо́вто-фіоле́товий, жо́вто-черво́ний, жо́вточо́рний.* Але: *жовтогаря́чий* (оранжевий).

ЖОВТО́БРЮХ — ЖОВТО́БРЮ́ХА. Розрізнються значенням і родами.

Жовто́брюх, -а, *ч.* Велика неотруйна змія з жовтуватим черевом.

Жовто́брюха і жовтобрю́ха, -и, *ж.* Маленька пташка з жовтим черевцем.

ЖОВТОГАРЯ́ЧИЙ

ЖОВТО́ЦВІТ, -у і **ЖОВТОЦВІ́Т**

ЖОВТУВА́ТО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться через дефіс: *жовтува́то-бі́лий, жовтува́то-роже́вий.*

ЖОВТУ́ХА — ЖОВТЯНИ́ЦЯ. Збігаються у значенні, але розрізняються стилістично: **жовтяни́ця** — *нейтр.*, **жовту́ха** — *розм.*

ЖОВТЯ́ВИЙ і **ЖОВТА́ВИЙ**

ЖОВТЯНИ́ЦЯ *див.* **ЖОВТУ́ХА**

ЖОВЧНОКАМ'ЯНА́ ХВОРО́БА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

ЖОКЕ́Й-КЛУБ, жоке́й-клу́бу

починаються о дев'ятій годині. Практичні заняття.

Заняття́. Те, чим хтось займається; справа, праця. *Всяке заняття, всяку роботу вона покинула* (Франко).

ЗАОКРУ́ГЛИТИ [*не* заокругли́ти]

ЗАОРА́ТИ, -орю́, -оре́ш, -оре́, -оремо́, -орете́, -орю́ть [*не* зао́рю, -о́реш, -о́ре, -о́ремо, -о́рете, -о́рють]

ЗА́ОЧІ [*не* зао́чі], *присл.*

ЗАПАДНЯ́, -і, *ор.* -е́ю, *род. мн.* -де́нь

ЗА́ПАЛ — ЗАПА́Л. Розрізняються значенням.

За́пал, -у. Азарт, пристрасність, завзяття. *Запал до боротьби.*

Запа́л, -у, *спец.* 1. Пристрій для запалювання вибухової речовини. 2. *с. г.* Пошкодження зерна злакових у колоссі внаслідок посухи чи суховіїв. 3. *вет.* Хвороба свійських тварин, що супроводжується задишкою.

ЗАПАЛИ́ТИ, -палю́, -па́лиш [*не* запали́ш]

ЗАПА́ЛЬНИЙ — ЗАПАЛЬНИ́Й. Розрізняються значенням.

Запа́льний. Який стосується запалу, вибухового пристрою. *Запальний гніт.*

Запальни́й. 1. Який служить для запалювання. *Запальна бомба. Запальна свічка.* 2. *перен.* Який дає натхнення, викликає хвилювання, збуджує. *Запальна відозва. Запальна промова.* 3. *перен.* Сповнений енергії, завзяття; палкий. *Запальний чоловік.* 4. *перен.* Який відбувається напружено, запекло. *Запальні збори. Запальне обговорення.* 5. *мед.* Пов'язаний із запаленням. *Запальний процес шлунка.*

ЗАПА́ЛЬНИК, -а [*не* запальни́к, -а́]

ЗАПАНІБРА́ТА, *присл.*

ЗАПА́С, -у [*не* за́пас]

ЗАПА́СКА, -и, *дав.* -сці [*не* за́паска]

ЗАПА́ШНО і **ЗАПАШНО́**, *присл.*

ЗАПЕ́ВНИТИ [*не* запевни́ти]

ЗАПЕКТИ́, -печемо́, -печете́ [*не* запече́мо, -пече́те]

ЗАПЕРЕ́ЧИТИ, -чу, -чиш, -чать, *нак.* -е́ч

ЗАПЕ́РТИ, -пру́, -пре́ш, -премо́ [*не* запре́мо], -прете́ [*не* запре́те]

ЗАПИ́НКА, -и, *дав.* -нці і **ЗАПИНКА́**

ЗА́ПИС, -у, *місц.* у за́пису

ЗАПИСА́ТИ, -ишу́ [*не* запи́шу]

ЗАПИ́СКА, -и, *дав.* -сці, *мн.* -ски́, -со́к, *дав.* -ска́м, але дві запи́ски, п'ять запи́сок

ЗАПИ́СНИК, -а і **ЗАПИСНИ́К**, -а́

ЗА́ПИТ, -у

ЗАПИТА́ННЯ — ПИТА́ННЯ. Збігаються у знач. «словесне звертання до когось, яке вимагає відповіді», але розрізняються вживаністю: запита́ння вжив. *часто*, пита́ння — *рідше*. *Несподіване запитання Богдана збентежило Гордія* (Ткач). *Його* (Семена) *дратувало кожне... материне запитання* (Коцюбинський). *Але командир відділення, як і завжди, тільки дивиться на Оленченка з таким виразом, ніби дивувався, як можна ставити такі недоречні питання* (Багмут). *Знак питання.*

Тільки запита́ння вжив. у знач. «вимога, прохання дати які-небудь відомості або офіційне роз'яснення з приводу чогось». *Звертатися з запитаннями в якусь інстанцію. До запитання.*

Тільки пита́ння вжив. у знач. «положення, проблема, справа, які вимагають обговорення, дослідження, вивчення; пункт документа, порядку дня». *І коли сьогодні стоїть питання про місце поета, то скажу: воно посеред бурі* (М. Олійник). *На порядку денному стояло одне питання: «Про наступні бої»* (Кучер).

ЗАПІЗНИ́ТИСЯ, -ізню́ся, -і́знишся, -і́зниться, -і́знимося, -і́знитеся, -і́зняться [*не* запі́знюся, -ізни́шся, -ізни́ться, -ізнимо́ся, -ізните́ся, -ізня́ться]

ЗАПЛАТИ́ТИ, -ачу́, -а́тиш [*не* заплати́ш], -а́тить [*не* заплати́ть] -а́тимо [*не* заплатимо́], -а́тите [*не* заплатите́], -а́тять [*не* заплатя́ть]

ханці житняка. 2. *род.* -у́. Кущова багаторічна трава, що використовується як корм для тварин. *Колгоспи зібрали багатий урожай житняку.*

ЖИ́ТО, -а, *мн.* жита́, -і́в [*не* жит]

ЖИТОМИРЯ́НИ, -ян, *мн.* (*одн.* житомиря́нин, -а, *ч.*; житомиря́нка, -и, *ж.*) і **ЖИТО́МИРЦІ,** -ів, *мн.* (*одн.* жито́мирець, -рця, *ч.*, жито́мирка, -и, *ж.*)

ЖИТТЄ́ВИЙ і **ЖИТТЬОВИ́Й**

ЖИТТЄ́ВО НЕОБХІ́ДНИЙ

ЖИТТЯ́-БУТТЯ́, *ор.* життя́м-буття́м

ЖІ́НКА, -и, *дав.* -нці, *мн.* -нки́, -но́к, *дав.* -нка́м, але дві жі́нки, п'ять жі́нок

ЖМЕ́НЯ, *род. мн.* жмень

ЖМУ́РИТИ, -рю, -риш [*не* жмури́ти]

ЖМУ́РИТИСЯ — ЖМУРИ́ТИСЯ. Розрізняються значенням.

Жму́ритися, -рюся, -ришся, *нак.* жму́рся. Мружитися. *Хлопець жмурився від яскравого світла.*

Жмури́тися, -рю́ся, жму́ришся, *нак.* жмури́ся. Грати в жмурки.

ЖМУ́РКИ, -рок, *мн.*

ЖМУТО́К, -тка́ [*не* жму́ток]

ЖНЕЦЬ, женця́, *дав.* женце́ві або женцю́, *кл. ф.* же́нче, *мн.* женці́, женці́в

ЖНИВА́Р, -я̀, *ор.* -е́м, *кл.ф.* -а́рю, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ЖНИВА́РСЬКИЙ — ЖНИ́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Жнива́рський. Який стосується жниваря, пов'язаний з ним. *Жниварський інструмент. Жниварський заробіток.*

Жни́вний. Пов'язаний з жнивами. *Жнивна пора. Жнивні пісні.*

ЖНУЧИ́ [*не* жну́чи], *дієприсл.*

ЖО́ВКНУТИ, -ну, -неш, *мин.* жовк, жо́вкла і жо́вкнув, жо́вкнула

ЖОВНІ́Р, -а [*не* жо́внір]

ЖО́ВНО, -а, *мн.* жо́вна, жо́вен

ЖОВТАВИЙ *див.* **ЖОВТЯ́ВИЙ**

ЖО́ВТЕНЬ, -тня. Як назва Великої Жовтневої соціалістичної революції пишеться з великої літери. Як символічна назва підприємства, журналу, колгоспу і т. ін. береться в лапки і пишеться з великої літери: *Київська швейна фабрика «Жовтень». Літературно-художній журнал «Жовтень».*

ЖОВТЕ́ЦЬ, жовтцю́, *ор.* жовтце́м

ЖОВТИ́ТИ — ЖОВТІ́ТИ. Розрізняються значенням.

Жовти́ти, -вчу́, -вти́ш, -втимо́, -втите́. Робити щось жовтим. *Жовтити стіну.*

Жовті́ти -і́ю, -і́єш. Робитися жовтим; починати дозрівати; виділятися жовтим кольором. *Виноград по садах жовтів* (Коцюбинський).

ЖО́ВТО... Перша частина складних слів, яка відповідає слову «жо́втий». З наступною частиною пишеться: 1. Разом, коли поняття, названі основами обох слів, підпорядковані одне одному: *жовтоголо́вий, жовтодзьо́бий, жовтозі́лля, жовтоли́ций, жовтошкі́рий.* 2. Через дефіс, коли означає поєднання кількох кольорів в одному предметі: *жо́вто-зеле́ний, жо́вто-фіоле́товий, жо́вто-черво́ний, жо́вто-чо́рний.* Але: *жовтогаря́чий* (оранжевий).

ЖОВТО́БРЮХ — ЖОВТО́БРЮ́ХА. Розрізнються значенням і родами.

Жовто́брюх, -а, *ч.* Велика неотруйна змія з жовтуватим черевом.

Жовто́брюха і жовтобрю́ха, -и, *ж.* Маленька пташка з жовтим черевцем.

ЖОВТОГАРЯ́ЧИЙ

ЖОВТО́ЦВІТ, -у і **ЖОВТОЦВІ́Т**

ЖОВТУВА́ТО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться через дефіс: *жовтува́то-бі́лий, жовтува́то-роже́вий.*

ЖОВТУ́ХА — ЖОВТЯНИ́ЦЯ. Збігаються у значенні, але розрізняються стилістично: **жовтяни́ця** — *нейтр.*, **жовту́ха** — *розм.*

ЖОВТЯ́ВИЙ і **ЖОВТА́ВИЙ**

ЖОВТЯНИ́ЦЯ *див.* **ЖОВТУ́ХА**

ЖОВЧНОКАМ'ЯНА́ ХВОРО́БА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

ЖОКЕ́Й-КЛУБ, жоке́й-клу́бу

ЗА́РАЗ — ТЕПЕ́Р. Значення цих слів близькі, але не тотожні.

За́раз, *присл.* 1. У цей самий момент, у цю хвилину; негайно, дуже скоро. *Зараз візьму сундук — і на вокзал* (Тютюнник). *Аркадію, не треба, зараз урок* (Копиленко). 2. З першого погляду, відразу. *А се ж хатина знайомої дівчини Мар'яни,— Павлусь зараз пізнав* (Леся Українка). 3. *розм.* Зразу після чого-небудь. *Зараз по новому році приїздить до мене в гостину Боровик з жінкою* (Коцюбинський). 4. *розм.* Поряд з чимось, близько когось. *Тимко присідає на купу сухого бур'яну.., дивиться замріяно на вогонь. Зараз же вогнем у степу зяє чорне проваля ночі, яке гасить літаючі іскри* (Тютюнник).

Тепе́р, *присл.* 1. У данний час, у момент висловлювання. *Колись тут в урочисті дні відбувалися загальношкільні збори... Тепер приміщення було пусте — ні столів, ні стільців, ні гербаріїв під склом* (Гончар). *Так же буде поле, як тепер, синіти, і хмарки летіти в невідомий час* (Сосюра). 2. Після цього, далі. *Перед світлофором машини зупинились. Тепер можна переходити вулицю.* 3. У наш час, нині, сьогодні. *Тепер немає у нас колгоспів, де б не було тракторів, комбайнів, автомашин.*

ЗАРА́ЗЛИВИЙ — ЗАРА́ЗНИЙ. Збігаються у знач. «який має здатність передаватися іншому (про хворобу)». *Заразлива (заразна) хвороба.*

Тільки **зара́зливий** вжив. у переносному значенні «який легко переймається іншими, впливає на інших». *Заразливий сміх. Заразливий почин.*

ЗАРА́НІ і ЗАРА́ННЯ, *присл.*

ЗАРОБИ́ТИ, -роблю́ [*не* заро́блю]

ЗАРОБІ́ТОК [*не* за́робіток], -тку, *мн.* -тки, -ів

ЗАРО́ДЖУВАТИСЯ [*заро́джуватиᵉс'а*], *3 ос.* -ується, -уються

ЗАРОДИ́ТИСЯ, *3 ос.* -о́диться, -о́дяться

ЗА́РОСТІ, -ей, *мн.*

ЗАРУ́БКА — ЗА́РУБКА. Розрізняються значенням.

Зару́бка, -и, *род. мн.* -бок, *гірн.* Розкривання пласта (вугілля, руди і т. ін.); зарубування. *Механізована зарубка вугілля. Ручна зарубка руди.*

За́рубка, -и, *род. мн.* -бок. Виїмка або спеціально зроблена сокирою, ножем чи іншим знаряддям позначка на чомусь. *Робити зарубки ножем за дереві.*

ЗАРУМ'Я́НИТИ [*не* зарум'яни́ти]

ЗАРЯДИ́ТИ, -яджу́, -я́диш [*не* заряди́ш]

ЗАСАДИ́ТИ, -аджу́, -а́диш [*не* засади́ш]

ЗАСВИСТА́ТИ, -ищу́ [*не* засви́щу], -и́щеш

ЗАСВИСТІ́ТИ, -ищу́ [*не* засви́щу], -исти́ш [*не* засви́стиш]

ЗАСВІ́ДЧИТИ, -свідчу, -свідчиш

ЗА́СВІТЛА [*не* засві́тла], *присл.*

ЗАСВО́ЮВАТИ — ОСВО́ЮВАТИ. Розрізняються значенням.

Засво́ювати, -во́юю, -во́юєш, *недок.*, засво́їти, -о́ю, -о́їш, *док.* 1. Сприймаючи щось нове, робити його звичним для себе. *Складну науку засвоїв від досвідченої доярки Маври* (Гордієнко). *Засвоювати урок. Засвоювати правила.* 2. *фізіол.* Вбирати в себе, поглинати, перетравлювати. *Засвоюючи вуглекислий газ, потрібний для утворення органічних речовин, рослини очищають повітря* (З підручника).

Осво́ювати, -во́юю, -во́юєш, *недок.*, осво́їти, -о́ю, -о́їш, *док.* 1. Робити придатним для використання в народному господарстві; повністю або частково використовувати. *Наш колгосп освоїв... негодящі землі і засадив їх цитрусовими* (Яновський). *Будівельники освоїли близько 300 мільйонів карбованців капітальних вкладень* (З журналу). 2. За допомогою навчання опанувати щось. *Харитон Булатов став офіцером, успішно освоїв військову науку* (Збанацький). *Освоїти нову техніку.*

ЗАСЕЛИ́ТИ, -селю́ [*не* засе́лю], -се́лиш

ЗА́РАЗ — ТЕПЕ́Р. Значення цих слів близькі, але не тотожні.

За́раз, *присл.* 1. У цей самий момент, у цю хвилину; негайно, дуже скоро. *Зараз візьму сундук — і на вокзал* (Тютюнник). *Аркадію, не треба, зараз урок* (Копиленко). 2. З першого погляду, відразу. *А се ж хатина знайомої дівчини Мар'яни,— Павлусь зараз пізнав* (Леся Українка). 3. *розм.* Зразу після чого-небудь. *Зараз по новому році приїздить до мене в гостину Боровик з жінкою* (Коцюбинський). 4. *розм.* Поряд з чимось, близько когось. *Тимко присідає на купу сухого бур'яну.., дивиться замріяно на вогонь. Зараз же вогнем у степу зяє чорне провалля ночі, яке гасить літаючі іскри* (Тютюнник).

Тепе́р, *присл.* 1. У данний час, у момент висловлювання. *Колись тут в урочисті дні відбувалися загальношкільні збори... Тепер приміщення було пусте — ні столів, ні стільців, ні гербаріїв під склом* (Гончар). *Так же буде поле, як тепер, синіти, і хмарки летіти в невідомий час* (Сосюра). 2. Після цього, далі. *Перед світлофором машини зупинились. Тепер можна переходити вулицю.* 3. У наш час, нині, сьогодні. *Тепер немає у нас колгоспів, де б не було тракторів, комбайнів, автомашин.*

ЗАРА́ЗЛИВИЙ — ЗАРА́ЗНИЙ. Збігаються у знач. «який має здатність передаватися іншому (про хворобу)». *Заразлива (заразна) хвороба.*

Тільки **зара́зливий** вжив. у переносному значенні «який легко переймається іншими, впливає на інших». *Заразливий сміх. Заразливий почин.*

ЗАРА́НІ і ЗАРА́ННЯ, *присл.*

ЗАРОБИ́ТИ, -роблю́ [*не* заро́блю]

ЗАРОБІ́ТОК [*не* за́робіток], -тку, *мн.* -тки, -ів

ЗАРО́ДЖУВАТИСЯ [*заро́джуватие с'а*], *3 ос.* -ується, -уються

ЗАРОДИ́ТИСЯ, *3 ос.* -о́диться, -о́дяться

ЗА́РОСТІ, -ей, *мн.*

ЗАРУ́БКА — ЗА́РУБКА. Розрізняються значенням.

Зару́бка, -и, *род. мн.* -бок, *гірн.* Розкривання пласта (вугілля, руди і т. ін.); зарубування. *Механізована зарубка вугілля. Ручна зарубка руди.*

За́рубка, -и, *род. мн.* -бок. Виїмка або спеціально зроблена сокирою, ножем чи іншим знаряддям позначка на чомусь. *Робити зарубки ножем за дереві.*

ЗАРУМ'Я́НИТИ [*не* зарум'яни́ти]

ЗАРЯДИ́ТИ, -яджу́, -я́диш [*не* заряди́ш]

ЗАСАДИ́ТИ, -аджу́, -а́диш [*не* засади́ш]

ЗАСВИСТА́ТИ, -ищу́ [*не* засви́щу], -и́щеш

ЗАСВИСТІ́ТИ, -ищу́ [*не* засви́щу], -исти́ш [*не* засви́стиш]

ЗАСВІ́ДЧИТИ, -сві́дчу, -сві́дчиш

ЗА́СВІТЛА [*не* засві́тла], *присл.*

ЗАСВО́ЮВАТИ — ОСВО́ЮВАТИ. Розрізняються значенням.

Засво́ювати, -во́юю, -во́юєш, *недок.*, засво́їти, -о́ю, -о́їш, *док.* 1. Сприймаючи щось нове, робити його звичним для себе. *Складну науку засвоїв від досвідченої доярки Маври* (Гордієнко). *Засвоювати урок. Засвоювати правила.* 2. *фізіол.* Вбирати в себе, поглинати, перетравлювати. *Засвоюючи вуглекислий газ, потрібний для утворення органічних речовин, рослини очищають повітря* (З підручника).

Осво́ювати, -во́юю, -во́юєш, *недок.*, осво́їти, -о́ю, -о́їш, *док.* 1. Робити придатним для використання в народному господарстві; повністю або частково використовувати. *Наш колгосп освоїв... негодящі землі і засадив їх цитрусовими* (Яновський). *Будівельники освоїли близько 300 мільйонів карбованців капітальних вкладень* (З журналу). 2. За допомогою навчання опанувати щось. *Харитон Булатов став офіцером, успішно освоїв військову науку* (Збанацький). *Освоїти нову техніку.*

ЗАСЕЛИ́ТИ, -селю́ [*не* засе́лю], -се́лиш

Жабни́к, -у́. Назва багаторічної трав'янистої рослини родини жовтцевих. *Жабник цвіте жовтим цвітом.*

ЖАБО́, *невідм., с.* Оздоба з мережива або тонкої тканини на блузці, сукні, чоловічій сорочці. *Біле жабо. Багате жабо.*

ЖА́БРА, жа́бер — **ЗЯ́БРА**, зя́бер, *мн.* Збігаються у значенні, але розрізняються вживаністю: **жа́бра** вжив. рідко порівняно з **зя́бра**. *Риба зітхнула жабрами й простяглася* (Нечуй-Левицький). *Риби дихають зябрами.*

ЖАБРІ́Й, -ю, *ор.* -є́м [*не* жа́брій, -ю, єм]

ЖАГА́, -и́, *дав.* -зі́ [*не* жа́га, жа́ги, жа́зі]

ЖАДА́НИЙ [*не* жа́даний]

ЖАДА́ННЯ [*не* жа́дання]

ЖА́ДІБНИЙ і **ЖАДІ́БНИЙ**. Керування: *чого, до чого. Жадібний втіхи. Жадібний світла. Жадібний до тепла. Жадібний до знань.*

ЖА́ДІБНІСТЬ, -ності, *ор.* -ністю і **ЖАДІ́БНІСТЬ**

ЖА́ДІБНО і **ЖАДІ́БНО**

ЖАДО́БА [*не* жа́доба]. Керування: *чого, до чого* і з інфін. *Жадоба помсти. Жадоба наживи. Жадоба руйнувати щось.*

ЖА́ЙВІР — ЖА́ЙВОРОН — ЖА́ЙВОРОНОК. Збігаються у знач. «польова чи степова співуча пташка», але розрізняються вживанням: **жа́йвір** і **жа́йворон** вжив. рідко, *перев. поет.*, **жа́йворонок** — часто. *Перший проліс розплющив око, Перший жайвір у вись злетів* (Малишко). *Високо вгорі співатимуть жайворони* (Скляренко).

Тільки **жа́йворонок** вжив. у знач. «виріб з тіста у формі жайворонка». *Пшеничні жайворонки.*

ЖАК, -а, *місц.* у жаку́, *мн.* -и́, -і́в

ЖАКЕРІ́Я, -ї [*не* жаке́рія]

ЖАКЕ́Т, -а [*не* жа́кет, -а]

ЖАКО́, *невідм., ч.* Вид птахів ряду папугоподібних. *Сірий жако.*

ЖАЛІ́БНИЙ і **ЖА́ЛІБНИЙ**

ЖА́ЛІБНИЙ — ЖАЛО́БНИЙ. Збігаються у знач. «траурний». *Полковий оркестр грав жалібний марш* (Шиян). *Вона була ще в жалобній сукні* (Франко).

Тільки **жа́лібний** вжив. у знач. «такий, що виражає тугу, печаль; журливий». *Сидить було вона кінець стола, шиє сорочку та все співає, та таких же тобі пісень сумних та жалібних* (Нечуй-Левицький).

ЖА́ЛІСЛИВИЙ — ЖА́ЛІСНИЙ. Збігаються у знач. «співчутливий». *Добрий він був, жалісливий* (Тулуб). *Перепелиха була вже стара людина, добра, жалісна* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісливий** вжив. у знач. «сповнений суму, горя». ...*Він* (Проценко) *тільки коли-не-коли обміряв Христю якимсь жалісливим поглядом* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісний** вжив. у знач. «який виражає біль, муку, слабість». *Знову долинув до нього протяжний жалісний звук* (Донченко).

ЖАЛКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́лкий]

ЖАЛО́, -а́ і **ЖА́ЛО**, -а, *мн.* жа́ла, жал

ЖАЛО́БА, -и, *род. мн.* жало́б (траур)

ЖАЛО́БНИЙ *див.* **ЖА́ЛІБНИЙ**

ЖА́ЛЮЗІ, *невідм., с.* і *мн.* Віконниці, штори або пластини для регулювання світла і повітряного потоку в приміщенні. *Матове жалюзі. Жовті жалюзі.*

ЖАЛЬ, жа́лю і жалю́, *ор.* жа́лем і жале́м, *мн.* жалі́, -ів

ЖА́ННА, -и

ЖАР, -у, *місц.* на жару́

ЖАР-ПТИ́ЦЯ, жар-пти́ці, *ор.* жар-пти́цею

ЖАРКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́ркий]

ЖАРО... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *жарозни́жуючий, жароміцни́й, жаростійки́й, жаротривки́й.*

ЖАРО́ВНЯ, -і, *род. мн.* -вень

ЖАРТ, -у (в обох значеннях: «витівка, дотеп» і «невелика комічна п'єса»).

ЖАРТУВА́ТИ, -у́ю, -у́єш. Керування: *з кого — чого,* рідше

Почин, -у. 1. Перші моменти вияву якоїсь дії, початок. *Він* (Тугар Вовк) *святкував почин свого нового життя* (Франко) 2 Ініціатива, починання. *Колгоспниці Кам'янського району підхопили почин Марії Горленко* (Козаченко). *Патріотичний почин*.

ЗАЧИНИ́ТИ, -иню́ [*не* зачи́ню], -и́ниш

ЗА́ШМОРГ, -у, *місц*. у -зі і -гу

ЗБАНКРОТО́ВАНИЙ і **ЗБАНКРУТО́ВАНИЙ**

ЗБА́РАЖ, -а, *ор*. -ем і **ЗБАРА́Ж**

ЗБАРА́ЗЬКИЙ

ЗБИ́ТИ, зіб'ю́, зіб'є́ш, зіб'є́, зіб'ємо́, зіб'єте́, зіб'ю́ть, *нак*. збий

ЗБИТКУВА́ТИСЯ. Керування: *над ким* [*не* з кого]. *Збиткуватися над немічною людиною. Збиткуватися над сиротою*.

ЗБІДНИ́ТИ — ЗБІДНІ́ТИ. Розрізняються значенням.

Збідни́ти, -ню́, -ни́ш. Зробити щось дрібнішим, менш виразним. *З болем я думав про те, як ми збіднили свої фільми, коли почали уникати в кіно напливу роздумів і спогадів* (Довженко).

Збідні́ти, -і́ю, -і́єш. Стати бідним, біднішим на щось, втратити щонебудь: *А у вас що це за глина? Казнащо. Невже наші гори збідніли?* (Цюпа).

ЗБІ́ЖЖЯ, -я, *лише одн*.

ЗБІ́ЛЬШИТИ [*не* збільши́ти], *нак*. збільш

ЗБІ́РКА — ЗБІ́РНИК — ЗІБРА́ННЯ. Розрізняються значенням.

Збі́рка. Книжка, яка містить у собі твори одного або кількох авторів, зібрані за певним принципом. *Збірка поезій. Збірка новел*.

Збі́рник. 1. Книжка, яка містить у собі однотипні матеріали, документи, зведені закони, розпорядження, тексти певного призначення. *Збірник наказів. Збірник диктантів. Тематичний збірник*. 2. *техн*. Споруда або інша ємкість (бак, балон) для збирання і зберігання рідини або газу. *Порожній збірник. Збірник наповнений водою*.

Зібра́ння. 1. Сукупність творів, однорідних предметів, багатотомне видання праць якогось автора. *Повне зібрання творів В. І. Леніна в 55-ти томах. П'ятитомне видання творів Лесі Українки*. 2. *іст*. Зустріч групи людей, товариства для розваги, дискусій. *Театральне зібрання. Літературне зібрання*.

ЗБРО́ЙНІ СИ́ЛИ ООН. Перше слово та абревіатура пишуться з великої літери.

ЗБРО́ЙНІ СИ́ЛИ РАДЯ́НСЬКОГО СОЮЗУ. Кожне слово пишеться з великої літери.

ЗБРО́Я — ЗБРУ́Я. Розрізняються значенням.

Збро́я. 1. Знаряддя для нападу або оборони. *Старовинна зброя. Чистити зброю*. 2. *перен*. Засіб для боротьби з кимабо чим-небудь, для досягнення поставленої мети. *Слово, моя ти єдиная зброє, Ми не повинні загинуть обоє!* (Леся Українка).

Збру́я. 1. Предмети для запрягання або сідлання коней; упряж. *На конях була блискуча збруя*. 2. *заст*. Спорядження воїна. *Козацька збруя*.

ЗБРОЯ́Р, -а́, *дав*. -е́ві і -ю́, *ор*. -е́м, *кл. ф*. -я́ре, мн. -і́, -і́в, *дав*. -я́м

ЗВАЛИ́ТИ, звалю́, зва́лиш, зва́лить, зва́лимо, зва́лите, зва́лять [*не* звали́ш, звали́ть, звалимо́, звалите́, зваля́ть]

ЗВАРИ́ТИ, зварю́, зва́риш, зва́рить, зва́римо, зва́рите, зва́рять [*не* звари́ш, звари́ть, звари́мо́ зварите́, зваря́ть]

ЗВА́ТИ, зву, звеш, звемо́ [*не* зве́мо], звете́ [*не* зве́те] і *рідше* зову́, зове́ш, зовемо́ [*не* зове́мо], зовете́ [*не* зове́те]

ЗВЕЗТИ́, -земо́, -зете́ [*не* звезе́мо, звезе́те], *мин*. звіз, звезла́, -ло́, -ли́ [*не* зве́зла, зве́зло, зве́зли]

ЗВЕ́РНЕНИЙ і **ЗВЕ́РНУТИЙ**

ЗВЕ́РХУ, *присл*.

ЗВЕ́РШУВАТИ, -ую, -уєш і **ЗВЕРША́ТИ**, -а́ю, -а́єш, *недок*., **ЗВЕРШИ́ТИ**, -шу́, -ши́ш, *док*. [*не* зверши́ти, -шу, -шиш]

ЗВЕСТИ́, -демо́, -дете́ [*не* зве́сти, -де́мо, -де́те]

Жабни́к, -у́. Назва багаторічної трав'янистої рослини родини жовтцевих. *Жабник цвіте жовтим цвітом.*

ЖАБО́, *невідм.*, *с.* Оздоба з мережива або тонкої тканини на блузці, сукні, чоловічій сорочці. *Біле жабо. Багате жабо.*

ЖА́БРА, жа́бер — **ЗЯ́БРА**, зя́бер, *мн.* Збігаються у значенні, але розрізняються вживаністю: **жа́бра.** вжив. рідко порівняно з **зя́бра**. *Риба зітхнула жабрами й простяглася* (Нечуй-Левицький). *Риби дихають зябрами.*

ЖАБРІ́Й, -ю, *ор.* -є́м [*не* жа́брій, -ю, єм]

ЖАГА́, -и́, *дав.* -зі́ [*не* жа́га, жа́ги, жа́зі]

ЖАДА́НИЙ [*не* жа́даний]

ЖАДА́ННЯ [*не* жа́дання]

ЖА́ДІБНИЙ і **ЖАДІ́БНИЙ**. К е р у в а н н я: *чого, до чого. Жадібний втіхи. Жадібний світла. Жадібний до тепла. Жадібний до знань.*

ЖА́ДІБНІСТЬ, -ності, *ор.* -ністю і **ЖАДІ́БНІСТЬ**

ЖА́ДІБНО і **ЖАДІ́БНО**

ЖАДО́БА [*не* жа́доба]. К е р у в а н н я: *чого, до чого* і з інфін. *Жадоба помсти. Жадоба наживи. Жадоба руйнувати щось.*

ЖА́ЙВІР — ЖА́ЙВОРОН — ЖА́ЙВОРОНОК. Збігаються у знач. «польова чи степова співуча пташка», але розрізняються вживанням: **жа́йвір** і **жа́йворон** вжив. рідко, *перев. поет.*, **жа́йворонок** — часто. *Перший проліс розплющив око, Перший жайвір у вись злетів* (Малишко). *Високо вгорі співатимуть жайворони* (Скляренко).

Тільки **жа́йворонок** вжив. у знач. «виріб з тіста у формі жайворонка». *Пшеничні жайворонки.*

ЖАК, -а, *місц.* у жаку́, *мн.* -и́, -і́в

ЖАКЕРІ́Я, -ї [*не* жаке́рія]

ЖАКЕ́Т, -а [*не* жа́кет, -а]

ЖАКО́, *невідм.*, *ч.* Вид птахів ряду папугоподібних. *Сірий жако.*

ЖА́ЛІБНИЙ і **ЖАЛІ́БНИЙ**

ЖА́ЛІБНИЙ — ЖАЛО́БНИЙ. Збігаються у знач. «траурний». *Полковий оркестр грав жалібний марш* (Шиян). *Вона була ще в жалобній сукні* (Франко).

Тільки **жа́лібний** вжив. у знач. «такий, що виражає тугу, печаль; журливий». *Сидить було вона кінець стола, шиє сорочку та все співає, та таких же тобі пісень сумних та жалібних* (Нечуй-Левицький).

ЖА́ЛІСЛИВИЙ — ЖА́ЛІСНИЙ. Збігаються у знач. «співчутливий». *Добрий він був, жалісливий* (Тулуб). *Перепелиха була вже стара людина, добра, жалісна* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісливий** вжив. у знач. «сповнений суму, горя». *...Він* (Проценко) *тільки коли-не-коли обміряв Христю якимсь жалісливим поглядом* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісний** вжив. у знач. «який виражає біль, муку, слабість». *Знову долинув до нього протяжний жалісний звук* (Донченко).

ЖАЛКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́лкий]

ЖАЛО́, -а́ і **ЖА́ЛО**, -а, *мн.* жа́ла, жал

ЖАЛО́БА, -и, *род. мн.* жало́б (траур)

ЖАЛО́БНИЙ *див.* **ЖА́ЛІБНИЙ**

ЖА́ЛЮЗІ, *невідм.*, *с.* і *мн.* Віконниці, штори або пластини для регулювання світла і повітряного потоку в приміщенні. *Матове жалюзі. Жовті жалюзі.*

ЖАЛЬ, жа́лю і жалю́, *ор.* жа́лем і жале́м, *мн.* жалі́, -і́в

ЖА́ННА, -и

ЖАР, -у, *місц.* на жару́

ЖАР-ПТИ́ЦЯ, жар-птиці, *ор.* жар-птицею

ЖАРКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́ркий]

ЖАРО... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *жарозни́жуючий, жароміцни́й, жаростійки́й, жаротривки́й.*

ЖАРО́ВНЯ, -і, *род. мн.* -вень

ЖАРТ, -у (в обох значеннях: «витівка, дотеп» і «невелика комічна п'єса»).

ЖАРТУВА́ТИ, -у́ю, -у́єш. К е р у в а н н я: *з кого — чого,* рідше

ханці житняка. 2. *род.* -у́. Кущова багаторічна трава, що використовується як корм для тварин. *Колгоспи зібрали багатий урожай житняку.*

ЖИ́ТО, -а, *мн.* жита́, -і́в [*не* жит]

ЖИТОМИРЯ́НИ, -ян, *мн.* (*одн.* житомиря́нин, -а, *ч.*; житомиря́нка, -и, *ж.*) і **ЖИТО́МИРЦІ,** -ів, *мн.* (*одн.* жито́мирець, -рця, *ч.*, жито́мирка, -и, *ж.*)

ЖИТТЄ́ВИЙ і **ЖИТТЬОВИ́Й**

ЖИТТЄ́ВО НЕОБХІ́ДНИЙ

ЖИТТЯ́-БУТТЯ́, *ор.* життя́м-буття́м

ЖІ́НКА, -и, *дав.* -нці, *мн.* -нки́, -но́к, *дав.* -нка́м, але дві жі́нки, п'ять жі́нок

ЖМЕ́НЯ, *род. мн.* жмень

ЖМУ́РИТИ, -рю, -риш [*не* жмури́ти]

ЖМУ́РИТИСЯ — ЖМУРИ́ТИСЯ. Розрізняються значенням.

Жму́ритися, -рюся, -ришся, *нак.* жму́рся. Мружитися. *Хлопець жмурився від яскравого світла.*

Жмури́тися, -рю́ся, жму́ришся, *нак.* жмури́ся. Грати в жмурки.

ЖМУ́РКИ, -рок, *мн.*

ЖМУТО́К, -тка́ [*не* жму́ток]

ЖНЕЦЬ, женця́, *дав.* женце́ві або женцю́, *кл. ф.* же́нче, *мн.* женці́, женці́в

ЖНИВА́Р, -я̀, *ор.* -е́м, *кл.ф.* -а́рю, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м

ЖНИВА́РСЬКИЙ — ЖНИ́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Жнива́рський. Який стосується жниваря, пов'язаний з ним. *Жниварський інструмент. Жниварський заробіток.*

Жни́вний. Пов'язаний з жнивами. *Жнивна пора. Жнивні пісні.*

ЖНУЧИ́ [*не* жну́чи], *дієприсл.*

ЖО́ВКНУТИ, -ну, -неш, *мин.* жовк, жо́вкла і жо́вкнув, жо́вкнула

ЖОВНІ́Р, -а [*не* жо́внір]

ЖО́ВНО, -а, *мн.* жо́вна, жо́вен

ЖОВТАВИ́Й *див.* **ЖОВТЯ́ВИЙ**

ЖО́ВТЕНЬ, -тня. Як назва Великої Жовтневої соціалістичної революції пишеться з великої літери. Як символічна назва підприємства, журналу, колгоспу і т. ін. береться в лапки і пишеться з великої літери: *Київська швейна фабрика «Жовтень». Літературно-художній журнал «Жовтень».*

ЖОВТЕ́ЦЬ, жовтцю́, *ор.* жовтце́м

ЖОВТИ́ТИ — ЖОВТІ́ТИ. Розрізняються значенням.

Жовти́ти, -вчу́, -вти́ш, -втимо́, -втите́. Робити щось жовтим. *Жовтити стіну.*

Жовті́ти -і́ю, -і́єш. Робитися жовтим; починати дозрівати; виділятися жовтим кольором. *Виноград по садах жовтів* (Коцюбинський).

ЖО́ВТО... Перша частина складних слів, яка відповідає слову «жо́втий». З наступною частиною пишеться: 1. Разом, коли поняття, названі основами обох слів, підпорядковані одне одному: *жовтоголо́вий, жовтодзьо́бий, жовтозі́лля, жовтоли́ций, жовтошкі́рий.* 2. Через дефіс, коли означає поєднання кількох кольорів в одному предметі: *жо́вто-зеле́ний, жо́вто-фіоле́товий, жо́вто-черво́ний, жо́вто-чо́рний.* Але: *жовтогаря́чий* (оранжевий).

ЖОВТО́БРЮХ — ЖОВТО́БРЮ́ХА. Розрізнюються значенням і родами.

Жовто́брюх, -а, *ч.* Велика неотруйна змія з жовтуватим черевом.

Жовто́брюха і жовтобрю́ха, -и, *ж.* Маленька пташка з жовтим черевцем.

ЖОВТОГАРЯ́ЧИЙ

ЖОВТО́ЦВІТ, -у і **ЖОВТОЦВІ́Т**

ЖОВТУВА́ТО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться через дефіс: *жовтува́то-бі́лий, жовтува́то-роже́вий.*

ЖОВТУ́ХА — ЖОВТЯНИ́ЦЯ. Збігаються у значенні, але розрізняються стилістично: **жовтяни́ця** — *нейтр.*, **жовту́ха** — *розм.*

ЖОВТЯ́ВИЙ і **ЖОВТА́ВИЙ**

ЖОВТЯНИ́ЦЯ *див.* **ЖОВТУ́ХА**

ЖОВЧНОКАМ'ЯНА́ ХВОРО́БА. Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

ЖОКЕ́Й-КЛУБ, жоке́й-клу́бу

Жабни́к, -у́. Назва багаторічної трав'янистої рослини родини жовтцевих. *Жабник цвіте жовтим цвітом.*

ЖАБО́, *невідм., с.* Оздоба з мережива або тонкої тканини на блузці, сукні, чоловічій сорочці. *Біле жабо. Багате жабо.*

ЖА́БРА, жа́бер — **ЗЯ́БРА**, зя́бер, *мн.* Збігаються у значенні, але розрізняються вживаністю: **жа́бра.** вжив. рідко порівняно з **зя́бра**. *Риба зітхнула жабрами й простяглася* (Нечуй-Левицький). *Риби дихають зябрами.*

ЖАБРІ́Й, -ю, *ор.* -є́м [*не* жа́брій, -ю, єм]

ЖАГА́, -и́, *дав.* -зі́ [*не* жа́га, жа́ги, жа́зі]

ЖАДА́НИЙ [*не* жа́даний]

ЖАДА́ННЯ [*не* жа́дання]

ЖА́ДІБНИЙ і **ЖАДІ́БНИЙ**. Керування: *чого, до чого. Жадібний втіхи. Жадібний світла. Жадібний до тепла. Жадібний до знань.*

ЖА́ДІБНІСТЬ, -ності, *ор.* -ністю і **ЖАДІ́БНІСТЬ**

ЖА́ДІБНО і **ЖАДІ́БНО**

ЖАДО́БА [*не* жа́доба]. Керування: *чого, до чого* і з інфін. *Жадоба помсти. Жадоба наживи. Жадоба руйнувати щось.*

ЖА́ЙВІР — ЖА́ЙВОРОН — ЖА́ЙВОРОНОК. Збігаються у знач. «польова чи степова співуча пташка», але розрізняються вживанням: **жа́йвір** і **жа́йворон** вжив. рідко, *перев. поет.*, **жа́йворонок** — часто. *Перший проліс розплющив око, Перший жайвір у вись злетів* (Малишко). *Високо вгорі співатимуть жайворони* (Скляренко).

Тільки **жа́йворонок** вжив. у знач. «виріб з тіста у формі жайворонка». *Пшеничні жайворонки.*

ЖАК, -а, *місц.* у жаку́, *мн.* -и́, -і́в

ЖАКЕРІ́Я, -ї [*не* жаке́рія]

ЖАКЕ́Т, -а [*не* жа́кет, -а]

ЖАКО́, *невідм., ч.* Вид птахів ряду папугоподібних. *Сірий жако.*

ЖАЛІ́БНИЙ і **ЖА́ЛІБНИЙ**

ЖА́ЛІБНИЙ — ЖАЛО́БНИЙ. Збігаються у знач. «траурний». *Полковий оркестр грав жалібний марш* (Шиян). *Вона була ще в жалобній сукні* (Франко).

Тільки **жа́лібний** вжив. у знач. «такий, що виражає тугу, печаль; журливий». *Сидить було вона кінець стола, шиє сорочку та все співає, та таких же тобі пісень сумних та жалібних* (Нечуй-Левицький).

ЖА́ЛІСЛИВИЙ — ЖА́ЛІСНИЙ. Збігаються у знач. «співчутливий». *Добрий він був, жалісливий* (Тулуб). *Перепелиха була вже стара людина, добра, жалісна* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісливий** вжив. у знач. «сповнений суму, горя». ...*Він* (Проценко) *тільки коли-не-коли обміряє Христю якимсь жалісливим поглядом* (Панас Мирний).

Тільки **жа́лісний** вжив. у знач. «який виражає біль, муку, слабість». *Знову долинув до нього протяжний жалісний звук* (Донченко).

ЖАЛКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́лкий]

ЖАЛО́, -а́ і **ЖА́ЛО**, -а, *мн.* жа́ла, жал

ЖАЛО́БА, -и, *род. мн.* жало́б (траур)

ЖАЛО́БНИЙ *див.* **ЖА́ЛІБНИЙ**

ЖА́ЛЮЗІ, *невідм., с.* і *мн.* Віконниці, штори або пластини для регулювання світла і повітряного потоку в приміщенні. *Матове жалюзі. Жовті жалюзі.*

ЖАЛЬ, жа́лю і жалю́, *ор.* жа́лем і жале́м, *мн.* жалі́, -ів

ЖА́ННА, -и

ЖАР, -у, *місц.* на жару́

ЖАР-ПТИ́ЦЯ, жар-пти́ці, *ор.* жар-пти́цею

ЖАРКИ́Й, -а́, -е́ [*не* жа́ркий]

ЖАРО... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться разом: *жарозни́жуючий, жароміцни́й, жаростійки́й, жаротривки́й.*

ЖАРО́ВНЯ, -і, *род. мн.* -вень

ЖАРТ, -у (в обох значеннях: «витівка, дотеп» і «невелика комічна п'єса»).

ЖАРТУВА́ТИ, -у́ю, -у́єш. Керування: *з кого — чого,* рідше

ЗІЛЛЯ, -я, *ор.* зіллям, *лише одн.*
ЗІЛЛЯТИ, -ллю, -ллєш, -ллємо [*не* зіллємо], -ллєте [*не* зіллєте]
ЗІМКНЕНИЙ і **ЗІМКНУТИЙ**
ЗІМ'ЯТИЙ [*не* зім'ятий]
ЗІНОВІЙ, -я, *дав.* -єві і -ю, *ор.* -єм, *кл. ф.* Зіновію; **ЗІНОВІЙОВИЧ** [*не* Зіновієвич], *ор.* -ем, *кл. ф.* -у;
ЗІНОВІЇВНА, -и [*не* Зіновіївної], *дав.* -і [*не* Зіновіївній]
ЗІНОВІЯ, -ї, *ор.* -єю, *кл. ф.* Зіновіє
ЗІПСУВАТИ, -сую, -суєш, -суємо [*не* зіпсуємо], -суєте [*не* зіпсуєте]
ЗІПХНУТИЙ і **ЗІПХНУТИЙ**
ЗІРВАТИ, -ву, -веш, -ве, -вемо, -вете і зірвеш, зірве, зірвемо, зірвете
ЗІРВИГОЛОВА *див.* **ЗУРВИГОЛОВА**
ЗІРКА, -и, *дав.* -рці, *мн.* -ки, -рок, *дав.* -ркам, *але* дві зірки, п'ять зірок
ЗІРОНЬКА, -и, *дав.* -ньці, *мн.* -ньки, -ньок, *дав.* -нькам і зіроньки, -ньок, *дав.* -нькам, але дві зіроньки
ЗІРОЧКА, -и, *дав.* -чці, *мн.* -чки, -чок, *дав.* -чкам і зірочки, -чок, *дав.* -чкам, але дві зірочки
ЗІСТАВИТИ [*не* співставити]
ЗІСТАВЛЕННЯ [*не* співставлення], *род.* -лень
ЗІСТАВЛЯТИ [*не* співставляти]
ЗІТКАТИ, -тчу, -тчеш, -тчемо [*не* зітчемо], -тчете [*не* зітчете]
ЗІТКНУТИСЯ, -нуся, -нешся, -неться, -немося, -нетеся, -нуться і зіткнешся, зіткнеться, зіткнемося, зіткнетеся, зіткнуться
ЗІТХНУТИ, -ну, -неш, -немо [*не* зітхнемо], нете [*не* зітхнете]
З'ЇЗДИТИ, з'їжджу [*зїжджу*], з'їздиш, *нак.* з'їздь, *дієсл.*, *док.*
З'ЇЗДИТИ, з'їжджу [*з їжджу*], з'їздиш, з'їздить, з'їздимо, з'їздите, з'їздять, *нак.* з'їзди, *недок.*
З'ЇСТИ, з'їм, з'їси, *нак.* з'їж
ЗЛЕГКА [*не* злегка], *присл.*
ЗЛЕЖАЛИЙ і **ЗЛЕЖАЛИЙ**
ЗЛЕЖАТИСЯ, злежиться, злежаться
ЗЛЕЖУВАТИСЯ, злежується, злежуються

ЗЛИДАР [*не* злидар], -я, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
ЗЛИЗАТИ, злижу [*не* злижу], злижеш, *нак.* злижи
ЗЛИЗНУТИ, -ну, -неш, -не, -немо, -нете, -нуть [*не* злизнути, -ну, -неш, -не, -немо, -нете, -нуть]
ЗЛИТИ, зіллю, зіллєш, зіллє, зіллємо [*не* зіллємо], зіллєте [*не* зіллєте], зіллють, *мин.* злив, злила [*не* злила], злили [*не* злили]
ЗЛІВА, *присл.*
ЗЛІСТЬ, злості, *ор.* злістю
ЗЛІТ, зльоту і *поет.* злету
ЗЛІЧИТИ [*не* злічити]
ЗЛО, зла, *род. мн.* зол
ЗЛОБА і **ЗЛОБА**
ЗЛОМИТИ, -млю [*не* зломлю], зломиш
ЗЛОВИТИ, зловлю [*не* зловлю], зловиш
ЗЛОВІСНИЙ — ЗЛОВІЩИЙ. Збігаються у значенні, але розрізняються стилістично: **зловісний** — *нейтр.*, **зловіщий** — *розм. Зловісний (зловіщий) сон. Зловісна (зловіща) тиша.*
ЗМЕНШЕНО-ПЕСТЛИВИЙ
ЗМЕНШИТИ [*не* зменшити]
ЗМЕСТИ, -етемо, -етете [*не* змести, -етемо, -етете], *мин.* змів, змела, змели [*не* змела, змели]
ЗМИЛОСЕРДИТИСЯ [*не* змилосердитися]. Керування: *над ким. Змилосердитися над сиротою.*
ЗМИЛОСТИВИТИСЯ і **ЗМИЛОСТИВИТИСЯ**. Керування: *над ким Змилостивитися над калікою.*
ЗМІЙ, змія, *кл. ф.* змію, *мн.* змії, зміїв — **ЗМІЯ**, -ї, *кл. ф.* зміє, *мн.* змії, змій, але дві змії. В основному збігаються у значеннях, але розрізняються вживаністю. У знач. «плазун з видовженим тілом, укритим лускою» частіше вжив. **змія**, рідше **змій**. У значеннях «казкова істота з крилами і зміїним тулубом, яка наділена надзвичайною силою», «дитяча іграшка у вигляді каркаса, обтягнутого папером або тканиною, з довгою ниткою для запускання в повітря» частіше вжив. **змій**, рідше — **змія**.

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців змагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Зміст́овний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатя Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́видиу, знена́видиш

ся. *Внаслідок сильних опадів посіви зріділи.*

ЗРІДНИТИСЯ — ПОРІДНИТИСЯ. Розрізняються значенням.

Зріднитися, -нюся, -нишся. Керування: *з ким.* Стати близькими, дорогими одне одному. *Вона* (Ольга) *полюбила тебе за твої мрії-ідеали, прийняла їх, як свої, духовно зріднилася з тобою* (Колесник).

Поріднитися, -нюся, -нишся. Керування: *з ким.* Стати рідними, родичами; породичатися. *Ми хочемо поріднитися з вами,— сказав сват.— У вас дочка на виданні, а в нас жених* (Нечуй-Левицький).

ЗРОБИТИ, зроблю [*не* зроблю], зробиш

ЗРОДИТИ, зроджу [*зроджу*], [*не* зроджу], зродиш

ЗРОДУ — З РОДУ

Зроду, *присл. Дівчина зроду була веселою.*

З роду, *ім. з прийм. Хай перейде її слава з роду в рід* (Довженко).

ЗРОДУ-ВІКУ, *присл.*

ЗРОДУ-ЗВІКУ, *присл.*

ЗРОШУВАЛЬНИЙ — ЗРОШУВАНИЙ. Розрізняються значенням.

Зрошувальний. Призначений для зрошування або який здійснює зрошення. *Вода з безперервним шумом обвалювалась униз між кущі, звідки брали початок зрошувальні канави* (Гончар). *Зрошувальний канал.*

Зрошуваний. Який зрошують. *У країні майже подвоїлись площі зрошуваних і осушених земель* (З журналу). *Зрошувані площі.*

ЗРУЧНИЙ і ЗРУЧНИЙ

ЗРЯДУ, *присл.*

З-СЕРЕД, *прийм.*

ЗСЕРЕДИНИ — З СЕРЕДИНИ.

Зсередини, *присл. В Гальчинім шинку топилось у печі, здавалось, горіла хата зсередини* (Панас Мирний). *Двері школи замикалися зсередини на гачок.*

З середини, *ім. з прийм. Всі дивились, як він кусав пиріг і виколупував пальцем з середини сливи* (Коцюбинський).

ЗУБ, -а, *мн.* -и, -ів

ЗУБИТИ, зублю [*не* зублю], зубиш

ЗУБИЩЕ, -а, *ч.* і *с. Кривий (криве) зубище. Довгий (довге) зубище.*

ЗУБНО-ГУБНИЙ

ЗУБНО-ПІДНЕБІННИЙ

ЗУБОЖІЛИЙ [*не* зубожілий]

ЗУБОЖІННЯ [*не* зубожіння]

ЗУБОЖІТИ [*не* зубожіти], -ію, -ієш

ЗУБОК[1], -бка, *мн.* зубки, -ів. Зменш. від **зуб.**

ЗУБОК[2], -бка, *мн.* зубки, -ів. Зубець, частина часнику.

ЗУБО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться разом: *зуболікарня, зубоподібний, зубопротезний, зубостругальний, зубошліфувальний.*

ЗУЛУ, *невідм., ж. Мова зулу належить до мов сім'ї банту.*

ЗУЛУС, -а, *мн.* -и, -ів

ЗУЛУСЬКИЙ

ЗУМОВЛЮВАТИ — ОБУМОВЛЮВАТИ. Розрізняються значенням.

Зумовлювати. 1. Бути причиною чогось, приводити до чогось, викликати щось. *Серед багатьох причин, які зумовлюють низьку схожість насіння, основною є надмірний вміст у ньому вологи* (З журналу). 2. Будучи умовою існування, розвитку, формування чогось, визначати його характер, якість, специфіку та ін. *Вони* (моря, океани) *не тільки надихають поетів. Разом із Сонцем вони зумовлюють клімат нашої планети* (З журналу).

Обумовлювати. Керування: *що, чим.* Ставати в залежність від певних умов, обставин; визначати умови, термін виконання чогось. *Адміністрація підприємства не має права вимагати виконання роботи, яка не була обумовлена при укладанні колективного договору.*

ЗУПИНИТИ, -иню [*не* зупиню], -иниш

ЗУРНА, -й, *мн.* зурни, зурн, але дві зурні

ЗУСИЛЛЯ, *род. мн.* -иль

ЗУСТРІНУТИ, -іну, -інеш, *мин.* зустрінув, зустрінула і зустрів, зустріла

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».
ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* зміс́тиш]
ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.
Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*
Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*
ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]
ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**
ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.
ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш
ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш
ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок
ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]
ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]
ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш
ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]
ЗНАДВО́РУ, *присл.*
ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]
ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*
ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.
Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*
Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*
ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н
ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь
ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів
ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док
ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш
ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.
Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).
Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).
ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змішання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахідка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

ІНГУСЬКИЙ
ІНГУШІ, -ів, *мн.* (*одн.* інгу́ш, -а́, *ч.*; інгу́шка, -и, *дав.* -шці, *ж.*)
ІНДИВІД, -а і **ІНДИВІДУУМ**, -а, *книжн.*
ІНДИВІДУАЛІСТИЧНИЙ — ІНДИВІДУАЛІСТСЬКИЙ. Розрізняються значенням.
Індивідуалісти́чний. Який стосується індивідуалізму, пройнятий індивідуалізмом, грунтується на індивідуалізмі. *Індивідуалістична теорія. Індивідуалістичний підхід до справи.*
Індивідуалістський. Який стосується індивідуаліста, властивий йому. *Індивідуалістські прагнення. Індивідуалістські уявлення.*
ІНДИВІДУАЛЬНО... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться через дефіс: *індивідуа́льно-брига́дний, індивідуа́льно-тво́рчий.*
ІНДИ́К, -а, *мн.* інди́ки, -ів [*не* і́ндик, -а, *мн.* і́ндики, -ів]
ІНДИ́ЧКА, -и, *дав.* -чці, *род. мн.* -чок [*не* і́ндичка, *і́ндички*]
ІНДІА́НСЬКИЙ — ІНДІ́ЙСЬКИЙ — ІНДУ́СЬКИЙ. Розрізняються значенням.
Індіа́нський. Який стосується індіанців, пов'язаний з ними. *Індіанські племена. Індіанські мови.*
Індійський. Який стосується індійців та Індії, пов'язаний з ними. *Індійський уряд. Індійська нація. Індійські мови.*
Інду́ський. 1. Те саме, що індійський. *Високі пальми... сподівались підглядіть якісь таїни... індуських раджів* (Нечуй-Левицький). 2. Який стосується індусів, послідовників індуїзму.
ІНДІА́НЦІ — ІНДІ́ЙЦІ — ІНДУ́СИ. Розрізняються значенням.
Індіа́нці, -ів, *мн.* (*одн.* індіа́нець, -нця, *ч.*; індіа́нка, -и, *ж.*). Загальна назва корінного населення Америки, крім ескімосів.
Індійці, -ів, *мн.* (*одн.* індієць, -і́йця, *ч.*; індійка, -и, *ж.*). Загальна назва всього корінного населення Індії та Пакистану.
Інду́си, -ів, *мн.* (*одн.* інду́с, -а, *ч.*, індуска -и, *ж.*). 1. *заст.* Те саме, що **індійці**. *Дайте мені спокій з тими червоношкірими! — кричав він, мішаючи індусів з американськими індіанами* (Франко). 2. Послідовники індуїзму, панівної в Індії релігії.
ІНДО... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться: 1. Разом, коли входить до складу іменників чи прикметників, що вживаються як терміни: *індоєвропе́йський, індогерма́нський, індоіра́нський, індоєвропеї́ст;* 2. Через дефіс, коли поняття, названі основами складних слів, не підпорядковані одне одному: *індо-африка́нський, і́ндо-мала́йський, і́ндо-середземномо́рський.*
ІНДОСА́НТ — ІНДОСА́Т. Розрізняються значенням.
Індоса́нт, -а. Особа, яка переводить вексель на іншу особу.
Індоса́т, -а. Особа, на яку переводять цінні папери (чеки, векселі тощо).
ІНДУ́СИ *див.* **ІНДІА́НЦІ**
ІНДУСТРІАЛЬНО... Перша частина складних слів. З наступною частиною пишеться, як правило, через дефіс: *індустріа́льно-агра́рний, індустріа́льно-колго́спний, індустріа́льно-промисло́вий, індустріа́льно-тра́нспортний.* Але *індустріа́льно розвинений (розвинутий), індустріа́льно відста́лий* пишуться окремо, бо до прислівника *індустріально* можна поставити питання як.
ІНДУ́СТРІЯ, -ї [*не* індустрі́я, -ії]
ІНДУ́СЬКИЙ *див.* **ІНДІА́НСЬКИЙ**
ІНЕ́РТНІСТЬ — ІНЕ́РЦІЯ. Збігаються у знач. «відсутність активності, бездіяльність, нерухливість», але розрізняються сполучуваністю: *Інертність мислення. В нашій країні... переможено назавжди інерцію віків* (Корнійчук).
Тільки **іне́рція** вжив. у знач. «властивість тіла зберігати стан, рівномірний прямолінійний рух або спокій, поки яка-небудь зовнішня сила або дія іншого тіла не виведе його з цього стану». *Закон інерції. Зробити щось по інерції.*
ІН'ЄКЦІЙНИЙ

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».
ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]
ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.
Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*
Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допєвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*
ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]
ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**
ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.
ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш
ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш
ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок
ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]
ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]
ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш
ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]
ЗНАДВО́РУ, *присл.*
ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]
ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатя Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*
ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.
Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*
Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*
ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н
ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь
ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям, але два зна́харі, п'ять зна́харів
ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док
ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш
ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.
Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).
Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).
ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* зміс́тиш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змішання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців змагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатя Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* зміsти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -і́в. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -і́в. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».
ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]
ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.
Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*
Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*
ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]
ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**
ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.
ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш
ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш
ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок
ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]
ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]
ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш
ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]
ЗНАДВО́РУ, *присл.*
ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]
ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатл Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*
ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.
Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*
Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*
ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н
ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь
ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів
ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док
ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш
ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.
Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).
Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).
ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допєвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зnена́виджу, зненна́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців змагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -і́в. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців змагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -і́в. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».
ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]
ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.
Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*
Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*
ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]
ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**
ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.
ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш
ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш
ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок
ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]
ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]
ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш
ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]
ЗНАДВО́РУ, *присл.*
ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]
ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*
ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.
Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*
Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*
ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н
ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь
ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів
ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док
ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш
ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.
Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).
Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).
ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зnена́виджу, зnена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -і́в. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* зміс́тиш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Зміcто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатa Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* змі́щу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Зміс́товний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -і́в. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знарядця́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».
ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]
ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.
Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*
Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*
ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]
ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**
ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.
ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш
ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш
ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок
ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]
ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]
ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш
ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]
ЗНАДВО́РУ, *присл.*
ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]
ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатч Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*
ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.
Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*
Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*
ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н
ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь
ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів
ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док
ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш
ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.
Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).
Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).
ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатa Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців змагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатя Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців змагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатя Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -á, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* зміс́тиш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знарядде́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Улюблені місця. Улюблений твір. Улюблена роль. Улюблений жанр. Уживати одне слово замість другого не рекомендується. Помилковим є вживання *любимий письменник, любимий літературний герой, любима книга.* Нормативним є: *улюблений письменник, улюблений літературний герой, улюблена книга.*

ЛЮБИ́ТИ, люблю́ [*не* лю́блю], -иш

ЛЮБО́В, -о́ві, *ор.* -о́в'ю, *кл. ф.* -о́ве

ЛЮДИ́НО-ДЕ́НЬ, -дня́

ЛЮДИНОНЕНАВИ́СНИЦЬКИЙ

ЛЮ́ДСЬКИЙ і **ЛЮДСЬКИ́Й.** Збігаються у знач. «властивий людині або пов'язаний з людиною». *Лю́дська (людська́) справедливість. Лю́дський (людськи́й) рід. Лю́дська (людська́) гідність.*

Тільки **лю́дський** ужив. у знач. «людяний, гуманний». *Лю́дські відносини. Лю́дське ставлення. Лю́дські почуття.*

ЛЮК, -а, *мн.* лю́ки, -ів і люки́, -і́в, але два лю́ки

ЛЮКСЕМБУ́РГ. 1. *род.* -а. Місто. 2. *род.* -у. Країна.

ЛЮКСЕМБУ́РЗЬКИЙ

ЛЮКСМЕ́ТР, -а

ЛЮ́КС-СЕКУ́НДА, -и

ЛЮЛЬКОВИ́Й, -а́, -е́

ЛЮМІНЕСЦЕ́НЦІЯ, -ії, *ор.* -єю; *род. мн.* -ій

ЛЮМПЕН-ПРОЛЕТАРІА́Т, -у

ЛЮТИ́ТИ, лючу́, люти́ш, люти́ть, лютимо́, лютите́, лютя́ть і лючу́, лю́тиш, лю́тить, лю́тять

ЛЮ́ТНЕВИЙ — ЛЮТНЕ́ВИЙ. Розрізняються значенням.

Лю́тневий. Який стосується лютні — музичного інструмента. *Лю́тневі звуки.*

Лютне́вий. Який стосується лютого — другого місяця року. *Розповідати про лютне́ві бої.* У складі власної назви пишеться з великої літери. *Лютне́ва революція.*

ЛЮ́ФА — ЛЮФА́. Розрізняються значенням.

Лю́фа, -и, *рідко.* Ствол вогнепальної зброї.

Люфа́, -и́. Теплолюбна рослина родини гарбузових.

ЛЮШНЯ́, *мн.* лю́шні, лю́шень [*не* лю́шня]

ЛЯ́СЬКИЙ

ЛЯХ, -а, *мн.* -и, -ів

ЛЬВІВ'Я́НИ, -я́н, *мн.* (*одн.* львів'я́нин, -а, *ч.*; львів'я́нка, -и, *дав.* -ці, *род. мн.* -нок, *ж.*)

ЛЬЄ, *невідм., с.* Міра довжини.

ЛЬЄЖ, -а, *ор.* -ем

ЛЬЄ́ЖСЬКИЙ

ЛЬНЯНИ́Й *див.* **ЛЛЯНИ́Й**

ЛЬОН, -у, *місц.* на -у́, *мн.* льони́, -і́в

ЛЬО́Н-ДОВГУНЕ́ЦЬ, льо́ну-довгунця́

ЛЬО́НИЩЕ, -а і **ЛЬОНИ́ЩЕ**

ЛЬОНООЧИСНИ́Й, -а́, -е́

ЛЬОНОТІПА́ЛКА, -и, *дав.* -лці, *мн.* -лки, -лок

ЛЬОНОТІПА́ЛЬНИЙ

ЛЬО́Н-РО́ШЕНЕЦЬ, льо́ну-ро́шенця

ЛЬО́Н-СИРЕ́ЦЬ, льо́ну-сирцю́

ЛЬО́ТЧИК-ВИНИ́ЩУВАЧ, льо́тчика-вини́щувача, *ор.* льо́тчиком-вини́щувачем

ЛЬОТЧИК-КОСМОНА́ВТ, льо́тчика-космона́вта. У складі почесних звань пишеться з великої літери. *Звання «Льотчик-космонавт СРСР».*

ЛЬОХ, -у, *місц.* у льо́сі і льоху́; *мн.* -хи́, -хі́в, але два льо́хи

ЛЬОХОВИ́Й, -а́, -е́

М [ем], *невідм.* Як назва літери вжив. у с. р. *Заголовне м.* Як назва звука вжив. у ч. р. *Твердий м.*

МА́БУТЬ і **МАБУ́ТЬ,** *незм.* Завжди відокремлюється. *Ви, мабуть, утомились?*

МАВЗОЛЕ́Й, -ю, *ор.* -єм. Надгробна споруда. *Закінчено спорудження*

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатл Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИЙ — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* зміс́тиш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатя Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

МАСЛОСИРОМОЛО́ЧНИЙ
МАСЛОСИРОРО́БНИЙ
МАСЛЯНИ́СТО-ЧО́РНИЙ
МА́СЛЯНО-БІ́ТУМНИЙ
МАСЛЯНОКИ́СЛИЙ
МА́СЛЯНО-ЛА́КОВИЙ
МА́СЛЯНО-СМОЛЯНИ́Й
МА́СОВИЙ — ЧИСЛЕ́ННИЙ. Збігаються в знач. «який містить багато чогось», але розрізняються вживанням і сполучуваністю.
Тільки **ма́совий** вжив. у знач. 1. Який стосується широких мас населення. *Масовий робітничий рух. Масові сцени. Масова робітнича газета. Масовий читач* 2. Який виробляється у великій кількості. *Масовий випуск телевізорів з великим екраном.*
Тільки **численний** вжив. у знач. «який складається з великої кількості чогось; наявний у великій кількості». *Численний партизанський загін. Численна аудиторія. Численні досліди.*
МА́СОВО-ПОЛІТИ́ЧНИЙ
МА́СОВО-ФІЗКУЛЬТУ́РНИЙ
МАСО́НСЬКИЙ
МАСТИЛОПРОВІ́Д, -во́ду [*не* мастилопро́від]
МАСТИ́ЛЬНИЙ
МАСТИ́СТИЙ — МАСТИ́ТИЙ. Розрізняються значенням.
Масти́стий. Чистої масті (про коней). *Кінь мастистої породи.*
Масти́тий. Який користується загальною повагою; визнаний. *Маститі вчені. Маститий художник.*
МАСТИ́ТИ, мащу́, ма́стиш [*не* масти́ш]
МАСТЬ, -і, *ор.* -тю, *род. мн.* -те́й
МАТЕЛО́Т — МАТЛО́Т. Розрізняються значенням.
Матело́т, -а. Найближчий корабель у строю. *Курс мателота.*
Матло́т, -у. 1. Матроський танок. *Кроки матлоту.* 2. Страва. *Приготування матлоту.*
МАТЕМА́ТИКО-ТЕХНІ́ЧНИЙ
МА́ТЕРИН — МАТЕРИ́НСЬКИЙ. Збігаються у знач. «належний матері». *Материна (материнська) журба. Материні (материнські) валянки. Материні (материнські) сльози. Материні (материнські) руки.* Але: *материна смерть.*
Тільки **матери́нський** вжив. у значеннях: 1. Такий, як у матері; щирий, ніжний, добрий. *Броник знову з тією самою істинно материнською терпеливістю пояснює Стащці, що прочитане — це доведені факти* (Вільде). *Ганна Остапівна... підтримувала молоду вчительку своєю увагою і материнською добротою* (Гончар). *Материнська ніжність.* 2. Який дає основу для життя. *Від однієї материнської рослини влітку відростає кілька повзучих пагонів — вусів* (З підручника). *Материнська клітина.*
МАТЕРІАЛІЗО́ВАНИЙ — МАТЕРІАЛІСТИ́ЧНИЙ — МАТЕРІА́ЛЬНИЙ. Розрізняються значенням.
Матеріалізо́ваний. Втілений фізично. *Матеріалізований у машинах. Матеріалізований у звуках.*
Матеріалісти́чний. 1. Який грунтується на ідеях матеріалізму як науковому філософському напрямі. *Матеріалістичне вивчення природи. Матеріалістичний світогляд. Матеріалістичне світорозуміння. Матеріалістична теорія.* 2. Вузькопрактичний, корисливий. *Матеріалістичні прагнення.*
Матеріа́льний. 1. Який існує незалежно від свідомості; речовий. *Єдиною матеріальною основою соціалізму може бути велика машинна промисловість, здатна реорганізувати і землеробство* (Ленін). *Матеріальна єдність світу.* 2. Який стосується майна, грошей, інших цінностей. *Мій матеріальний стан досить забезпечений...* (Франко). *Матеріальні нестатки. Матеріальна допомога.*
МАТЕРІАЛІСТИ́ЧНО-ФІЛОСО́ФСЬКИЙ
МАТЕРІАЛОЗНА́ВСТВО
МАТЕРІА́ЛЬНО ВИ́ГІДНИЙ
МАТЕРІА́ЛЬНО-ВИРОБНИ́ЧИЙ
МАТЕРІА́ЛЬНО-ЕКОНОМІ́ЧНИЙ
МАТЕРІА́ЛЬНО ЗАБЕЗПЕ́ЧЕНИЙ
МАТЕРІА́ЛЬНО ЗАЦІКА́ВЛЕНИЙ
МАТЕРІА́ЛЬНО-ПОБУТО́ВИЙ
МАТЕРІА́ЛЬНО-ФІНА́НСОВИЙ

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненА́виджу, зненА́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців змагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* зміс́тиш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -і́в. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

МЕТРОПОЛІЯ, -ї, *ор.* -єю
МЕХАНІЗОВАНИЙ — МЕХАНІСТИЧНИЙ — МЕХАНІЧНИЙ. Розрізняються значенням.
Механізо́ваний. Пов'язаний із застосуванням машин та механізмів. *Механізована ланка. Механізований комплекс.*
Механісти́чний. Заснований на принципах механізму, що полягає в абсолютизації законів механіки, становить антидіалектичний філософський напрям. *Механістичні теорії. Механістичний матеріалізм.*
Механі́чний. 1. Який пов'язаний з механікою або механізмами. *Рух окремої молекули є також механічним рухом* (З підручника). *У медицині застосовуються механічні прилади. Механічна коливальна система.* 2. Який виконується автоматично, машинальний. *Механічне запам'ятовування. Механічна помилка.*
МЕХА́НІКО-МАТЕМАТИ́ЧНИЙ
МЕХА́НІКО-ТЕХНОЛОГІ́ЧНИЙ
МЕХАНО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться разом: *механогідравлі́чний, механотерапевти́чний.*
МЕ́ХІКО, *невідм.* 1. *с.* Місто. *Зелене Мехіко.* 2. *ч.* Штат. *Густонаселений Мехіко.*
МЕЦЕНА́ТСЬКИЙ
МЕ́ЦЦО-СОПРА́НО, *невідм.* 1. *с.* Жіночий голос, середній між сопрано й контральто. *Чарівне меццо-сопрано.* 2. *ж.* Співачка, що володіє таким голосом. *Меццо-сопрано блискуче вела партію.*
МЕ́ЦЦО-ТІ́НТО, *невідм., с.* Вид гравюри на металі. *Гарно виконане меццо-тинто.*
МЕ́ЦЦО-ФО́РТЕ, *невідм., с.* Помірно гучне звучання. *Сильне меццо-форте.*
МЕЧ, -а́, *ор.* -е́м
МЕЧОНІ́С, -но́са
МЕЧОНО́СЕЦЬ, -сця, *ор.* -сцем
МЕЧОХВІ́СТ, -во́ста
МЕЧ-РИ́БА, меч-ри́би
МЕ́ШКАНЕЦЬ, ме́шканця, *дав.*-еві і -ю
МЕЩЕРЯКИ́, -ів (*одн.* мещеря́к, -а́, *ч.*; мещеря́чка, -и, *ж.*)
МЕЩЕРЯ́ЦЬКИЙ
МЖИ́ЧИТИ, 3 *ос.* мжи́чить
МИГА́ТИ, -а́ю, -а́єш [*не* ми́гати, ми́гаю, ми́гаєш]
МИГДАЛЕ́ВИЙ — МИГДА́ЛЬНИЙ. Збігаються у знач. «який стосується мигдалю (рослини, плоду)», але розрізняються вживанням: **мигда́льний** вжив. рідко. У професійному знач. вживається тільки **мигдале́вий.** *Мигдалева олія.*
Тільки **мигдале́вий** у знач. ім. *Родина мигдалевих.*
МИГДАЛЕПОДІ́БНИЙ
МИГДА́ЛЬ, -ю, *ор.* -ем
МИГНУ́ТИ, -ну́, -не́ш, -немо́, -нете́
МИГТЮ́ЧИЙ
МИГЦЕ́М, *присл.*
МИ́ЙНО-СУШИ́ЛЬНИЙ
МИКО́ЛА -и, *дав.*-і, *ор.*-ою, *кл. ф.* **Миколо** і рідше **МИКОЛА́Й**, -я, *дав.* -ю і -єві, *ор.* -єм, *кл. ф.* -ю;
МИКОЛА́ЙОВИЧ [*не* Микола́євич], *ор.*- ем, *кл. ф.* -у; **МИКОЛАЇВНА**, -и, [*не* Микола́ївної], *дав.*-і [*не* Миколаївній].
МИКОЛАЇ́В, -а́єва
МИКОЛА́ЇВСЬКИЙ
МИ́ЛИТИ [*не* мили́ти], -лю, -лиш, *нак.* миль
МИ́ЛИЦЯ [*не* мили́ця]
МИ́ЛІСТЬ, -лості, *ор.* -лістю і
МИ́ЛОСТЬ, -лості, *ор.* -лостю
МИЛОВАРІ́ННЯ
МИЛОВА́РНЯ, -і, *ор.* -ею, *род. мн.* -рень
МИЛОВИ́ДИЙ і **МИЛОВИ́ДНИЙ**
МИЛОЗВУ́ЧНИЙ
МИЛОЛИ́ЦИЙ, -я, -е, -цього, -цьої, *ор.* -цим, -цею, *мн.* -ці, -цих
МИЛОПОДІ́БНИЙ
МИЛОСЕ́РДИЙ — МИЛОСЕ́РДНИЙ. Збігаються у знач. «який виявляє милосердя», але різняться стилістично і вживанням.
Милосе́рдий — *нейтр.*, **милосе́рдний** *заст.* *О господи милосердий, що я заподіяв оцим людям?* (Шевченко).
МИЛОСТИ́ВИЙ і **МИ́ЛОСТИВИЙ**
МИЛОСТИ́ВІСТЬ, -вості, *ор.* -вістю і **МИ́ЛОСТИВІСТЬ**

МИ́ЛОСТИНЯ і **МИЛОСТИ́НЯ,** -і, *ор.* -ею
МИ́ЛУВАТИ, -ую, -уєш. Прощати.
МИЛУВА́ТИ, -ую, -у́єш. Голубити.
МИ́ЛЯ, -і, *ор.* -ею
МИ́ЛЬНИЦЯ, -і, *ор.* -ею. Для мила.
МИЛЬНИ́ЦЯ, -і, *ор.* -ею. Рослина.
МИ́ЛЬНО-ЛУ́ЖНИЙ
МИМОВІ́ЛЬНИЙ
МИМОВО́ЛІ, *присл.*
МИМОЇ́ЖДЖИЙ
МИМОЇ́ЗНИЙ
МИМОХІ́ДЬ — МИМОХІ́ТЬ. Розрізняються значенням.
Мимохідь, *присл.* Минаючи щось; побіжно. *Восень ще інколи навідувався, та й то мимохідь, коли у штабі бував чи в міськком виклик.али* (Яків Баш).
Мимохіть. *присл.* Мимоволі, несвідомо. *Мимохіть відвернути від чогось увагу. Мимохіть повернути голову.*
МИНТА́Й, -я, *ор.* -єм
МИНУ́ЩИЙ
МИНЬ, -я́, *ор.* -є́м
МИР, -у, *місц.* (по) -у́ і (в) -і
МИРОЛЮ́БНИЙ [*не* миролюби́вий]
МИ́РШАВИЙ [*не* мирша́вий]
МИ́РШАВІТИ [*не* мирша́віти]
МИРЯ́НИН, -а, *мн.* -я́ни, -я́н
МИС ДЕ́ЖНЬОВА [*не* Дежне́ва]. Друге слово пишеться з великої літери.
МИСЛИ́ВСЬКО-СКОТА́РСЬКИЙ
МИ́СЛИМИЙ і **МИСЛИ́МИЙ**
МИСЛІ́ТЕ, *незм., с.* Давня назва букви «М».
МИСО́К, -ска́
МИСТЕЦТВОЗНА́ВСТВО
МИСТЕ́ЦЬ — МИТЕ́ЦЬ. Збігаються у знач. «той, хто працює в якому-небудь виді мистецтва; людина, обізнана в якій-небудь справі», але розрізняються стилістично: **мите́ць** — *нейтр.*, **мисте́ць** — *заст., рідковживане.*
МИ́ТАР, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям [*не* мита́р, -я́, -е́м, *мн.* -і, -ів]
МИТА́РСТВО
МИ́ТНИЦЯ, -і, *ор.* -ею
МИТРОПОЛИ́Т, -а
МИТРОПО́ЛІЯ, -ї, *ор.* -єю
МИТТЄВИ́Й і **МИТТЬОВИ́Й**
МИТТЄВІСТЬ, -вості, *ор.* -вістю
МИТЬ, -і, *ор.* -ттю
МИ́ША [*не* миш], -і, *ор.* -ею, *мн.* -і, -е́й, *дав.* -а́м
МИШОПОДІБНИЙ
МИШ'ЯКО́ВИЙ
МИШ'ЯКО́ВО-ОЛОВ'Я́НИЙ
МІГРА́НТ, -а
МІГРАЦІ́ЙНИЙ
МІГРЕ́НЕВИЙ
МІГРЕ́НЬ, -і, *ор.* -нню
МІДЕ... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться разом: *мідевмісний, міделиварний, мідеплавильний.*
МІДІ... Перша частина складних слів, що має знач. «середній довжиною». Пишеться з наступним словом через дефіс, має на собі наголос: *міді-мо́да.*
МІ́ДІ-СПІДНИ́ЦЯ, мі́ді-спідни́ці. Але: **міді,** *невідм., прикм., розм.* Пишеться окремо. *Спідниця міді. Пальто міді.*
МІЖ — МЕ́ЖИ — МЕЖ, *прийм.* Розрізняються стилістично: **між** — *нейтр.,* **межи** — *розм.,* **меж** — *заст.* Синоніми *серед, посеред.* Уживаються для вираження просторових, часових, об'єктних та означально-обставинних відношень із родовим, знахідним і орудним відмінками.
I. При род. відм. вжив. у знач.: 1. Місце в середині групи предметів. *Табір стояв між гір. Пробратися між могил.* 2. Середовище, в якому відбувається дія. *Між вас (між вами) панує згода і дружба.*
II. При знах. відм. вжив. на означення напрямку дії, скерованої в середину групи предметів. *Іде чернець у келію між стіни німії* (Шевченко). *Сором межи (між) люди показатися.*
III. При ор. відм. вжив. у знач.: 1. Місце дії серед якогось оточення. *Між горами старий Дніпро, неначе в молоці дитина* (Шевченко). *Між людьми всяке буває.* 2. Визначення початкового і кінцевого моментів часу або початкового і кін-

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».
ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]
ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.
Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*
Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*
ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]
ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**
ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.
ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш
ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш
ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок
ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]
ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]
ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш
ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]
ЗНАДВО́РУ, *присл.*
ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]
ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*
ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.
Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*
Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*
ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н
ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь
ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів
ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док
ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш
ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.
Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).
Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).
ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -íстиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змíшання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахíдка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

МАСЛОСИРОМОЛО́ЧНИЙ
МАСЛОСИРОРО́БНИЙ
МАСЛЯНИ́СТО-ЧО́РНИЙ
МА́СЛЯНО-БІ́ТУМНИЙ
МАСЛЯНОКИ́СЛИЙ
МА́СЛЯНО-ЛА́КОВИЙ
МА́СЛЯНО-СМОЛЯНИ́Й
МА́СОВИЙ — ЧИСЛЕ́ННИЙ. Збігаються в знач. «який містить багато чогось», але розрізняються вживанням і сполучуваністю.
Тільки **ма́совий** вжив. у знач. 1. Який стосується широких мас населення. *Масовий робітничий рух. Масові сцени. Масова робітнича газета. Масовий читач* 2. Який виробляється у великій кількості. *Масовий випуск телевізорів з великим екраном.*
Тільки **числе́нний** вжив. у знач. «який складається з великої кількості чогось; наявний у великій кількості». *Численний партизанський загін. Численна аудиторія. Численні досліди.*
МА́СОВО-ПОЛІТИ́ЧНИЙ
МА́СОВО-ФІЗКУЛЬТУ́РНИЙ
МАСО́НСЬКИЙ
МАСТИЛОПРОВІ́Д, -во́ду [*не* мастилопро́від]
МАСТИ́ЛЬНИЙ
МАСТИ́СТИЙ — МАСТИ́ТИЙ. Розрізняються значенням.
Масти́стий. Чистої масті (про коней). *Кінь мастистої породи.*
Масти́тий. Який користується загальною повагою; визнаний. *Маститі вчені. Маститий художник.*
МАСТИ́ТИ, мащу́, ма́стиш [*не* мастиш]
МАСТЬ, -і, *ор.* -тю, *род. мн.* -те́й
МАТЕЛО́Т — МАТЛО́Т. Розрізняються значенням.
Матело́т, -а. Найближчий корабель у строю. *Курс мателота.*
Матло́т, -у. 1. Матроський танок. *Кроки матлоту.* 2. Страва. *Приготування матлоту.*
МАТЕМА́ТИКО-ТЕХНІ́ЧНИЙ
МА́ТЕРИН — МАТЕРИ́НСЬКИЙ. Збігаються у знач. «належний матері». *Материна (материнська) журба. Материні (материнські) валянки. Материні (материнські) сльози. Материні (материнські) руки.* Але: *материна смерть.*
Тільки **матери́нський** вжив. у значеннях: 1. Такий, як у матері; щирий, ніжний, добрий. *Броник знову з тією самою істинно материнською терпеливістю пояснює Стащці, що прочитане — це доведені факти* (Вільде). *Ганна Остапівна... підтримувала молоду вчительку своєю увагою і материнською добротою* (Гончар). *Материнська ніжність.* 2. Який дає основу для життя. *Від однієї материнської рослини влітку відростає кілька повзучих пагонів — вусів* (З підручника). *Материнська клітина.*
МАТЕРІАЛІЗО́ВАНИЙ — МАТЕРІАЛІСТИ́ЧНИЙ — МАТЕРІА́ЛЬНИЙ. Розрізняються значенням.
Матеріалізо́ваний. Втілений фізично. *Матеріалізований у машинах. Матеріалізований у звуках.*
Матеріалісти́чний. 1. Який грунтується на ідеях матеріалізму як науковому філософському напрямі. *Матеріалістичне вивчення природи. Матеріалістичний світогляд. Матеріалістичне світорозуміння. Матеріалістична теорія.* 2. Вузькопрактичний, корисливий. *Матеріалістичні прагнення.*
Матеріа́льний. 1. Який існує незалежно від свідомості; речовий. *Єдиною матеріальною основою соціалізму може бути велика машинна промисловість, здатна реорганізувати і землеробство* (Ленін). *Матеріальна єдність світу.* 2. Який стосується майна, грошей, інших цінностей. *Мій матеріальний стан досить забезпечений...* (Франко). *Матеріальні нестатки. Матеріальна допомога.*
МАТЕРІАЛІСТИ́ЧНО-ФІЛОСО́ФСЬКИЙ
МАТЕРІАЛОЗНА́ВСТВО
МАТЕРІА́ЛЬНО ВИ́ГІДНИЙ
МАТЕРІА́ЛЬНО-ВИРОБНИ́ЧИЙ
МАТЕРІА́ЛЬНО-ЕКОНОМІ́ЧНИЙ
МАТЕРІА́ЛЬНО ЗАБЕЗПЕ́ЧЕНИЙ
МАТЕРІА́ЛЬНО ЗАЦІКА́ВЛЕНИЙ
МАТЕРІА́ЛЬНО-ПОБУТО́ВИЙ
МАТЕРІА́ЛЬНО-ФІНА́НСОВИЙ

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».
ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]
ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.
Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*
Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*
ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]
ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**
ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.
ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш
ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш
ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок
ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]
ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]
ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш
ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]
ЗНАДВО́РУ, *присл.*
ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]
ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатів Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -і́в. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*
ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.
Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*
Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*
ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н
ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь
ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів
ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док
ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш
ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.
Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).
Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).
ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знарядд́я], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».
ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]
ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.
Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*
Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*
ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]
ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**
ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.
ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш
ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш
ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок
ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]
ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]
ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш
ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]
ЗНАДВО́РУ, *присл.*
ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]
ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*
ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.
Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*
Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*
ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н
ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь
ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів
ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док
ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш
ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.
Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).
Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).
ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допєвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатѣ Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненА́виджу, зненА́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* зміс́тиш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Зміст́овний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змішання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахідка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».
ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]
ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.
Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*
Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*
ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]
ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**
ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.
ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш
ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш
ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок
ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]
ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]
ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш
ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]
ЗНАДВО́РУ, *присл.*
ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]
ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -і́в. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*
ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.
Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*
Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*
ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н
ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь
ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів
ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док
ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш
ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.
Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).
Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).
ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатх Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Зміс́товний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допєвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -і́в. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -á, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

НАПІВЗЛИДА́Р [*не* напівзли́дар], -я, *ор.* -е́м, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м
НАПІВКОШТО́ВНИЙ
НАПІВЛЕ́ЖАЧИ, *дієприсл.*
НАПІВЛЕЖА́ЧИЙ
НАПІВЛЕ́ЖАЧКИ, *присл.*
НАПІВМ'ЯКИ́Й, -а́, -е́
НАПІВОФІЦІ́ЙНИЙ
НАПІВПОРО́ЖНІЙ, -я, -є
НАПІВПО́ШЕПКИ, *присл.*
НАПІВПРОЛЕТАРІА́Т, -у
НАПІВПРОХІДНИ́Й [*не* напівпрохі́дний]
НАПІВПУСТЕ́ЛЯ, *род. мн.* -е́ль і **НАПІВПУСТИ́НЯ,** *род. мн.* -и́нь
НАПІВРОЗДЯ́ГНЕНИЙ і **НАПІВРОЗДЯ́ГНУТИЙ**
НАПІВРОЗЧИ́ННИЙ
НАПІВСИРИ́Й, -а́, -е́
НАПІВСЛІПИ́Й, -а́, -е́
НА ПІВСЛО́ВІ
НАПІВТЕ́МНО, *присл.*
НАПІВЦУКРО́ВИЙ [*не* напівцукрови́й]
НАПІВШОВКО́ВИЙ [*не* напівшо́вковий]
НАПІВ'Я́ВА, -и
НАПЛЕСКА́ТИ, -ещу́ [*не* -е́щу], -е́щеш і -еска́ю, -еска́єш, *нак.* -ещи́ і -еска́й, Керування: *чого* і *що. Наплескати води (воду) на підлогу.*
НАПЛЕСТИ́ [*не* напле́сти], -ету́, -ете́ш, -етемо́, -тете́ [*не* наплете́мо, наплете́те], *мин.* -лі́в, -лела́ [*не* напле́ла]
НАПЛЕ́ТЕНИЙ
НАПЛИСТИ́ [*не* напли́сти], -иву́, -иве́ш, -ивемо́, -ивете́ [*не* напливе́мо, напливе́те], *мин.* -и́в, -ила́ [*не* напли́ла]
НА́ПНУТИЙ і **НАПНУ́ТИЙ**
НАПОВА́Л, *присл.*
НАПОГОТО́ВІ, *присл.*
НАПОКА́З, *присл.*
НАПОЛЕО́Н. 1. *род.* -а. Прізвище полководця. *Полки Наполеона.* 2. *род.* -у. Солодке печиво. *Крем для наполеону.*
НАПОЛОВИ́НУ — НА ПОЛОВИ́НУ
Наполови́ну, *присл. Розламати булку наполовину. Скоротити наполовину.*
На полови́ну, *ім. з прийм. Килим на половину стіни.*
НАПОЛЯГТИ́, -я́жу, -я́жеш, *мин.* -лі́г, -ляглá, *нак.* -я́ж
НАПО́МАЦКИ *див.* **НАВПО́МАЦКИ**
НА ПОРУ́КИ
НА ПОТА́ЛУ. Керування: *кому. Залишити на поталу ворогові.*
НАПО́ХВАТІ [*не* напохва́ті], *присл.*
НА ПОЧА́ТКУ
НАПО́ЧІПКИ *див.* **НАВПО́ЧІПКИ**
НАПО́ЮВАТИ, -ою, -оєш і **НАПУВА́ТИ,** -а́ю, -а́єш
НАПРА́ВО, *присл.*
НАПРИЗВОЛЯ́ЩЕ, *присл.*
НАПРИКІНЦІ́ і **НАПРИ́КІНЦІ.** 1. *присл. Наприкінці виступив директор.* 2. *прийм. з род. відм. Наприкінці XVI століття спалахнуло на Україні селянсько-козацьке повстання.*
НАПРИ́КЛАД — НА ПРИ́КЛАД
Напри́клад, *вставн. сл. Гортензії, наприклад, не мають запаху.*
На при́клад, *ім. з прийм. Посилатися на приклад інших.*
НАПРИ́СІДКИ *див.* **НАВПРИ́СІДКИ**
НАПРИ́СЯДКИ і **НАВПРИ́СЯДКИ**
НАПРО́ВЕСНІ, *присл.*
НАПРОКА́Т, *присл.*
НАПРОЛО́М, *присл.*
НАПРОСТЕ́ЦЬ *див.* **НАВПРОСТЕ́ЦЬ**
НАПРО́ТИ *див.* **НАВПРО́ТИ**
НА ПРОТИВА́ГУ. Керування: *кому, чому. На противагу усталеним поглядам.*
НА ПРО́ТЯЗІ — ПРО́ТЯГОМ. Розрізняються значенням.
На про́тязі, *прийм.* на з *ім.* **про́тяг** у знач. «різкий струмінь повітря, що продуває». *Сидів на протязі біля дверей.*
Про́тягом, *прийм.* з *род. відм.* Уживається в конструкціях на позначення часу тривання, існування чогось. *М. Коцюбинський збирав протягом восьми років матеріали для своєї епопеї «Фата моргана»,*

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, -шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -і́в. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців змагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненА́виджу, зненА́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -істиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатл Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -і́в. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненáвиджу, зненáвидиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

НАЩИПА́ТИ, -а́ю, -а́єш [*не* нащи́плю, нащи́плеш]. Керування: *що і чого. Нащипати купу трави. Нащипати цибулі.*

НА́ЩО — НА ЩО́

На́що. 1. *присл.* Синонім *навіщо. О люди! Люди небораки! Нащо здалися вам царі? Нащо здалися вам псарі?* (Шевченко). 2. *рідко.* Як сполучне слово в підрядному допустовому реченні. *Нащо вже тихою була, та й то збунтувалася проти неправди.*

На що́, *займ. з прийм. На що сподіватися?*

НАЯВУ́, *присл.*

НЕ, *част.* Уживання. 1. *част. заперечна.* Надає слову, що стоїть перед ним, повного заперечення. *Не жаль мені цвіту, не страшно і грому ...* (Франко). 2. Надає словам значення неповного заперечення. *Гори мої високії, Не так і високі, Як хороші, хорошії, Блакитні здалека* (Шевченко). *Зранку було не дуже холодно.* 3. Уживається в складі двочленних сполучників *не тільки..., а й (але й), не стільки .., як; не просто.., а й* при однорідних членах або при частинах складносурядного речення. *Однак наука — не тільки процес пізнання, але й соціальний інститут з важливими соціальними функціями* (З журналу). *Бібліотекою будуть користуватися студенти не тільки університету, але й інших вузів.* Ненормативним є: *...будуть користуватися не тільки студенти університету, але й інших вузів.*

Не пишеться разом: 1) у всіх випадках, коли слово без *не* не вживається: *нена́висть, него́да, неду́га, немовля́, нега́йний, негати́вний, ненаста́нний, нестя́мний, невгаси́мий, нево́лити, ненави́діти, невдо́взі, незаба́ром, непору́шно, несамови́то;* 2) з іменниками, прикметниками, займенниками і прислівниками, якщо вони з *не* означають одне поняття (часто можна замінити синонімом): *нево́ля* (гніт), *невесе́лий* (сумний), *недо́брий* (злий), *неабі́хто, невже́, недарма́;* 3) з іменниками, що мають відтінок якісного значення, коли *не* надає слову значення протиставлення, заперечення: *неспеціаліст, некомсомо́лець;* 4) з прикметниками, утвореними від неперехідних дієслів або від дієслів доконаного виду: *економічно незалежні країни, невиліковна недуга;* 5) з дієприкметником, якщо він є означенням до іменника (а не присудком) і не має при собі пояснювальних слів: *неорана нива, незакінчена праця, невиконаний план* (але *нива не орана, план ще й до сьогодні не виконаний);* 6) у префіксі *недо-* в іменниках, прикметниках, прислівниках, дієприкметниках переважно із значенням неповної якості, в дієсловах, що означають дію у неповній мірі: *недобиток, недоїдок, недокрів'я, недоторканність; недорослий; недописаний, недооцінений, недоречно, недостатньо* (але *не до вподоби, не до ладу, не до речі, не до смаку); недобачати, недооцінювати, недоплатити, недочувати;* 7) з прислівником, який виступає у ролі присудка в безособових реченнях: *залік незараховано, неважко зрозуміти, невигідно застосовувати стару техніку, нецікаво його слухати; незрозуміло, чому він так зробив; нелегко бачити страждання близьких;* 8) у дієсловах *нездужати* у знач. «хворіти»: *я нездужаю* (але *не здужати* у знач. «не змогти»), *непокоїтися* у знач. «турбуватися», *неславити* у знач. «ганьбити»; 9) у присудковому слові *немає: Немає гірше, як в неволі Про волю згадувать* (Шевченко). З дієсловом *мати* у формі 3-ої ос. одн. пишеться окремо: *Він не має належної підготовки з математики.*

Не пишеться окремо: 1) з іменниками, прикметниками і прислівниками на *-о*, якщо мається на увазі заперечення: 1. *Це не правда, а вимисел. Жили не бідно і не заможно. Це не дійсний спосіб, а умовний* (але *один бюлетень недійсний). Не задовільно одержав, а відмінно* (але *одержав незадовільно*). *Не часто*

тут падають дощі. Він ворог, а не вірний товариш (але *Хома невірний*). *Послати не звичайною бандероллю, а рекомендованою* (але *голос її незвичайний*). У написанні прикметників і прислівників на *-о* можливі варіанти залежно від заперечення чи ствердження чогось у змісті речення: *Це завдання нескладне* (стверджується «легкість») — *це завдання не складне* (заперечується «складність»); *повість нецікава* (нудна) — *повість не цікава* (не захоплює читача); *від нас до школи недалеко* (стверджується, що близько) — *від нас до школи не далеко* (заперечується, що далеко); *поїхав ненадовго* (на короткий час) — *поїхав не надовго* (не на довший час). У прикметників і прислівників на *-о* розрізняють протиставлення, виражене за допомогою сполучника *а*, і протиставлення, виражене за допомогою сполучника *але:* при першому одне поняття заперечується, а друге, протилежне йому, стверджується; при спол. *але* обидва поняття сумісні, предмету чи дії одночасно приписуються дві ознаки; у першому випадку *не* пишемо окремо, в другому — разом: *Ріка не глибока, а мілка — ріка неглибока, але холодна. Говорить по-німецьки не погано, а добре — говорить по-німецьки непогано, але з акцентом;* 2) з іменниками, прикметниками і прислівниками на *-о*, якщо вони виконують роль присудка в питальних реченнях при логічному підкресленні заперечення (можливі частки *хіба, чи*): *Хіба не правда, що питання надзвичайно актуальне? Чи не ясний цей висновок сам по собі? Хіба не цікаво ще раз обговорити це питання?* Якщо заперечення не підкреслюється, то пишемо разом: *Хіба це неправда? Невже цей висновок неясний? Чи нецікаво вам слухати музику?* 3) з короткими прикметниками: *не здоров, не повинен, не рад* та ін. 4) з прикметниками і прислівниками на *-о*, які мають при собі пояснювальні слова *далеко не, зовсім не* або займенники і прислівники, що мають префікс (частку) *ні: зовсім не переконливі докази; нікому не відомий автор; ні з чим не порівнянні успіхи; ніскільки не цікаво; зовсім не важливо; аж ніяк не приємні спогади.* При наявності інших пояснювальних слів прикметники з *не* пишуться разом: *незнайомий читачам автор; невідома нам адреса; неправильне в даному випадку рішення; нездібний до математики учень.* Але якщо такий прикметник з *не* входить у склад звороту, що стоїть після означуваного іменника і логічно підкреслює заперечення, то *не* з прикметником пишеться окремо: *твір, не підвладний часові;* 5) з дієсловами (в тому числі з дієприслівниками): *не був, не прийшов, не вистачає двох квитків; не досягає рукою до вікна; не виходячи з дому, не виконуючи доручень; не зрозумівши завдання;* 6) з дієприкметниками, які мають при собі пояснювальні слова: *вулиця, не засаджена деревами; не виконана вчасно робота; давно не метена підлога; ціле літо не кошена трава;* 7) при підсилювальних прислівниках і присудкових словах: *не дуже, не зовсім, не досить, не треба, не жаль, не можна, не варто;* 8) при прийменниках: *не за горами, не на жарт, не до речі.*

Не п р и п е р е х і д н и х д і є с л о в а х. При перехідному дієслові з запереченням *не* додаток ставиться або в родовому, або в знахідному відмінку.

Р о д о в и й в і д м і н о к, як правило, вживається: 1) коли наявна в реченні частка *ні,* заперечний займенник чи прислівник з префіксом *ні-*. *Ніхто цього браслета не брав до рук. Ні на хвилинку не відривався від книжки;* 2) коли вказується на частину від цілого. *Не дістав хліба. Не приніс води;* 3) при дієсловах *бачити, чути, думати, знати, розуміти, бажати, хотіти* та ін. зі значенням сприйняття, думки, бажання. *Не бажав йому горя. Не знав він села. Не чув в її*

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатз Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́,** -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допєвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреатх Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -і́в. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненА́виджу, зненА́видиш

Тільки змій вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну допсвідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців вмагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -ів. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], зненá́виджу, зненá́видиш

Тільки **змій** вжив, у знач. «біблійний образ диявола, що спокусив людину в раю».

ЗМІСТИ́ТИ, -іщу́ [*не* зміщу], -і́стиш [*не* змісти́ш]

ЗМІСТОВИ́Й — ЗМІСТО́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Змістови́й. Пов'язаний з реальним змістом, суттю, характерними рисами, зображенням чогось. *Ця чутливість виробляється тоді, коли людина розуміє і відчуває гру слів: його внутрішнє змістове багатство, емоційне забарвлення* (Сухомлинський). *Змістовий зв'язок.*

Змісто́вний. Багатий змістом, зображенням чого-небудь; розумний метою, призначенням чогось. *Поліщук написала на цю тему змістовну доповідь...* (Донченко). *Змістовний урок.*

ЗМІША́ННЯ [*не* змі́шання]

ЗМІЯ́ *див.* **ЗМІЙ**

ЗМОГТИ́, змо́жу, змо́жеш, *нак.* не утворюється.

ЗМОЛОТИ́ТИ, -очу́ [*не* змоло́чу], -о́тиш

ЗМОРИ́ТИ, -рю́ [*не* змо́рю], змо́риш

ЗМО́РШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* -шки, *род.* змо́рщок

ЗМО́РШКУВАТИЙ [*не* зморшкува́тий]

ЗМО́РШКУВАТІСТЬ, -тості [*не* зморшкува́тість]

ЗМОЧИ́ТИ, -чу́ [*не* змо́чу], змо́чиш

ЗМ'ЯКШИ́ТИ, -шу́, -ши́ш, -шимо́, -шите́, -ша́ть [*не* зм'я́кшити, -шу, шиш, -шимо, -шите, -шать]

ЗНАДВО́РУ, *присл.*

ЗНАЙТИ́, знайду́, зна́йдеш [*не* знайде́ш]

ЗНАК. 1. *род.* -а. Позначка, мітка, які вказують на щось. *Машини зупинилися перед умовним знаком. Геодезичні знаки. Розпізнавальні знаки.* 2. *род.* -а, *спец.* Зображення з відомим умовним значенням. *Нотний знак. Знак додавання. Знак м'якшення.* 3. *род.* -а. Доказ, вияв, ознака чого-небудь. *Нагородження переможців змагання — знак високої оцінки їх доблесної праці.* 4. *род.* -а. Значок. *Почесний знак лауреата Державної премії СРСР.* 5. *род.* -у (зна́ку́), *мн.* знаки́, -і́в. Слід, відбиток чогось. *Рана зажила і на руці не залишилося від неї жодного знаку.*

ЗНАМЕНИ́ТИЙ — ЗНАМЕ́ННИЙ. Розрізняються значенням.

Знамени́тий. Який має широку славу, популярний; славнозвісний. *Тут* (у Лондоні) *разом з групою «Визволення праці» Володимир Ілліч видав у 1902—1903 роках знамениту «Искру»* (З журналу). *Знаменитий співак.*

Знаме́нний. Дуже важливий з певного погляду; видатний. *Нині, коли в нашому цеху відбуваються такі знаменні події, ви не можете залишити його* (Шовкопляс). *Знаменний день.*

ЗНАМЕ́НО, -а і **ЗНАМЕНО́**, -а́, *мн.* знаме́на, -е́н

ЗНАРЯ́ДДЯ [*не* знаряддя́], *род. мн.* знаря́дь

ЗНА́ХАР, -я, *дав.* -еві і -ю, *ор.* -ем, *кл. ф.* зна́харе, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м, але два зна́харі, п'ять зна́харів

ЗНА́ХІДКА [*не* знахі́дка], *мн.* -дки, -док

ЗНАХО́ДИТИ [*не* знаходи́ти], -хо́джу, -хо́диш

ЗНА́ЧИТИ — ЗНАЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Зна́чити, -чу, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать. 1. Означати що-небудь, свідчити про щось. *За мир в усьому світі — Це значить: за народ, За колоски налиті, За шум весняних вод* (Рильський). 2. Відігравати певну роль, мати якесь значення. *Більше для мене значить усміх мого Деві, аніж прокльони твого Годвінсона* (Леся Українка).

Значи́ти, -чу́, -чи́ш, -чи́ть, -чимо́, -чите́, -ча́ть. Робити мітки, позначки на чомусь, мітити. *До пізнього вечора не розходились новобугівці з полів: одні ще отримували землю, другі пакіллям значили межі* (Стельмах).

ЗНЕНА́ВИДІТИ [*не* зненави́діти], знена́виджу, знена́видиш

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнаваний і **непізнаванний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнанний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподоланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподоланний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -ою, -їш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорушений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорушний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясненний і **непояснимий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неситий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неситний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Несказаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.
НЕОФІЦІЙНИЙ
НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*
НЕОСУДНИЙ
НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**
НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**
НЕ ПІД СИЛУ
НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ
Непізнаваний і **непізнаванний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*
Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*
Непізнанний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*
НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем
НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**
НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**
НЕПОДАЛІК, *присл.*
НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ
Неподоланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*
Неподоланний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*
НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -ою, -їш
НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*
НЕ ПО ПРАВУ
НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ
Непорушений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*
Непорушний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*
НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ
Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*
Непоясненний і **непояснимий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*
НЕПРАВИЙ [*не* неправий]
НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*
НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**
НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]
НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню
НЕПРОЇЖДЖИЙ
НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]
НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*
НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ
НЕРВОВО-СУДИННИЙ
НЕРВОВОХВОРИЙ
НЕРЖАВІЮЧИЙ
НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ
НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ
НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ
Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*
Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*
НЕРОЗЧИННИЙ
НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*
НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*
НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ
Меситий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог несситий. Несита жадоба.*
Неситний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*
НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ
Несказаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнáваний і **непізнавáнний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу́, *ор.* -тежéм

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГÓДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДÓЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКÓЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -сїш

НЕПОКÓРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРÁВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНÉННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснéнний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРÁВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРÁВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний*. Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩÉННИЙ**

НЕПРИРÓДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВÓРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБÉДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІ́РНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКÁЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Нескáзаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнаваний і **непізнаванний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнанний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподоланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподоланний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -ою, -їш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорушений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорушний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясненний і **непояснимий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний*. Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім.* *Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неситий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Незсита жадоба.*

Неситний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Несказаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізна́ваний і **непізнава́нний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу́, *ор.* -теже́м

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -о́ю, -сїш

НЕПОКОРА. К е р у в а н н я: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясне́нний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. У ж и в а є т ь с я в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕ́ННИЙ і *рідко* **НЕОЦІ́ННИЙ**

НЕОЩА́ДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНА́ВАНИЙ — НЕПІЗНАВА́ННИЙ — НЕПІ́ЗНАНИЙ — НЕПІЗНА́ННИЙ

Непізна́ваний і непізнава́нний. Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непі́знаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІ́Ж, -тежу́, *ор.* -тежем́

НЕПОГІ́ДНИЙ і **НЕПОГО́ДНИЙ**

НЕПОГРІШИ́МИЙ і **НЕПОГРІ́ШНИЙ**

НЕПОДАЛІ́К, *присл.*

НЕПОДО́ЛАНИЙ — НЕПОДОЛА́ННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКО́ЇТИ [*не* непокої́ти], -о́ю, -о́їш

НЕПОКО́РА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРА́ВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕ́ННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясне́нний і непоясни́мий. Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРА́ВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРА́ВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩЕ́ННИЙ**

НЕПРИРО́ДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇ́ЖДЖИЙ

НЕПРОЇ́ЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВО́РИЙ

НЕРЖАВІ́ЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІ́РНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКА́ЗАНИЙ — НЕСКАЗА́ННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

ОБМІЛИНА [*не* обмілина́]

О́БМІН — ОБМІ́НЮВАНІСТЬ. Розрізняються значенням.

О́бмін, -у. Процес обмінювання чимось. *Обмін товарами. Обмін між господарями. Обмін речовин.*

Обмі́нюваність, -ності, *ор.* -ністю. Здатність до обміну. *Обмінюваність товару.*

ОБМО́КЛИЙ

ОБМО́КНУТИ — ОБМОКНУ́ТИ. Розрізняються значенням.

Обмо́кнути, -ну, -неш. Змокнути. *Обмо́к (обмокнув) до нитки.*

Обмокну́ти, -ну́, -не́ш, -немо́, -нете́. Умокнути щось. Виражає одноразову дію.

ОБМО́ТУВАЛЬНО-ІЗОЛЯЦІ́ЙНИЙ

ОБМ'Я́КЛИЙ

ОБНО́ВА і **ОБНО́ВКА**

ОБНЯ́ТИ, -німу́, -ні́меш [*не* обні́му, обніме́ш]

ОБНО́СИТИ, -о́шу, -о́сиш, *нак.* -о́сь, *недок.*, **ОБНОСИ́ТИ,** -ошу́, -о́сиш, *нак.* -оси́

ОБНО́ШЕНИЙ

ОБОВ'ЯЗКО́ВИЙ

ОБОЛО́НЬ, -і, *ор.* -нню, *род. мн.* -ней

ОБОРО́ННО-МА́СОВИЙ

ОБОРО́ННО-НАСТУПА́ЛЬНИЙ

ОБОРО́ННО-СПОРТИ́ВНИЙ

ОБОРОНОЗДА́ТНИЙ

ОБОРОНОСПРОМО́ЖНИЙ

ОБПЕКТИ́, -ечу́, -ече́ш, -ечемо́, -ечете́ [*не* -ече́мо, -ече́те], *мин.* -пік, -пекла́, *нак.* -ечи́

ОБПЕ́РТИ, обіпру́, обіпре́ш, обіпремо́, обіпрете́ [*не* обіпре́мо, обіпре́те]; *нак.* обіпри́

ОБПЕ́ЧЕНИЙ і **ОПЕ́ЧЕНИЙ**

ОБПИ́ЛЕНИЙ, *дієприкм.* від обпили́ти

ОБПИ́ЛЯНИЙ, *дієприкм.* від обпиля́ти

ОБПИ́ТИ, обіп'ю́, обіп'є́ш, обіп'ємо́, обіп'єте́ [*не* обіп'є́мо, обіп'є́те], *мин.* -и́в, -ила́ [*не* обпи́ла]

ОБПЛЕСКА́ТИ, -ещу́, -е́щеш і -еска́ю, -еска́єш, *нак.* -ещи́ і -еска́й

ОБП'ЯСТИ́, обіпну́, обіпне́ш, обіпнемо́, обіпнете́ [*не* обіпне́мо, обіпне́те], *мин.* -п'я́в, -п'яла́ [*не* обіп'я́ла]

О́БРАЗ. 1. *род.* -а, *мн.* -и́, -і́в. Ікона. *Рама для образа.* 2. *род.* -у, *мн.* -и, -ів. Обличчя; постать; художній засіб; тип. *Характеристика образу повісті.*

О́БРАЗНО-МЕТАФОРИ́ЧНИЙ

О́БРАЗНО-СИМВОЛІ́ЧНИЙ

О́БРАЗНО-ХУДО́ЖНІЙ

ОБРА́ТИ, оберу́, обере́ш, оберемо́, оберете́ [*не* обере́мо, обере́те]

ОБРІ́З. 1. *род.* -а. Укорочена гвинтівка. *Вистріл з обріза.* 2. *род.* -у. Обрізаний край. *Лінія обрізу.*

ОБРІЗА́ТИ, -а́ю, -а́єш, *недок.*, **ОБРІ́ЗАТИ,** -і́жу, -і́жеш, *нак.* -і́ж, *док.*

ОБРОБІ́ТОК — ОБРО́БКА. Розрізняються значенням.

Обробі́ток, -тку. Готування, підготовка грунту для вирощування рослин. *Прийоми обробітку грунту. Міжрядний обробіток буряків.*

Обро́бка. 1. Надання чому-небудь закінченого вигляду. *Обробка деревини.* 2. Опрацювання музичної теми. *Обробка народної пісні.*

ОБРУ́БАНИЙ, *дієприкм.* від обруба́ти

ОБРУ́БЛЕНИЙ, *дієприкм.* від обруби́ти

ОБРУ́Ч [*не* о́бруч], -а́, *ор.* -е́м

ОБРУЧЕ́ВИЙ

ОБРУ́ЧКА, *мн.* обручки́ і обру́чки, обручо́к і обру́чок

ОБРЯДО́ВИЙ

ОБСА́ДЖЕНИЙ

ОБСАДИ́ТИ, -аджу́, -а́диш [*не* обсади́ш]

ОБСВИСТА́ТИ, -ищу́, -и́щеш, *нак.* -ищи́

ОБСИПА́ТИ, -а́ю, -а́єш, *недок.*, **ОБСИ́ПАТИ,** -плю, -плеш, *нак.* -и́п, *док.*

ОБСІ́КТИ [*не* обсікти́], -ічу́, -іче́ш, -ічемо́, -ічете́, *мин.* -ік, -ікла́, *нак.* -ічи́

ОБСІ́СТИ, -ся́демо, -ся́дете, *нак.* -ся́дьте

ОБСІ́ЧЕНИЙ

ОБСІ́ЯНИЙ

ОБСКАКА́ТИ, -ачу́ [*не* -а́чу], -а́чеш і -ака́ю, -ака́єш, *нак.* -ачи́ і -ака́й

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУ́ДНИЙ

НЕОЦІНЕ́ННИЙ і *рідко* **НЕОЦІ́ННИЙ**

НЕОЩА́ДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИ́ЛУ

НЕПІЗНА́ВАНИЙ — НЕПІЗНАВА́ННИЙ — НЕПІ́ЗНАНИЙ — НЕПІЗНА́ННИЙ

Непізна́ваний і **непізнава́нний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непі́знаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІ́Ж, -тежу́, *ор.* -теже́м

НЕПОГІ́ДНИЙ і **НЕПОГО́ДНИЙ**

НЕПОГРІШИ́МИЙ і **НЕПОГРІ́ШНИЙ**

НЕПОДАЛІ́К, *присл.*

НЕПОДО́ЛАНИЙ — НЕПОДОЛА́ННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКО́ЇТИ [*не* непокоїти], -о́ю, -ї́ш

НЕПОКО́РА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРА́ВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕ́ННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясне́нний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРА́ВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРА́ВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩЕ́ННИЙ**

НЕПРИРО́ДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇ́ЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИ́Й [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВО́РИЙ

НЕРЖАВІ́ЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІ́РНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКА́ЗАНИЙ — НЕСКАЗА́ННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнаваний і **непізнаванний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнанний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподоланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподоланний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -ою, -їш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорушений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорушний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясненний і **непояснимий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неситий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неситний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Несказаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнаваний і **непізнаванний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнанний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподоланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподоланний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -єш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорушений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорушний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясненний і **непояснимий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неситий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неситний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Несказаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУ́ДНИЙ

НЕОЦІНЕ́ННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩА́ДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИ́ЛУ

НЕПІЗНА́ВАНИЙ — НЕПІЗНАВА́ННИЙ — НЕПІ́ЗНАНИЙ — НЕПІЗНА́ННИЙ

Непізна́ваний і непізнава́нний. Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непі́знаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІ́Ж, -тежу́, *ор.* -тежéм

НЕПОГІ́ДНИЙ і **НЕПОГО́ДНИЙ**

НЕПОГРІШИ́МИЙ і **НЕПОГРІ́ШНИЙ**

НЕПОДАЛІ́К, *присл.*

НЕПОДО́ЛАНИЙ — НЕПОДОЛА́ННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКО́ЇТИ [*не* непокоїти], -о́ю, -ї́ш

НЕПОКО́РА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРА́ВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕ́ННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясне́нний і непоясни́мий. Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРА́ВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРА́ВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩЕ́ННИЙ**

НЕПРИРО́ДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇ́ЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВО́РИЙ

НЕРЖАВІ́ЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІ́РНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКА́ЗАНИЙ — НЕСКАЗА́ННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

Оленя́рський. Який стосується оленярства і оленяра *На півночі багато оленярських радгоспів.*
Оле́нячий. Властивий оленеві, належний йому. *Оленячий ріг. Оленяче стадо. Оленяча шкура. Оленячий слід.*
ОЛИ́ВА — ОЛІ́ФА — ОЛІ́Я. Розрізняються значенням.
Оли́ва 1. Субтропічна рослина родини маслинових; плоди (ще маслина). 2. Олія з плодів оливи.
Олі́фа. Рідка речовина, що її одержують переробкою олії, для виготовлення фарб, лаків. *З насіння льону-довгунця добувають льняну олію, яка є харчовим продуктом і йде на виготовлення оліфи.*
Олі́я. 1. Рідка жирова речовина, яку добувають з насіння або плодів деяких рослин. *Соняшникова олія. Добувають олію з конопель.* 2. *спец. Олійна фарба. Серія робіт олією на лінолеумі.*
ОЛИ́ВКОВИЙ [*не* оливко́вий]
ОЛІМПІА́ДА. З великої літери: *Учасник Олімпіади 1988 р. Олімпіада-85.* Але з малої літери: *Московська олімпіада. Римська олімпіада. Шкільна олімпіада.*
ОЛІМПІ́ЙСЬКИЙ. З великої літери: *Учасник Олімпійських ігор.* З малої літери: *Мріяла стати олімпійською чемпіонкою. Збудовано олімпійське містечко.*
ОЛОВООРГАНІ́ЧНИЙ
ОЛОВОРУ́ДНИЙ
ОЛОВ'Я́НО-СВИНЦЕ́ВИЙ
ОЛОВ'Я́НО-СІ́РИЙ
ОЛОВ'Я́НО-ФО́СФОРИСТИЙ [*не* фосфори́стий]
ОМЕ́ЛА [*не* омела́]
ОМЕЛЯ́Н, -на, *дав.* -ові і -у, *кл. ф.* -не; **ОМЕЛЯ́НОВИЧ,** *ор.* -ем, *кл. ф.* -у; **ОМЕЛЯ́НІВНА,** -и [*не* Омеля́нівної], *дав.* -і [*не* Омелянівній]
ОМЕРТВІ́ЛИЙ [*не* омертві́вший]
ОМОЛО́ДЖЕНИЙ
О́НДЕ і *розм.* **О́НДЕЧКИ.** 1. *част.* *А онде під тином Опухла дитина голоднеє мре* (Шевченко). 2. *присл.* Синоніми *там, отам.*
ОНЕ́ЗЬКЕ О́ЗЕРО. Перше слово пишеться з великої літери.

ОНІ́КС. 1. *род.* -а. Кристал. *Вага онікса.* 2. *род.* -у. Речовина. *Вироби з оніксу.*
ОНКО́ЛОГ
ОНКОЛОГІ́Я
ОНУ́К, -а, *кл.* -у́че і **ВНУК,** -а, *мн.* внуки, -ів
ОНУ́КА, -и, *місц.* -ці і **ВНУ́КА,** -и, *мн.* вну́ки, внук
ОНУ́ЧА, -і, *ор.* -ею. Шматок тканини.
ОНУЧА́ -а́ти, *ор.* -а́м, *мн.* -а́та і **ВНУЧА́**
ОНУ́ЧЧИН і **ВНУ́ЧЧИН**
ОПА́Л. 1. *род.* -а. Окремий кристал. *Ціна опала.* 2. *род.* -у. Речовина. *Вироби з опалу.*
ОПА́ЛЮВАЛЬНО-ВЕНТИЛЯЦІ́ЙНИЙ
ОПАНО́ВУВАТИ, -ую, -уєш. Керування: *що. Опановувати ковальську справу.*
О́ПЕРА-БАЛЕ́Т, о́пери-бале́ту
О́ПЕРА-БУФ, о́пери-буф
О́ПЕРА-ВОДЕВІ́ЛЬ, о́пери-водевілю
ОПЕРАТИ́ВНО-ВИРОБНИ́ЧИЙ
ОПЕРАТИ́ВНО-ТЕХНІ́ЧНИЙ
ОПЕРА́ТОР-ПОСТАНО́ВНИК, опера́тора-постано́вника
ОПЕРАЦІ́ЙНО-ПЕРЕВ'Я́ЗУВАЛЬНИЙ
ОПЕРЕ́ТА і *розм.* **ОПЕРЕ́ТКА**
ОПЕ́РТИ, опру́, опре́ш, опремо́, опрете́ [*не* опре́мо, опре́те] і обіпру́, обіпре́ш, обіпремо́, обіпрете́ [*не* обіпре́мо, обіпре́те]
ОПЕЧА́ЛЕНИЙ
ОПЕ́ЧЕНИЙ *див.* **ОБПЕ́ЧЕНИЙ**
ОПИНА́ТИСЯ — ОПИНЯ́ТИСЯ. Розрізняються значенням.
Опина́тися, -на́юся, -на́єшся, *заст.* Протидіяти кому-, чому-небудь, чинити опір. *Василина не хотіла йти й опиналась* (Нечуй-Левицький).
Опиня́тися, -ня́юся, -ня́єшся. Раптово потрапляти куди-небудь. *Павло опиниєся на полі бою сам* (Кучер). *Опинися ні в сих ні в тих.*
О́ПІЙ, -ю, *ор.* -єм і **О́ПІУМ,** -у
ОПІ́ЙНИЙ [*не* опі́йний]
ОПІ́ВДНІ, *присл.*
ОПІ́ВНОЧІ, *присл.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУ́ДНИЙ

НЕОЦІНЕ́ННИЙ і *рідко* **НЕОЦІ́ННИЙ**

НЕОЩА́ДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИ́ЛУ

НЕПІЗНА́ВАНИЙ — НЕПІЗНАВА́ННИЙ — НЕПІ́ЗНАНИЙ — НЕПІЗНА́ННИЙ

Непізна́ваний і **непізнава́нний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непі́знаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІ́Ж, -тежу́, *ор.* -тежéм

НЕПОГІ́ДНИЙ і **НЕПОГО́ДНИЙ**

НЕПОГРІШИ́МИЙ і **НЕПОГРІ́ШНИЙ**

НЕПОДАЛІ́К, *присл.*

НЕПОДО́ЛАНИЙ — НЕПОДОЛА́ННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКО́ЇТИ [*не* непокоїти], -о́ю, -сїш

НЕПОКО́РА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРА́ВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕ́ННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясне́нний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непояснені (непояснимі) явища.*

НЕПРА́ВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРА́ВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩЕ́ННИЙ**

НЕПРИРО́ДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇ́ЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВО́РИЙ

НЕРЖАВІ́ЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІ́РНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКА́ЗАНИЙ — НЕСКАЗА́ННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнаваний і **непізнаванний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнанний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподоланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподоланний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -ою, -їш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорушений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорушний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясненний і **непояснимий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неситий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неситний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Несказаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зо́йський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІ́ЙНИЙ

НЕОСВІ́ЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУ́ДНИЙ

НЕОЦІНЕ́ННИЙ і *рідко* **НЕОЦІ́ННИЙ**

НЕОЩА́ДЛИВИЙ і **НЕОЩА́ДНИЙ**

НЕ ПІД СИ́ЛУ

НЕПІЗНА́ВАНИЙ — НЕПІЗНАВА́ННИЙ — НЕПІ́ЗНАНИЙ — НЕПІЗНА́ННИЙ

Непізна́ваний і **непізнава́нний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непі́знаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІ́Ж, -тежу́, *ор.* -тежéм

НЕПОГІ́ДНИЙ і **НЕПОГО́ДНИЙ**

НЕПОГРІШИ́МИЙ і **НЕПОГРІ́ШНИЙ**

НЕПОДАЛІ́К, *присл.*

НЕПОДО́ЛАНИЙ — НЕПОДОЛА́ННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКО́ЇТИ [*не* непокоїти], -о́ю, -ї́ш

НЕПОКО́РА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРА́ВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕ́ННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясне́нний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРА́ВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРА́ВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩЕ́ННИЙ**

НЕПРИРО́ДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇ́ЖДЖИЙ

НЕПРОЇ́ЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВО́РИЙ

НЕРЖАВІ́ЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІ́РНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКА́ЗАНИЙ — НЕСКАЗА́ННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

П

П [пе], *невідм.* Як назва літери вжив. у с. р. *Велике п.* Як назва звука вжив. у ч. р. *Твердий п.*
ПА, *невідм., с. Швидке па.*
ПАВІЛЬЙО́Н [*пав'іл'jóн*] [*не* павільóн], -у
ПАВУКОПОДІ́БНИЙ
ПАВУТИ́ННЯ, *збірн., с.* [*не* білі павути́ння]
ПА́ГІН, гона [*не* па́гіна]
ПА́ГОНЕЦЬ, -гінця, *ор.* -гінцем, *р д. мн.* гінців [*не* пагінця́, пагінце́м, пагінці́в]
ПА́ДАЛЬ, -і, *ор.* -ллю
ПА́ДАННЯ -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -ань
ПА-ДЕ-КАЛЕ́, *невідм., ж. Судноплавна Па-де-Кале.*
ПАДИША́Х, -а [*не* падеша́х]
ПАДИША́ХСЬКИЙ [*не* падеша́хський]
ПАДІ́Ж, -дежу́, *ор.* -деже́м, *мн.* -дежі́, -дежів
ПАДІ́ННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -дінь
ПАДОЛИ́СТ. 1. *род.* -а. Застаріла назва місяця (листопада). 2. *род.* -у. Час опадання листя. *Пора падолисту.*
ПАДЬ, -і, *ор.* -ддю, *род. мн.* -дей
ПАЖ, -а, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, але два па́жі
ПАЗ, -а, *місц.* у пазу́, *мн.* -зи́, -зі́в, але два па́зи
ПА́ЗУР, -а [*не* -я], *ор.* -ом, *мн.* -и і *рідше* -і, *дав.* -ам [*не* -ям]
ПА́ЗУХА, -и, *дав.* -зусі, *род. мн.* па́зух
ПАЙ, па́ю, *місц.* у па́ї і паю́, *мн.* паї́, паї́в, але два па́ї
ПАКГА́УЗ [*паґга́уз*], -у [*не* -а]
ПАКЕТОРО́БНИЙ
ПАКЕТОРОЗБІ́РНИЙ [*не* пакеторозбі́рний]
ПАКЕ́Т-ПРЕ́С, паке́т-пре́са, *ор.* паке́т-пре́сом. Перша частина не відм.
ПАКИСТА́Н [*не* Пакіста́н], -у
ПАККА́МЕРА, -и, *род. мн.* пакка́мер
ПАККА́РД [*не* пака́рд], -а
ПАЛ. 1. *род.* -а. Паля, тумба. 2. *род.* -у. Жара, спека, захоплення.
ПАЛАМА́Р, -я́, *ор.*-е́м, *кл. ф.* -а́рю, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м
ПАЛА́ТА. *Палата мір і ваги.*
ПАЛАХКОТА́ТИ, -очу́, -о́чеш, -о́че, -о́чемо, -о́чете, -о́чуть
ПАЛАХКОТІ́ТИ, -очу́ [*не* -о́чу], -оти́ш, -оти́ть, -отимо́, -отите́, -отя́ть
ПАЛА́Ц, -у [*не* па́лац]
ПАЛА́ЮЧИЙ — ПАЛЮ́ЧИЙ — ПАЛЮ́ЩИЙ. Збігаються у знач. «який має високу температуру і виділяє багато тепла». *Палаючий вогонь. Палаючий диск сонця. Палючий промінь.*
Палю́чий і **палю́щий** розрізняються стилістично: **палю́чий** — *нейтр.*, **палю́щий** — *уроч. Хто вибрав сам собі в житті дорогу Палющу, вкриту гостряками глогу, Пройти повинен сміливо по ній* (Павличко). Тільки **палю́чий** вжив. у знач.: 1. Який фізично подразнює, опікає, пече. *Палючий вітер. Палючий біль.* 2. Який виражає високий ступінь емоційності. *Палючий погляд. Палюча заздрість.*
Тільки **пала́ючий** виступає як акт. дієприкм. теп. ч. *Палаюче вогнем небо.*
ПА́ЛЕНИЙ [*не* пале́ний]
ПАЛЕО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться разом: *палеоазіа́т, палеобіоло́гія, палеолі́т, палеосибі́рський.*
ПАЛЕ́РМО, *невідм. с.* Місто в Італії. *Гостинне Палермо.*
ПАЛЕСТИ́НА
ПАЛЕСТИ́НСЬКИЙ
ПА́ЛЕЦЬ, -льця, *ор.* -льцем, *род. мн.* -льців
ПА́ЛИВНО-ЕНЕРГЕТИ́ЧНИЙ
ПА́ЛИВНО-ПОВІ́ТРЯНИЙ і **ПА́ЛИВНО-ПОВІТРЯ́НИЙ**
ПА́ЛИВО—ПАЛЬНЕ́. Розрізняються значеннями.

зо́йський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУ́ДНИЙ

НЕОЦІНЕ́ННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩА́ДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИ́ЛУ

НЕПІЗНА́ВАНИЙ — НЕПІЗНАВА́ННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНА́ННИЙ

Непізна́ваний і непізнава́нний. Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу́, *ор.* -тежéм

НЕПОГІ́ДНИЙ і **НЕПОГО́ДНИЙ**

НЕПОГРІШИ́МИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДО́ЛАНИЙ — НЕПОДОЛА́ННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКО́ЇТИ [*не* непокоїти], -о́ю, -їш

НЕПОКО́РА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРА́ВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕ́ННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясне́нний і непоясни́мий. Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРА́ВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРА́ВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩЕ́ННИЙ**

НЕПРИРО́ДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВО́РИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІ́РНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКА́ЗАНИЙ — НЕСКАЗА́ННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

дефіс із власними іменниками, причому власна назва зберігає написання з великої літери: *пан-Європа, пан-Америка.*
ПАНАЦЕ́Я, -ї, ор. -єєю. *Панацея від усякого лиха.*
ПАНЕ́ЛЬ, -лі, *ор.* -ллю, *род. мн.* -е́лей
ПАН'ЄВРОПЕ́ЙСЬКИЙ
ПА́НІ, *невідм., ж.*
ПАНІМА́ТКА і **ПАНЬМА́ТКА,** -и
ПА́ННА, *род. мн.* панн
ПАННО́, *невідм. с. Велике панно.*
ПАНСІОНЕ́Р — ПЕНСІОНЕ́Р. Розрізняються значенням.
Пансіоне́р, -а. Той, хто вчиться і живе в пансіоні.
Пенсіоне́р, -а. Той, хто одержує пенсію. *Персональний пенсіонер.*
ПАНТЕЇ́ЗМ [*не* па́нтеїзм], -у
ПАНТО́ФЕЛЬ, -фля, *ор.* -флем, *мн.* -флі, -флів і **ПАНТО́ФЛЯ,** -лі, *ор.* -лею, *мн.* -флі, -фель
ПА́НЦИР і **ПА́НЦЕР,** -а
ПАНЧІШНО-ШКАРПЕ́ТКОВИЙ
ПАНЧО́ХА, -и, *дав.* -о́сі, *род. мн.* панчіх
ПАПЕРО́ВИЙ [*не* папіро́вий]
ПАПЕРО́ВО-ЦЕЛЮЛО́ЗНИЙ
ПАП'Є-МАШЕ́, *невідм. с. Дешеве пап'є-маше.*
ПАПІ́Р. 1. *род.* -пе́ру. Матеріал для письма. *Рулон паперу.* 2. *род.* -пе́ра, *мн.* -пе́ри, -ів. Документ. *У справі не вистачає папера.*
ПАПІРЕ́ЦЬ, -рця́, *ор.* -рце́м, *род. мн.* -рців
ПА́ПОРОТЬ, -і, *ор.* -ттю, *род. мн.* -тей, *ж. Засохла папороть. І сині плавники мерени Застигли тінями у спеці Зів'ялих папоротей* (Павличко).
ПА́ПРИКА [*не* папри́ка], *дав.* -иці
ПАПУ́ГА, *дав.* -у́зі, *род. мн.* папу́г
ПАР, *с. г.* -у, *місц.* на пару́, *мн.* -и́, -ів
ПА́РА[1], -и, *ор.* -ою. Фізичний стан води. *Братися (взятися) парою. Ні пари з уст.*
ПА́РА[2] -и, *мн.* па́ри, пар. Два предмети, дві особи. *Почалася друга пара занять. Колісна пара. Йти в парі. Під пару. Жити в парі. Не до пари.* Ненормативними є вислови *сказати пару слів, покликати на пару хвилин.* Треба: *сказати декілька (кілька) слів, покликати на кілька хвилин.*
ПАРАГВА́Й, -ю, *ор.* -єм
ПАРАДО́КС, -а [*не* -у]
ПАРАДОКСА́ЛЬНИЙ
ПАРАЛЕ́ЛЬ -і, *ор.* -е́ллю, *род. мн.* -е́лей
ПАРА́ЛІЧ, -у, *ор.* -ем [*не* паралі́ч]
ПАРАНДЖА́ -і, *ор.* -е́ю, *мн.* -ра́нджі, пара́ндж, але дві паранджі́
ПАРАНО́ЙЯ, -о́йї, *ор.* -о́йєю
ПАРАСО́ЛЬ, -ля, *ор.* -лем, *ч.* [*не* парасо́ля]
ПАРАСО́ЛЬКА, *дав.*-льці, *род. мн.*-льок
ПАРА́СЧИН [*пара́шчиен*]
ПАРАФІНУВА́ТИ — ПАРАФУВА́ТИ. Розрізняються значенням.
Парафінува́ти, -ну́ю, -ну́єш. Покривати парафіном. *Парафінувати бочку.*
Парафува́ти, -у́ю, -у́єш. Попередньо підписати ініціалами договір, угоду. *Парафувати торгову угоду.*
ПАРА́ФІЯ, -ії, *ор.* -ією, *род. мн.* -ій
ПАРАШУ́Т, -а, [*не* парашю́т]
ПАРАШУ́ТНО-ДЕСА́НТНИЙ
ПАРИ́Ж, -а, *ор.* -ем
ПАРИЖА́НИ, -а́н (*одн.* парижа́нин, -а, *ч.*; парижа́нка, *дав.* -нці, *род. мн.* -нок, *ж.*)
ПАРИ́ЗЬКИЙ [*не* пари́жський]
ПАРИ́ЗЬКА КОМУ́НА. З великої літери пишеться перше слово.
ПАРИТЕ́Т, -у
ПАРІ́, *невідм., с. Програне парі.*
ПАРК, -у. *Тракторний парк.*
ПАРКА́Н, паркана́ і парка́ну, *род. мн.* -нів
ПАРЛА́МЕНТ, -у, *род. мн.* -ів
ПАРЛАМЕНТЕ́Р, -а, *ор.* -ром
ПА́РНИЙ — ПАРНИ́Й — ПАРО́ВИЙ. Розрізняються значенням.
Па́рний. 1. Який складається з двох однакових предметів. *Парне копито.* 2. В якому бере участь двоє. *Парне катання.* 3. Який ділиться без остачі на два. *Парний степінь.*
Парни́й. 1. *розм.* Насичений парою, вологою, паркий, *Парний день.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнáваний і **непізнавáнний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -сїш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорýшений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорýшний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснéнний і **непояснимий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Нескáзаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

ПЕЛОПОННЕ́С, -у [*не* Пелопоне́с]
ПЕЛЮ́СТКА, *дав.-місц.*-стці [*пиᵉл'у́с'ц':і*], *мн.*-стки́, -сто́к, -стка́м, але дві пелю́стки, п'ять пелю́сток
ПЕЛЮ́ШКА, *дав.-місц.* -шці [*пиᵉл'у́с'ц'і*], *мн.* -шки́, -шо́к, -шка́м, але дві пелю́шки
ПЕНА́ЛЬТІ, *невідм., с. Безспірне пенальті.*
ПЕ́НЗЕЛЬ, -зля, *ор.* -злем, *род. мн.* -злів
ПЕНІЦИЛІ́Н, -у [*не* пеніцілі́н]
ПЕНСІЛЬВА́НІЯ, -ії, *ор.* -ею
ПЕНСНЕ́, *невідм., с. Гарне пенсне.*
ПЕНЬ, пня, *ор.* пнем, *род. мн.* пнів
ПЕРВИ́ННИЙ — ПЕ́РВІСНИЙ — ПЕРВОЗДА́ННИЙ. Розрізняються значенням.
Перви́нний. 1. Від якого або з якого починається що-небудь; початковий. *Первинна обробка льону.* 2. Який з'явився раніше вторинного. *Первинне ім'я. Первинний порив.* 3. Який є початковою ланкою якоїсь організації. *Первинна парторганізація.*
Пе́рвісний 1. Який існував у найдавніші періоди історії людства. *Первісне суспільство.* 2. Який існував спочатку і був замінений чимнебудь. *Первісний текст.*
Первозда́нний, *книжн.* Який був з самого початку: чистий, незайманий. *Первозданний степ.*
ПЕРВІСНООБЩИ́ННИЙ
ПЕРВОЦВІ́Т і **ПЕРВО́ЦВІТ**, -у
ПЕРГА́МЕНТ — ПЕРГАМІ́Н. Розрізняються значенням.
Перга́мент, -у. 1. Оброблена шкіра, на якій у давнину писалися книги. 2. Стародавній рукопис. 3. Міцний, цупкий обгортковий папір.
Пергамі́н. -у. Ізоляційний прокладний матеріал.
ПЕРЕБІ́Й, -бо́ю, *ор.* -бо́єм, *род. мн.* -бо́їв
ПЕРЕБІ́ЛЬШЕННЯ, *род. мн.* -шень
ПЕРЕБІ́Р, -бо́ру, *род. мн.* -бо́рів
ПЕРЕБІ́РЛИВИЙ — ПЕРЕБІ́РНИЙ. Розрізняються значенням.
Перебі́рливий. Строгий у виборі, вибагливий, примхливий. *Перебірлива дівчина. Перебірливий жених.*
Перебі́рний, *техн.* Пов'язаний з ручним художнім тканням. *Перебірна техніка ткання.*
ПЕРЕБОРО́ТИ, -борю́ [*не* -бо́рю], -бо́реш, -бо́рють [*не* -бо́рять]
ПЕРЕБРА́ТИ, -беру́ [*не* -бе́ру], -бере́ш, -беремо́, -берете́ [*не* -бере́мо, -бере́те], -беру́ть [*не* -бе́руть]
ПЕРЕБУВА́ННЯ, *род. мн.* -а́нь
ПЕРЕВАЖА́ТИ — ПЕРЕВА́ЖУВАТИ — ПЕРЕВА́ЖИТИ. Розрізняються значенням.
Переважа́ти. Виявляти перевагу над кимось у чомусь. *У новому місті кількісно переважають діти. Доходи переважають над витратами.*
Перева́жувати, перева́жити. Зважувати ще раз. *Переважувати (переважити) пшеницю.*
ПЕРЕВАЖА́ЮЧИЙ — ПЕРЕВА́ЖНИЙ. Збігаються у знач. «основний, панівний». *Переважаюча сила. Переважна кількість.*
Тільки **переважа́ючий** вжив. у знач. «який має кількісну перевагу, обмежений часом». *Переважаючий рух. Переважаюча армія.*
Тільки **перева́жний** вжив. у знач. «який має перевагу над ким-, чимнебудь постійно». *Переважна частина. Переважний контингент.* Неправильно: *переважна більшість.*
ПЕРЕВЕ́ДЕННЯ, *род. мн.* -день
ПЕРЕВЕЗТИ́ [*не* переве́зти], -везу́ [*не* -ве́зу], -везе́ш, -веземо́, -везете́ [*не* -везе́мо, -везе́те], *мин.* -ві́з, -везла́ [*не* -ве́зла]
ПЕРЕВЕРНУ́ТИ, -верну́ [*не* -ве́рну], -ве́рнеш
ПЕРЕ́ВЕРТЕНЬ, -вертня, *ор.* -вертнем, *род. мн.* -вертнів
ПЕРЕВЕСТИ́ [*не* переве́сти], -веду́ [*не* -ве́ду], -веде́ш, -ведемо́, -ведете́ [*не* -веде́мо, -веде́те], *мин.* -ві́в, -вела́ [*не* -ве́ла]
ПЕРЕВИКОНА́ННЯ — ПЕРЕВИ́КОНАННЯ. Розрізняються значенням.
Перевикона́ння, *род. мн.* -а́нь. Процес. *Перевиконання плану.*
Переви́конання, *род. мн.* -ань. Закінчена дія (від переви́конати).

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУ́ДНИЙ

НЕОЦІНЕ́ННИЙ і *рідко* **НЕОЦІ́ННИЙ**

НЕОЩА́ДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИ́ЛУ

НЕПІЗНА́ВАНИЙ — НЕПІЗНАВА́ННИЙ — НЕПІ́ЗНАНИЙ — НЕПІЗНА́ННИЙ

Непізна́ваний і **непізнава́нний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непі́знаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІ́Ж, -тежу́, *ор.* -тежем́

НЕПОГІ́ДНИЙ і **НЕПОГО́ДНИЙ**

НЕПОГРІШИ́МИЙ і **НЕПОГРІ́ШНИЙ**

НЕПОДАЛІ́К, *присл.*

НЕПОДО́ЛАНИЙ — НЕПОДОЛА́ННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКО́ЇТИ [*не* непокоїти], -о́ю, -сї́ш

НЕПОКО́РА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРА́ВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕ́ННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясне́нний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРА́ВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРА́ВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩЕ́ННИЙ**

НЕПРИРО́ДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇ́ЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВО́РИЙ

НЕРЖАВІ́ЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІ́РНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКА́ЗАНИЙ — НЕСКАЗА́ННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізна́ваний і **непізнава́нний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу́, *ор.* -теже́м

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГО́ДНИЙ**

НЕПОГРІШИ́МИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДО́ЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКО́ЇТИ [*не* непокоїти], -о́ю, -ї́ш

НЕПОКО́РА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРА́ВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕ́ННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясне́нний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРА́ВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРА́ВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩЕ́ННИЙ**

НЕПРИРО́ДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВО́РИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКА́ЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнáваний і **непізнавáнний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежý, *ор.* -тежéм

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -сїш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорýшений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорýшний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснéнний і **непояснúмий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Нескáзаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

2. *у знач. ім.* Людина, яка зазнала поразки внаслідок чиєїсь перемоги.

ПЕРЕМОЛО́ТИ, -мелю́ [*не* -ме́лю], -ме́леш, -ме́лють [*не* -ме́лять], *мин.* -моло́в, -ла, -ло, -ли, *нак.* -мели́, -мелі́мо, -мелі́ть (-е)

ПЕРЕНЕСТИ́ [*не* перене́сти], -несу́, -несе́ш, -несе́, -несемо́, -несете́, -несу́ть [*не* -не́су, -не́сеш, -не́се, -не́семо, -несе́те, -не́суть], *мин.* -ніс, -несла́ [*не* -не́сла]

ПЕРЕНІ́ССЯ, *род. мн.* -ні́ссів

ПЕРЕНО́СИТИ — ПЕРЕНОСИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Перено́сити, -но́шу, -но́сиш. 1. Переміщати через що-небудь. *Переносити речі через брід.* 2. Переміщати з місця на місце. *Переносити дрова.* 3. Змінювати місце знаходження чого-небудь, призначати на інший час. *Переносити збори.*

Переноси́ти, -ношу́, -но́сиш. 1. Відносити все у кілька заходів. *Переносити книжки до читальні.* 2. Робити непридатним через довге вживання. *Переносити черевики.*

ПЕРЕНО́СНИЙ — ПЕРЕНОСНИ́Й. Розрізняються значенням.

Перено́сний. Непряме значення слова. *Переносне вживання архаїзмів.*

Переносни́й. Який можна переносити з місця на місце. *Переносний пристрій.*

ПЕРЕОБРА́ННЯ, *род. мн.* -ра́нь

ПЕРЕОЗБРО́ЄННЯ, *род. мн.* -ро́єнь

ПЕРЕОРА́ТИ, -орю́, -оре́ш, -оре́, -оремо́, -орете́, -орю́ть [*не* -о́рю, -о́реш, -о́ре, -о́ремо, -о́рете, -о́рють]

ПЕРЕПИНИ́ТИ, -пиню́ [*не* -пи́ню], -пи́ниш

ПЕРЕ́ПИС — ПЕРЕПИ́СКА — ПЕРЕПИ́СУВАННЯ. Збігаються у знач. дії від перепи́сувати — «робити рукописну копію з якого-небудь тексту, писати щось ще раз». *Перепис (переписка, переписування) конспекту.*

Тільки **пере́пис,** -у. Спеціально організований масовий статистичний облік населення. *Перепис населення.*

Перепи́ска, *дав.-місц.* -сці, *род. мн.* -сок. Уживається в розмовному стилі. *Переписка книжки.*

Перепи́сування, *род. мн.* -ань — у книжних текстах. *Переписування тексту займає багато часу.*

ПЕРЕПЛА́В — ПЕРЕПЛА́ВЛЕННЯ — ПЕРЕПЛА́ВКА. Збігаються у знач. дії від перепла́вити (плавленням перетворювати в інші вироби). *Електрошлаковий переплав. Електрична переплавка. Електричне переплавлення.*

ПЕРЕПЛЕСТИ́ [*не* перепле́сти], -плету́ [*не* -пле́ту], -плете́ш, -плетемо́, -плетете́ [*не* -плете́мо, -плете́те], -плету́ть [*не* плетя́ть]

ПЕРЕПЛЕ́ТЕННЯ — ПЕРЕПЛЕТІ́ННЯ — ПЕРЕПЛІТА́ННЯ.

Перепле́тення і **переплеті́ння** збігаються у знач. «те, що переплетене, сплетене між собою». *Переплетення дротиків. Переплетіння звичаїв (почуттів).*

Перепле́тення і **перепліта́ння** збігаються у знач. «з'єднання або скріплення чого-небудь між собою плетінням». *Переплетення (переплітання) лозою.* Образно: *переплетення (переплітання) думок, голосів.*

Тільки **переплеті́ння** вжив. у знач. «взаємне розташування ниток у тканинах, трикотажі тощо». *Переплетіння капронових ниток у панчохах.*

ПЕРЕПО́ВНЕННЯ, *род. мн.* -по́внень

ПЕРЕ́ПУСТКА, *дав.* -стці [*не* *пере́пус'ц'і*], *род. мн.* -сток

ПЕРЕРО́БКА — ПЕРЕРО́БЛЕННЯ. Збігаються у знач. дії від переробляти, перероблятися, переробити, переробитися.

Тільки **переро́бка,** *дав.* -ро́бці, *род. мн.* -ро́бок, із знач. «те, що є результатом перероблення». *Переробка художнього твору.* У розмовному стилі вживається із значенням «робота, виконувана понад норму, час, витрачений на таку роботу». *Години переробки.*

Переро́блення, *род. мн.* -блень. Слово властиве книжним текстам і офіційно-діловому мовленню. *Перероблення цукрової сировини.*

ПЕРЕ́СИП — ПЕРЕСИ́ПКА — ПЕРЕСИПА́ННЯ. Розрізняються значенням.

Пере́сип, -у, *род. мн.* -пів. Природний вал із піску чи гальки. *Вузький пересип.*

Переси́пка і пересипа́ння збігаються у знач. (від пересипати «сиплючи, переміщувати що-небудь з місця на місце, з чогось у щось»). Розрізняються відтінками значень і стилістичним уживанням).

Переси́пка, -и, *дав.* -си́пці, *род. мн.* -си́пок,— властиве розмовному стилю. *Пересипка печі, лежанки.*

Пересипа́ння, *род. мн.* -а́нь,— слово, властиве книжним текстам. *Пересипання зерна.*

ПЕРЕСЛА́ТИ — ПЕРЕСЛА́ТИ. Розрізняються формою і значенням.

Пересла́ти, -стелю́ [*не* сте́лю], -сте́леш, -сте́лють [*не* -сте́лять]. Застеляти повторно або по-іншому (про постіль, солому, підстилку та ін.).

Пересла́ти, -шлю́, -шле́ш, -шле́, -шлемо́, -шлете́, -шлю́ть [*не* -ре́шлю, -ре́шлеш, -ре́шле, -решле́мо, -решле́те, -ре́шлють]. 1. Передавати, посилати, кому-небудь через когось із кимось. *Переслати вісточку.* 2. Відсилати прислане для передачі іншій особі. *Переслати листа.*

ПЕРЕТВО́РЕННЯ, *род. мн.* -рень

ПЕРЕ́ТИН — ПЕРЕТИНА́ННЯ. Збігаються у знач. дії і стану (від перетинати, перетинатися). *Перетин (перетинання) дороги.*

Тільки **пере́тин,** -у, *ч.* Термін із знач. «пропорція, в якій одна частина відноситься до другої, як усе ціле до першої частини; гармонійний поділ». *Золотий перетин.*

ПЕРЕТО́ПКА — ПЕРЕТО́ПЛЕННЯ. Переплавлення твердого тіла на рідину. *Перетопка (перетоплення) брухту на залізо.* Розрізняються стилістично.

Перето́пка, *дав.* -то́пці, *род. мн.* -то́пок. Уживається в розмовному стилі.

Перето́плення, *род. мн.* -лень. Переважає в книжних текстах.

ПЕРЕТЯ́ТИ, -тну́ [*не* пере́тну], -тне́ш, -тне́, -тнемо́, -тнете́ [*не* -тне́мо, -тне́те]

ПЕРЕХІ́Д -хо́ду, *род. мн.* -хо́дів [*не* пере́хід, пере́ходу]

ПЕРЕХО́ДИТИ — ПЕРЕХОДИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Перехо́дити, -хо́джу [*не* -хо́жу], -хо́диш. Переправлятися через щонебудь на другий бік або проходити якийсь простір. *Переходити через дорогу.*

Переходи́ти, -ходжу́ [*не* -хо́джу], -хо́диш. Обходити все або багато чого-небудь. *Переходити всі навколишні поля.*

ПЕРЕХРЕ́СНИЙ [*не* перехре́стний]

ПЕРЕХРЕ́СТЯ, *род. мн.* -хре́сть

ПЕРЕЯ́СЛАВ-ХМЕЛЬНИ́ЦЬКИЙ, Переяслава-Хмельницького, *ор.* Переяславом-Хмельницьким, *ім.*

ПЕРЕЯ́СЛАВ-ХМЕЛЬНИ́ЦЬКИЙ, переяслав-хмельни́цького, *ор.* переяслав-хмельницьким, *прикм.*

ПЕРИФЕРІ́Я, -ії, *ор.* -ією, *род. мн.* -рій

ПЕРСОНА́Ж, -а, *ор.* -ем, *мн.* -жі, -жів

ПЕ́РСТЕНЬ, -рсня, *ор.* -рснем, *род. мн.* -рснів

ПЕРТУРБА́ЦІЯ, -ії [*не* перетурба́ція]

ПЕРУ́, *невідм.*

ПЕРУКА́Р, -я́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* перука́рю, *мн.* перукарі́, *род. мн.* -рі́в, *ор. мн.* -ря́ми

ПЕ́РШЕ ТРА́ВНЯ (1 Тра́вня). З великої літери пишеться перше слово.

ПЕ́РШИЙ-ЛІ́ПШИЙ

ПЕ́РШІСТЬ, -ості, *ор.* -істю

ПЕРШО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться разом: *першоджерело́, першооснова́, першопрохо́дець, першорозря́дний, першотра́вень, першочерго́вий.*

ПЕ́СТИ́ТИ, пе́щу і пещу́, пе́стиш, *нак.* песть, пе́стьмо, пе́стьте і пе́сти, пе́стімо, пе́стіть

ПЕ́СТОЩІ, *род. мн.* -ощів

ПЕТЕРБУ́РГ, -а, *місц.* у -рзі

ПЕТЕРБУ́РЗЬКИЙ [*не* петербу́ргський]

ПЕТИ́ЦІЯ, -ії, *ор.* -ією, *род. мн.* -ій

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнáваний і **непізнавáнний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу́, *ор.* -тежéм

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГÓДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДÓЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКÓЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -сїш

НЕПОКÓРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРÁВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНÉННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснéнний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непояснённі (непояснимі) явища.*

НЕПРÁВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРÁВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩÉННИЙ**

НЕПРИРÓДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВÓРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБÉДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім.* *Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКÁЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Нескáзаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнаваний і **непізнаванний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнанний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподоланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподоланний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -їш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорушений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорушний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясненний і **непояснимий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім.* *Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неситий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неситний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Несказаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнáваний і **непізнавáнний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежý, *ор.* -тежéм

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -óїш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорýшений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорýшний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснéнний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непояснені (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситтна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Нескáзаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУ́ДНИЙ

НЕОЦІНЕ́ННИЙ і *рідко* **НЕОЦІ́ННИЙ**

НЕОЩА́ДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИ́ЛУ

НЕПІЗНА́ВАНИЙ — НЕПІЗНАВА́ННИЙ — НЕПІ́ЗНАНИЙ — НЕПІЗНА́ННИЙ

Непізна́ваний і непізнава́нний. Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непі́знаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІ́Ж, -тежу́, *ор.* -тежем́

НЕПОГІ́ДНИЙ і **НЕПОГО́ДНИЙ**

НЕПОГРІШИ́МИЙ і **НЕПОГРІ́ШНИЙ**

НЕПОДАЛІ́К, *присл.*

НЕПОДО́ЛАНИЙ — НЕПОДОЛА́ННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКО́ЇТИ [*не* непокоїти], -о́ю, -ї́ш

НЕПОКО́РА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРА́ВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕ́ННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясне́нний і непоясни́мий. Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРА́ВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРА́ВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩЕ́ННИЙ**

НЕПРИРО́ДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇ́ЖДЖИЙ

НЕПРОЇ́ЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВО́РИЙ

НЕРЖАВІ́ЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІ́РНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім.* *Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКА́ЗАНИЙ — НЕСКАЗА́ННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнáваний і непізнавáнний. Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежý, *ор.* -тежéм

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГÓДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДÓЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКÓЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -óїш

НЕПОКÓРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРÁВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорýшений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорýшний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНÉННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснéнний і непояснимий. Якого не можна пояснити. *Непояснені (непояснимі) явища.*

НЕПРÁВИЙ [*не* неправий]

НЕПРÁВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩÉННИЙ**

НЕПРИРÓДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВÓРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБÉДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім.* *Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Несúтий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Несúтний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКÁЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Нескáзаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнáваний і **непізнавáнний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -сїш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорýшений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорýшний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснéнний і **непояснúмий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім.* *Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Несúтий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Несúтний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Нескáзаний. Не виражений словами, невисловлений. *Нескзані слова.*

ПЕРЕ́СИП — ПЕРЕСИ́ПКА — ПЕРЕСИПА́ННЯ. Розрізняються значенням.

Пере́сип, -у, *род. мн.* -пів. Природний вал із піску чи гальки. *Вузький пересип.*

Переси́пка і пересипа́ння збігаються у знач. (від пересипати «сиплючи, переміщувати що-небудь з місця на місце, з чогось у щось»). Розрізняються відтінками значень і стилістичним уживанням).

Переси́пка, -и, *дав.* -си́пці, *род. мн.* -си́пок,— властиве розмовному стилю. *Пересипка печі, лежанки.*

Пересипа́ння, *род. мн.* -а́нь,— слово, властиве книжним текстам. *Пересипання зерна.*

ПЕРЕСЛА́ТИ — ПЕРЕСЛА́ТИ. Розрізняються формою і значенням.

Пересла́ти, -стелю́ [*не* сте́лю], -сте́леш, -сте́лють [*не* -сте́лять]. Застеляти повторно або по-іншому (про постіль, солому, підстилку та ін.).

Пересла́ти, -шлю́, -шле́ш, -шле́, -шлемо́, -шлете́, -шлю́ть [*не* -ре́шлю, -ре́шлеш, -ре́шле, -решле́мо, -решле́те, -ре́шлють]. 1. Передавати, посилати, кому-небудь через когось із кимось. *Переслати вісточку.* 2. Відсилати прислане для передачі іншій особі. *Переслати листа.*

ПЕРЕТВО́РЕННЯ, *род. мн.* -рень

ПЕРЕ́ТИН — ПЕРЕТИНА́ННЯ. Збігаються у знач. дії і стану (від перетинати, перетинатися). *Перетин (перетинання) дороги.*

Тільки **пере́тин,** -у, *ч.* Термін із знач. «пропорція, в якій одна частина відноситься до другої, як усе ціле до першої частини; гармонійний поділ». *Золотий перетин.*

ПЕРЕТО́ПКА — ПЕРЕТО́ПЛЕННЯ. Переплавлення твердого тіла на рідину. *Перетопка (перетоплення) брухту на залізо.* Розрізняються стилістично.

Перето́пка, *дав.* -то́пці, *род. мн.* -то́пок. Уживається в розмовному стилі.

Перето́плення, *род. мн.* -лень. Переважає в книжних текстах.

ПЕРЕТЯ́ТИ, -тну́ [*не* пере́тну], -тне́ш, -тне́, -тнемо́, -тнете́ [*не* -тне́мо, -тне́те]

ПЕРЕХІ́Д -хо́ду, *род. мн.* -хо́дів [*не* пере́хід, пере́ходу]

ПЕРЕХО́ДИТИ — ПЕРЕХОДИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Перехо́дити, -хо́джу [*не* -хо́жу], -хо́диш. Переправлятися через щонебудь на другий бік або проходити якийсь простір. *Переходити через дорогу.*

Переходи́ти, -ходжу́ [*не* -хо́джу], -хо́диш. Обходити все або багато чого-небудь. *Переходити всі навколишні поля.*

ПЕРЕХРЕ́СНИЙ [*не* перехре́стний]

ПЕРЕХРЕ́СТЯ, *род. мн.* -хре́сть

ПЕРЕЯ́СЛАВ-ХМЕЛЬНИ́ЦЬКИЙ, Переяслава-Хмельницького, *ор.* Переяславом-Хмельницьким, *ім.*

ПЕРЕ́ЯСЛАВ-ХМЕЛЬНИ́ЦЬКИЙ, переяслав-хмельни́цького, *ор.* переяслав-хмельницьким, *прикм.*

ПЕРИФЕРІ́Я, -ії, *ор.* -ією, *род. мн.* -рій

ПЕРСОНА́Ж, -а, *ор.* -ем, *мн.* -жі, -жів

ПЕ́РСТЕНЬ, -рсня, *ор.* -рснем, *род. мн.* -рснів

ПЕРТУРБА́ЦІЯ, -ії [*не* перетурба́ція]

ПЕРУ́, *невідм.*

ПЕРУКА́Р, -я́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* перука́рю, *мн.* перукарі́, *род. мн.* -рі́в, *ор. мн.* -ря́ми

ПЕ́РШЕ ТРА́ВНЯ (1 Тра́вня). З великої літери пишеться перше слово.

ПЕ́РШИЙ-ЛІ́ПШИЙ

ПЕ́РШІСТЬ, -ості, *ор.* -істю

ПЕРШО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться разом: *першоджерело́, першооснова, першопрохо́дець, першорозря́дний, першотра́вень, першочерго́вий.*

ПЕ́СТИ́ТИ, пе́щу і пещу́, пе́стиш, *нак.* песть, пе́стьмо, пе́стьте і пе́сти, пе́стімо, пе́стіть

ПЕ́СТОЩІ, *род. мн.* -ощів

ПЕТЕРБУ́РГ, -а, *місц.* у -рзі

ПЕТЕРБУ́РЗЬКИЙ [*не* петербу́ргський]

ПЕТИ́ЦІЯ, -ії, *ор.* -ією, *род. мн.* -ій

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.
НЕОФІЦІЙНИЙ
НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*
НЕОСУДНИЙ
НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**
НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**
НЕ ПІД СИЛУ
НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ
Непізнáваний і **непізнавáнний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*
Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*
Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*
НЕПЛАТІЖ, -тежý, *ор.* -тежéм
НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГÓДНИЙ**
НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**
НЕПОДАЛІК, *присл.*
НЕПОДÓЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ
Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*
Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*
НЕПОКÓЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -сїш
НЕПОКÓРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*
НЕ ПО ПРÁВУ
НЕПОРÝШЕНИЙ — НЕПОРÝШНИЙ
Непорýшений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*
Непорýшний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*
НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНÉННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ
Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*
Непояснéнний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*
НЕПРÁВИЙ [*не* неправи́й]
НЕПРÁВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*
НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩÉННИЙ**
НЕПРИРÓДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]
НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню
НЕПРОЇЖДЖИЙ
НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]
НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*
НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ
НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ
НЕРВОВОХВÓРИЙ
НЕРЖАВІЮЧИЙ
НЕРІВНОБÉДРЕНИЙ
НЕРІВНОМІ́РНО-ВИ́ПУКЛИЙ
НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ
Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*
Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*
НЕРОЗЧИ́ННИЙ
НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*
НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*
НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ
Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*
Неси́тний. Який не робить ситим. *Несситна їжа.*
НЕСКÁЗАНИЙ — НЕСКАЗÁННИЙ
Нескáзаний. Не виражений словами, невисловлений. *Нескaзані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУ́ДНИЙ

НЕОЦІНЕ́ННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩА́ДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИ́ЛУ

НЕПІЗНА́ВАНИЙ — НЕПІЗНАВА́ННИЙ — НЕПІ́ЗНАНИЙ — НЕПІЗНА́ННИЙ

Непізна́ваний і непізнава́нний. Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непі́знаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІ́Ж, -тежу́, *ор.* -тежем́

НЕПОГІ́ДНИЙ і **НЕПОГО́ДНИЙ**

НЕПОГРІШИ́МИЙ і **НЕПОГРІ́ШНИЙ**

НЕПОДАЛІ́К, *присл.*

НЕПОДО́ЛАНИЙ — НЕПОДОЛА́ННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКО́ЇТИ [*не* непокоїти], -о́ю, -о́їш

НЕПОКО́РА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРА́ВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕ́ННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясне́нний і непоясни́мий. Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРА́ВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРА́ВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩЕ́ННИЙ**

НЕПРИРО́ДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇ́ЖДЖИЙ

НЕПРОЇ́ЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВО́РИЙ

НЕРЖАВІ́ЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІ́РНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКА́ЗАНИЙ — НЕСКАЗА́ННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнаваний і **непізнаванний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнанний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподоланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподоланний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -ою, -їш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорушений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорушний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясненний і **непояснимий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неситий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неситний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Несказаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнаваний і **непізнаванний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнанний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподоланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподоланний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -ою, -їш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорушений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорушний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясненний і **непояснимий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неситий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неситний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Несказаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУ́ДНИЙ

НЕОЦІНЕ́ННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩА́ДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИ́ЛУ

НЕПІЗНА́ВАНИЙ — НЕПІЗНАВА́ННИЙ — НЕПІ́ЗНАНИЙ — НЕПІЗНА́ННИЙ

Непізна́ваний і непізнава́нний. Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непі́знаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІ́Ж, -тежу́, *ор.* -теже́м

НЕПОГІ́ДНИЙ і **НЕПОГО́ДНИЙ**

НЕПОГРІШИ́МИЙ і **НЕПОГРІ́ШНИЙ**

НЕПОДАЛІ́К, *присл.*

НЕПОДО́ЛАНИЙ — НЕПОДОЛА́ННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКО́ЇТИ [*не* непокоїти], -о́ю, -ї́ш

НЕПОКО́РА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРА́ВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕ́ННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясне́нний і непоясни́мий. Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРА́ВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРА́ВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩЕ́ННИЙ**

НЕПРИРО́ДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇ́ЖДЖИЙ

НЕПРОЇ́ЗНИЙ [*не* непроїзди́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВО́РИЙ

НЕРЖАВІ́ЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІ́РНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКА́ЗАНИЙ — НЕСКАЗА́ННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

ПЕРЕ́СИП — ПЕРЕСИ́ПКА — ПЕРЕСИПА́ННЯ. Розрізняються значенням.

Пере́сип, -у, *род. мн.* -пів. Природний вал із піску чи гальки. *Вузький пересип.*

Пересипка і пересипа́ння збігаються у знач. (від пересипати «сиплючи, переміщувати що-небудь з місця на місце, з чогось у щось»). Розрізняються відтінками значень і стилістичним уживанням).

Переси́пка, -и, *дав.* -си́пці, *род. мн.* -си́пок,— властиве розмовному стилю. *Пересипка печі, лежанки.*

Пересипа́ння, *род. мн.* -а́нь,— слово, властиве книжним текстам. *Пересипання зерна.*

ПЕРЕСЛА́ТИ — ПЕРЕСЛА́ТИ. Розрізняються формою і значенням.

Пересла́ти, -стелю́ [*не* сте́лю], -сте́леш, -сте́лють [*не* -сте́лять]. Застеляти повторно або по-іншому (про постіль, солому, підстилку та ін.).

Пересла́ти, -шлю́, -шле́ш, -шле́, -шлемо́, -шлете́, -шлю́ть [*не* -ре́шлю, -ре́шлеш, -ре́шле, -решле́мо, -решле́те, -ре́шлють]. 1. Передавати, посилати, кому-небудь через когось із кимось. *Переслати вісточку.* 2. Відсилати прислане для передачі іншій особі. *Переслати листа.*

ПЕРЕТВО́РЕННЯ, *род. мн.* -рень

ПЕРЕ́ТИН — ПЕРЕТИНА́ННЯ. Збігаються у знач. дії і стану (від перетинати, перетинатися). *Перетин (перетинання) дороги.*

Тільки **пере́тин,** -у, *ч.* Термін із знач. «пропорція, в якій одна частина відноситься до другої, як усе ціле до першої частини; гармонійний поділ». *Золотий перетин.*

ПЕРЕТО́ПКА — ПЕРЕТО́ПЛЕННЯ. Переплавлення твердого тіла на рідину. *Перетопка (перетоплення) брухту на залізо.* Розрізняються стилістично.

Перето́пка, *дав.* -то́пці, *род. мн.* -то́пок. Уживається в розмовному стилі.

Перето́плення, *род. мн.* -лень. Переважає в книжних текстах.

ПЕРЕТЯ́ТИ, -тну́ [*не* пере́тну], -тне́ш, -тне́, -тнемо́, -тнете́ [*не* -тне́мо, -тне́те]

ПЕРЕХІ́Д -хо́ду, *род. мн.* -хо́дів [*не* пере́хід, пере́ходу]

ПЕРЕХО́ДИТИ — ПЕРЕХОДИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Перехо́дити, -хо́джу [*не* -хо́жу], -хо́диш. Переправлятися через щонебудь на другий бік або проходити якийсь простір. *Переходити через дорогу.*

Переходи́ти, -ходжу́ [*не* -хо́джу], -хо́диш. Обходити все або багато чого-небудь. *Переходити всі навколишні поля.*

ПЕРЕХРЕ́СНИЙ [*не* перехре́стний]

ПЕРЕХРЕ́СТЯ, *род. мн.* -хре́сть

ПЕРЕЯ́СЛАВ-ХМЕЛЬНИ́ЦЬКИЙ, Переяслава-Хмельницького, *ор.* Переяславом-Хмельницьким, *ім.*

ПЕРЕЯ́СЛАВ-ХМЕЛЬНИ́ЦЬКИЙ, переяслав-хмельни́цького, *ор.* переяслав-хмельницьким, *прикм.*

ПЕРИФЕРІ́Я, -ії, *ор.* -ією, *род. мн.* -рій

ПЕРСОНА́Ж, -а, *ор.* -ем, *мн.* -жі, -жів

ПЕ́РСТЕНЬ, -рсня, *ор.* -рснем, *род. мн.* -рснів

ПЕРТУРБА́ЦІЯ, -ії [*не* перетурба́ція]

ПЕРУ́, *невідм.*

ПЕРУКА́Р, -я́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* перука́рю, *мн.* перукарі́, *род. мн.* -рі́в, *ор. мн.* -ря́ми

ПЕ́РШЕ ТРА́ВНЯ (1 Тра́вня). З великої літери пишеться перше слово.

ПЕ́РШИЙ-ЛІ́ПШИЙ

ПЕ́РШІСТЬ, -ості, *ор.* -істю

ПЕРШО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться разом: *першоджерело́, першоосно́ва, першопрохо́дець, першорозря́дний, першотра́вень, першочерго́вий.*

ПЕ́СТИ́ТИ, пе́щу і пещу́, пе́стиш, *нак.* песть, пе́стьмо, пе́стьте і пе́сти, пе́стімо, пе́стіть

ПЕ́СТОЩІ, *род. мн.* -ощів

ПЕТЕРБУ́РГ, -а, *місц.* у -рзі

ПЕТЕРБУ́РЗЬКИЙ [*не* петербу́ргський]

ПЕТИ́ЦІЯ, -ії, *ор.* -ією, *род. мн.* -ій

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнáваний і **непізнавáнний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу́, *ор.* -тежéм

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГÓДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДÓЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКÓЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -сїш

НЕПОКÓРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНÉННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснéнний і **непояснúмий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРÁВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРÁВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний*. Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩÉННИЙ**

НЕПРИРÓДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВÓРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБÉДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім.* *Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКÁЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Нескáзаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнаваний і **непізнаванний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнанний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподоланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподоланний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -сїш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорушений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорушний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясненний і **непояснимий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неситий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неситний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Несказаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУ́ДНИЙ

НЕОЦІНЕ́ННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩА́ДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИ́ЛУ

НЕПІЗНА́ВАНИЙ — НЕПІЗНАВА́ННИЙ — НЕПІ́ЗНАНИЙ — НЕПІЗНА́ННИЙ

Непізна́ваний і **непізнава́нний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непі́знаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІ́Ж, -тежу́, *ор.* -тежéм

НЕПОГІ́ДНИЙ і **НЕПОГО́ДНИЙ**

НЕПОГРІШИ́МИЙ і **НЕПОГРІ́ШНИЙ**

НЕПОДАЛІ́К, *присл.*

НЕПОДО́ЛАНИЙ — НЕПОДОЛА́ННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКО́ЇТИ [*не* непокоїти], -о́ю, -ї́ш

НЕПОКО́РА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРА́ВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕ́ННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясне́нний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРА́ВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРА́ВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩЕ́ННИЙ**

НЕПРИРО́ДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇ́ЖДЖИЙ

НЕПРОЇ́ЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВО́РИЙ

НЕРЖАВІ́ЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІ́РНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКА́ЗАНИЙ — НЕСКАЗА́ННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

ПЕРЕ́СИП — ПЕРЕСИ́ПКА — ПЕРЕСИПА́ННЯ. Розрізняються значенням.

Пере́сип, -у, *род. мн.* -пів. Природний вал із піску чи гальки. *Вузький пересип.*

Переси́пка і пересипа́ння збігаються у знач. (від пересипати «сиплючи, переміщувати що-небудь з місця на місце, з чогось у щось»). Розрізняються відтінками значень і стилістичним уживанням).

Переси́пка, -и, *дав.* -си́пці, *род. мн.* -си́пок,— властиве розмовному стилю. *Пересипка печі, лежанки.*

Пересипа́ння, *род. мн.* -а́нь,— слово, властиве книжним текстам. *Пересипання зерна.*

ПЕРЕСЛА́ТИ — ПЕРЕСЛА́ТИ. Розрізняються формою і значенням.

Пересла́ти, -стелю́ [*не* сте́лю], -сте́леш, -сте́лють [*не* -сте́лять]. Застеляти повторно або по-іншому (про постіль, солому, підстилку та ін.).

Пересла́ти, -шлю́, -шле́ш, -шле́, -шлемо́, -шлете́, -шлю́ть [*не* -ре́шлю, -ре́шлеш, -ре́шле, -решле́мо, -решле́те, -ре́шлють]. 1. Передавати, посилати, кому-небудь через когось із кимось. *Переслати вісточку.* 2. Відсилати прислане для передачі іншій особі. *Переслати листа.*

ПЕРЕТВО́РЕННЯ, *род. мн.* -рень

ПЕРЕ́ТИН — ПЕРЕТИНА́ННЯ. Збігаються у знач. дії і стану (від перетинати, перетинатися). *Перетин (перетинання) дороги.*

Тільки **пере́тин,** -у, *ч.* Термін із знач. «пропорція, в якій одна частина відноситься до другої, як усе ціле до першої частини; гармонійний поділ». *Золотий перетин.*

ПЕРЕТО́ПКА — ПЕРЕТО́ПЛЕННЯ. Переплавлення твердого тіла на рідину. *Перетопка (перетоплення) брухту на залізо.* Розрізняються стилістично.

Перето́пка, *дав.* -то́пці, *род. мн.* -то́пок. Уживається в розмовному стилі.

Перето́плення, *род. мн.* -лень. Переважає в книжних текстах.

ПЕРЕТЯ́ТИ, -тну́ [*не* пере́тну], -тне́ш, -тне́, -тнемо́, -тнете́ [*не* -тне́мо, -тне́те]

ПЕРЕХІ́Д -хо́ду, *род. мн.* -хо́дів [*не* пере́хід, пере́ходу]

ПЕРЕХО́ДИТИ — ПЕРЕХОДИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Перехо́дити, -хо́джу [*не* -хо́жу], -хо́диш. Переправлятися через що-небудь на другий бік або проходити якийсь простір. *Переходити через дорогу.*

Переходи́ти, -ходжу́ [*не* -хо́джу], -хо́диш. Обходити все або багато чого-небудь. *Переходити всі навколишні поля.*

ПЕРЕХРЕ́СНИЙ [*не* перехре́стний]

ПЕРЕХРЕ́СТЯ, *род. мн.* -хре́сть

ПЕРЕЯ́СЛАВ-ХМЕЛЬНИ́ЦЬКИЙ, Переяслава-Хмельницького, *ор.* Переяславом-Хмельницьким, *ім.*

ПЕРЕ́ЯСЛАВ-ХМЕЛЬНИ́ЦЬКИЙ, переяслав-хмельни́цького, *ор.* переяслав-хмельницьким, *прикм.*

ПЕРИФЕРІ́Я, -ії, *ор.* -ією, *род. мн.* -рій

ПЕРСОНА́Ж, -а, *ор.* -ем, *мн.* -жі, -жів

ПЕ́РСТЕНЬ, -рсня, *ор.* -рснем, *род. мн.* -рснів

ПЕРТУРБА́ЦІЯ, -ії [*не* перетурба́ція]

ПЕРУ́, *невідм.*

ПЕРУКА́Р, -я́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* перука́рю, *мн.* перукарі́, *род. мн.* -рі́в, *ор. мн.* -ря́ми

ПЕ́РШЕ ТРА́ВНЯ (1 Тра́вня). З великої літери пишеться перше слово.

ПЕ́РШИЙ-ЛІ́ПШИЙ

ПЕ́РШІСТЬ, -ості, *ор.* -істю

ПЕРШО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться разом: *першоджерело́, першооснова, першопрохо́дець, першорозря́дний, першотра́вень, першочерго́вий.*

ПЕ́СТИ́ТИ, пе́щу і пещу́, пе́стиш, *нак.* песть, пе́стьмо, пе́стьте і пе́сти, пе́стімо, пе́стіть

ПЕ́СТОЩІ, *род. мн.* -ощів

ПЕТЕРБУ́РГ, -а, *місц.* у -рзі

ПЕТЕРБУ́РЗЬКИЙ [*не* петербу́ргський]

ПЕТИ́ЦІЯ, -ії, *ор.* -ією, *род. мн.* -ій

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнáваний і **непізнавáнний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежý, *ор.* -тежéм

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГÓДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДÓЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКÓЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -сїш

НЕПОКÓРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорýшений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорýшний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснéнний і **непояснúмий.** Якого не можна пояснити. *Непояснненні (непояснимі) явища.*

НЕПРÁВИЙ [*не* неправúй]

НЕПРÁВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРÓДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВÓРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Несúтий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Несúтний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКÁЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Нескáзаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

ПОСТФАКТУМ, *присл.*
ПО СУТІ, *присл. спол.*
ПОСУТНІЙ, -я, -є
ПОСУХА, -и, *дав.* -сýсі, *ор.* -сýхою, *мн.* -сýхи, -сýх
ПО-СУЧАСНОМУ, *присл.* і **ПО СУЧАСНОМУ,** *прийм. з прикм.*
ПОСЯГАННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -гáнь
ПО-ТВОЄМУ — ПО ТВОЄМУ
По-твóєму, *присл. Брат зробив по-твоєму.*
По твоéму, *прийм. із займ. По твоєму сліду.*
ПОТЕКТИ, -течé, *мин.* -тíк, -теклú, *нак.* -течú, -течíмо, -течíть
ПОТЕМКИ, *присл.* [*не* потéмки]
ПОТЕНЦІАЛЬНИЙ, -а, -е
ПОТЕНЦІЙНИЙ
ПО-ТЕПЕРІШНЬОМУ, *присл.*
ПОТЕРТИ, -трý, -трéш, -тремó, -третé [*не* -трéмо, -трéте], -трýть, *нак.* -трú, -трíмо, -трíть
ПОТИСНУТИ, -сну, -снеш [*не* потиснýти, -иснý, -иснéш], *мин.* -тис і -тиснув, -тисла, *нак.* -тисни, -тиснімо
ПОТИСНУТИСЯ [*не* потиснýтися], -тиснуся, -тиснешся [*потúсне*ʺ*с':а*], -тиснемося [*не* -мся], -иснетеся
ПОТИХУ, ПОТИХЕНЬКУ, ПОТИХЕСЕНЬКУ, *рідше* **ПОТИХЕНЬКО,** *присл.*
ПОТІМ, *розм.* потóму, *присл.*
ПОТІПАТИ — ПОТІПАТИ. Розрізняються значенням.
Потíпати, -паю, -паєш. Потрясти. *Потіпати ковдру.*
Потіпáти, -áю, -áєш. *Потіпати льон.*
ПО-ТОВАРИСЬКОМУ, *присл.* і **ПО ТОВАРИСЬКОМУ,** *прийм. з прикм.*
ПОТОВКТИ, -вчý, -вчéш, -вчемó [*не* -вчéмо], -вчетé [*не* -вчéте], -вчýть, *мин.* -тóвк, -товклá, *нак.* -товчú, -товчíмо
ПОТОВЩАННЯ — ПОТОВЩЕННЯ — ПОТОВЩУВАННЯ. Розрізняються значенням.
Потóвщання. Стан за значенням дієслова потóвщати. *Стебло в період потовщання.*
Потóвщення, потóвщування. Дія за значенням дієслів потовстúти, потовщувати. *Квіткова стрілка з потовщенням (потовщуванням) на кінці.*
ПОТОВЩУВАТИ, ПОТОВСТИТИ — ПОТОВЩАТИ — ПОТОВСТІТИ. Розрізняються значенням.
Потóвщувати, -ещую, -вщуєш, *нак.* -вщуй, -вщуймо, *недок.* і **потовстúти,** -вщý, -встúш, -встимó, *нак.* -тóвсть, -тóвстьмо, -тóвсьте, *док.* Збільшувати товщину чогось. *Будівельники потовщують фундамент.*
Потóвщати, -вщаю, -вщаєш, -вщають. Робитися товстим. *Стебло потовщало від кореня.*
Потовстíти -íю, -íєш, *нак.* -тíй, -тíймо. Стати товстим. Те саме, що потовщати. *Потовстіти від хвороби.*
ПОТОКОВИЙ — ПОТОЧНИЙ. Розрізняються значенням.
Потóковий. Який здійснюється безперервним потоком (про метод виробництва). *Потокова лінія. Потоковий спосіб.*
Потóчний. Який існує тепер, у цей час; пов'язаний із сучасним моментом. *Поточний рік. Поточний момент.*
ПОТОНШАННЯ — ПОТОНШЕННЯ, ПОТОНШУВАННЯ. Розрізняються значенням.
Потóншання. Стан за знач. дієслова потóншати. *Стебло в період потоншання.*
Потóншення, потóншування. Дія за знач. дієслів потóншити, потóншувати. *Потоншення (потоншування) стебла.*
ПОТОПИТИ, -плю [*не* -тóплю], -пиш, *нак.* -топú, -топíмо
ПОТОПТАТИ, -пчý [*не* -тóпчу], -пчеш, -пчуть [*не* -пчать]
ПОТРАПИТИ — ПОПАСТИ. Збігаються у знач.: 1. Рухаючись, опинятися на чому-небудь, потрапляти в що-небудь. *Потрапити (попасти) на стежку.* 2. Опинитися в несприятливих обставинах. *Попадати, потрапляти (попасти, потрапити) в біду (тенета, лабети, на зуби).* 3. Кидаючи щось, досягати

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнáваний і **непізнавáнний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу́, *ор.* -тежéм

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -ї́ш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснéнний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непояснённі (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Нескáзаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнаваний і **непізнаванний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнанний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподоланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподоланний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -ою, -їш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорушений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорушний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясненний і **непояснимий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неситий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неситний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Несказаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізна́ваний і **непізнава́нний.** Недоступний для пізнання. *Непізнанна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу́, *ор.* -тежем́

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -о́ю, -їш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясне́нний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

ПРИВ'ЯЗА́ТИ, -в'яжу́ [*не* -в'я́жу], -в'я́жеш

ПРИ́В'ЯЗЬ, -і, *ор.* -ззю

ПРИГЛА́ДЖЕНИЙ [*при*ᵉ*гла́джеᶦ-ниᵉĭ*], -а, -е

ПРИГНІ́ЧЕННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -чень

ПРИГНО́БЛЕННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -блень

ПРИГОЛО́МШЕНИЙ — ПРИГО-ЛО́МШЛИВИЙ. Розрізняються значенням.

Приголо́мшений. 1. *дієприкм.* від приголо́мшити, *пас.* Який зазнає приголомшення. *Приголомшений ударом.* 2. *прикм.* Який виражає замішання, пригніченість. *Приголомшений вигляд.*

Приголо́мшливий. Який приголомшує. *Приголомшлива звістка.*

ПРИГОЛУ́БЛЕНИЙ, -а, -е

ПРИ́ГОРЩА, -і, *ор.* -щею, *род. мн.* -орщ

ПРИГОСТИ́ТИ, -ощу́ [*не* -го́щу], -ости́ш, -остимо́, -остите́, -остя́ть [*не* -о́стимо, -о́стите, -о́стять]

ПРИГОТО́ВАНИЙ і **ПРИГОТО́В-ЛЕНИЙ**

ПРИГОТУВА́ННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -а́нь

ПРИГОЩА́ННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -а́нь

ПРИДА́ТНІСТЬ, -ості, *ор.* -істю

ПРИДБА́ННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -а́нь

ПРИДВО́РНИЙ, -а, -е

ПРИДИВИ́ТИСЯ, -дивлю́сь [*не* -ди́влюсь], -ди́вишся [*при*ᵉ*ди́ви*ᵉ*с':а*], -ди́виться [*при*ᵉ*ди́ви*ᵉ*ц':а*], -ди́вимось [*не* -диви́мся]. -ди́витесь, -ди́вляться, *нак.* -диви́ся, -диві́мося, -диві́ться

ПРИДІЛИ́ТИ, -ділю́ [*не* -ді́лю], -ді́лиш, *нак.* -ділі́, -ділі́мо

ПРИДНІПРО́ВСЬКИЙ і **ПРИДНІ-ПРЯ́НСЬКИЙ**

ПРИДНІПРО́В'Я, -я, *ор.* -ям

ПРИДНІСТРО́ВСЬКИЙ і **ПРИДНІ-СТРЯ́НСЬКИЙ**

ПРИДНІСТРО́В'Я, -я, *ор.* -ям

ПРИДОРО́ЖНІЙ, -я, -є [*не* придоро́жний]

ПРИДУ́ШЕННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -ень

ПРИЄ́ДНАННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -ань

ПРИЄ́МНІСТЬ, -ності, *ор.* -ністю

ПРИЖИ́ВЛЕННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -ень

ПРИЖИТТЄ́ВИЙ і **ПРИЖИТТЬО-ВИ́Й**

ПРИЗВО́ДИТИ, ПРИЗВЕСТИ́ — ПРИВО́ДИТИ, ПРИВЕСТИ́. Розрізняються значенням.

Призво́дити, призвести́. 1. Доводити кого-небудь до якогось стану, переважно негативного. *Призводити до бійки.* 2. Спричинити наслідок, переважно негативний. *Призвести до втрат, занепаду.*

Приво́дити, привести́. 1. Допомагати або примушувати йти за собою. *Приводити до хати.* 2. Спонукати, примушувати прибути куди-небудь. *Жадоба знань привела до школи.* 3. Доводити до якогось стану. *Приводити в належний вигляд.*

ПРИЗЕ́МЛЕННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -ень

ПРИЗЕМЛИ́ТИСЯ, -землю́ся [*не* -зе́млюся], -земли́шся [*при*ᵉ*зе*ᶦ*мли́с':а*], -земли́ться [*при*ᵉ*зе*ᶦ*мли́ц':а*], -землимо́ся, -землите́ся [*не* -зе́млимося, -зе́млитеся], -земля́ться [*при*ᵉ*зе*ᶦ*мл'а́ц':а*]

ПРИЗНА́ННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -а́нь

ПРИЗНА́ТИСЯ, -а́юся, -а́єшся [*при*ᵉ*зна́ји*ⁱ*с':а*], -зна́ється [*при*ᵉ*зна́ји*ⁱ*ц':а*], -зна́ємося [*не* -зна́ємся], -зна́єтеся, -зна́ються [*при*ᵉ*зна́јуц':а*], *нак.* -зна́йся, -зна́ймося, -зна́йтеся, *док.* і **ПРИЗНАВА́ТИСЯ,** -знаю́ся, -знає́шся [*при*ᵉ*знаје́с':а*], -знає́ться [*при*ᵉ*знаје́ц':а*], -знаємо́ся, -знаєте́ся, -знаю́ться [*при*ᵉ*знају́ц':а*], *нак.* -знава́йся, -знава́ймося, -знава́йтеся, *недок.*

ПРИЗНА́ЧЕННЯ, -я, *ор.* -нням, *род.* мн. -ень

ПРИЗНА́ЧИТИ і **ПРИЗНАЧИ́ТИ,** -чу і -чу́, -чиш, -чить, -чимо, -чите, -чать, *нак.* -зна́ч і -значи́

ПРИ́ЗОВ, -у, *род. мн.* -зовів [*не* призо́в]

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнаваний і **непізнаванний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнанний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподоланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподоланний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -їш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорушений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорушний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясненний і **непояснимий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неситий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неситний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Несказаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

ПРИНА́ЙМНІ, *присл.*
ПРИНЕСТИ́ [*не* прине́сти], -несу́ [*не* -не́су], -несе́ш, -несе́ [*не* -не́се], -несемо́, -несете́, -несу́ть [*не* -не́сімо, -несе́те, -не́суть]
ПРИНИ́ЖЕННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -ень
ПРИНИ́ЗИТИ, -ни́жу, -ни́зиш, *нак.* -ни́зь, -ни́зьмо
ПРИ́НЦИП, -у, *мн.* -пи, -пів
ПРИНЦИПО́ВІСТЬ, -ості, *ор.* -істю і *рідше* **ПРИНЦИПІА́ЛЬНІСТЬ,** -ості, *ор.* -істю. Те саме, що принципо́вість.
ПРИПА́ДОК, -дку, *ор.* -дком, *мн.* -дки, -дків
ПРИПАЛИ́ТИ, -палю́ [*не* -па́лю], -па́лиш
ПРИПА́СТИ — ПРИПАСТИ́. Розрізняються значенням.
Припа́сти. 1. -паду́ [*не* -па́ду], -паде́ш, -паде́, -падемо́, -падете́, -паду́ть [*не* -па́деш, -па́де, -паде́мо, -паде́те, -па́дуть]. Притулитися, вкритися чимось. *Припасти порохом. Припасти до землі.* 2. -пасу́, -пасе́ш, -пасе́, -пасемо́, -пасете́, -пасу́ть, *мин.* -па́с, -па́сла, -па́сли [*не* -пасла́, -пасли́], *нак.* -паси́, -пасі́мо. *Припасімо корову.*
Припасти́, -пасу́, -пасе́ш, -семо́, -сете́ [*не* -се́мо, -се́те], -су́ть, *мин.* -па́с, -пасла́, -пасли́. Зробити запас. *Припасли хліба.*
ПРИПЕКТИ́, -печу́ [*не* -пе́чу], -пече́ш, -печемо́, -печете́ [*не* -пече́мо, -пече́те], -печу́ть, *мин.* -пі́к, -пекла́, -пекли́, *нак.* -печи́, -печі́мо
ПРИПИ́НЕННЯ, -я, *ор.* -нням
ПРИПИНИ́ТИ, -пиню́ [*не* -пи́ню], -пи́ниш
ПРИ́ПИС — ПРО́ПИС. Розрізняються значенням.
При́пис, -у. 1. Настанова, норма, вимога. *Приписи медицини.* 2. Дописане до якогось тексту.
Про́пис, -у. Навчальний посібник із зразками каліграфічного письма. Збігаються у знач. «правила, рекомендації, закони». *Прописи природи. Приписи тактики.*
ПРИПИ́СКА — ПРОПИ́СКА. Збігаються у знач. «офіційна реєстрація за місцем проживання; оформлення документів на проживання». *Дістати прописку. Здати паспорт на приписку.*
Тільки **припи́ска,** -и, *дав.* -сці [*при*ᵉ*пи́с'ц'і*], *род. мн.* -сок. 1. Дописане до тексту. *Приписка під листом.* 2. Перебільшення яких-небудь даних в офіційному документі. *Боротьба з приписками.*
Тільки **пропи́ска,** -и, *дав.* -сці, *род. мн.* -сок. Перша стадія роботи художника (з живопису).
ПРИПЛІ́Д, *-пло́ду, род. мн.* -пло́дів [*не* приплі́ду]
ПРИПЛЮ́СНУТИЙ — ПРИПЛЮ́ЩЕНИЙ. Збігаються в знач. «що має форму чогось стиснутого з боків або здавленого зверху». *Приплюснуте (приплющене) до землі село.*
Тільки **приплю́щений.** Прикритий повіками. *Приплющені очі.*
ПРИПУСТИ́ТИ, -пущу́ [*не* -пу́щу], -пу́стиш, *нак.* -пусти́, -пусті́мо
ПРИПУ́ЩЕННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -ень
ПРИ́П'ЯТЬ, -і, *ор.* -ттю
ПРИРЕКТИ́, -речу́ [*не* -ре́чу], -рече́ш, -рече́ [*не* -ре́че], -речемо́, -речете́ [*не* -рече́мо, -рече́те], -речу́ть, *мин.* -рі́к, -рекла́, *нак.* -речи́, -речі́мо, -речі́ть
ПРИРЕ́ЧЕНІСТЬ, -ності, *ор.* -ністю
ПРИ́РІСТ, -росту, *род. мн.* -ростів [*не* прирі́сту]
ПРИРО́ДНИЙ [*не* приро́дній], -а, -е
ПРИРОДОЗНАВЕЦЬ, -вця, *ор.* -вцем, *род. мн.* -вців
ПРИРОДОКОРИСТУВА́ННЯ, -я, *ор.* -нням
ПРИРОСТА́ННЯ — ПРИРО́ЩЕННЯ. Розрізняються значенням.
Прироста́ння. Приєднання до чого-небудь у процесі росту; зростання з чимось. *Приростання селянина до землі.*
Приро́щення. 1. Створення умов, можливостей для приростання чого-небудь. *Прирощення пересадженої шкіри.* 2. Кількісне зростання, збільшення, примноження. *Прирощення капітальної вартості.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнáваний і **непізнавáнний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу́, *ор.* -тежéм

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -їш

НЕПОКОРА. К е р у в а н н я: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснéнний і **непояснúмий.** Якого не можна пояснити. *Непояснenні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. В ж и в а є т ь с я в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

ПРИХИ́ЛЬНІСТЬ, -ності, *ор.* -ністю

ПРИХО́ДИТИ, -хо́джу [*при^е^хо́джу*], -хо́диш [*не* -ходи́ш], -хо́димо [*не* -ходи́мо], *мин.* -хо́див, -хо́дила [*не* -ході́в, -ходи́ла]

ПРИ ЦЬО́МУ, ПРИ ЦІ́М

ПРИЧЕПИ́ТИ, -чеплю́ [*не* -че́плю], -че́пиш, *нак.* -чепи́, -чепі́мо

ПРИЧЕ́ТНІСТЬ, -ності, *ор.* -ністю

ПРИЧИ́НА — ПРИЧИ́ННА. Розрізняються значенням.

Причи́на. 1. Явище, яке обумовлює або породжує інше явище. *Сміх без причини.* 2. Підстава, привід до яких-небудь дій, вчинків. *Поважна причина.*

Причи́нна, *розм. Божевільна людина.*

ПРИЧИНИ́ТИ, -чиню́ [*не* -чи́ню], -чи́ниш, *нак.* -чини́, -чині́мо

ПРИЧИ́ННИЙ

ПРИЧИ́ННО-НАСЛІДКО́ВИЙ

ПРИЧО́МУ, ПРИЧІ́М, *спол.*— **ПРИ ЧО́МУ, ПРИ ЧІ́М,** *займ. з прийм.*

ПРИЩЕПИ́ТИ, -щеплю́ [*не* -ще́плю], -ще́пиш [*не* -щепи́ш], -ще́пимо, -ще́пите [*не* -щепимо́, -щепите́], *нак.* -щепи́, -щепі́мо

ПРИЩЕ́ПЛЕННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -ень

ПРИ́ЯЗНІСТЬ — ПРИ́ЯЗНЬ. Розрізняються значенням.

При́язність, -ності, *ор.* -ністю. Виявлення приязні. *Почуття приязності.*

При́язнь, -і, *ор.* -зню. 1. Дружня прихильність до кого-небудь, симпатія. *Велика приязнь.* 2. Привітне ставлення до кого-небудь.

ПРІЗВИСЬКО — ПРІЗВИЩЕ. Збігаються у знач. «найменування людини, яке вказує на яку-небудь рису характеру, зовнішності, діяльності, звичок».

Тільки **прізвище.** Найменування особи, набуте при народженні або вступі в шлюб, що передається нащадкам на спорідненість. Особливості відмінювання. 1. Чоловічі прізвища (слов'янські та іншомовні), що мають іменникові закінчення, відмінюються за зразком відповідних українських іменників; *Маркевич, Маркевича, Маркевичу, Маркевичем, на Маркевичу; Фолкнер, Фолкнера, Фолкнеру* (*-ові*), *Фолкнером, на Фолкнері; Гойя, Гойї, Гойю, Гойєю, на Гойї.* 2. Чоловічі слов'янські прізвища на *-ов, -ев (-єв), -ів (-їв), -ин, -ін (-їн)* відмінюються, як прізвища з закінченням на приголосний, але в орудному відмінку мають прикметникове закінчення *-им: Пушкіним, Куйбишевим, Ковалевим, Спициним, Георгієвим.* У називному множини вони закінчуються на *-и*, в інших відмінках приймають закінчення прикметників твердої групи. 3. Іншомовні прізвища, які закінчуються на *-е (-є), -і (-ї), -о (-йо), -у (-ю)* та наголошений *-а*, не відмінюються: *Руж'є, Віньї, Гюго, Амаду, Золя* та ін. 4. Жіночі прізвища на приголосний та *-о* не відмінюються: *з Галиною Скалій, при Марині Гудименко.* Це саме стосується й іншомовних прізвищ: *у Рози Люксембург.*

ПРІ́РВА, -и, *ор.* -ою, *род. мн.* прірв

ПРІСНОВО́ДНИЙ, -а, -е

ПРОБА́ЧЕННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -чень

ПРОБИ́ТИ, -б'ю, -б'є́ш, -б'ємо́, -б'єте́ [*не* -б'є́мо, -б'є́те], *нак.* -бий, -биймо

ПРОБІ́РКА, *дав.* -рці, *род. мн.* -рок

ПРО́БКА, *дав.* -бці, *род. мн.* -бок

ПРОБЛЕ́МА — ПРОБЛЕМА́ТИКА. Розрізняються значенням.

Пробле́ма. Складне теоретичне або практичне питання, що потребує вирішення. *Проблема номер один.*

Проблема́тика. Сукупність проблем. *Проблематика дискусій.*

ПРОБО́ЇНА, -и, *род. мн.* -бо́їн

ПРО́БУВАННЯ (від про́бувати) і **ПРОБУВА́ННЯ** (від пробува́ти), *род. мн.* -а́нь

ПРОБУ́ДЖЕННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -джень [*пробу́дже^и^н'*]

ПРОБУДИ́ТИ, -буджу́ [*не* -бу́джу], -бу́диш

ПРОВА́ДИТИ — ПРОВО́ДИТИ. Збігаються у знач.: 1. Іти, їхати разом до якогось місця, перед про-

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнáваний і **непізнавáнний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу́, *ор.* -тежéм

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГÓДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДÓЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКÓЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -óїш

НЕПОКÓРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРÁВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНÉННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснéнний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРÁВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРÁВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩÉННИЙ**

НЕПРИРÓДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВÓРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБÉДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім.* *Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКÁЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Нескáзаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

ПРОДЗИЖЧА́ТИ [*проӟиᵉжча́ти*], -дзижчи́ть [*проӟиᵉжчи́т'*], -дзижча́ть [*проӟиᵉжча́т'*]

ПРОДО́ВЖЕНИЙ *див.* **ПОДО́ВЖЕНИЙ**

ПРОДО́ВЖЕННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -жень

ПРОДОВО́ЛЬЧИЙ, -а, -е

ПРОДУКТИ́ВНИЙ, -а, -е. *Продуктивна праця.*

ПРОДУКТИ́ВНІСТЬ, -ності, *ор.* -ністю

ПРОДУ́КЦІЯ, -ії, *ор.* -ією, *род. мн.* -ій

ПРОЕ́КТ, -у [*не* прое́кт]

ПРОЕ́КТНИЙ — ПРОЕКТО́ВАНИЙ — ПРОЕКЦІ́ЙНИЙ — ПРОЕКТИ́ВНИЙ. Розрізняються значенням.

Прое́ктний. Який стосується проекту, проектування. *Проектне завдання. Проектний інститут.*

Проекто́ваний, *дієприкм.* до проектува́ти. *Проектовані видання. Проектована забудова.*

Проекці́йний. Який стосується проекції. *Проекційний апарат.*

Проекти́вний. У знач. «зображення просторової фігури на площині». *Проективна геометрія.*

ПРОЕКТУВА́ТИ [*не* проєктува́ти], -кту́ю, -кту́єш, -кту́є, -кту́ємо, кту́єте, -кту́ють

ПРОЕ́КЦІЯ, -ії, *ор.* -ією, *род. мн.* -кцій

ПРОЖИВА́ННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -ва́нь

ПРОЗАЇ́ЧНИЙ — ПРОЗО́ВИЙ. Збігаються у знач. «який властивий прозі як роду літератури», але розрізняються стилістично: **прозо́вий** — *нейтр.*, **прозаї́чний** — *заст. Прозаїчна (прозова) оповідь.*

Тільки **прозаї́чний** вжив. у знач. «позбавлений піднесеності, поетичності, буденний». *Прозаїчне життя. Прозаїчний вигляд.*

ПРОЗО́РИЙ — ПРОЗО́РИСТИЙ — ПРОЗОРЛИ́ВИЙ і **ПРОЗІ́РЛИВИЙ**

Прозо́рий, прозо́ристий. Який вільно пропускає крізь себе світло. *Прозорі (прозористі) хмаринки.*

Прозорли́вий і **прозі́рливий,** Який має здатність передбачати. *Прозорливе око. Прозірлива людина.*

ПРОЗО́РІСТЬ, -ості, *ор.* -істю

ПРОЗОРЛИ́ВІСТЬ і **ПРОЗІ́РЛИВІСТЬ** -ості, *ор.* -істю

ПРОЗРІ́ННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -рінь

ПРОЇЖДЖА́ТИ [*проjіжʤа́ти*], -жджа́ю, -жджа́єш, -жджа́є, -жджа́ємо, -жджа́єте, -жджа́ють

ПРОЇ́ЖДЖИЙ, -а, -е [*проjіжʤиї*]

ПРОЇЗДИ́ТИ, -їжджу́ [*пройіжʤу́*], -їзди́ш

ПРОЇ́ЗДОМ, *присл.*

ПРОЇЗНИ́Й [*не* проїздни́й]

ПРОЙНЯ́ТИ, -йму́ [*не* про́йму], -ймеш, -ймемо, -ймете [*не* -йме́мо, -йме́те], -ймуть, *мин.* -йня́в, -йняла́ [*не* -йня́ла], *нак.* -йми́, -ймі́мо

ПРОЙТИ́, -йду́ [*не* про́йду], -йдеш, -йдемо, -йдете, -йдуть [*не* -йде́мо, -йде́те, -йду́ть], *мин.* -йшо́в, -йшла́, *нак.* -йди́, -йді́мо

ПРОКА́ТНО-ШТАМПУВА́ЛЬНИЙ

ПРО́КІП, -копа, *кл. ф.* -копе і **ПРОКІ́П,** -ко́па, *кл. ф.* -ко́пе; **ПРО́КОПОВИЧ,** -а, *ор.* -ем, *кл. ф.* -у; **ПРО́КО́ПІВНА,** -и [*не* Про́ко́півної], *дав.* -і [*не* Про́ко́півній], *кл. ф.* -о

ПРОКІ́С, -ко́су, *род. мн.* -ко́сів [*не* прокі́су]

ПРОКЛАМА́ЦІЯ, -ії, *ор.* -ією, *род. мн.* -ій

ПРОКЛІ́Н, -кльо́ну, *мн.* -ів [*не* проклі́ну]

ПРОКЛЯСТИ́ [*не* прокля́сти], -кляну́, -кляне́ш, -клянемо́, -клянете́, -кляну́ть [*не* -кляне́мо,- кляне́те], *мин.* -я́в, -яла́, -яли́ [*не* -я́ла, -я́ли]

ПРОКЛЯ́ТТЯ, -я, *ор.* -ття́м, *род. мн.* -ля́ть

ПРОКОЛО́ТИ, -колю́ [*не* -ко́лю], -ко́леш, *нак.* -оли́, -олі́мо

ПРОЛЕ́ЖАТИ, -ле́жу, -ле́жиш, *нак.* -е́ж, -ле́жте

ПРО́ЛЕЖЕНЬ, -жня, *ор.* -жнем, *род. мн.* -жнів

ПРОЛЕТА́Р, -я́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -а́рю, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м

ПРОЛЕТА́РСЬКИЙ, -а, -е. *Пролетарська революція. Пролетарський рух.*

ПЕРЕ́СИП — ПЕРЕСИ́ПКА — ПЕРЕСИПА́ННЯ. Розрізняються значенням.

Пере́сип, -у, *род. мн.* -пів. Природний вал із піску чи гальки. *Вузький пересип.*

Переси́пка і пересипа́ння збігаються у знач. (від пересипати «сиплючи, переміщувати що-небудь з місця на місце, з чогось у щось»). Розрізняються відтінками значень і стилістичним уживанням).

Переси́пка, -и, *дав.* -си́пці, *род. мн.* -си́пок,— властиве розмовному стилю. *Пересипка печі, лежанки.*

Пересипа́ння, *род. мн.* -а́нь,— слово, властиве книжним текстам. *Пересипання зерна.*

ПЕРЕСЛА́ТИ — ПЕРЕСЛА́ТИ. Розрізняються формою і значенням.

Пересла́ти, -стелю́ [*не* сте́лю], -сте́леш, -сте́лють [*не* -сте́лять]. Застеляти повторно або по-іншому (про постіль, солому, підстилку та ін.).

Пересла́ти, -шлю́, -шле́ш, -шле́, -шлемо́, -шлете́, -шлю́ть [*не* -ре́шлю, -ре́шлеш, -ре́шле, -решле́мо, -решле́те, -ре́шлють]. 1. Передавати, посилати, кому-небудь через когось із кимось. *Переслати візточку.* 2. Відсилати прислане для передачі іншій особі. *Переслати листа.*

ПЕРЕТВО́РЕННЯ, *род. мн.* -рень

ПЕРЕ́ТИН — ПЕРЕТИНА́ННЯ. Збігаються у знач. дії і стану (від перетинати, перетинатися). *Перетин (перетинання) дороги.*

Тільки **пере́тин**, -у, *ч.* Термін із знач. «пропорція, в якій одна частина відноситься до другої, як усе ціле до першої частини; гармонійний поділ». *Золотий перетин.*

ПЕРЕТО́ПКА — ПЕРЕТО́ПЛЕННЯ. Переплавлення твердого тіла на рідину. *Перетопка (перетоплення) брухту на залізо.* Розрізняються стилістично.

Перето́пка, *дав.* -то́пці, *род. мн.* -то́пок. Уживається в розмовному стилі.

Перето́плення, *род. мн.* -лень. Переважає в книжних текстах.

ПЕРЕТЯ́ТИ, -тну́ [*не* пере́тну], -тне́ш, -тне́, -тнемо́, -тнете́ [*не* -тне́мо, -тне́те]

ПЕРЕХІ́Д -хо́ду, *род. мн.* -хо́дів [*не* пере́хід, пере́ходу]

ПЕРЕХО́ДИТИ — ПЕРЕХОДИ́ТИ. Розрізняються значенням.

Перехо́дити, -хо́джу [*не* -хо́жу], -хо́диш. Переправлятися через що-небудь на другий бік або проходити якийсь простір. *Переходити через дорогу.*

Переходи́ти, -ходжу́ [*не* -хо́джу], -хо́диш. Обходити все або багато чого-небудь. *Переходити всі навколишні поля.*

ПЕРЕХРЕ́СНИЙ [*не* перехре́стний]

ПЕРЕХРЕ́СТЯ, *род. мн.* -хре́сть

ПЕРЕЯ́СЛАВ-ХМЕЛЬНИ́ЦЬКИЙ, Переяслава-Хмельницького, *ор.* Переяславом-Хмельницьким, *ім.*

ПЕРЕ́ЯСЛАВ-ХМЕЛЬНИ́ЦЬКИЙ, переяслав-хмельни́цького, *ор.* переяслав-хмельницьким, *прикм.*

ПЕРИФЕРІ́Я, -ії, *ор.* -і́єю, *род. мн.* -рі́й

ПЕРСОНА́Ж, -а, *ор.* -ем, *мн.* -жі, -жів

ПЕ́РСТЕНЬ, -рсня, *ор.* -рснем, *род. мн.* -рснів

ПЕРТУРБА́ЦІЯ, -ії [*не* перетурба́ція]

ПЕРУ́, *невідм.*

ПЕРУКА́Р, -я́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* перука́рю, *мн.* перукарі́, *род. мн.* -рі́в, *ор. мн.* -ря́ми

ПЕ́РШЕ ТРА́ВНЯ (1 Тра́вня). З великої літери пишеться перше слово.

ПЕ́РШИЙ-ЛІ́ПШИЙ

ПЕ́РШІСТЬ, -ості, *ор.* -істю

ПЕРШО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться разом: *першоджерело́, першооснова, першопрохо́дець, першорозря́дний, першотра́вень, першочерго́вий.*

ПЕ́СТИ́ТИ, пе́щу і пещу́, пе́стиш, *нак.* песть, пе́стьмо, пе́стьте і пе́сти, пе́стімо, пе́стіть

ПЕ́СТОЩІ, *род. мн.* -ощів

ПЕТЕРБУ́РГ, -а, *місц.* у -рзі

ПЕТЕРБУ́РЗЬКИЙ [*не* петербу́ргський]

ПЕТИ́ЦІЯ, -ії, *ор.* -ією, *род. мн.* -ій

ПРО́РІСТЬ, -ості, *ор.* -істю
ПРОРОСТИ́ТИ, -рощу́ [*не* -ро́щу], -ростиш, *нак.* -рости́, -ростімо, -рості́ть
ПРОРО́ЧИТИ і **ПРОРОКУВА́ТИ.** Збігаються у знач. «передбачати що-небудь, прорікати». *Пророкувати (пророчити) світле майбутнє.*
Тільки **проро́чити,** -чу, -чиш, *нак.* -ро́ч, -ро́чмо, -ро́чте, *ірон.* Безпідставно передбачати що-небудь. *Пророчити загибель.*
Тільки **пророкува́ти,** -ку́ю, -ку́єш, *нак.* -ку́й, -ку́ймо, -ку́йте. За релігійними уявленнями, проповідувати волю божу. *Церква пророкує кінець світу.*
ПРОСВІТИ́ТИ, -свічу́ [*не* -сві́чу] -сві́тиш, -сві́тять [*не* просвітя́ть]
ПРОСВІ́ТЛЕННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -тлень
ПРО́СВІТОК і **ПРОСВІ́ТОК,** -тку. *Без просвітку.*
ПРО́СИНЬ, -сині, *ор.* -синню
ПРОСИ́ТИ *див.* **ПРОХА́ТИ**
ПРОСЛА́ВИТИ, -сла́влю, -сла́виш, *нак.* -сла́в, -сла́вмо
ПРОСТИНЯ́, -і, *ор.* -е́ю, *мн.* про́стині, про́сти́нь, *дав.* про́стиням і **ПРО́СТИНЯ,** -і, *ор.* -ею
ПРОСТИРА́ДЛО, -а, *ор.* -длом, *мн.* -дла, -радл
ПРОСТІ́Й, -то́ю, *ор.* -то́єм, *мн.* -то́ї, -то́їв
ПРО́СТІР, -ору і -о́ру, *мн.* -ори і -о́ри, -орів і -о́рів
ПРОСТО́ЛЮДЕЦЬ, -дця, *ор.* -дцем і **ПРОСТОЛЮ́ДЕЦЬ**
ПРОСТО́ЛЮДИН, -а і **ПРОСТОЛЮ́ДИН**
ПРО́СТОРІНЬ, -роні, *ор.* -рінню
ПРО́СТОРО і **ПРОСТО́РО,** *присл.*
ПРО́СТО-ТАКИ, *присл.*
ПРОСТРЕ́ЛИТИ, -лю, -лиш, *нак.* -е́ль
ПРО́СТРІЛ, -у і **ПРОСТРІ́Л**
ПРОСТРО́ЧИТИ — ПРОСТРОЧИ́ТИ. Розрізняються значенням.
Простро́чити, -о́чу, -о́чиш; *нак.* -о́ч. Пропустити визначений час. *Прострочити передплату книг.*
Прострочи́ти, -очу́, -о́чиш, *нак.* -о́ч. 1. Прошити. *Прострочити сукню.* 2. Простріляти з автоматичної зброї. *Прострочити з кулемета.*
ПРОСТРУГА́ТИ, -ужу́ [*не* -у́жу], -у́жеш і -уга́ю, -уга́єш, *нак.* -ужи́ і -уга́й
ПРОСТУДИ́ТИСЯ, -уджу́ся [*простудж́ус':а*], [*не* -у́джуся], -у́дишся, *нак.* -уди́сь
ПРОСТЯГА́ТИ, ПРОСТЯГНУ́ТИ і **ПРОСТЯГТИ́ — ПРОТЯГА́ТИ, ПРОТЯГНУ́ТИ** і **ПРОТЯГТИ́.** Збігаються у знач. «випрямляючи, витягати в якому-небудь напрямку (руку, ногу і т. ін.)». *Я руку простягнув і ждав, що гість Мені цим добрим жестом одповість* (Павличко). *Раїса протягувала руку до книжки й несміливо питала: — Може, почитаємо?* (Коцюбинський).
Тільки **простяга́ти, простягну́ти** вжив. у знач. «розпростирати, розпускати, розтягувати в різні боки». *Чорні смереки добродушно простягали над ними свої мохнаті лаби, наче благословляли* (Коцюбинський).
Тільки **протяга́ти, протягну́ти, протягти́** вжив. у знач. «просувати крізь що-небудь, попід чимсь. *Протягнути нитку через вушко голки. Протягнути дріт.*
ПРОСТЯ́ГНУТИЙ і **ПРОСТЯ́ГНЕНИЙ**
ПРОСУВА́ННЯ, -я, *ор.* -нням, *род. мн.* -ва́нь
ПРО́СЬБА — ПРОХА́ННЯ. Збігаються в знач. «ввічливе звертання до кого-небудь з метою домогтися чогось». *Я звернувся до Стаханова з проханням розповісти про себе, свою життєву долю. Він виконав прохання* (З журналу). *Урядовий комітет по преміях ім. Т. Г. Шевченка звертається до громадськості з просьбою взяти активну участь у висуванні творів на здобуття премій* (З журналу).
Із знач. «письмове клопотання; заява, складена за офіційно встановленою формою» в сучасній мові переважає **проха́ння.**
ПРОТЕ́ — ПРО ТЕ
Проте́, *спол.* *Проте, загалом кажучи, не може бути такого, щоб справ-*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнáваний і **непізнавáнний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу́, *ор.* -тежéм

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -сїш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснéнний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім.* *Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Нескáзаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнаваний і **непізнаванний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнанний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу, *ор.* -тежем

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГОДНИЙ**

НЕПОГРІШИМИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДОЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподоланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподоланний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКОЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -їш

НЕПОКОРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРАВУ

НЕПОРУШЕНИЙ — НЕПОРУШНИЙ

Непорушений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непорушний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯСНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕННИЙ, НЕПОЯСНИМИЙ

Непояснений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непоясненний і **непояснимий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРАВИЙ [*не* неправий]

НЕПРАВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИМИЙ і **НЕПРИПУЩЕННИЙ**

НЕПРИРОДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИННИЙ

НЕРВОВОХВОРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'ЯЗАНИЙ — НЕРОЗВ'ЯЗНИЙ

Нерозв'язаний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'язний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИННИЙ

НЕСИЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИТИЙ — НЕСИТНИЙ

Неситий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неситний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКАЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Несказаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зо́йський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУ́ДНИЙ

НЕОЦІНЕ́ННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩА́ДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИ́ЛУ

НЕПІЗНА́ВАНИЙ — НЕПІЗНАВА́ННИЙ — НЕПІ́ЗНАНИЙ — НЕПІЗНА́ННИЙ

Непізна́ваний і **непізнава́нний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непі́знаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізна́нний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІ́Ж, -тежу́, *ор.* -тежем́

НЕПОГІ́ДНИЙ і **НЕПОГО́ДНИЙ**

НЕПОГРІШИ́МИЙ і **НЕПОГРІ́ШНИЙ**

НЕПОДАЛІ́К, *присл.*

НЕПОДО́ЛАНИЙ — НЕПОДОЛА́ННИЙ

Неподо́ланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподола́нний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКО́ЇТИ [*не* непокоїти], -о́ю, -ї́ш

НЕПОКО́РА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРА́ВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНЕ́ННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснен́нний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непоясненні (непояснимі) явища.*

НЕПРА́ВИЙ [*не* неправий]

НЕПРА́ВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩЕ́ННИЙ**

НЕПРИРО́ДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇ́ЖДЖИЙ

НЕПРОЇ́ЗНИЙ [*не* непроїздний]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВО́РИЙ

НЕРЖАВІ́ЮЧИЙ

НЕРІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІ́РНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКА́ЗАНИЙ — НЕСКАЗА́ННИЙ

Неска́заний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

зойський, неоліт, неонацизм, неореалізм, неофашизм.

НЕОФІЦІЙНИЙ

НЕОСВІЧЕНИЙ. Неграмотний. *Неосвічена людина.*

НЕОСУДНИЙ

НЕОЦІНЕННИЙ і *рідко* **НЕОЦІННИЙ**

НЕОЩАДЛИВИЙ і **НЕОЩАДНИЙ**

НЕ ПІД СИЛУ

НЕПІЗНАВАНИЙ — НЕПІЗНАВАННИЙ — НЕПІЗНАНИЙ — НЕПІЗНАННИЙ

Непізнáваний і **непізнавáнний.** Недоступний для пізнання. *Непізнаванна природа спадковості.*

Непізнаний. Якого ще не пізнали, не вивчили. *Непізнані сили природи.*

Непізнáнний. Недоступний для пізнання. *Нема речей непізнанних.*

НЕПЛАТІЖ, -тежу́, *ор.* -тежéм

НЕПОГІДНИЙ і **НЕПОГÓДНИЙ**

НЕПОГРІШИ́МИЙ і **НЕПОГРІШНИЙ**

НЕПОДАЛІК, *присл.*

НЕПОДÓЛАНИЙ — НЕПОДОЛАННИЙ

Неподóланий. Якого не подолали, непереможений. *Неподолані труднощі.*

Неподолáнний. Якого не можна подолати, непереможний. *Неподоланна наша сила.*

НЕПОКÓЇТИ [*не* непокоїти], -óю, -óїш

НЕПОКÓРА. Керування: *кому — чому, перед ким — чим, проти кого-чого. Непокора батькові. Непокора перед старшими. Непокора проти гнобителів.*

НЕ ПО ПРÁВУ

НЕПОРУ́ШЕНИЙ — НЕПОРУ́ШНИЙ

Непору́шений. Який незачеплений. *Непорушені лісосмуги.*

Непору́шний. Нерухомий, стійкий. *Сиділа весь день непорушна. Нічна тиша була непорушна. Його авторитет був непорушний.*

НЕПОЯ́СНЕНИЙ — НЕПОЯСНÉННИЙ, НЕПОЯСНИ́МИЙ

Непоя́снений. Якого не пояснили. *Непояснена тема.*

Непояснéнний і **непоясни́мий.** Якого не можна пояснити. *Непояснені (непояснимі) явища.*

НЕПРÁВИЙ [*не* неправи́й]

НЕПРÁВИЛЬНИЙ, -а, -е. Уживається в знач. «який не відповідає певним нормам; який не відповідає істині; помилковий, хибний». *Неправильні методи. Неправильна форма. Неправильне уявлення. Неправильна відповідь.* Ненормативним є вжив. у знач. «помилковий» слова *невірний.* Пор.: *Це невірне рішення. Невірна відповідь.* Треба: *Неправильне рішення. Неправильна відповідь.*

НЕПРИПУСТИ́МИЙ і **НЕПРИПУЩÉННИЙ**

НЕПРИРÓДНИЙ, -а, -е [*не* -я, -є]

НЕПРИ́ЯЗНЬ, -і, *ор.* -зню

НЕПРОЇ́ЖДЖИЙ

НЕПРОЇЗНИЙ [*не* непроїздни́й]

НЕ РАЗ — НІ РАЗУ. *Не раз про це говорили. Ні разу про це не говорили.*

НЕРВОВО ЗБУ́ДЖЕНИЙ

НЕРВОВО-СУДИ́ННИЙ

НЕРВОВОХВÓРИЙ

НЕРЖАВІЮЧИЙ

НЕРІВНОБÉДРЕНИЙ

НЕРІВНОМІРНО-ВИ́ПУКЛИЙ

НЕРОЗВ'Я́ЗАНИЙ — НЕРОЗВ'Я́ЗНИЙ

Нерозв'я́заний. Якого не розв'язали; який не дістав вирішення. *Нерозв'язаний вузол. Нерозв'язані проблеми.*

Нерозв'я́зний. Якого не можна вирішити. *Нерозв'язні суперечності.*

НЕРОЗЧИ́ННИЙ

НЕСИ́ЛА[1], -и, *ім. Руки в несилі опустилися.*

НЕСИ́ЛА[2], незм. *Стояти несила.*

НЕСИ́ТИЙ — НЕСИ́ТНИЙ

Неси́тий. Який хоче їсти; жадібний, ненажерливий. *Ворог неситий. Несита жадоба.*

Неси́тний. Який не робить ситим. *Неситна їжа.*

НЕСКÁЗАНИЙ — НЕСКАЗАННИЙ

Нескáзаний. Не виражений словами, невисловлений. *Несказані слова.*

Р

Р [ер], *невідм.* Як назва літери вжив. у с. р. *Велике р.* Як назва звука вжив. у ч. р. *Твердий р.*
РА́БИН [*не* ра́бін]
РАГУ́, *невідм., с. Смачне рагу.*
РА́ДА, -и, *мн.* ра́ди, рад. У назвах міжнародних організацій і органів державної влади пишеться з великої літери. *Рада Безпеки ООН, Рада Економічної Взаємодопомоги, Рада Міністрів СРСР (УРСР), Рада Народних Комісарів (УРСР), Рада Національностей Верховної Ради СРСР, Рада Союзу Верховної Ради СРСР, Рада старійшин Верховної Ради СРСР, селищна Рада народних депутатів.*
РАДА́Р, -а [*не* ра́дар]
РАДИ́РУВАТИ
РАДІАЛЬНО... 1. Перша частина складних прикметників, які пишуться через дефіс: *радіа́льно-волокни́стий, радіа́льно-осьови́й, радіа́льно-поршне́вий, радіа́льно-свердлі́льний і радіа́льно-свердлува́льний, радіа́льно-сфери́чний.* 2. *присл., спец.* У напрямі радіусів, за радіусами. З дієприкметниками пишеться окремо: *радіа́льно спрямо́ваний, радіа́льно розташо́ваний.*
РАДІАЦІ́ЙНО-АКТИ́ВНИЙ
РАДІАЦІ́ЙНО-СТІ́ЙКИЙ
РАДІАЦІ́ЙНОЗАХИСНИЙ
РАДІНФОРМБЮРО́, *невідм., с., іст.* Пишеться з великої букви.
РАДІО... Перша частина складних слів, які завжди пишуться разом: *радіоанте́на, радіоастроно́мія, радіову́зол, радіогазе́та, радіогра́ма, радіодефектоскопія, радіозахисни́й, радіолюмінесце́нція, радіоме́трія, радіопе́ленг, радіоро́звідка* і *радіорозві́дка, радіоскопія, радіотелеграфія, радіотелеметрі́я, радіотелескопія, радіотелефонія, радіотерапія, радіофонія, радіощо́гла.*
РА́ДОМИШЛЬ, -я, *ор.* -ем
РА́ДОМИШЛЬСЬКИЙ, *прикм.* до Радомишль.
РАДЯ́НСЬКИЙ, -а, -е. У власних назвах пишеться з великої літери: *Радянська Армія, Радянська Батьківщина, Радянська Вітчизна, Радянська влада, Радянська держава, Радянська країна, Радянська Республіка, Радянський комітет захисту миру, Радянський комітет славістів, Радянський Союз, Радянський уряд, Радянський фонд миру, Радянські Збройні Сили.*
РАЗ, -у, *мн.* -и́, *род.* разі́в і раз, **але** два ра́зи
РАЗ ЗА РА́ЗОМ
РАЗ НАЗА́ВЖДИ і **РАЗ НАЗАВЖДИ́**
РА́ЗОМ [*не* разо́м], присл.
РАЗ ПО́ РАЗ
РАЗ У РА́З
РАЙ, -ю, *ор.* -єм, *місц.* у ра́ї і у раю́
РАЙ-ДЕ́РЕВО, -а
РАЙВНО́, *невідм., ч. Ленінський райвно. Райвно скликав нараду вчителів.*
РА́ЙДУГА і *рідше* **РА́ДУГА**
РА́ЙДУЖНИЙ і *рідше* **РА́ДУЖНИЙ**
РАЙО́Н — РЕГІО́Н. Розрізняються значенням.
Райо́н, -у. 1. Невелика адміністративно-територіальна одиниця у складі області, краю, республіки або великого міста. 2. Частина території, яка становить єдине ціле як економічна, промислова, географічна і т. ін. одиниця. *Промислові райони країни.* 3. Місце, в межах якого відбувається або поширюється щось; осередок чогось. *Район епідемії. Район землетрусу.*
Регіо́н, -у. Велика територія, що характеризується комплексом притаманних їй ознак (фізико-географічних, економічних тощо). *Сибірський регіон. Африканський регіон.*
РАЙСПОЖИВСПІ́ЛКА, -и, *дав.* -лці

РАК[1], **-а.** Назва тварини. *Клішні рака.*
РАК[2], **-у.** Назва хвороби. *Проблеми раку.*
РАКЕ́ТА-НОСІ́Й, раке́ти-носія́
РАКЕ́ТА-ПЕРЕХО́ПЛЮВАЧ, раке́ти-перехо́плювача
РАКЕ́ТНО-КОСМІ́ЧНИЙ
РАКЕ́ТНО-Я́ДЕРНИЙ
РАКЕТОБУДІВНИ́Й
РАКЕТОДИНАМІ́ЧНИЙ
РА́ЛІ, *невідм., с.* Спортивні змагання на автомобілях (авторалі) або мотоциклах і моторолерах (моторалі).
РАМБУЛЬЄ́, *невідм., с.* Порода овець.
РАНЕ́Т, -у і **РЕНЕ́Т**
РА́НЕЦЬ, -нця, *ор.* -нцем, *мн.* -нці, -нців
РАНЖИ́Р, -у. *За ранжиром. Згідно з ранжиром. Під один ранжир.*
РА́НИТИ [*не* рани́ти], -ню, -ниш, *нак.* рань
РА́ННІМ РА́НКОМ
РА́ННІМ-РА́НО, *присл.*
РАННЬОВЕСНЯ́НИЙ і **РАННЬОВЕСНЯНИ́Й**
РАННЬОСЕРЕДНЬОВІ́ЧНИЙ
РАННЬОСТИ́ГЛИЙ
РА́НО-ВРА́НЦІ, *присл.*
РА́НО-ПОРАНЕ́НЬКУ, *присл.*
РА́НО-РА́НО, *присл.*
РАНТЬЄ́, *невідм., ч.* Особа в капіталістичному суспільстві, яка живе за рахунок доходів від цінних паперів, на проценти від капіталів, які передає в позичку.
РА́НЧО, *невідм., с.* У країнах Латинської Америки — хутір, садиба. *Велике ранчо.*
РА́ПОРТ — РАПО́РТ. Розрізняються значенням.
Ра́порт, -у. 1. Офіційне повідомлення про що-небудь вищій інстанції, керівництву. *Рапорт командиру роти.* 2. Звіт про виконання взятих соціалістичних зобов'язань, про досягнення у певній сфері діяльності. *Рапорт трудівників ферми.*
Рапо́рт, -у. Повторювана частина малюнка на тканині, шпалерах, килимах і т. ін. *Безперервний рапорт.*
РАСИ́СТСЬКИЙ — РА́СОВИЙ. Розрізняються значенням.
Раси́стський. Який стосується расистів; властивий расизму і расистам. *Расистська ідеологія.*
Ра́совий. Який стосується раси. *Расова дискримінація.*
РА́ТАЙ, -я, *кл. ф.* ра́таю і **РАТА́Й,** -я́, *нар. -поет., заст.*
РАТА́У, *невідм., с.* Скорочення: Радіотелеграфне агентство України. Пишеться великими літерами.
РАХУ́НОК. 1. *род.* -а. Грошовий документ. *Оформлення рахунка.* 2. *род.* -у. Виражений у числах результат підрахунків, обчислень; результат спортивних зустрічей; облік прибутків і витрат у господарстві, а також запис такого обліку; фінансові операції. *Команда не відкрила рахунку. Відкриття особистого рахунку в ощадній касі.*
РВА́ТИ, рву, рвеш, рвемо́, рвете́ [*не* рве́мо, рве́те]
РВУЧИ́ [*не* рву́чи], *дієприсл.*
РЕАКТИ́ВНО-ТУРБІ́ННИЙ
РЕБЕ́РНИЙ — РЕБРИ́СТИЙ — РЕБРА́СТИЙ — РЕБЕ́РЧАСТИЙ — РЕБРОВИ́Й і **РЕБРО́ВИЙ.**
Ребе́рний. Який стосується ребра. *Реберний горб.*
Ребе́рчастий, ребра́стий і **ребри́стий** збігаються у знач. «у якого випинаються ребра; який має виступи, подібні на ребра», але розрізняються вживанням: **ребри́стий** — *нейтр.*, **ребра́стий** — *розм.*, **ребе́рчастий** — *ужив. рідко. Ребристе тіло. Ребраста корова. Ребриста (реберчаста) поверхня.*
Реброви́й і **ребро́вий** ужив. у знач. «який стосується місця, лінії перетину двох площин».
РЕВАНШИ́СТСЬКИЙ
РЕВЕНЕ́ВИЙ
РЕ́ВІНЬ, -веню, *ор.* -венем
РЕВУЧИ́ [*не* реву́чи], *дієприсл.*
РЕВОЛЮЦІ́ЙНО-ВИЗВО́ЛЬНИЙ
РЕВОЛЮЦІ́ЙНО-ДЕМОКРАТИ́ЧНИЙ
РЕВОЛЮЦІ́ЙНО-НАРО́ДНИЦЬКИЙ
РЕВЮ́, *невідм., с.* Естрадне або театральне видовище. *Цікаве ревю.*

РЕ́ГБІ, *невідм., с.*
РЕ́ГЕНТ, -а [*не* реге́нт]
РЕГІО́Н *див.* **РАЙО́Н**
РЕГІ́СТР. 1. *род.* -у. Ділянка звукового діапазону; орган державного нагляду за якістю морських і річкових суден, що будуються, та за безпекою їх плавання. *Звуки нижнього регістру. Діяльність регістру.* 2. *род.* -а. Розподільник, регулятор у деяких машинах і приладах; пристрій в обчислювальних машинах. *Клавіші регістра.*
РЕГОТА́ТИ, -гочу́ [*не* регóчу], -гóчеш, -гóче, -гóчемо, -гóчете, -гóчуть, *нак.* -гочи́ і **РЕГОТІ́ТИ**, -гочу́, -готи́ш, -готи́ть, -готимó, -готитé, -готя́ть, *нак.* -готи́
РЕДА́КТОР, -а, *мн.* -и́, -ів, але два реда́ктори
РЕДАКЦІ́ЙНО-ВИДАВНИ́ЧИЙ
РЕДИ́СКА — РЕ́ДЬКА. Збігаються у знач. «однорічна овочева рослина з їстівним червоним, іноді білим коренеплодом; коренеплід цієї рослини». *Рання редиска (редька).* Тільки **ре́дька** ужив. у знач. «дворічна овочева рослина з їстівним чорним або білим коренеплодом; коренеплід цієї рослини».
Чорна редька.
РЕЄ́СТР, -у. Список, перелік чогонебудь. *Внести до реєстру.*
РЕЖИСЕРУВА́ТИ — РЕЖИСИ́РУВАТИ. Розрізняються значенням.
Режисерува́ти. Бути на посаді режисера, працювати режисером.
Режиси́рувати. Здійснювати постановку спектаклю, кінофільму, естрадно-концертної програми, циркової вистави і т. ін.
РЕЖИСЕ́Р-ПОСТАНО́ВНИК, режисе́ра-постанóвника
РЕЗЮМЕ́, *невідм., с. Коротке резюме.*
РЕ́ЙСМУС, -а, *спец.* Інструмент для прокреслювання ліній, рисок.
РЕЙСФЕ́ДЕР, -а
РЕЙТУ́ЗИ, рейту́з і рейту́зів
РЕЙХСТА́Г, -у, *місц.* -а́зі
РЕКЛА́МНО-ІНФОРМАЦІ́ЙНИЙ
РЕКЛА́МНО-ТЕЛЕВІЗІ́ЙНИЙ
РЕКОГНОСЦИРО́ВКА і **РЕКОГНОСЦИРУВА́ННЯ**
РЕКОГНОСЦИРУВА́ТИ
РЕ́КРУТ, -а [*не* рекру́т]
РЕКРУ́ТСЬКИЙ
РЕКРУ́ТЧИНА
РЕКТИФІКА́Т, -у
РЕЛЕ, *невідм., с. Нове реле.*
РЕМЕСЛО́, -а́, *мн.* -ме́сла, -е́сел, але два ремесла́
РЕ́МІНЬ, -меня, *мн.* -мені, -менів і -мені́, -мені́в. 1. Довга смужка обробленої шкіри; шкіряний пояс. *Виготовлення гуцульського ременя.* 2. Довга смужка шкіри або цупкої тканини, що використовується для передачі руху від одного шківа до іншого.
РЕМІ́НЬ, -ме́ню. Оброблена шкіра, шевський товар. *Він вийняв з кишені шмат ременю, пар на дві підметок* (Головко).
РЕМОНТНО... Перша частина складних прикметників, які пишуться через дефіс: *ремóнтно-експлуатаці́йний, ремóнтно-інструмента́льний, ремóнтно-механі́чний, ремóнтно-профілакти́чний, ремóнтно-техні́чний, ремóнтно-тра́кторний.*
РЕНЕСА́НС, -у. Як назва архітектурного стилю пишеться з малої літери, як назва епохи — з великої. *Стиль ренесанс. Епоха Ренесансу.*
РЕНКЛО́Д. 1. *род.* -у. Сорт сливи. *Вирощування ренклоду.* 2. *род.* -а Плід цього сорту. *Кістка ренклода.*
РЕНТГЕ́Н. 1. *род.* -а. Одиниця вимірювання; апарат. *Два рентгени. Ремонт рентгена.* 2. *род.* -у. Проміння; просвічування цим промінням. *Не пройшов рентгену.*
РЕНТГЕНОСКОПІ́Я
РЕПЕТИ́РУВАТИ — РЕПЕТУВА́ТИ. Розрізняються значенням.
Репети́рувати. Проводити репетиції, додаткові заняття.
Репетува́ти. Сильно кричати; голосно говорити.
РЕСПІРАТО́РНИЙ [*не* респіра́торний]
РЕСПУ́БЛІКА. В офіційних назвах держав пишеться з великої літери: *Республіка Венесуела, Республіка Нігер, Республіка Парагвай, Соціалістична Республіка В'єтнам,*

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -шіт, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля̀нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і **-ски́,** -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́млянин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і **-ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**скй**, -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РОЗРАХУНКО́ВИЙ
РОЗРАХУНКО́ВО-ПЛАТІ́ЖНИЙ
РОЗРИ́В-ТРАВА́, -и́
РО́ЗРІЗ і **РОЗРІ́З**, -у
РО́ЗРУБ і **РОЗРУ́Б**, -у
РОЗСА́ДА, -и
РОЗСАДИ́ТИ, -саджу́, -са́диш [*не* -сади́ш]
РОЗСА́ДНИЙ — РОЗСАДНИ́Й. Розрізняються значенням.
Розса́дний. Який стосується розсади; який вирощується за допомогою розсади. *Вирощувати помідори розсадним способом. Розсадні культури.*
Розсадни́й, -а́, -е́. Призначений для розсаджування. *Розсадний матеріал.*
РОЗСИ́ЛЬНИЙ — РОЗСИЛЬНИ́Й. Розрізняються значенням.
Розси́льний, *у знач. ім.* Той, хто розносить за призначенням листи, пакети, виконує різні доручення; кур'єр. *Прийшов розсильний.*
Розсильни́й, -а́, -е́. 1. Який служить для запису пакетів, що розсилаються з кур'єром. *Розсильна книга. Розсильний зошит.* 2. Призначений для розсилання. *Розсильні пакети.*
РОЗСТАВА́ТИСЯ, -аємо́ся [не -ає́мося], -аєте́ся [не -ає́теся]
РОЗСТЕ́БНУТИЙ і **РОЗСТЕ́БНЕНИЙ**
РОЗСТІБНИ́Й, -а́, -е́
РОЗСТЕЛЯ́ТИ, **РОЗСТИЛА́ТИ** і *рідше* **РОЗСТЕ́ЛЮВАТИ**
РОЗСТІБА́ТИ, *рідше* **РОЗСТІ́БУВАТИ**
РОЗСУВНИ́Й, -а́, -е́
РОЗТАВА́ТИ, -ємо́, -єте́
РОЗТЕ́РТИ, -зітру́, -зітре́ш, -зітре́, -зітремо́, -зітрете́, -зітру́ть і -зітру́, -зі́треш, -зі́тре, -зі́тремо, -зі́трете, -зі́труть
РОЗТЛИ́ТИ, -тлю́, -тли́ш, -тли́ть, -тлимо́, -тлите́, -тля́ть
РОЗТЛІ́ННИЙ
РОЗТРА́ТА, *род. мн.* -а́т
РОЗТРА́ЧУВАТИ, -чую, -чуєш
РОЗТЯ́ГНЕНИЙ і **РОЗТЯ́ГНУТИЙ**
РОЗТЯЖНИ́Й, -а́, -е́
РОЗТЯ́ТИ, -зітну́, -зітне́ш, -зітне́, -зітнемо́ [*не* -зітне́мо], -зітнете́ [*не* -зітне́те], -зітну́ть і -зітну́, -зі́тнеш, -зі́тне, -зі́тнемо, -зі́тнете, -зі́тнуть
РОЗУКРУПНИ́ТИ [*не* розукру́пнити]
РОЗФАСУВА́ТИ, -у́ю, -у́єш
РОЗХІДНИ́Й, -а́, -е́
РОЗЦІ́НКА, -и
РОЗЦІНКО́ВИЙ
РОЗЩЕ́ДРИТИСЯ [*не* розщедритися]
РОЗ'ЯСНИ́ТИ, -ясню́, -я́сниш, -я́снить, -я́снимо, -я́сните, -я́снять і *рідше* -ясню́, -ясни́ш, -ясни́ть, -яснимо́, -ясните́, -ясня́ть
РОЗ'ЯСНЯ́ТИ і **РОЗ'Я́СНЮВАТИ**
РОЗ'Я́ТРИТИ, -я́трю, -я́триш, -я́трять і **РОЗ'ЯТРИ́ТИ**, -ятрю́, -ятри́ш, -ятримо́, -ятрите́, -ятря́ть
РОК-Н-РО́Л, -у
РОКОКО́, *невідм., с.* Архітектурний і декоративний стиль XVIII ст.
РОЛИКОПІДШИ́ПНИК
РОЛИКОПІДШИ́ПНИКОВИЙ
РОМА́Н, -у. Жанр епічної літератури. *Бібліотека історичного роману.*
РОМЕ́НСЬКИЙ, *прикм.* до Ромни́
РОМНИ́, -ме́н, *дав.* -мна́м, *місц.* у -мна́х. Назва міста.
РОНДЕ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РО́НДО, *невідм., с.* Музична форма; музичний твір, написаний у такій формі.
РОНДО́, *невідм., с.* Віршова форма; віршований твір, написаний у такій формі.
РОПУ́ХА, -и, *дав.* -у́сі, *мн.* -у́хи, -у́х
РОСІ́ЯНИ, -я́н, *мн.* (*одн.* росія́нин, -а, *ч.*; росія́нка, -и, *ж.*)
РОСЛИ́ННО-ТВАРИ́ННИЙ
РОСТАВИ́ЦЯ [*не* Роста́виця]. Назва річки.
РО́СТБІФ, -а. Шматок засмаженої яловичини.
РОСТИ́, -сту́, -сте́ш, -темо́, -тете́ [*не* -те́мо, -те́те]
РОСТО́В-НА-ДОНУ́, Ростова-на-Дону́
РОСТО́ВСЬКИЙ-НА-ДОНУ́. *Прикм.* до Ростов-на-Дону́. Останнє слово пишеться з великої літери

РОЗРАХУНКО́ВИЙ
РОЗРАХУНКО́ВО-ПЛАТІ́ЖНИЙ
РОЗРИ́В-ТРАВА́, -и́
РО́ЗРІЗ і **РОЗРІ́З**, -у
РО́ЗРУБ і **РОЗРУ́Б**, -у
РОЗСА́ДА, -и
РОЗСАДИ́ТИ, -саджу́, -са́диш [*не* -сади́ш]
РОЗСА́ДНИЙ — РОЗСАДНИ́Й. Розрізняються значенням.
Розса́дний. Який стосується розсади; який вирощується за допомогою розсади. *Вирощувати помідори розсадним способом. Розсадні культури.*
Розсадни́й, -а́, -е́. Призначений для розсаджування. *Розсадний матеріал.*
РОЗСИ́ЛЬНИЙ — РОЗСИЛЬНИ́Й. Розрізняються значенням.
Розси́льний, *у знач. ім.* Той, хто розносить за призначенням листи, пакети, виконує різні доручення; кур'єр. *Прийшов розсильний.*
Розсильни́й, -а́, -е́. 1. Який служить для запису пакетів, що розсилаються з кур'єром. *Розсильна книга. Розсильний зошит.* 2. Призначений для розсилання. *Розсильні пакети.*
РОЗСТАВА́ТИСЯ, -аємо́ся [не -ає́мося], -аєте́ся [не -ає́теся]
РОЗСТЕ́БНУТИЙ і **РОЗСТЕ́БНЕНИЙ**
РОЗСТІБНИ́Й, -а́, -е́
РОЗСТЕЛЯ́ТИ, **РОЗСТИЛА́ТИ** і *рідше* **РОЗСТЕ́ЛЮВАТИ**
РОЗСТІБА́ТИ, *рідше* **РОЗСТІ́БУВАТИ**
РОЗСУВНИ́Й, -а́, -е́
РОЗТАВА́ТИ, -ємо́, -єте́
РОЗТЕ́РТИ, -зітру́, -зітре́ш, -зітре́, -зітремо́, -зітрете́, -зітру́ть і -зітру́, -зі́треш, -зі́тре, -зі́тремо, -зі́трете, -зі́труть
РОЗТЛИ́ТИ, -тлю́, -тли́ш, -тли́ть, -тлимо́, -тлите́, -тля́ть
РОЗТЛІ́ННИЙ
РОЗТРА́ТА, *род. мн.* -а́т
РОЗТРА́ЧУВАТИ, -чую, -чуєш
РОЗТЯ́ГНЕНИЙ і **РОЗТЯ́ГНУТИЙ**
РОЗТЯЖНИ́Й, -а́, -е́
РОЗТЯ́ТИ, -зітну́, -зітне́ш, -зітне́, -зітнемо́ [*не* -зітне́мо], -зітнете́ [*не* -зітне́те], -зітну́ть і -зітну́, -зі́тнеш, -зі́тне, -зі́тнемо, -зі́тнете, -зі́тнуть
РОЗУКРУПНИ́ТИ [*не* розукру́пнити]
РОЗФАСУВА́ТИ, -у́ю, -у́єш
РОЗХІДНИ́Й, -а́, -е́
РОЗЦІ́НКА, -и
РОЗЦІНКО́ВИЙ
РОЗЩЕ́ДРИТИСЯ [*не* розщедритися]
РОЗ'ЯСНИ́ТИ, -ясню́, -я́сниш, -я́снить, -я́снимо, -я́сните, -я́снять і *рідше* -ясню́, -ясни́ш, -ясни́ть, -яснимо́, -ясните́, -ясня́ть
РОЗ'ЯСНЯ́ТИ і **РОЗ'Я́СНЮВАТИ**
РОЗ'Я́ТРИТИ, -я́трю, -я́триш, -я́трять і **РОЗ'ЯТРИ́ТИ**, -ятрю́, -ятри́ш, -ятримо́, -ятрите́, -ятря́ть
РОК-Н-РО́Л, -у
РОКОКО́, *невідм., с.* Архітектурний і декоративний стиль XVIII ст.
РОЛИКОПІДШИ́ПНИК
РОЛИКОПІДШИ́ПНИКОВИЙ
РОМА́Н, -у. Жанр епічної літератури. *Бібліотека історичного роману.*
РОМЕ́НСЬКИЙ, *прикм.* до Ромни́
РОМНИ́, -ме́н, *дав.* -мна́м, *місц.* у -мна́х. Назва міста.
РОНДЕ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РО́НДО, *невідм., с.* Музична форма; музичний твір, написаний у такій формі.
РОНДО́, *невідм., с.* Віршова форма; віршований твір, написаний у такій формі.
РОПУ́ХА, -и, *дав.* -у́сі, *мн.* -у́хи, -у́х
РОСІЯ́НИ, -я́н, *мн.* (*одн.* росія́нин, -а, *ч.*; росія́нка, -и, *ж.*)
РОСЛИ́ННО-ТВАРИ́ННИЙ
РОСТАВИ́ЦЯ [*не* Роста́виця]. Назва річки.
РО́СТБІФ, -а. Шматок засмаженої яловичини.
РОСТИ́, -сту́, -сте́ш, -темо́, -тете́ [*не* -те́мо, -те́те]
РОСТО́В-НА-ДОНУ́, Ростова-на-Дону́
РОСТО́ВСЬКИЙ-НА-ДОНУ́. *Прикм.* до Ростов-на-Дону́. Останнє слово пишеться з великої літери

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і **-скі́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням.

Реформа́торський. Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок**. *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.*

Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -ски́, -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.*
Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**скі́,** -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -і́в, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**скі́,** -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -і́в, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля̀нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́,** -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

СЕСТРА́, -и́, *мн.* се́стри, се́стер і сесте́р, але дві сестри́

СЕСТРИ́Н, -а́, -е́

СИВИЗНА́ і СИВИ́ЗНА — СИВИНА́. Збігаються у знач. «сиве волосся; *перен.* сірувато-біле забарвлення чогось; далекі часи», але розрізняються вживаністю: **сивизна́** вжив. *рідше. З сивини (сивизни) століть.*

СИ́ВІТИ і СИВІ́ТИ

СИ́ДЯЧИ — СИДЯЧИ́

Си́дячи, *присл. Писати сидячи.*
Сидячи́, *дієприсл. Сидячи дома.*

СИ́ЗО... Перша частина складних прикметників, які пишуться через дефіс: *си́зо-блаки́тний, си́зо-голу́бий, си́зо-зеле́ний.*

СИКТИВКА́Р, -а

СИКТИВКА́РСЬКИЙ, *прикм.* до Сиктивка́р

СИ́ЛА-СИЛЕ́ННА, си́ли-силе́нної

СИЛКУВА́ТИСЯ, -у́юся, -єшся, -ється

СИЛЬЦЕ́, *мн.* си́льця, си́лець, але два сильця́, п'ять си́лець

СИМЕТРИ́ЧНО-ПРОТИЛЕ́ЖНИЙ

СИМЕТРИ́ЧНО РОЗТАШО́ВАНИЙ

СИМЕТРІ́Я і *рідше* **СИМЕ́ТРІЯ**

СИ́МОН, -а, *дав.* -ові і -у, *ор.* -ом, *кл. ф.* -е; **СИ́МОНОВИЧ**, *ор.* -ем; *кл. ф.* -у; **СИ́МОНІВНА**, -и [*не* Симонівної], *дав.* -і [*не* Симонівній]

СИН, *дав.* -ові і -у, *кл. ф.* си́ну, *мн.* сини́, -і́в, але два си́ни, п'ять синів

СИНДИКАЛІ́СТСЬКИЙ — СИНДИКА́ЛЬНИЙ — СИНДИКА́ТСЬКИЙ — СИНДИКА́ТНИЙ. Розрізняються значенням.

Синдикалі́стський. Який стосується синдикалізму і синдикалістів. *Синдикалістський ухил.*

Синдика́льний. Який стосується синдикату (професійних спілок). *Синдикальний конгрес.*

Синдика́тний і **синдика́тський.** Який стосується синдикату (форми капіталістичної монополії). *Синдикатні (синдикатські) об'єднання.*

СИНОНІ́МІКА — СИНОНІМІ́Я і *рідше* **СИНОНІ́МІЯ.** Розрізняються значенням.

Синоні́міка. Розділ лексикології, який вивчає синоніми.

Синонімі́я і *рідше* **синоні́мія.** 1. Сукупність синонімів певної мови. 2. Подібність слів за значенням при різниці у звучанні. *Синонімія лексична.*

СИНХРОНІ́Я, -ї, -єю

СИНЮВА́ТО... Перша частина складних прикметників, які пишуться через дефіс: *синюва́то-зеле́ний, синюва́то-сірий, синюва́то-фіоле́товий.*

СИ́НЯВИЙ і СИНЯ́ВИЙ

СИНЬЙО́Р *див.* **СЕНЬЙО́Р**

СИ́НЬО... Перша частина складних прикметників, які пишуться: 1. Через дефіс, коли означають колір з додатковим відтінком: *си́ньо-зеле́ний, си́ньо-фіоле́товий.* 2. Разом, коли вживаються у складі термінологічних словосполучень: *синьозеле́ні во́дорості.*

СИПНУ́ТИ, -ну́, -не́ш, -не́, -немо́, -нете́, -ну́ть [*не* сипне́мо, сипне́те]

СИРДАР'Я́, -ї, *ор.* -є́ю

СИРО́К. 1. *род.* -а́. Сиркова маса у розфасовці. *Два ящики сирка.* 2. *род.* -у. Зменш.-пест. до сир. *Купити сирку.*

СИРО́КО, *невідм., ч.* Сильний теплий вітер південного та південно-східного напрямку, характерний для країн Середземномор'я. *Гарячий сироко.*

СИРОТА́, *ч.* і *ж. Круглий (кругла) сирота.*

СИТУАТИ́ВНИЙ — СИТУАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням.

Ситуати́вний. Викликаний певними умовами, який виник у певних умовах. *Ситуативні неповні речення.*

Ситуаці́йний. Який стосується ситуації. *Ситуаційні прийоми.*

СІДНЕ́Й, -я, *ор.* -єм, *місц.* -ї

СІЄ́СТА *див.* **ФІЄ́СТА**

СІЗІФОВА ПРАЦЯ (РОБОТА). Стійке сполучення. Пишеться з малої літери.

СІК, со́ку, *місц.* у соку́; *мн.* со́ки, со́ків

СІЛЬСЬКИ́Й, -а́, -е́. У назвах сільрад пишеться з малої літери.

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -шіт, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.*
Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -ски́, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля̀нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**скі́,** -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням.

Реформа́торський. Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і **-ски́**, -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і **-е**, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -шіт, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля̀нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́нний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**скі́,** -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

СПІДНИ́ЗУ, *присл.*
СПІДСПО́ДУ, *присл.*
СПІДНИ́ЧКА, -и, *дав.* -чці, *мн.* -чки́, -чо́к і -и́чки, -и́чок, але дві спідни́чки
СПІ́ЛКА, -и, *дав.* -ці, *мн.* -лки́, -ло́к, -лка́м, але дві спілки. У власних назвах пишеться з великої літери. *Спілка архітекторів СРСР, Спілка журналістів СРСР, Спілка письменників СРСР.*
СПІЛКОВИ́Й, -а́, -е́
СПІЛЬНОСЛОВ'Я́НСЬКИЙ
СПІ́НІНГ. 1. *род.* -а. Знаряддя для ловлення риби. *Котушка спінінга.* 2. *род.* -у. Спосіб ловлення риби за допомогою такого знаряддя. *Переваги спінінгу.*
СПІР, спо́ру, *мн.* спо́ри, -ів
СПІШИ́ТИ — ПОСПІША́ТИ. Збігаються у знач. «намагатися якнайшвидше зробити що-небудь, виконати якусь роботу; швидко йти, бігти, пливти, їхати; намагатися вчасно потрапити кудись, вчасно прийти». *Спішити (поспішати) з відповіддю. Спішити (поспішати) на роботу.*
Тільки **поспіша́ти** вжив. у сполученні *Годинник поспішає.*
СПЛАВНИ́Й, -а́, -е́
СПЛИГНУ́ТИ, -ну́, -не́ш, -не́, -немо́, -нете́, -ну́ть [*не* сплигнути, -ну, -неш, -не, -немо, -нете, -нуть]
СПЛИСТИ́ і **СПЛИВТИ́,** -ливу́, -ливе́ш, -ливемо́ [*не* спливе́мо], -ливете́ [*не* спливе́те], *мин.* сплив, сплила́ і сплила́ [*не* спли́ла]
СПЛУ́ТАТИ — СПУ́ТАТИ. Розрізняються значенням.
Сплу́тати. Порушити певний порядок чого-небудь, робити безладдя у чомусь; помилково сприймати одне за інше. *Що тобі у серце впало, мислі сплутало твої?* (Первомайський). *Той, хто хоч раз побував у осінньому лісі, ніколи не сплутає ясний промінь стрункого клена з червонуватим, в глибінь захованим жеврінням старого корчуватого граба* (Собко).
Спу́тати. Стягнути путом передні ноги коня або іншої тварини; зв'язати комусь руки, ноги. *Увечері вони зупинились у полі під високою могилою, спутали коней* (Скляренко).
СПЛЯЧИ́Й [*не* спля́чи], *дієприсл.*
СПОВИ́ТИ, -в'ю, -в'є́ш, -в'є́, -в'ємо́, -в'єте́ [*не* -в'є́мо, -в'є́те], -в'ю́ть і -вию, -ви́єш, *мин.* -ви́в, -вила́ і -ви́ла
СПОВЗТИ́, *мн.* -земо́ [*не* -зе́мо], -зете́ [*не* -зе́те], -зу́ть
СПО́ВНА і **СПОВНА́,** *присл.*
СПО́ВНЕНИЙ. Керування: *чого* і *чим. Світ сповнений величі й загадковості* (Гончар). *Пропливають, сповнені плодами, на Херсон, на Київ кораблі* (Нагнибіда).
СПО́ВНИТИ, -ю, -иш і **СПОВНИ́ТИ,** -ю́, -и́ш, -и́ть, -имо́, -ите́, -ять
СПОДВИ́ЖНИК — ПОДВИ́ЖНИК. Розрізняються значенням.
Сподви́жник. Чийсь соратник у якійсь надзвичайно важливій діяльності. *Сподвижники Хмельницького.*
Подви́жник. Людина, яка самовіддано бореться за досягнення високої мети на якомусь важкому поприщі. *Подвижник мистецтва. Подвижник науки.*
СПОЖИВНИ́Й, -а́, -е́ і **СПОЖИ́ВНИЙ,** -а, -е
СПОЖИ́ТИ, *мн.* -живемо́, -живете́, -живу́ть, *мин.* -жи́в, -жила́, -жило́, -жили́ [*не* -живе́мо, -живе́те, мин. -жи́ла, -жи́ло, -жи́ли]
СПОДІВА́ТИСЯ. Керування: 1. *кого — чого, рідше на кого — що.* Чекати кого-, що-небудь. *Сподіватися гостей (на гостей).* 2. *на кого — що.* Розраховувати, покладати надію на що-небудь; надіятися. *Сподіватися на кращі часи.*
СПОЗАРА́НКУ, *присл.*
СПО́КІЙ, споко́ю і спо́кою, *ор.* споко́єм і спо́коєм
СПОКОНВІ́К — СПОКОНВІКІ́В — СПОКОНВІ́КУ, *присл.* Збігаються у значенні. *Споконвік (споконвіків, споконвіку) жити на цій землі.*
СПОКУША́ТИСЯ. Керування: *на що* і *чим. Спокушатися на гроші (грішми).*
СПОЛУ́ЧНИЙ — СПОЛУЧНИ́Й. Розрізняються значенням.

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -ски́, -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок**. *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**скі́**, -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РАК[1], **-а.** Назва тварини. *Клішні рака.*
РАК[2], **-у.** Назва хвороби. *Проблеми раку.*
РАКЕ́ТА-НОСІ́Й, ракéти-носія́
РАКЕ́ТА-ПЕРЕХО́ПЛЮВАЧ, ракéти-перехо́плювача
РАКЕ́ТНО-КОСМІ́ЧНИЙ
РАКЕ́ТНО-Я́ДЕРНИЙ
РАКЕТОБУДІВНИ́Й
РАКЕТОДИНАМІ́ЧНИЙ
РА́ЛІ, *невідм., с.* Спортивні змагання на автомобілях (авторалі) або мотоциклах і моторолерах (моторалі).
РАМБУЛЬЄ́, *невідм., с.* Порода овець.
РАНЕ́Т, -у і **РЕНЕ́Т**
РА́НЕЦЬ, -нця, *ор.* -нцем, *мн.* -нці, -нців
РАНЖИ́Р, -у. *За ранжиром. Згідно з ранжиром. Під один ранжир.*
РА́НИТИ [*не* рани́ти], -ню, -ниш, *нак.* рань
РА́ННІМ РА́НКОМ
РА́ННІМ-РА́НО, *присл.*
РАННЬОВЕСНЯ́НИЙ і **РАННЬОВЕСНЯНИ́Й**
РАННЬОСЕРЕДНЬОВІ́ЧНИЙ
РАННЬОСТИ́ГЛИЙ
РА́НО-ВРА́НЦІ, *присл.*
РА́НО-ПОРАНЕ́НЬКУ, *присл.*
РА́НО-РА́НО, *присл.*
РАНТЬЄ́, *невідм., ч.* Особа в капіталістичному суспільстві, яка живе за рахунок доходів від цінних паперів, на проценти від капіталів, які передає в позичку.
РА́НЧО, *невідм., с.* У країнах Латинської Америки — хутір, садиба. *Велике ранчо.*
РА́ПОРТ — РАПО́РТ. Розрізняються значенням.
Ра́порт, -у. 1. Офіційне повідомлення про що-небудь вищій інстанції, керівництву. *Рапорт командиру роти.* 2. Звіт про виконання взятих соціалістичних зобов'язань, про досягнення у певній сфері діяльності. *Рапорт трудівників ферми.*
Рапо́рт, -у. Повторювана частина малюнка на тканині, шпалерах, килимах і т. ін. *Безперервний рапорт.*
РАСИ́СТСЬКИЙ — РА́СОВИЙ. Розрізняються значенням.
Раси́стський. Який стосується расистів; властивий расизму і расистам. *Расистська ідеологія.*
Ра́совий. Який стосується раси. *Расова дискримінація.*
РА́ТАЙ, -я, *кл. ф.* ра́таю і **РАТА́Й,** -я́, *нар. -поет., заст.*
РАТА́У, *невідм., с.* Скорочення: Радіотелеграфне агентство України. Пишеться великими літерами.
РАХУ́НОК. 1. *род.* -а. Грошовий документ. *Оформлення рахунка.* 2. *род.* -у. Виражений у числах результат підрахунків, обчислень; результат спортивних зустрічей; облік прибутків і витрат у господарстві, а також запис такого обліку; фінансові операції. *Команда не відкрила рахунку. Відкриття особистого рахунку в ощадній касі.*
РВА́ТИ, рву, рвеш, рвемо́, рвете́ [*не* рве́мо, рве́те]
РВУЧИ́ [*не* рву́чи], *дієприсл.*
РЕАКТИ́ВНО-ТУРБІ́ННИЙ
РЕБЕ́РНИЙ — РЕБРИ́СТИЙ — РЕБРА́СТИЙ — РЕБЕ́РЧАСТИЙ — РЕБРОВИ́Й і РЕБРО́ВИЙ.
Ребе́рний. Який стосується ребра. *Реберний горб.*
Ребе́рчастий, ребра́стий і **ребри́стий** збігаються у знач. «у якого випинаються ребра; який має виступи, подібні на ребра», але розрізняються вживанням: **ребри́стий** — *нейтр.,* **ребра́стий** — *розм.,* **ребе́рчастий** — *ужив. рідко. Ребристе тіло. Ребраста корова. Ребриста (реберчаста) поверхня.*
Реброви́й і **ребро́вий** ужив. у знач. «який стосується місця, лінії перетину двох площин».
РЕВАНШИ́СТСЬКИЙ
РЕВЕНЕ́ВИЙ
РЕ́ВІНЬ, -веню, *ор.* -венем
РЕВУЧИ́ [*не* реву́чи], *дієприсл.*
РЕВОЛЮЦІ́ЙНО-ВИЗВО́ЛЬНИЙ
РЕВОЛЮЦІ́ЙНО-ДЕМОКРАТИ́ЧНИЙ
РЕВОЛЮЦІ́ЙНО-НАРО́ДНИЦЬКИЙ
РЕВЮ́, *невідм., с.* Естрадне або театральне видовище. *Цікаве ревю.*

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**скй,** -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -шíт, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок**. *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -і́в, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -ски́, -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ — ТЕЛЕВІЗОРНИЙ. Розрізняються значенням.

Телевізійний. Який стосується телебачення, призначений для нього або здійснюється за його допомогою. *Телевізійна передача. Телевізійна програма.*

Телевізорний. Який стосується телевізора як предмета, приладу; який виготовляє телевізори, призначений для них. *Телевізорний завод. Телевізорна упаковка.*

ТЕЛЕФО́Н-АВТОМА́Т, телефо́ну-автома́та

ТЕЛЕФОНІЗУВА́ТИ — ТЕЛЕФОНУВА́ТИ. Розрізняються значенням.

Телефонізува́ти, -у́ю, -у́єш. Встановлювати телефонний зв'язок.

Телефонува́ти, -у́ю, -у́єш. Дзвонити по телефону, передавати по телефону.

ТЕЛЕФОНІ́Я

ТЕЛЯ́, -я́ти, *дав.* -я́ті, *ор.* -я́м, *мн.* -я́та, -я́т

ТЕЛЕ́ЦЬ, Тельця́, *ор.* Тельце́м. Сузір'я. Пишеться з великої літери.

ТЕЛІПАТИ, -па́ю, -па́єш [*не* телі́пати]

ТЕЛІПА́ТИСЯ, -па́юся, -па́єшся [*не* телі́патися]

ТЕ́МА — ТЕМА́ТИКА. Розрізняються значенням.

Те́ма, -и, *род. мн.* тем. Предмет розповіді, розмови, зображення, дослідження, навчального або контрольного завдання; основний мотив будь-якого музичного твору. *Тема екзаменаційної роботи. Тема роману. Тема сонати.*

Тема́тика, -и, *род. мн.* -ик. Сукупність тем. *Тематика конференції. Тематика твору.*

ТЕМНО... Перша частина складних прикметників, які пишуться: 1. Через дефіс, коли означають поєднання кольору з додатковим відтінком: *те́мно-вишне́вий, те́мно-кашта́новий, те́мно-кори́чневий, те́мно-роже́вий, те́мно-си́ній.* 2. Разом, коли називають підпорядковані одне одному поняття: *темнобарвний, темнозаба́рвлений, темноко́лірний, темнокольоро́вий, темношкі́рий.*

ТЕМНО́ТА, -и і **ТЕМНОТА́,** -и́

ТЕ́МНО-ТЕ́МНО, *присл.*

ТЕНДЕНЦІ́ЙНО, *присл. Тенденційно настроєний. Тенденційно викладені відомості.*

ТЕНДЕ́НЦІЯ. Керування: *чого* і *до чого. Тенденція твору. Тенденція до зближення культур.*

ТЕ́НОР, -а, *мн.* -и́, -і́в, але два те́нори

ТЕНОРО́ВИЙ

ТЕОДО́Р [*не* Тео́дор], -а, *дав.* -ові і -у, *ор.* -ом, *кл. ф.* Теодо́ре і *рідше* **ТОДО́Р; ТЕОДО́РОВИЧ** [*не* Теодоро́вич], *ор.* -ем, *кл. ф.* -у;

ТЕОДО́РІВНА, -и [*не* Теодо́рівної], *дав.* -і [*не* Теодо́рівній] і *рідше* **ТОДО́РІВНА**

ТЕПЛОВИДІЛЬНИ́Й, -а́, -е́

ТЕПЛОВИ́ТРАТА, -и, *мн.* -ати, -ат

ТЕПЛОВОЗОБУДІВНИ́Й, -а́, -е́

ТЕПЛОЄ́МКИЙ і **ТЕПЛОЄ́МНИЙ**

ТЕ́ПЛО-ЖО́ВТИЙ

ТЕПЛОЗАХИСНИ́Й, -а́, -е́

ТЕПЛОІЗОЛЯЦІ́ЙНО - МОНТА́ЖНИЙ

ТЕПЛОНЕПРОНИКНИ́Й, -а́, -е́ і **ТЕПЛОНЕПРОНИ́КНИЙ,** -а, -е

ТЕПЛОПЕРЕХІ́Д, -хо́ду

ТЕПЛОПОВІ́ТРЯНИЙ і **ТЕПЛОПОВІТРЯ́НИЙ**

ТЕПЛОПРОВІ́Д, -во́ду [*не* тепло-про́від]

ТЕПЛОПРОВІ́ДНИЙ, -а, -е і **ТЕПЛОПРОВІДНИ́Й,** -а́, -е́

ТЕПЛОПРОНИ́КНИЙ, -а, -е і **ТЕПЛОПРОНИКНИ́Й,** -а́, -е́

ТЕ́ПЛО-ЧО́РНИЙ

ТЕРАПІ́Я, -ї, *ор.* -єю

ТЕРА́РІЙ, -ю і **ТЕРА́РІУМ,** -а

ТЕРЕЗИ́, -і́в, *мн.* Як назва сузір'я пишеться з великої літери.

ТЕ́РЕМ, -а, *мн.* -и́, -і́в, але два те́реми, п'ять теремі́в

ТЕ́РЕН — ТЕРЕ́Н. Розрізняються значенням.

Те́рен, -рну. Рослина; плоди цієї рослини; окрема її колючка. *Кущі терну. Чорний терен. Вийняти терен з ноги.*

Тере́н, -у. Місцевість, територія. *Стародавній слов'янський терен,*

ТЕРЕ́НТІЙ, -я, *дав.* -єві і -ю, *ор.* -єм, *кл. ф.* Тере́нтію; **ТЕРЕ́НТІЙОВИЧ** [*не* Тере́нтієвич], *ор.* -ем, *кл. ф.* -у; **ТЕРЕ́НТІЇВНА,** -и [*не* Тере́нтіївної], *дав.* -і [*не* Терентіївній]

ТЕР'Є́Р, -а. Порода собак.

ТЕРИТОРІА́ЛЬНО... Перша частина складних прикметників, які пишуться через дефіс: *територіа́льно-виробни́чий, територіа́льно-галузе́вий, територіа́льно-географі́чний, територіа́льно-економі́чний.*

ТЕРЛИ́Ч *див.* **ТИРЛИ́Ч**

ТЕ́РМІН[1], -у. Проміжок часу. *Продовжити термін навчання.*

ТЕ́РМІН[2], -а. Слово або словосполучення, що означає чітко окреслене спеціальне поняття певної галузі науки, техніки, мистецтва, суспільного життя. *Математичний термін.*

ТЕРМІ́Т[1], -а, *мн.* -и, -ів. Комаха.

ТЕРМІ́Т[2], -у, *спец.* Порошкувата суміш алюмінію з окисами деяких металів.

ТЕРМІ́ТНИЙ — ТЕРМІ́ЧНИЙ. Розрізняються значенням.

Термі́тний. Який містить речовину терміт, здійснюється за допомогою терміту. *Термітна суміш. Термітне зварювання.*

Термі́чний. Тепловий; призначений для теплової обробки металів. *Термічна переробка кам'яного вугілля. Термічна піч.*

ТЕРМО... Перша частина складних слів. З наступною частиною завжди пишеться разом: *термоакти́вний, термоеле́ктрика, термофі́зика, термоя́дерний.*

ТЕРМОЛЮМІНЕСЦЕ́НЦІЯ, -ї, *ор.* -єю

ТЕРМОРЕЛЕ́, *невідм., с.*

ТЕРМОСИ́ТИ, -о́шу, -о́сиш, -о́сить, -о́симо, -о́сите, -о́сять

ТЕРМОТЕРАПІ́Я, -ї, *ор.* -єю

ТЕРНОПІЛЬЧА́НИ, -а́н, *мн.* (*одн.* тернопільча́нин, -а, *ч.*; тернопільча́нка, -и, *род. мн.* -нок, *ж.*) і *рідше* **ТЕРНО́ПІЛЬЦІ,** -ів, *мн.* (*одн.* терно́пілець, -льця, *ч.*; терно́пілька, -и, *ж.*)

ТЕРНО́ПІЛЬЩИНА

ТЕРНОСЛИ́В, -у, *ч.* і **ТЕРНОСЛИ́ВА,** -и, *ж.*

ТЕРОРИСТИ́ЧНИЙ — ТЕРОРИ́СТСЬКИЙ. Розрізняються значенням.

Терористи́чний. Який стосується терору, тероризму. *Терористичний акт. Терористична діяльність. Терористичні методи боротьби.*

Терори́стський. Який стосується терористів. *Терористська група.*

ТЕРОРИСТИ́ЧНО-ДИВЕРСІ́ЙНИЙ

ТЕРОРИ́СТСЬКИЙ *див.* **ТЕРОРИСТИ́ЧНИЙ**

ТЕРПІ́ТИ, терплю́, те́рпиш, те́рпить, те́рпимо, те́рпите, те́рплять і -плю́, -пи́ш, -пи́ть, -пимо́, -пите́, -пля́ть

ТЕ́РПНУТИ, *мин.* терп, те́рпла і те́рпнув, те́рпнула

ТЕ́РТИ, тру, треш, тре, тремо́, трете́ [*не* тре́мо, тре́те]

ТЕ́РТКА і **ТЕРТУ́ШКА.** Збігаються у знач. «кухонний предмет». *Терти на тертці (тертушці) картоплю.* Тільки **тертка** вжив. у знач. «укритий сіркою бік сірникової коробки». *Відламати шматок тертки.*

ТЕРЦЕ́Т. 1. *род.* -а. Трирядкова строфа в сонеті. *Рядки терцета.* 2. *род.* -у. Ансамбль із трьох виконавців; музичний твір для трьох виконавців. *Учасники терцету. Автор терцету.*

ТЕРЦИ́НА, -и

ТЕСА́ТИ, тешу́ [*не* те́шу], те́шеш

ТЕСЛО́, -а́, *мн.* те́сла, те́сел, але два тесла́, п'ять те́сел, *с.* і *рідко* **ТЕ́СЛА,** -и, *ж.*

ТЕ́СЛЯ, -і, *ор.* -ею, *мн.* те́слі, тесль і **ТЕСЛЯР,** -а́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -я́ре, *мн.* -і́, -ів, *дав.* -а́м. Збігаються у знач. «робітник, що займається грубою обробкою деревини, спорудженням дерев'яних будов то-що».

Тільки **те́сля** зрідка ужив. у знач. «столяр». *Прийшли теслі й встановили вікна високі й широкі.*

ТЕСЛЯРСЬКО-СТОЛЯРНИЙ

ТЕСО́ВИЙ — ТИСО́ВИЙ. Розрізняються значенням.

ТЕСО́ВИЙ. Придатний для виготовлення тесу — тонких дощок;

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́млянин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -ски́, -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням.
Реформа́торський. Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́млянин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́,** -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням.
Реформа́торський. Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́млянин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -ски́, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

Тока́рський. Який стосується токарства. *Токарський інструмент Токарська майстерність.*

ТОКА́РНО... Перша частина складних прикметників, які пишуться через дефіс: *тока́рно-гвинторі́зний, тока́рно-карусе́льний, тока́рно-комбіно́ваний, тока́рно-копіюва́льний, тока́рно-лобови́й, тока́рно-револьве́рний, тока́рно-фре́зерний, тока́рно-центрови́й.*

ТО́КАР-РЕВОЛЬВЕ́РНИК, то́каря-револьве́рника

ТОКА́РСЬКИЙ *див.* **ТОКА́РНИЙ**

ТО́КАР-УНІВЕРСА́Л, то́каря-універса́ла

ТО́КАР-ШВИДКІ́СНИК, то́каря-швидкі́сника

ТОКІ́ЙСЬКИЙ

ТО́КІО, *невідм., с.*

ТОККА́ТА, -и. Віртуозна музична п'єса.

ТО́КСИКО-АЛЕРГІ́ЧНИЙ

ТО́КСИКО-ІНФЕКЦІ́ЙНИЙ

ТО́ЛЕВИЙ — ТО́ЛОВИЙ. Розрізняються значенням.

То́левий. Зроблений із толю; призначений для виробництва толю. *Толева покрівля. Толевий завод.*

То́ловий. Який стосується толу; виготовлений із толу. *Толова шашка.*

ТОЛЕРУБЕРО́ЙДОВИЙ

ТОЛО́КА [1], -и. 1. Залишене під пар поле, що служить пасовищем для худоби. 2. *діал.* Вільна ділянка біля села, де збиралася молодь гуляти.

ТОЛОКА́ [2], -и́ і **ТОЛО́КА,** -и, *розм.* Гуртова допомога; робота громадою.

ТОЛОЧИ́ТИ, -очу́, -о́чиш, -о́чить, -о́чимо, -о́чите, -о́чать, *нак.* -очи́ і **ТОЛО́ЧИТИ,** -о́чу, -о́чиш, -о́чить, *нак.* -о́ч

ТОЛЬ, -ю, *ор.* -ем, *ч.* [*не* то́лі, то́лю].

ТОЛЬЯ́ТТІ, *невідм., с.*

ТОМ, -у, *мн.* -и́, -і́в, але два то́ми

ТОМА́Т. 1. *род.* -а. Помідор. *Плід томата.* 2. *род.* -у. Соус, паста з помідорів. *Банка томату.*

ТОМА́Т-ПЮРЕ́, тома́ту-пюре́

ТОМИ́ТИ, томлю́ [*не* то́млю], то́миш

ТОМИ́ТИСЯ, томлю́ся [*не* то́млюся], то́мишся

ТОМУ́-ТАКИ, *присл.*

ТОМУ́-ТО, *присл.*

ТОМУ́ ЩО

ТОН, -у, *мн.* -и́, -і́в, але два то́ни

ТОНА́ЛЬНО-ЧАСТО́ТНИЙ

ТОНКОЛИ́СТИЙ — ТОНКОЛИСТОВИ́Й. Розрізняються значенням.

Тонколи́стий. Який має тонке листя. *Тонколистий ясен.*

Тонколистови́й, *спец.* Який складається з тонких листів; призначений для виготовлення тонких листів. *Зварювання тонколистових конструкцій. Тонколистовий цех.*

ТОНКОСУКНЯ́НИЙ і **ТОНКОСУКО́ННИЙ.** *Тонкосуконна (тонкосукняна) ковдра.*

ТОНКОШКІ́РИЙ і **ТОНКОШКУ́РИЙ**

ТО́ННА, *род. мн.* тонн. *15,5 тонни* [*не* тонн]

ТОННА́ЖНІСТЬ, -ності, *ор.* -ністю

ТОННА́ЖО-ДОБА́, -и́

ТОННА́ЖО-РЕ́ЙС, -у

ТО́ННО-КІЛОМЕ́ТР [*не* то́нно-кіло́метр]

ТОНУ́ТИ, -ну́ [*не* то́нути, то́ну], -неш

ТОПА́З. 1. *род.* -у. Мінерал із класу силікатів. *Поклади топазу.* 2. *род.* -а. Один камінь, кристал цього мінералу. *Поверхня топаза.*

ТОПИ́ТИ, -плю́ [*не* то́плю], -пиш

ТОПИ́ТИСЯ, топлю́ся [*не* то́плюся], то́пишся

ТОПКИ́Й — ТО́ПКОВИЙ. Розрізняються значенням.

Топки́й. Який легко топиться. *Топкий матеріал.*

То́пковий. Який стосується топки — пристрою в печі, котельній установці для спалювання палива. *Топкова камера.*

ТОПО́ЛЕВИЙ — ТОПОЛИ́НИЙ. Збігаються у знач. «який належить тополі, який складається з тополь». *Тополеве (тополине) листя. Тополева (тополина) алея.*

Тільки **тополи́ний** вжив. у знач. «який своєю будовою, стрункістю схожий на тополю». *Тополиний стан.*

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Рефорна́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і **-ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і **-скі́**, -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і **-е**, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

ти. 2. Отвір для стікання води в каналізацію (у лазнях, пральнях).
ТРА́ПЕЗА, -и, *род. мн.* -пез і **ТРАПЕ́ЗА,** -пе́зи, *род. мн.* -пе́з
ТРАФАРЕ́Т — ТРАФАРЕ́ТКА. Збігаються у знач. «платівка з картону, металу тощо, у якій прорізано малюнки, літери або цифри для їх швидкого відтворення на якійсь поверхні», але розрізняються стилістично: **трафаре́т** — *нейтр.*, **трафаре́тка** — *розм.*
Тільки **трафаре́т** ужив. у знач. «шаблон, штамп».
ТРЕ́ЙЛЕР *див.* **ТРА́ЙЛЕР**
ТРЕМБІТА́Р, -я́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -а́рю, *мн.* -і́, -і́в, *дав.* -я́м
ТРЕ́МОЛО, *невідм., с., муз.* Швидке багаторазове повторення одного звука або швидке чергування двох несуміжних звуків.
ТРЕМТЯЧИ́ [*не* тремтя́чи], *дієприсл.*
ТРЕПЕТА́ТИ, -печу́ [*не* -пе́чу], -пе́чеш
ТРЕТИ́РУВАТИ
ТРЕФ — ТРЕ́ФА. Розрізняються значенням.
Треф, -у. Недозволена іудейською релігією страва.
Тре́фа, -и. 1. Масть у гральних картах, позначувана чорним хрестиком. 2. Гральна карта цієї масті. *Піти тре́фою.*
ТРЕФО́ВИЙ
ТРИ, трьох, *дав.* трьом, *ор.* трьома́, *місц.* трьох
ТРИ... Перша частина складних прикметників, які пишуться завжди разом. Числівник **три** має форму називного відмінка, коли друга частина складного слова починається з приголосного (крім слів *сотий, тисячний, мільйонний, мільярдний*): *тригоди́нний, триголо́сий* і *триголо́сний, триде́нний, тризмі́нний, трина́чний, трикілометро́вий, трикла́сний, трико́лірний, трикомпоне́нтний, трикопі́єчний, трикра́тний, трилі́нійний, трирі́чний, трилітро́вий, триметро́вий, тримі́сячний, тримо́вний, тримото́рний, триповерхо́вий, трипроце́нтний, триразо́вий, трискладо́вий, тристру́нний, триступене́вий, трито́мний, трито́нний, трифа́зний, трифа́зовий, трихвили́нний, триярусний.*
ТРИ́ДЦЯТЕРО, -тьо́х, *дав.* -тьо́м, *ор.* -тьома́ і -тьма́, *місц.* -тьо́х
ТРИДЦЯТИЛІ́ТНІЙ і **ТРИДЦЯТИРІ́ЧНИЙ**
ТРИДЦЯТИЛІ́ТТЯ і **ТРИДЦЯТИРІ́ЧЧЯ**
ТРИ́ДЦЯТЬ -ти́ і -тьо́х, *дав.* -ти́ і -тьо́м, *ор.* -тьма́ і -тьома́, *місц.* -ти́ і -тьо́х
ТРИ́ЗНА -и, *уроч.* Поминки
ТРИКО́, *невідм., с.*
ТРИКОТА́ЖНО-ПАНЧІ́ШНИЙ
ТРИНА́ДЦЯТЕРО, -тьо́х, *дав.* -тьо́м, *ор.* -тьма́ і -тьома́, *місц.* -тьо́х
ТРИНАДЦЯТИЛІ́ТНІЙ і **ТРИНАДЦЯТИРІ́ЧНИЙ**
ТРИНА́ДЦЯТЬ, -ти́ і -тьо́х, *дав.* -ти́ і -тьо́м, *ор.* -тьма́ і -тьома́, *місц.* -ти́ і -тьо́х
ТРИ́ПЛЕКС. 1. *род.* -у. Органічне скло, яке не дає при руйнуванні осколків. 2. *род.* -а. Засклені таким склом віконця — щілини в танку тощо. 3. *невідм.* Ужив. як складова частина назв різного роду пристроїв, сполук і т. ін., які складаються з трьох самостійних частин, елементів. *Триплекс-процес.*
ТРИ́СТА, трьохсо́т, *дав.* трьомста́м, *ор.* трьомаста́ми, *місц.* трьохста́х
ТРІ́О, *невідм., с.*
ТРІО́Д — ТРІО́ДЬ. Розрізняються значенням.
ТРІО́Д, -а. 1. Трьохелектродна електронна лампа. 2. Трьохелектродний напівпровідниковий прилад (транзистор).
ТРІО́ДЬ, -і, *ор.* -ддю, *род. мн.* -дей. Книга церковних пісень і молитов.
ТРІ́ЙКА *див.* **ТРО́ЙКА**
ТРІПНУ́ТИ, -ну́, -не́ш, -не́, -немо́, -нете́, -ну́ть і **ТРІ́ПНУТИ,** -ну, -неш
ТРІПНУ́ТИСЯ, -ну́ся, -не́шся, -не́ться, -не́мося, -не́теся, -ну́ться і **ТРІ́ПНУТИСЯ,** -нуся, -нешся

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -ски́, -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -і́в, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля̀нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -і́в, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

алеї сиділи відпочиваючі. Вдовж (вздовж) і впоперек.
Тільки **удо́вж (вдовж)** ужив. у знач. «у довжину». *Витягнутися (удовж) вдовж.*
УДО́ВЖ (ВДОВЖ) і **УЗДО́ВЖ (ВЗДОВЖ)**[2], *прийм. з род. відм.* Уживається при вказівці на рух або розміщення кого-, чого-небудь, на спрямованість дії по довжині чого-небудь. Прийм. **удовж (вдовж)** *ужив. рідше. Іти вздовж (вдовж) ріки.*
УДОВИ́Н, -á, -é, -í [*не* удо́вин] і **ВДОВИ́Н**
УДОГІ́Н *див.* **ВДОГІ́Н,** *присл.*
УДО́МА *див.* **ВДО́МА,** *присл.*
УДО́СВІТА *див.* **ВДО́СВІТА,** *присл.*
УДО́СТАЛЬ *див.* **ВДО́СТАЛЬ,** *присл.*
УДРУ́ГЕ *див.* **ВДРУ́ГЕ**
УЖЕ́ Ж і **ВЖЕ́ Ж**
УЖЕ́ Ж БО і **ВЖЕ́ Ж БО**
УЖИ́ТИ *див.* **ВЖИ́ТИ**
УЗАГА́ЛЬНЕНО-ОСОБО́ВИЙ
УЗАПЕРТІ́ і **ВЗАПЕРТІ́,** *присл.*
У ЗА́ТИШКУ і **В ЗА́ТИШКУ** [*не* в зати́шку]
УЗБЕ́КИ, -ів, *мн.* (*одн.* узбе́к, -а, *ч.*; узбе́чка, -и, *дав.* -чці, *род. мн.* -чок, *ж.*)
УЗБЕРЕ́ЖЖЯ, *род. мн.* -е́ж
УЗБІ́ЧЧЯ, *род. мн.* -іч
УЗВИ́ШШЯ, *род. мн.* -и́ш
УЗГОЛІ́В'Я і **УЗГОЛО́В'Я**
УЗДЕ́ЧКА, -и, *дав.* -чці, *мн.* -чки, -чок і -чки́, -чо́к, але дві узде́чки
УЗДЕ́ЧКОВИЙ
УЗДО́ВЖ *див.* **УДО́ВЖ**
У́ЗИ, уз, *мн.*
УЗИ́МКУ *див.* **ВЗИ́МКУ,** *присл.*
УЗЛІ́ССЯ, *род. мн.* -ісь
УЗМО́Р'Я, *род. мн.* -р'їв
УЗНАВА́ТИ, -наю́, -нае́ш, -наємо́ [*не* -нає́мо], -наєте́ [*не* -нає́те], -наю́ть і **ВЗНАВА́ТИ**
УЗНАКИ́ *див.* **ВЗНАКИ́,** *присл.*
УЗЯ́ТИ, візьму́, ві́зьмеш [не візьме́ш], ві́зьме [*не* візьме́], *мин.* узя́в, узяла́, узяло́, узялі́ [*не* узя́ла, -я́ло, -я́ли], *майб.* ві́зьмемо [*не* візьме́мо], ві́зьмете [*не* візьме́те] і **ВЗЯ́ТИ**
УЗЯ́ТИСЯ, візьму́ся, ві́зьмешся [*не* візьме́шся], ві́зьметься [*не* візьме́ться], *мин.* узя́вся, узяла́ся, узяло́ся, узялі́ся [*не* узя́лася, узя́лося, узя́лися], *нак.* візьмі́ся, візьмі́мося, візьмі́ться і **ВЗЯТИСЯ**
УЙГУ́РИ, -ів, *мн.* (*одн.* уйгу́р, -а, *ч.*; уйгу́рка, -и, *дав.* -ці, *род. мн.* -рок, *ж.*)
УЙГУ́РСЬКИЙ
УКА́З, -у. У назвах важливих партійних документів, що мають силу закону, пишеться з великої літери. *Указ Президії Верховної Ради СРСР.*
УКВІТЧА́ТИ, -а́ю, -а́єш і **ВКВІТЧА́ТИ**
УКІНЕ́ЦЬ *див.* **ВКІНЕ́ЦЬ,** *присл.*
УКІНЦІ́ *див.* **ВКІНЦІ́**
УКІ́С, уко́су, *мн.* уко́си, уко́сів
УКЛА́Д, -у. 1. Порядок, який був установлений або склався в житті, побуті тощо. *Духовний уклад життя.* 2. Тип, форма господарства певної суспільно-економічної формації. *Соціалістичний уклад.*
УКЛАДА́ТИ[1] і **ВКЛАДА́ТИ.** *Укладати (вкладати) речі. Укладати (вкладати) спати. Укладати (вкладати) всю душу в якусь справу.*
УКЛАДА́ТИ[2]. *Укладати угоду. Укладати союз. Укладати словник.*
УКЛА́СТИ, -аду́, -аде́ш, -адемо́ [*не* -аде́мо], -адете́ [*не* -аде́те], -аду́ть
УКЛЕ́ЙКА *див.* **ВКЛЕ́ЙКА**
УКЛІ́Н — УКЛО́Н. Розрізняються значенням.
Уклі́н, укло́ну. Знак вітання, пошани, вдячності; передане письмово вітання у листі. *Віддати уклін. Передати уклін.*
Укло́н, -у, *спец.* 1. Частина залізничної колії, яка лежить під кутом до горизонту. 2. У гірничій справі — похила підземна виробка. 3. У геодезії — перелом профілю земної поверхні у напрямку вниз.
УКЛІ́ННИЙ — УКЛО́ННИЙ. Розрізняються значенням.
Уклі́нний. Який виражає пошану; шанобливий. *Уклінний привіт. Уклінне прохання.*
УКЛО́Н *див.* **УКЛІ́Н**
УКЛОНЯ́ТИСЯ *див.* **ВКЛОНЯ́ТИСЯ**
УКЛО́ННИЙ, *спец.* Який лежить під кутом до горизонту. *Уклонне поле.*

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля̀нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок**. *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -шіт, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -скй, -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -шіт, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́млянин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і **-ски́,** -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

Уставний (вставний). Який вставляють у що-небудь. *Вставна рама. Вставне слово.*
УСТІЛКА, -и, *род. мн.* -лок
УСТОЯТИ, -ою, -оїш і **ВСТОЯТИ**
УСТРИЧНИЙ, *прикм.* до устриця
УСТУП — УСТУП — ВСТУП. Розрізняються значенням.
Уступ, -у, *книжн.* Частина тексту; уривок, абзац. *Цілі уступи «Тараса Бульби» безпосередньо навіяні козацькими думами* (Рильський).
Уступ, -у. 1. Виступ або виїмка в чому-небудь, що нагадує східець. *Солом'яний дах з уступами.* 2. У знач. присл. Нерівно, нагадуючи східці. *Отвір виходив крутими уступами на поверхню.*
Вступ, -у. 1. Дія за значенням «вступати». *Вступ до комсомолу.* 2. Початкова частина книжки, статті, музичного твору, що передує основному викладу. *Написати вступ. Почали грати вступ.*
УСТУПЧАСТИЙ
УСТЬ-АБАКАН, -а
УСТЬ-АБАКАНСЬКИЙ, *прикм.* до Усть-Абакан
УСТЬАБАКАНЦІ, -ів, *мн.* (*одн.* устьабаканець, -нця, *ор.* -нцем, *ч.*; устьабаканка, -и, *дав.* -нці, *род. мн.* -нок, *ж.*)
УСТЬ-КАМЕНОГОРСЬК, -а
УСТЬКАМЕНОГОРЦІ, -ів, *мн.* (*одн.* устькаменогорець, -рця, *ор.* -рцем, *ч.*; устькаменогорка, -и, *дав.* -рці, *род. мн.* -горок, *ж.*)
УСТЬ-КАМЕНОГОРСЬКИЙ, *прикм.* до Усть-Каменогорськ
УСУВАТИ[1], -аю, -аєш. 1. Доводити що-небудь до зникнення, припиняти існування; ліквідовувати, виключати, викидати звідкись. 2. Відстороняти від якоїсь діяльності, звільняти з роботи. *Усувати з посади.*
УСУВАТИ[2] (ВСУВАТИ) і **УСОВУВАТИ (ВСОВУВАТИ).** 1. Уводити, вкладати, всаджувати щось у середину чого-небудь; впихати. *Всунути руки в кишені.* 2. Непомітно або насильно дати щось кому-небудь у руки; втиснути. *Усунути в руку цукерку.*
УСУМІШ і **ВСУМІШ,** *присл.*
УСУПЕРЕЧ *див.* **ВСУПЕРЕЧ**
УСУХОМ'ЯТКУ *див.* **ВСУХОМ'ЯТКУ,** *присл., розм.*
УСЯЧИНА і **ВСЯЧИНА**
УСЬОГО-НА-ВСЬОГО *див.* **ВСЬОГО-НА-ВСЬОГО,** *част.*
УСЬОМЕ (ВСЬОМЕ) — У СЬОМЕ (В СЬОМЕ)
УТАЇТИ, -аю, -аїш, -аїмо, -аїте, *нак.* -ай і **ВТАЇТИ**
УТВЕРДИТИ, -джу, -диш, -димо, -дите, -дять [*не* утвердити, -джу]
УТЕКТИ *див.* **ВТЕКТИ**
УТЕПЛИТИ, -еплю, -еплиш, -еплимо, -еплите, -еплять і -лю, -лиш, -лить, -лимо, -лите, -лять
УТЕРТИ, -тру, -треш, -тремо [*не* -тремо], -трете [*не* -трете] і **ВТЕРТИ**
УТИЛІТАРИСТСЬКИЙ — УТИЛІТАРНИЙ. Розрізняються значенням.
Утилітаристський. Який стосується утилітаризму; властивий утилітаристові. *Утилітаристські погляди.*
Утилітарний. Пов'язаний з практичним застосуванням, використанням. *Утилітарний бік справи. Утилітарне значення.*
УТИСКАТИ[1] і **УТИСКУВАТИ.** Піддавати утиску. *Утискати (утискувати) бідних.*
УТИСКАТИ[2] (ВТИСКАТИ) і **УТИСКУВАТИ (ВТИСКУВАТИ).** Натискаючи з силою, вдавлювати, заглиблювати, впихати.
УТІКАЧ *див.* **ВТІКАЧ**
УТІМ *див.* **ВТІМ**
УТКНУТИ *див.* **ВТКНУТИ**
УТОНУТИ, -ону [*не* -ону], -онеш і **ВТОНУТИ**
УТОПИТИСЯ, -оплюся [*не* -оплюся], -опишся і **ВТОПИТИСЯ**
УТОПТАТИ, -опчу [*не* -опчу], -опчеш і **ВТОПТАТИ**
УТОЧНИТИ, -ню, -ниш, -нить, -нимо, -ните, -нять [*не* уточнити, -точню, -точниш, -точнить, -точнимо, -точните, -точнять]
УТОЧНЮВАТИ і **УТОЧНЯТИ**
УТРЕТЄ *див.* **ВТРЕТЄ**
УТРИДЕШЕВА *див.* **ВТРИДЕШЕВА,** *присл., розм.*

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок**. *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -ýю, -ýєш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля̀нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля̀нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́млянин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́нний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і **-скѝ**, -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -і́в, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.*
Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**скі́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́млянин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -ски́, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

ФОТО... Перша частина складних слів, що відповідає словам «фотографічний, фот (одиниця вимірювання світлового потоку, ступеня освітленості поверхні)». З наступною частиною пишеться разом: *фотоальбо́м, фотоапара́т, фотоательє́, фотови́ставка, фотові́дбиток, фотогазе́та, фотогальваногра́фія, фотогені́чний, фотограмме́трія, фото́граф, фотографі́чний, фотогра́фія, фотодру́к, фотоекспоно́метр, фотоелеме́нт, фотоему́льсія, фотоетю́д, фотоефе́кт, фотозбі́льшувач, фотозйо́мка.*

ФРАЗЕОЛО́ГІЯ, -ї, *ор.* -єю

ФРАМУ́ГА, -и, *дав.* -зі

ФРА́НКО... — ФРАНЦУ́ЗЬКО... Розрізняються значенням.

Фра́нко... Перша частина складних слів, що, як правило, відповідає поняттю «такий, що має відношення до Франції». З наступною частиною пишеться через дефіс. *Франко-в'єтнамські війни XIX ст. Франко-фламандська школа.*

Францу́зько... Перша частина складних слів, що відповідає поняттю «такий, що має відношення до французів». З наступною частиною пишеться через дефіс. *Французько-український словник.*

ФРА́НКФУРТ-НА-МА́ЙНІ; Фра́нкфурта-на-Ма́йні

ФРА́НКФУРТСЬКИЙ-НА-МА́ЙНІ. Останнє слово пишеться з великої літери. *Добре відомі у ФРН вироби франкфуртських-на-Майні підприємств хімічної промисловості.*

ФРАНЦУЖЕ́НКА — ФРАНЦУ́ЗКА. Збігаються у знач. «представниця нації, що становить основне населення Франції», але **францу́зка** *заст. Французи і француженки (французки).*

ФРАНЦУ́ЗИ, -ів, *мн.* (*одн.* францу́з, -а, *ч.*; францу́женка, -и, *ж.*)

ФРА́У, *невідм., ж. Невисока фрау.*

ФРЕЗ — ФРЕ́ЗА — ФРЕ́ЗЕР

Тільки **фрез** як невідм. прикм. вжив. у знач. «рожевий з бузковим відтінком». *Блузка кольору фрез.*

Фре́за, -и і **фре́зер,** -а збігаються у знач. «багатолезовий різальний інструмент». *Обробка фрезою (фрезером) деталі.*

Тільки **фре́за** вжив. у знач. «грунтообробна машина». *Обробіток землі фрезою.*

Тільки **фре́зер** вжив. у знач. «верстат, обладнаний фрезою». *Працювати за фрезером.*

ФРЕ́ЗЕРНО-ОБТО́ЧУВАЛЬНИЙ

ФРЕ́ЗЕРНО-ЦЕНТРУВА́ЛЬНИЙ

ФРЕ́ЙЛЕЙН, *невідм., ж.* Уживається при звертанні до незаміжньої жінки у німців.

ФРЕ́ЙЛІНА, -и. Придворна особа; придворне звання. *Була фрейліною в Катерини II.*

ФРЕ́КЕН, *невідм., ж.* Уживається при звертанні до незаміжньої жінки у скандінавських країнах. *Шановна фрекен.*

ФРЕ́СКА, -и, *дав.* -сці, *род. мн.* -сок

ФРИВО́ЛЬНИЙ

ФРИЗ. 1. *род.* -а. Архітектурна деталь. 2. *род.* -у. Товста ворсиста вовняна тканина. *Пальто з фризу.*

ФРИКАДЕ́ЛЬКА, -и, *дав.* -льці, *род. мн.* -льок і **ФРИКАДЕ́ЛЬ,** -і, *ор.* -ллю, *род. мн.* -лей

ФРИКАСЕ́, *невідм., с.* Страва з дрібно нарізаного м'яса в підливі. *Смачне фрикасе.*

ФРИКАТИ́ВНИЙ

ФРІ, *незм.*

ФРІСТА́ЙЛ, -у. Фігурне катання на лижах. *Чемпіонат СРСР з фрістайлу.*

ФРОНТ, -у, *мн.* -и́, -і́в, але два фро́нти

ФРУ́КТИ *див.* **О́ВОЧІ**

ФРУКТО́ВО-Я́ГІДНИЙ

ФРУКТОПЕРЕРО́БНИЙ

ФРУКТОСУША́РКА, -и, *дав.* -ці, *род. мн.* -рок

ФРУ́НЗЕ, *невідм., с.*

ФРУ́НЗЕНСЬКИЙ

ФТИЗІАТРІ́Я, -ї, *ор.*

ФТОРИСТОВОДНЕ́ВИЙ

ФУ́ГА, -и, *дав.* -зі, *род. мн.* фуг

ФУГА́ТО, *невідм., с.* Епізод у музичному творі, побудований у стилі фуги. *Майстерне фугато.*

ФУГУВА́ЛЬНО-РОЗПИ́ЛЮВАЛЬНИЙ

ФУЕТЕ́, *невідм.,* с. Фігура в балеті. *Вправно виконане фуете.*

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок**. *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля̀нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́млянин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок**. *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -ски́, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -і́в, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -шіт, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля̀нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**скі́,** -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -шіт, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і **-скі́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і **-е**, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВАННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок**. *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**скі́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля̀нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**скі́,** -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -і́в, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і **-ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -шіт, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́млянин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок**. *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́млянин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -ски́, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.*
Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -ски́, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -шіт, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

ШЕСТИ... Перша частина складних слів, що означає «який має шість одиниць, складається з шести одиниць». З наступною частиною завжди пишеться разом: *шестигра́нний, шестимі́сячний, шестиповерхо́вий, шестиразо́вий, шестирі́чний, шестику́тний, шестиметро́вий, шестити́сячний, шестито́мник.*

ШЕСТІРНЯ́, -і, *ор.* -ею, *мн.* ше́стірні, -терень, але дві шесті́рні, п'ять шесте́рень

ШЕФ-КУ́ХАР, шеф-ку́харя, *ор.* шеф-ку́харем, *мн.* шеф-кухарі́, *род.* шеф-кухарі́в, *дав.* шеф-кухаря́м

ШЕФ-МЕХА́НІК; шеф -меха́ніка

ШИ́БКА, -бки, *мн.* -бки́, *род.* -бо́к, але дві ши́бки, сім ши́бок

ШИЗОГОНІ́Я, -ї [*не* шизого́нія]

ШИЗОФРЕНІ́ЧКА, -и [*не* шизофре́нічка]

ШИЗОФРЕНІ́Я, -ї [*не* шизофре́нія]

ШИ́ЙКА, -и, *дав.* -ці, *мн.* ши́йки [*не* шийки́], ши́йок

ШИ́ЙКОВИЙ — ШИ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням.

Ши́йковий. Який пошкоджує, уражує шийку рослини. *Шийкова гниль — найбільш шкідлива грибкова хвороба в період зберігання цибулі* (З журналу).

Ши́йний. Який стосується шиї, призначений для носіння чогось на ній. *Коли він... повернув голову трохи вбік, Тоня побачила шийні м'язи — прекрасні дужі м'язи фізкультурника* (Донченко). *Шийні прикраси.*

ШИ́ЛО, -а, *мн.* шила́, шил, *дав.* шила́м, але два ши́ла, також дв**о**е ши**л**

ШИ́ЛЬЦЕ, -я і **ШИЛЬЦЕ́**, -я́, *мн.* ши́льця, -лець

ШИМІ́, *невідм.*, *ч.* Салонний бальний танець 20-х років XX ст.— різновид фокстроту. *Швидкий шимі.*

ШИМПАНЗЕ́, *невідм.*, *ч.* і (в умовах контексту, коли йдеться про жіночу стать) *ж. Шимпанзе стрибав по дереві. Шимпанзе годувала малюка.*

ШИНЕ́ЛЬ, -і, *ор.* -ллю, *мн.* -і, -лей і **ШИНЕ́ЛЯ**, -і, *ор.* -лею, *мн.* -і, -лей

ШИНКА́Р, -я́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -а́рю, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м

ШИНКВА́С, -а [*не* шинква́су]

ШИ́НКОВИЙ — ШИНКО́ВИЙ. Розрізняються значенням.

Ши́нковий. Який стосується шинки. *Шинковий відвар.*

Шинко́вий і **шинкови́й.** Який стосується шинку. *Шинкова сторожа. Шинкова кімната.*

ШИР, -у, *ор.* -ом, *ч.* і **ШИР**, -і, *ор.* шир'ю, *ж.*, *рідко. Навколо шир така — ском обійми* (Павличко). *Безмежний шир.*

ШИ́РОКО і *рідше поет.* **ШИРО́КО**, *присл.*

ШИРОКО... Перша частина складних слів, що відповідає слову «широкий». З наступною частиною пишеться разом: *широкоборо́дий, широкове́рхий, широкожи́ваний, широковідо́мий, широкодосту́пний, широкогру́дий, широколи́стий, широкоплечий, широкорядко́вий.* Але: *широко розповсюджений*, бо виступає обставиною способу дії і відповідає на питання я к?

ШИРОКОЛИ́ЦИЙ, -цього, *дав.* -цьому, *ор.* -цим, *мн.* -ці, -цих, *дав.* -цим

ШИРОКОНІ́СКА, -и, *род. мн.* -но́сок

ШИФРО́ВКА — ШИФРУВА́ННЯ. Розрізняються значенням.

Шифро́вка, *розм.* Який-небудь зашифрований текст (телеграма, лист і т. ін.). *Треба запросити шифровкою командуючого фронтом* (Корнійчук).

Шифрува́ння. Дія за знач. шифрувати, писати шифром. *Система шифрування.*

ШИ́ХТА [*не* шихта́]

ШИ́ХТОВИЙ [*не* шихтови́й]

ШИ́ШКА, -и, *дав.* -шці, *мн.* шишки́, шишо́к і ши́шки, ши́шок, але дві ши́шки, сім ши́шок

ШИШКА́Р, -я́, *ор.* -е́м, *кл. ф.* -а́рю, *мн.* -і, -ів, *дав.* -я́м

ШИШКОВИ́Й [*не* ши́шковий]

ШИШКОЯ́ГОДА, -и

ШІСТДЕСЯ́Т, -ти́ і -тьо́х, *дав.* -ти́ і -тьо́м, *ор.* -тьма́ і -тьома́, *місц.* -ти́ і -тьо́х [*не* шестидесяти́, шести-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше,* **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*
РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **пташи́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**скі́,** -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ,** *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей
РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш
РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*
РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*
РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*
Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*
РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*
РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ
РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**
РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета
РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**
РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».
Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».
РЖА *див.* **ІРЖА́**
РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**
РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**
РИБОКОНСЕ́РВНИЙ
РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем
РИ́ДМА РИДА́ТИ
РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)
РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ
РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу
РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок**. *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*
Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*
Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.*
Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».
РИПЛЯЧИ́Й, *дієприсл.*
РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -**ски́**, -со́к
РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*
РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.
РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям
РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань
РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви
РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ
РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею
РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

Уставний (вставний). Який вставляють у що-небудь. *Вставна рама. Вставне слово.*

УСТІЛКА, -и, *род. мн.* -лок

УСТОЯТИ, -óю, -óїш і **ВСТОЯТИ**

УСТРИЧНИЙ, *прикм.* до у́стриця

УСТУП — УСТУП — ВСТУП. Розрізняються значенням.

Уступ, -у, *книжн.* Частина тексту; уривок, абзац. *Цілі уступи «Тараса Бульби» безпосередньо навіяні козацькими думами* (Рильський).

Усту́п, -у. 1. Виступ або виїмка в чому-небудь, що нагадує східець. *Солом'яний дах з уступами.* 2. У знач. присл. Нерівно, нагадуючи східці. *Отвір виходив крутими уступами на поверхню.*

Вступ, -у. 1. Дія за значенням «вступати». *Вступ до комсомолу.* 2. Початкова частина книжки, статті, музичного твору, що передує основному викладу. *Написати вступ. Почали грати вступ.*

УСТУПЧАСТИЙ

УСТЬ-АБАКА́Н, -а

УСТЬ-АБАКА́НСЬКИЙ, *прикм.* до Усть-Абакан

УСТЬАБАКА́НЦІ, -ів, *мн.* (*одн.* устьабака́нець, -нця, *ор.* -нцем, *ч.*; устьабака́нка, -и, *дав.* -нці, *род. мн.* -нок, *ж.*)

УСТЬ-КАМЕНОГО́РСЬК, -а

УСТЬКАМЕНОГО́РЦІ, -ів, *мн.* (*одн.* устькаменого́рець, -рця, *ор.* -рцем, *ч.*; устькаменого́рка, -и, *дав.* -рці, *род. мн.* -го́рок, *ж.*)

УСТЬ-КАМЕНОГО́РСЬКИЙ, *прикм.* до Усть-Каменогорськ

УСУВА́ТИ[1], -а́ю, -а́єш. 1. Доводити що-небудь до зникнення, припиняти існування; ліквідовувати, виключати, викидати звідкись. 2. Відстороняти від якоїсь діяльності, звільняти з роботи. *Усувати з посади.*

УСУВА́ТИ[2] **(ВСУВА́ТИ)** і **УСО́ВУВАТИ (ВСО́ВУВАТИ).** 1. Уводити, вкладати, всаджувати щось у середину чого-небудь; впихати. *Всунути руки в кишені.* 2. Непомітно або насильно дати щось кому-небудь у руки; втиснути. *Усунути в руку цукерку.*

УСУ́МІШ і **ВСУ́МІШ**, *присл.*

УСУ́ПЕРЕЧ *див.* **ВСУ́ПЕРЕЧ**

УСУХОМ'Я́ТКУ *див.* **ВСУХОМ'Я́ТКУ**, *присл., розм.*

УСЯ́ЧИНА і **ВСЯ́ЧИНА**

УСЬОГО́-НА-ВСЬОГО *див.* **ВСЬОГО́-НА-ВСЬОГО**, *част.*

УСЬО́МЕ (ВСЬО́МЕ) — У СЬО́МЕ (В СЬО́МЕ)

УТАЇ́ТИ, -аю́, -аї́ш, -аїмо́, -аїте́, *нак.* -а́й і **ВТАЇ́ТИ**

УТВЕРДИ́ТИ, -джу́, -ди́ш, -димо́, -дите́, -дя́ть [*не* утве́рдити, -джу]

УТЕКТИ́ *див.* **ВТЕКТИ́**

УТЕПЛИ́ТИ, -еплю́, -е́плиш, -е́плимо, -е́плите, -е́плять і -лю́, -ли́ш, -ли́ть, -лимо́, -лите́, -ля́ть

УТЕ́РТИ, -тру́, -тре́ш, -тремо́ [*не* -тре́мо], -трете́ [*не* -тре́те] і **ВТЕ́РТИ**

УТИЛІТАРИ́СТСЬКИЙ — УТИЛІТА́РНИЙ. Розрізняються значенням.

Утилітари́стський. Який стосується утилітаризму; властивий утилітаристові. *Утилітаристські погляди.*

Утиліта́рний. Пов'язаний з практичним застосуванням, використанням. *Утилітарний бік справи. Утилітарне значення.*

УТИСКА́ТИ[1] і **УТИ́СКУВАТИ.** Піддавати утиску. *Утискати (утискувати) бідних.*

УТИСКА́ТИ[2] **(ВТИСКА́ТИ)** і **УТИ́СКУВАТИ (ВТИ́СКУВАТИ).** Натискаючи з силою, вдавлювати, заглиблювати, впихати.

УТІ́КАЧ *див.* **ВТІ́КАЧ**

УТІ́М *див.* **ВТІМ**

УТКНУ́ТИ *див.* **ВТКНУ́ТИ**

УТОНУ́ТИ, -ону́ [*не* -о́ну], -о́неш і **ВТОНУ́ТИ**

УТОПИ́ТИСЯ, -оплю́ся [*не* -о́плюся], -о́пишся і **ВТОПИ́ТИСЯ**

УТОПТА́ТИ, -опчу́ [*не* -о́пчу], -о́пчеш і **ВТОПТА́ТИ**

УТОЧНИ́ТИ, -ню́, -ни́ш, -ни́ть, -нимо́, -ните́, -ня́ть [*не* уто́чнити, -то́чню, -то́чниш, -то́чнить, -то́чнимо, -то́чните, -то́чнять]

УТО́ЧНЮВАТИ і **УТОЧНЯ́ТИ**

УТРЕ́ТЄ *див.* **ВТРЕ́ТЄ**

УТРИ́ДЕШЕВА *див.* **ВТРИ́ДЕШЕВА**, *присл., розм.*

щиросердéчний, щиросéрдий, щиросéрдний, щиросéрдя.
ЩИТ, -á
ЩИТКОВИ́Й [*не* щиткóвий]
ЩИТО... Перша частина складних слів, що відповідає словам «щит, щитовий». З наступною частиною пишеться разом: *щитолúсник, щитомóрдник, щитонóсець, щитоподíбний, щитоскладáльний.*
ЩИТОВИ́Й [*не* щитóвий]
ЩІ, щів, *мн.* Рідка страва з шаткованої капусти.
ЩІЛИ́НА і **ЩІ́ЛИНА**
ЩІЛИНОПОДІБНИЙ
ЩІЛЬНИЙ — ТІСНИ́Й. Збігаються у знач. «який складається з осіб, предметів, розташованих недалеко одне від одного». *Щільний (тісний) натовп. Оточити щільним (тісним) колом.*
Тільки **щільний** вжив. у знач. «такий, складові частини якого міцно з'єднані між собою». *Щільні шари атмосфери.*
Тільки **тісни́й** вжив. у знач. «такий, у якому мало вільного місця, недостатньо просторий; який має менший, ніж потрібно, розмір; близький, спільний (про взаємини, стосунки)». *Тісне взуття. Тісна кімната. Тісна дружба. Тісні контакти.*
ЩІЛЬНИ́К, -á, *мн.* -и́, -íв [*не* щíльник]
ЩІ́ТКА, -и, *дав.* -тці, *мн.* -тки́, -ток, але дві щітки, сім щіток
ЩІТКА́Р, -я́, *ор.* -éм, *кл. ф.* -áрю, *мн.* -í, -íв, *дав.* -я́м
ЩІТКОВИ́Й [*не* щíтковий]
ЩІТКОПОДІБНИЙ
ЩІТКОТРИМА́Ч, -á, *ор.* -éм
ЩО, чогó, *дав.* чому́, *знах.* що (а після прийм. *за, про, через* та ін. також *віщо*). 1. *займ.* Означає загальне питання про предмет, дію, явище та ін. (у т. ч. вжив. у риторичних питаннях), а також вжив. для приєднання підрядних речень, здебільшого означальних, супровідних, причини. *Що сталося? Попрацював добре, за що йому оголошено подяку.* 2. *спол.* Уживається для приєднання підрядних речень, здебільшого з'ясувальних, причини, умови, допустових, наслідкових. *Нас повідомили, що завтра відбудеться урочиста лінійка. Що швидше ми рухалися, то більшим ставав опір повітря.* 3. *част.*, *розм.* Уживається для вираження здивування, вагання, докору, припущення якоїсь можливості, для спонукання співрозмовника до відповіді, а також як питальне слово-речення у діалозі. *Що, невже це сталося? А що, може, вже закінчимо?*
ЩО... Перший компонент складних слів, який відповідає словам «кóжний, найбільш» (з префіксом *най-*). З наступною частиною пишеться разом: *щовесни́, щовéчора, щогоди́ни, щоди́ні, щодекáди, щодня́, щодýху, щомúті, щонайбíльше, щонайкрáщий, щонóчі, щопівгоди́ни, щорáз, щорáзу, щорáнку, щорáнок, щорíк, щорóку, щоси́ли, щосубóти, щотижнéвик.* Але *поки що, тільки що.*
ЩО-БУ́ДЬ, чого-бу́дь, чому-бу́дь, чим-бу́дь, чому-бу́дь (чім-бу́дь)
ЩОГЛА, -и, *род. мн.* щогл
ЩО́ДО, *прийм.*
ЩО Ж ДО
ЩОКА́, -и́, *дав.* -щí, *знах.* щóку і щоку́, *мн.* щóки, щік, *дав.* щокáм, *ор.* щокáми, *місц.* на щокáх, але дві щоки́
ЩО-НЕ́БУДЬ, чого-нéбудь, чому-нéбудь, чим-нéбудь, чому-нéбудь (чім-нéбудь)
ЩОПРА́ВДА, *незм.*
ЩОСЬ, чогóсь, чому́сь, чимсь (чи́мось), чóмусь (чімсь, чíмось)
ЩУ́ПАЛЬЦЕ, -я, *мн.* -льця, -лець і -льці, -льців
ЩУР -á, *ор.* -óм, *мн.* -ри́ [*не* щурі], -рів
ЩУРЕНЯ́, -я́ти, *ор.* -я́м, *мн.* -я́та, -я́т
ЩУРЯ́, -я́ти, *ор.* -я́м, *мн.* -я́та, -я́т
ЩУ́ЧНИК, -у, *бот.*

РЕ́ТУШ, -і, *ор.* -шшю, *мн.* -ші, -шей

РЕФЕРУВАТИ, -у́ю, -у́єш

РЕФЛЕКТИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКСИ́ВНИЙ — РЕФЛЕКТО́РНИЙ (від рефле́кс). Збігаються у значенні «який відбувається мимовільно, несвідомо», але **рефлекси́вний** і **рефлекто́рний** розрізняються вживанням: **рефлекси́вний** *ужив. рідше*, **рефлекто́рний** — *спец. Рефлекто́рні (рефлекти́вні, рефлекси́вні) рухи.*

РЕФЛЕ́КТОРНИЙ (від рефле́ктор). *Рефлекторне освітлення. Рефлекторне дзеркало.*

РЕФОРМА́ТОРСЬКИЙ — РЕФОРМА́ТСЬКИЙ — РЕФОРМАЦІ́ЙНИЙ. Розрізняються значенням. **Реформа́торський.** Який стосується реформатора або реформи в галузі суспільного життя, культури і т. ін. *Реформаторська роль Т. Г. Шевченка.*

Реформа́тський і **реформаці́йний** збігаються у знач. «який стосується реформації», але розрізняються вживанням: **реформаці́йний** *ужив. рідше. Реформатський (реформаційний) рух. Реформатські війни.*

РЕФОРМА́ЦІЯ. Соціально-політичний рух проти феодалізму в Західній Європі в XVI ст. Як назва епохи пишеться з великої літери. *Епоха Реформації.*

РЕФОРМІ́СТСЬКИЙ

РЕЧОВИНА́ і **РЕЧОВИ́НА**

РЕ́ШЕТО [*не* решето́], -а; *мн.* -ше́та, -ші́т, *дав.* -ше́там, але два ре́шета

РИБА́ЛЬСЬКИЙ і *розм.* **РИБА́ЦЬКИЙ**

РИБА́К — РИБА́ЛКА. Збігаються у знач. «людина, яка ловить рибу, займається рибальством».

Тільки **риба́лка** ужив. як розм. у знач. «риболовля».

РЖА *див.* **ІРЖА́**

РЖА́ВІТИ *див.* **ІРЖА́ВІТИ**

РЖА́ТИ *див.* **ІРЖА́ТИ**

РИБОКОНСЕ́РВНИЙ

РИДИКЮ́ЛЬ, -я, *ор.* -ем

РИ́ДМА РИДА́ТИ

РИМ. 1. *род.* -а. Назва міста. *Вулиці Рима.* 2. *род.* -у. Назва стародавньої держави. *Кордони Риму.*

РИ́МЛЯНИ, -ян, *мн.* (*одн.* ри́мля́нин, -а, *ч.*; ри́млянка -и, *ж.*)

РИ́МСЬКО-КАТОЛИ́ЦЬКИЙ

РИНГ, -у, *місц.* -зі і -гу

РИ́НОК — БАЗА́Р. Збігаються у знач. «місце роздрібної торгівлі продуктами сільського господарства та іншими товарами», але розрізняються вживанням: в офіційно-діловій мові перевага надається слову **ри́нок.** *Колгоспний ринок. Центральний ринок. Критий ринок.*

Тільки **ри́нок** ужив. як політично-економічний термін. *Світовий ринок. Ринок збуту. Теорія ринків. Зовнішній ринок. Чорний ринок.*

Тільки **база́р** ужив. у значеннях: 1. Передсвяткова або сезонна торгівля. *Книжковий базар. Ялинковий базар. Шкільний базар.* 2. *перен., розм.* Шум, гам, голосні безладні розмови. *Розводити базар.* Стійке сполучення **паши́ний база́р** означає «місце на морському березі, де гніздяться величезною масою птахи».

РИПЛЯЧИ́, *дієприсл.*

РИ́СКА, -и, *мн.* -ски, -сок і -скі́, -со́к

РИФ[1], -у. Пасмо підводних або невисоких надводних скель на мілководді. *Каміння рифу.*

РИФ[2], -а. Поперечний ряд отворів або петельок на вітрилі, через які просувають мотузку, щоб зменшити площу вітрила під час сильного вітру.

РИ́ЦАР, -я, *ор.* -ем, *кл. ф.* -ю і -е, *мн.* -і, -ів, *дав.* -ям

РИШТО́ВАННЯ і **РИШТУВА́ННЯ**, *род. мн.* -ань

РІВ, ро́ву, *місц.* рову́ і ро́ві, *мн.* рови́, -ів, але два ро́ви

РІВНОБЕ́ДРЕНИЙ

РІ́ВНЯ, -і, *ор.* -ею

РІГ. 1. *род.* -а. Твердий кістковий наріст; виготовлений з кісткової речовини музичний інструмент. *У корови немає одного рога.* 2. *род.* -у. Роговий покрив; кісткова речовина, що використовується для виготовлення чогось; місце перетину двох вулиць; місце, де сходять-

ЯЗИ́ЧНИЦЬКИЙ і *рідше* **ЯЗИ́ЧЕСЬКИЙ.** Який стосується язичників, язичества, пов'язаний з ними. *Язичницькі (язичеські) часи. Язичницькі (язичеські) обряди.*

ЯЇК, -á

ЯЇЦЬКИЙ

ЯЙЛА́, -и́, *род. мн.* яйл

ЯЙЦЕ... Перша частина складних слів, які пишуться: 1. Разом, коли називають підпорядковані одне одному поняття: *яйцеви́дний, яйцезаготіве́льний, яйцеподібний, яйцекла́дка.* 2. Через дефіс, коли називають не підпорядковані одне одному поняття: *я́йце-м'ясни́й.*

ЯЙЦЕПРОВІ́Д, -во́ду [*не* яйцепро́від, -вода]

ЯК. Написання. 1. *присл.* З часткою *би* пишеться окремо. *Як би я тепер хотіла у мале човенце сісти і далеко на схід сонця золотим шляхом поплисти* (Леся Українка). Слід відрізняти від однозвучного сполучника (див. **якби**). З частками *будь, -небудь, казна-, хтозна-, -таки* пишеться через дефіс: *будь-як, як-небудь, казна-як, хтозна-як, як-таки.* 2. *спол.* З часткою *от* пишеться через дефіс. *Нічого специфічного, врочистого, як-от гранітних та мармурових пам'ятників, на нашому кладовищі не було* (Довженко). 3. У ролі префікса в формах найвищого ступеня порівняння прикметників і прислівників пишеться разом: *якнайбільший, якнайбільше, якнайглибший, якнайглибше, якнайду́жчий, якнайду́жче.*

Пунктуація. Перед *як* кома ставиться: 1. Коли приєднується підрядне речення способу дії із значенням порівняльної характеристики, уподібнення; сполучник *як* близький за значенням до слів *мов, немов, наче, неначе. Гарячий місяць сяє на підповні, пливе, як човен, знявши паруси* (Малишко). *І сонце висить у повітрі, як велике, гартоване ядро, що от-от, здається, впаде на синьо-голубі небесні води* (Косинка). *І мати виходить у синій хустині із дому, і тихо зника, як бджола, в золотому степу* (Б. Олійник). 2. Якщо порівняльному звороту передують слова *такий, так. На самовідданих, мужніх, одержимих, на таких, як Франко, Грабовський, Леся, трималося культурне життя нашої нації* (Гончар). *Шість років Левкові минуло, а мало сміху на його обличчі, навіть зітхав часто, так само, як мати* (Стельмах). 3. Якщо порівняльний зворот починається сполукою *як і. Література наша, як і вся радянська громадськість, чесно служить справі миру (З журналу).* 4. Якщо слово *як* приєднує вставні слова, словосполучення і речення. *Заспівай, як кажуть, наостанку, щоб цвіла мелодія в устах* (Малишко). *Щастя! Воно прийшло, як завжди, неждано-негадано* (Гончар). *Звали нашого діда, як я вже потім довідався, Семеном* (Довженко). 5. Якщо сполучник *як* приєднує прикладку, яка має додатковий відтінок причини. *У горах Брянський, як командир, зустрівся з новими труднощами* (Гончар).

Кома не ставиться: 1. Якщо порівняльний зворот має значення обставини способу дії і може бути замінений орудним відмінком іменника або прислівником. *Тут я зустрівся з музою своєю. І, взявши в руки ліру й срібний лук, пливу як тінь по морю снів за нею* (Рильський). Порівн.: *пливу тінню. П'ятдесят літ нашої дружби прошуміли в тайзі як один день* (Довженко). 2. Якщо сполучником *як* приєднується зворот, який характеризує предмет з одного якогось боку або ж має значення «у ролі кого, чого». *Для чиновницької Полтави він був відомий як Панас Якович Рудченко, сумлінний службовець губернських установ...* (Гончар). 3. Якщо зворот виступає іменною частиною складеного присудка або за змістом тісно з ним пов'язаний. *І був той ліс мені як рідна мати* (Франко). *Весь світ був як казка, повна чудес, таємнича, ці-*

ЯЗИ́ЧНИЦЬКИЙ і *рідше* **ЯЗИ́ЧЕСЬКИЙ.** Який стосується язичників, язичества, пов'язаний з ними. *Язичницькі (язичеські) часи. Язичницькі (язичеські) обряди.*

ЯЇК, -á

ЯЇЦЬКИЙ

ЙЙЛА́, -и́, *род. мн.* яйл

ЯЙЦЕ... Перша частина складних слів, які пишуться: 1. Разом, коли називають підпорядковані одне одному поняття: *яйцеви́дний, яйцезаготіве́льний, яйцеподі́бний, яйцекла́дка.* 2. Через дефіс, коли називають не підпорядковані одне одному поняття: *я́йце-м'ясни́й.*

ЯЙЦЕПРОВІ́Д, -во́ду [*не* яйцепро́від, -вода]

ЯК. Н а п и с а н н я. 1. *присл.* З часткою *би* пишеться окремо. *Як би я тепер хотіла у мале човенце сісти і далеко на схід сонця золотим шляхом поплисти* (Леся Українка). Слід відрізняти від однозвучного сполучника (див. **якби**). З частками *будь, -небудь, казна-, хтозна-, -таки* пишеться через дефіс: *будь-як, як-небудь, казна-як, хтозна-як, як-таки.* 2. *спол.* З часткою *от* пишеться через дефіс. *Нічого специфічного, врочистого, як-от гранітних та мармурових пам'ятників, на нашому кладовищі не було* (Довженко). 3. У ролі префікса в формах найвищого ступеня порівняння прикметників і прислівників пишеться разом: *якнайбільший, якнайбільше, якнайглибший, якнайглибше, якнайду́жчий, якнайду́жче.*

П у н к т у а ц і я. Перед *як* кома ставиться: 1. Коли приєднується підрядне речення способу дії із значенням порівняльної характеристики, уподібнення; сполучник *як* близький за значенням до слів *мов, немов, наче, неначе. Гарячий місяць сяє на підповні, пливе, як човен, знявши паруси* (Малишко). *І сонце висить у повітрі, як велике, гартоване ядро, що от-от, здається, впаде на синьо-голубі небесні води* (Косинка). *І мати виходить у синій хустині із дому, і тихо знитка, як бджола, в золотому степу* (Б. Олійник). 2. Якщо порівняльному звороту передують слова *такий, так. На самовідданих, мужніх, одержимих, на таких, як Франко, Грабовський, Леся, трималося культурне життя нашої нації* (Гончар). *Шість років Левкові минуло, а мало сміху на його обличчі, навіть зітхав часто, так само, як мати* (Стельмах). 3. Якщо порівняльний зворот починається сполукою *як і. Література наша, як і вся радянська громадськість, чесно служить справі миру (З журналу).* 4. Якщо слово *як* приєднує вставні слова, словосполучення і речення. *Заспівай, як кажуть, наостанку, щоб цвіла мелодія в устах* (Малишко). *Щастя! Воно прийшло, як завжди, неждано-негадано* (Гончар). *Звали нашого діда, як я вже потім довідався, Семеном* (Довженко). 5. Якщо сполучник *як* приєднує прикладку, яка має додатковий відтінок причини. *У горах Брянський, як командир, зустрівся з новими труднощами* (Гончар).

Кома не ставиться: 1. Якщо порівняльний зворот має значення обставини способу дії і може бути замінений орудним відмінком іменника або прислівником. *Тут я зустрівся з музою своєю. І, взявши в руки ліру й срібний лук, пливу як тінь по морю снів за нею* (Рильський). Порівн.: *пливу тінню. П'ятдесят літ нашої дружби прошуміли в тайзі як один день* (Довженко). 2. Якщо сполучником *як* приєднується зворот, який характеризує предмет з одного якогось боку або ж має значення «у ролі кого, чого». *Для чиновницької Полтави він був відомий як Панас Якович Рудченко, сумлінний службовець губернських установ...* (Гончар). 3. Якщо зворот виступає іменною частиною складеного присудка або за змістом тісно з ним пов'язаний. *І був той ліс мені як рідна мати* (Франко). *Весь світ був як казка, повна чудес, таємнича, ці-*

ЯЗИ́ЧНИЦЬКИЙ і *рідше* **ЯЗИ́ЧЕСЬКИЙ.** Який стосується язичників, язичества, пов'язаний з ними. *Язичницькі (язичеські) часи. Язичницькі (язичеські) обряди.*
ЯЇ́К, -а́
ЯЇ́ЦЬКИЙ
ЯЙЛА́, -и́, *род. мн.* яйл
ЯЙЦЕ... Перша частина складних слів, які пишуться: 1. Разом, коли називають підпорядковані одне одному поняття: *яйцеви́дний, яйцезаготіве́льний, яйцеподі́бний, яйцекла́дка.* 2. Через дефіс, коли називають не підпорядковані одне одному поняття: *я́йце-м'ясни́й.*
ЯЙЦЕПРОВІ́Д, -во́ду [*не* яйцепро́від, -вода]
ЯК. Н а п и с а н н я. 1. *присл.* З часткою *би* пишеться окремо. *Як би я тепер хотіла у мале човенце сісти і далеко на схід сонця золотим шляхом поплисти* (Леся Українка). Слід відрізняти від однозвучного сполучника (див. **якби**). З частками *будь, -небудь, казна-, хтозна-, -таки* пишеться через дефіс: *будь-як, як-небудь, казна-як, хтозна-як, як-таки.* 2. *спол.* З часткою *от* пишеться через дефіс. *Нічого специфічного, врочистого, як-от гранітних та мармурових пам'ятників, на нашому кладовищі не було* (Довженко). 3. У ролі префікса в формах найвищого ступеня порівняння прикметників і прислівників пишеться разом: *якнайбі́льший, якнайбі́льше, якнайглибший, якнайгли́бше, якнайду́жчий, якнайду́жче.*
П у н к т у а ц і я. Перед *як* кома ставиться: 1. Коли приєднується підрядне речення способу дії із значенням порівняльної характеристики, уподібнення; сполучник *як* близький за значенням до слів *мов, немов, наче, неначе. Гарячий місяць сяє на підповні, пливе, як човен, знявши паруси* (Малишко). *І сонце висить у повітрі, як велике, гартоване ядро, що от-от, здається, впаде на синьо-голубі небесні води* (Косинка). *І мати виходить у синій хустині із дому, і тихо зника, як бджола, в золотому степу* (Б. Олійник). 2. Якщо порівняльному звороту передують слова *такий, так. На самовідданих, мужніх, одержимих, на таких, як Франко, Грабовський, Леся, трималося культурне життя нашої нації* (Гончар). *Шість років Левкові минуло, а мало сміху на його обличчі, навіть зітхав часто, так само, як мати* (Стельмах). 3. Якщо порівняльний зворот починається сполукою *як і*. *Література наша, як і вся радянська громадськість, чесно служить справі миру (З журналу).* 4. Якщо слово *як* приєднує вставні слова, словосполучення і речення. *Заспівай, як кажуть, наостанку, щоб цвіла мелодія в устах* (Малишко). *Щастя! Воно прийшло, як завжди, неждано-негадано* (Гончар). *Звали нашого діда, як я вже потім довідався, Семеном* (Довженко). 5. Якщо сполучник *як* приєднує прикладку, яка має додатковий відтінок причини. *У горах Брянський, як командир, зустрівся з новими труднощами* (Гончар).
Кома не ставиться: 1. Якщо порівняльний зворот має значення обставини способу дії і може бути замінений орудним відмінком іменника або прислівником. *Тут я зустрівся з музою своєю. І, взявши в руки ліру й срібний лук, пливу як тінь по морю снів за нею* (Рильський). Порівн.: *пливу тінню. П'ятдесят літ нашої дружби прошуміли в тайзі як один день* (Довженко). 2. Якщо сполучником *як* приєднується зворот, який характеризує предмет з одного якогось боку або ж має значення «у ролі кого, чого». *Для чиновницької Полтави він був відомий як Панас Якович Рудченко, сумлінний службовець губернських установ...* (Гончар). 3. Якщо зворот виступає іменною частиною складеного присудка або за змістом тісно з ним пов'язаний. *І був той ліс мені як рідна мати* (Франко). *Весь світ був як казка, повна чудес, таємнича, ці-*

ЯЗИ́ЧНИЦЬКИЙ і *рідше* **ЯЗИ́ЧЕСЬКИЙ.** Який стосується язичників, язичества, пов'язаний з ними. *Язичницькі (язичеські) часи. Язичницькі (язичеські) обряди.*

ЯЇК, -á

ЯЇЦЬКИЙ

ЯЙЛА́, -и́, *род. мн.* яйл

ЯЙЦЕ... Перша частина складних слів, які пишуться: 1. Разом, коли називають підпорядковані одне одному поняття: *яйцеви́дний, яйцезаготіве́льний, яйцеподібний, яйцекла́дка.* 2. Через дефіс, коли називають не підпорядковані одне одному поняття: *я́йце-м'ясни́й.*

ЯЙЦЕПРОВІ́Д, -во́ду [*не* яйцепро́від, -вода]

ЯК. Н а п и с а н н я. 1. *присл.* З часткою *би* пишеться окремо. *Як би я тепер хотіла у мале човенце сісти і далеко на схід сонця золотим шляхом поплисти* (Леся Українка). Слід відрізняти від однозвучного сполучника (див. **якби**). З частками *будь, -небудь, казна-, хтозна-, -таки* пишеться через дефіс: *будь-як, як-небудь, казна-як, хтозна-як, як-таки.* 2. *спол.* З часткою *от* пишеться через дефіс. *Нічого специфічного, врочистого, як-от гранітних та мармурових пам'ятників, на нашому кладовищі не було* (Довженко). 3. У ролі префікса в формах найвищого ступеня порівняння прикметників і прислівників пишеться разом: *якнайбі́льший, якнайбі́льше, якнайглибший, якнайгли́бше, якнайду́жчий, якнайду́жче.*

П у н к т у а ц і я. Перед *як* кома ставиться: 1. Коли приєднується підрядне речення способу дії із значенням порівняльної характеристики, уподібнення; сполучник *як* близький за значенням до слів *мов, немов, наче, неначе. Гарячий місяць сяє на підповні, пливе, як човен, знявши паруси* (Малишко). *І сонце висить у повітрі, як велике, гартоване ядро, що от-от, здається, впаде на синьо-голубі небесні води* (Косинка). *І мати виходить у синій хустині із дому, і тихо зника, як бджола, в золотому степу* (Б. Олійник). 2. Якщо порівняльному звороту передують слова *такий, так. На самовідданих, мужніх, одержимих, на таких, як Франко, Грабовський, Леся, трималося культурне життя нашої нації* (Гончар). *Шість років Левкові минуло, а мало сміху на його обличчі, навіть зітхав часто, так само, як мати* (Стельмах). 3. Якщо порівняльний зворот починається сполукою *як і. Література наша, як і вся радянська громадськість, чесно служить справі миру (З журналу).* 4. Якщо слово *як* приєднує вставні слова, словосполучення і речення. *Заспівай, як кажуть, наостанку, щоб цвіла мелодія в устах* (Малишко). *Щастя! Воно прийшло, як завжди, неждано-негадано* (Гончар). *Звали нашого діда, як я вже потім довідався, Семеном* (Довженко). 5. Якщо сполучник *як* приєднує прикладку, яка має додатковий відтінок причини. *У горах Брянський, як командир, зустрівся з новими труднощами* (Гончар).

Кома не ставиться: 1. Якщо порівняльний зворот має значення обставини способу дії і може бути замінений орудним відмінком іменника або прислівником. *Тут я зустрівся з музою своєю. І, взявши в руки ліру й срібний лук, пливу як тінь по морю снів за нею* (Рильський). Порівн.: *пливу тінню. П'ятдесят літ нашої дружби прошуміли в тайзі як один день* (Довженко). 2. Якщо сполучником *як* приєднується зворот, який характеризує предмет з одного якогось боку або ж має значення «у ролі кого, чого». *Для чиновницької Полтави він був відомий як Панас Якович Рудченко, сумлінний службовець губернських установ...* (Гончар). 3. Якщо зворот виступає іменною частиною складеного присудка або за змістом тісно з ним пов'язаний. *І був той ліс мені як рідна мати* (Франко). *Весь світ був як казка, повна чудес, таємнича, ці-*